

WESTMINSTER STANDARTLARI

İman İkrarı
Uzun Katekizm
Kısa Katekizm

Westminster Standartları



Protestan Yayınları

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No 81/87, Topkapı, İstanbul, Türkiye
protestanyayinlari@gmail.com

Westminster Standartları

Yazar: Westminster Meclisi

ISBN: 978-625-92389-3-7

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç her hangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Dizgi:  DIZGİMİZANPAJ.COM

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'den alınmıştır. Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitap-ı Mukaddes Şirketi), The Translation Trust (Yeni Yaşam Yayınları), 2001, 2008. Tüm yayın hakları Kitabı Mukaddes Şirketi'yle Yeni Yaşam Yayınları'na aittir ve izin ile kullanılmıştır.

Basım: Anadolu Ofset, +90 212 567 73 13

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.

No 81/87 Topkapı, İstanbul

1. Basım: Ekim 2026

Westminster Standartları

İÇİNDEKİLER

Westminster İman İkrarı, Uzun ve Kısa Katekizmlere Giriş.....	7
---	---

Westminster İman İkrarı	15
--------------------------------------	-----------

1. Bölüm / Kutsal Yazılar.....	17
2. Bölüm / Tanrı ve Kutsal Üçlülük.....	21
3. Bölüm / Tanrı'nın Ezeli Hükmü	23
4. Bölüm / Yaratılış.....	25
5. Bölüm / İlahi Takdir.....	26
6. Bölüm / İnsanın Düşüşü, Günah ve Günahın Cezası	28
7. Bölüm / Tanrı'nın İnsanla Yaptığı Antlaşma.....	30
8. Bölüm / Arabulucu Mesih.....	32
9. Bölüm / Özgür İrade	35
10. Bölüm / Etkin Çağrı.....	36
11. Bölüm / Aklanma	38
12. Bölüm / Evlat Edinilme	40
13. Bölüm / Kutsallaştırılma	41
14. Bölüm / Kurtaran İman	42
15. Bölüm / Yaşama Götüren Tövbe	43
16. Bölüm / İyi İşler.....	45
17. Bölüm / Kutsalların Sebatı.....	47
18. Bölüm / Lütuf ve Kurtuluş Güvencesi.....	48
19. Bölüm / Tanrı'nın Yasası.....	50
20. Bölüm / Hristiyan Özgürlüğü ve Vicdan Özgürlüğü	53
21. Bölüm / Dinî İbadet ve Şabat Günü.....	55
22. Bölüm / Meşru Yeminler ve Adaklar	58

23. Bölüm / Sivil Yönetim.....	60
24. Bölüm / Evlilik ve Boşanma.....	62
25. Bölüm / Kilise.....	64
26. Bölüm / Kutsalların Paydaşlığı.....	66
27. Bölüm / Sakramentler.....	67
28. Bölüm / Vaftiz	68
29. Bölüm / Rabbin Sofrası	70
30. Bölüm / Kilise Disiplini	73
31. Bölüm / Sinodlar ve Konsiller	74
32. Bölüm / İnsanların Ölümden Sonraki Hâli ve Ölülerin Dirilişi75	
33. Bölüm / Son Yargı	76
Westminster Uzun Katekizmi.....	77
Westminster Kısa Katekizmi	153
Ek 1 / Ekümenik İnanç Bildirgeleri	177
Elçilerin İnanç Bildirgesi	179
İznik İnanç Bildirgesi.....	180
Athanasiüs İnanç Bildirgesi.....	181

WESTMİNSTER İMAN İKRARI, UZUN VE KISA KATEKİZMLERE GİRİŞ

Westminster İman İkrarı, Uzun Katekizm ve Kısa Katekizm, Hristiyan imanının temelini, içeriğini ve insan yaşamındaki karşılığını birlikte açıklayan üç eserdir. Bu metinlerde Tanrı'yı tanımak, Mesih'in kurtuluşuna güvenmek ve Kutsal Ruh'un yenileyen işiyle yaşamak, kilisenin ortak imanını gelecek kuşaklara aktarma sorumluluğuyla birleşir. İman İkrarı, Hristiyan öğretisini düzenli bir bütün hâlinde sunar; iki katekizm ise bu öğretinin öğrenilmesine ve benimsenmesine hizmet eder. Birlikte okunduklarında Reform imanının bütünlüğünü görmemize yardımcı olur, bizi Kutsal Yazılar'ı daha dikkatle dinlemeye, Tanrı'ya bilinçle ibadet etmeye ve imanımızı anlayarak yaşamaya çağırırlar.

Katekizm kelimesi, "sözlü olarak öğretmek" anlamındaki Grekçe bir fiilden türemiştir. Hristiyan imanının temel öğretilerini soru ve cevaplarla açıklayan bir öğretim metnidir. Tanrı'nın kim olduğunu, İsa Mesih aracılığıyla nasıl kurtulduğumuzu ve Tanrı'nın bizden nasıl yaşamamızı istediğini öğrenmemize yardım eder. Reform anlayışına göre katekizmin dayanağı ve ölçütü Kutsal Kitap'tır; öğrettikleri Tanrı'nın Sözü'nün ışığında değerlendirilmelidir. Amacı, küçüklerin ve büyüklerin bu Sözü anlayıp benimsemesi, Mesih'e güvenmesi ve şükranla O'na itaat etmesidir.

Bu eserler, on yedinci yüzyıl Britanya'sının siyasal ve dinsel çatışmaları içinde ortaya çıktı. İngiltere'de kral ile Parlamento arasındaki mücadele iç savaşa dönüşmüş, kilisenin nasıl yönetileceği ve ibadetin hangi esaslara göre düzenleneceği yoğun tartışmalara yol açmıştı. İngiliz Parlamentosu, 1643 yılında Londra'daki Westminster'da bir ilahiyatçılar meclisi topladı. Meclisin görevi, İngiltere Kilisesi'nin öğretisinin, ibadetinin ve yönetiminin yeniden düzenlenmesi konusunda danışmanlık yapmaktı. İngiliz Püritenlerle birlikte çalışmalara katılan İskoç temsilciler de hazırlanan metinlere önemli katkılarda bulundu. Westminster çalışmaları böylece İngiliz ve İskoç Reform hareketlerinin, kilisenin ortak imanını açık ve tutarlı biçimde ifade etme çabasını yansıttı.

Meclis, uzun müzakereler sonucunda İman İkrarı'nı 1646'da, Uzun ve Kısa Katekizmleri ise 1647'de tamamladı. Ayrıca toplu ibadet ve kilise yönetimi için metinler hazırladı. Bu çalışmaların ortak amacı, sağlam öğretinin kilisenin ibadetinde, düzeninde ve eğitiminde yer bulmasıydı. Teolojik doğruluk ile cemaatin ruhsal gelişimi birlikte gözetiliyordu. Savaşın ve belirsizliğin ortasında yürütülen bu çalışma, kilisenin neye inandığını açıklamaya ve imanlıları Tanrı'nın Sözü'nde yetiştirme sorumluluğunun ürünüdür.

İskoçya Kilisesi Genel Kurulu, İman İkrarı'nı 1647'de, katekizmleri 1648'de kabul etti. İngiltere'deki siyasal gelişmeler ise Westminster Meclisinin hedeflediği kilise düzeninin kalıcı biçimde yerleşmesini engelledi. 1660'ta monarşinin yeniden kurulmasının ardından piskoposluk düzeni de geri geldi. Bununla birlikte Westminster metinleri İskoçya'da kök saldı ve zamanla dünyanın birçok yerindeki Presbiteryen kiliselerinin öğretisel standartları arasında yer aldı. Sonraki yüzyıllarda bazı kiliseler, özellikle sivil yönetim ile kilisenin ilişkisini ele alan maddelerde değişiklikler yaptı. Amerikan Presbiteryen geleneğinde 1788'de kabul edilen düzenlemeler bunun önemli bir örneğidir. Bu tarih, Westminster mirasının farklı bağlamlarda nasıl benimsendiğini ve kiliselerin ortak imanını ifade etmekte nasıl kullanıldığını gösterir.

Westminster metinleri, Reformasyonun Kutsal Yazılar'a dönüş çağrısını sürdürürken eski kilisenin ortak imanına da bağlı kalır. Tanrı'nın birliği ve Üçlülük, Mesih'in gerçek Tanrılığı ve gerçek insanlığı, günahların bağışlanması, bedeninin dirilişi ve sonsuz yaşam bu sürekliliğin temel öğretileridir. Westminster'ın Üçlülük ve Mesih hakkındaki açıklamaları, İznik ve Kadıköy'de ifade edilen öğretisel mirasın Reform geleneğindeki devamı olarak okunabilir. Bu miras içinde metinler, kurtuluşun yalnızca lütufla, yalnızca iman aracılığıyla ve yalnızca Mesih'te olduğunu açıkça savunur. Kilisenin öğretisi, ibadeti ve yaşamı Tanrı'nın yüceliğine yöneltilir.

İman İkrarı'nın Kutsal Yazılar'la başlaması, bu eserlerin kilisedeki yerini de açıklar. Tanrı hakkında neye inanacağımızı ve O'na nasıl itaat edeceğimizi belirleyen en yüksek ölçüt, Tanrı'nın yazılı Sözü'dür. İkrar ve katekizmlerin yetkisi, bu Sözü doğru açıklamalarına dayanır; kendileri vahiy metinleri değildir. İman İkrarı, kilise kurullarının yanılabilceğini de kabul eder. Kilisenin ortak ikrarı, kendisini sınavan ve düzelterken Kutsal Yazılar'ın yetkisi altındadır. Bu nedenle okuyucu, burada açıklanan her öğretiyi Kutsal Yazılar'ın ışığında incelemelidir.

Ortak bir iman ikrarı, kilisenin ne öğrettiğini açıkça ortaya koyar. Cemaat, kendisine sunulan öğretinin içeriğini öğrenir; öğretmenler ve kilise önderleri de bu öğretiye bağlı kalma sorumluluğu üstlenir. Böyle bir ikrar, kişisel yorumların denetlenmesine ve öğretisel devamlılığın kuşaklar boyunca korunmasına hizmet eder. Katekizmler bu ortak imanın öğrenilmesi için düzenli bir yol sunar. Sorular düşünmeye yöneltir, cevaplar temel kavramları açıklığa kavuşturur, Kutsal Yazılar'a yapılan göndermeler ise okuyucuyu öğretinin kaynağına götürür. İkrar ve katekizm eğitimi, Kutsal Kitap okumasıyla birlikte yürütüldüğünde amacına ulaşır.

İman İkrarı'nın klasik metni otuz üç bölümden oluşur. Kutsal Yazılar'la başlayan açıklama, Tanrı ve Üçlülük öğretisinin ardından Tanrı'nın ebedî kararını, yaratılışı, ilahi takdiri, insanın düşüşünü ve antlaşmayı ele alır. Mesih'in Arabuluculuğu

ve kurtuluşun uygulanması ayrıntılı biçimde açıklanır. Sonraki bölümlerde imanlı yaşamı, Tanrı'nın Yasası, vicdan özgürlüğü, ibadet, kilise ve sakramentler incelenir. Metin, ölümden sonraki durum, diriliş ve son yargı hakkındaki öğretiyi tamamlanır. Bu düzen, okuyucuyu imanın kaynağından kurtuluşun temeline, oradan kilisenin yaşamına ve Hristiyan umudunun gerçekleşmesine götürür.

Kısa Katekizm, yüz yedi soru ve cevabıyla bu öğretinin özlü bir anlatımını sunar. Çocuklar ve Hristiyan imanını öğrenmeye başlayanlar için elverişli bir başlangıçtır. Kısa cevapları, öğretide ilerlemiş okuyucuları da derin düşünmeye davet eder. İlk sorunun cevabı, insanın başlıca amacını açıklar: Tanrı'yı yüceltmek ve sonsuza dek O'ndan zevk almak. Katekizmin bütün öğretisi bu amaca yönelir. İnsan, kendisini Tanrı'nın yarattığı, O'na karşı sorumlu olan ve kurtuluş için O'nun lütfuna ihtiyaç duyan bir varlık olarak tanır. İman, itaat ve dua yaşamı bu anlayışla şekillenir.

Uzun Katekizm, yüz doksan altı soru ve cevabıyla aynı imanı daha ayrıntılı biçimde işler. Öğretide derinleşmek isteyen imanlılar, pastörler, ihtiyarlar ve Hristiyan eğitimiyle ilgilenenler için zengin bir kaynaktır. Mesih'in kişiliğini ve işini, kurtuluşun sağladığı bereketleri, kiliseyi ve imanlıların sorumluluklarını dikkatle açıklar. Özellikle On Emir'i yorumlarken insanın davranışlarıyla birlikte düşüncelerini, arzularını, sözlerini ve ilişkilerini de ele alır. Bu ayrıntılı açıklamalar, öğretinin günlük yaşamdaki karşılığını görmemize yardımcı olur. Kısa Katekizm'de özlü biçimde öğrenilen birçok gerçek, burada daha kapsamlı olarak incelenir.

Her iki katekizm de Tanrı hakkında neye inanmamız gerektiğini ve O'nun bizden istediği itaati öğretir. Tanrı'nın kim olduğu ve neler yaptığı, insanın günahı ve Mesih'in kurtarıışı açıklandıktan sonra On Emir, iman, tövbe ve lütf araçları ele alınır. Son kısım duaya, özellikle Rab'bin Duası'nın açıklanmasına ayrılır. Katekizm boyunca öğrenilen gerçekler böylece Tanrı'ya yönelen dileklerde ve övgüde ifade bulur. Okuyucu, öğrendiği

iman doğrultusunda dua etmeyi ve bütün ihtiyaçlarıyla göksel Baba'ya yaklaşmayı öğrenir.

Westminster'ın teolojik derinliği, öğretilerin birbirleriyle kurduğu bağlarda belirginleşir. Tanrı, bütün varlığın kaynağı olan, Kendisinde yeterli, ebedî, değişmez, kutsal ve merhametli Rab olarak tanıtılır. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, aynı ilahi öze sahip, güç ve yücelikte eşit üç Kişi olarak ikrar edilir. Kurtuluş da bu Tanrı öğretisi ışığında anlaşılır. Baba'nın lütfkâr amacı, Oğul'un kurtarıcı işi ve Kutsal Ruh'un bu kurtarışı bize uygulaması, Üçlülük Tanrısı'nın tek kurtarma işinde birleşir. Hristiyan yaşamı, Kendisini Sözü'nde açıklayan bu Tanrı'yla paydaşlık içinde sürdürülür.

Tanrı'nın ebedî kararı ve ilahi takdir öğretisi, dünyanın ve insan yaşamının O'nun bilgeliği ve yönetimi altında bulunduğunu açıklar. Westminster, bunu öğretirken insanın sorumluluğunu korur ve Tanrı'nın günahın yaratıcısı olmadığını özellikle belirtir. Tanrı'nın gizli tasarısı karşısında alçakgönüllülük, açıklanmış isteği karşısında ise itaat gerekir. Bu öğretinin pastörel değeri, imanlıya belirsizlikler içinde sunduğu güvende görülür. İmanlı, anlayamadığı olayların ortasında Tanrı'nın sadakatine dayanarak dua edebilir ve kendisine verilen görevleri yerine getirebilir. Tanrı'nın hükümleri, O'nun vaatlerine güvenerek yaşamının sağlam dayanağıdır.

Antlaşma öğretisi, Tanrı'nın insanla ilişkisini ve Kutsal Yazılar'daki kurtuluş tarihinin bütünlüğünü açıklar. İman İkrarı, Adem'den istenen itaati işler antlaşması çerçevesinde ele alır; düşmüş insanın kurtuluşunu ise Mesih aracılığıyla sunulan lütf antlaşmasına bağlar. Eski ve Yeni Antlaşma dönemlerinde bu lütf antlaşması farklı biçimlerde yürütülmüş olsa da özünde aynı kurtuluşu bildirir. Eski Antlaşma'daki vaatler, kurbanlar ve diğer ön belirtiler Mesih'e yönelir; O'nun gelişiyile vaat edilen kurtuluş açıklık kazanır. Bu yaklaşım, Kutsal Kitap'ın farklı bölümlerini Mesih'te birleşen bir bütün olarak okumamıza yardım eder.

Bu kurtuluşun merkezinde İsa Mesih'in kişiliği ve işi bulunur. Ebedî Oğul, gerçek insan doğasını almış ve tek Kişi'de gerçek

Tanrı ve gerçek insan olarak bizim Arabulucumuz olmuştur. Peygamberimiz olarak Tanrı'yı ve O'nun kurtuluş isteğini açıklar; Kâhinimiz olarak Kendisini kurban sunar ve bizim için aracılık eder; Kralımız olarak bizi yönetir ve korur. O'nun itaati, ölümü, dirilişi ve yüceltilmesi, imanlının bütün umudunun dayanağıdır. Westminster'in kurtuluş öğretisi, her yönüyle okuyucuyu Mesih'in yeterliliğine güvenmeye çağırır.

Mesih'in kurtarışını doğru anlamak için aklanma ile kutsallaştırılmayı birbirinden ayırt etmek gerekir. Aklanma, Tanrı'nın günahkârı Mesih'in doğruluğu nedeniyle doğru sayması ve günahlarını bağışlamasıdır. Bunun temeli Mesih'in itaati ve kefaretidir; iman, O'nu ve O'nun doğruluğunu kabul etmenin aracıdır. Kutsallaştırılma ise Kutsal Ruh'un imanlıyı yenileyerek günaha karşı mücadelede ve kutsallıkta ilerletmesidir. Bu iki bereket Mesih'te birlikte verilir, ancak birbirine karıştırılmamalıdır. Tanrı'nın huzurunda kabul edilmemiz, kutsallıkta ulaştığımız düzeye dayanmaz. Mesih'e bağlanan iman ise itaat, sevgi ve iyi işlerle meyve verir. Bu ayırım, vicdana esenlik verirken Hristiyan yaşamının doğru temel üzerinde gelişmesini sağlar.

Westminster, Tanrı'nın Yasası'nı da bu lütuf düzeni içinde ele alır. Yasa, Tanrı'nın kutsallığını ve bizden istediği itaati gösterir; günahımızı açığa çıkarır ve Mesih'e duyduğumuz ihtiyacı anlamamıza yardım eder. Mesih'e iman edenler için aynı Yasa, şükranla yaşanacak hayatın kılavuzudur. Uzun Katekizm, On Emir'i açıklarken her buyruğun yasakladığı kötülüklerle birlikte gerektirdiği iyilikleri de inceler. Komşumuzun canını, onurunu, malını ve iyi adını gözetmek gibi somut sorumluluklar üzerinde durur. Hristiyan ahlakı böylece Tanrı ve komşu sevgisinin yaşamın bütün alanlarına uygulanması olarak öğretilir.

Bu iman, kilisenin ortak yaşamında beslenir. Westminster, Mesih'in kilisesini topladığını, koruduğunu ve yetkilendirdiği hizmet aracılığıyla geliştirdiğini öğretir. Söz'ün duyurulması, sakramentlerin uygulanması ve dua, imanlıların ruhsal gelişiminde temel yere sahiptir. Vaftiz ve Rab'bin Sofrası, lütuf antlaşmasının

Tanrı tarafından verilmiş işaretleri ve mühürleridir. Bunların ruhsal yararı, Kutsal Ruh'un işleyişine ve Mesih'in vaadine dayanır. Sakramentler, Mesih'i ve O'nun bereketlerini imanlılara sunar; onların Tanrı'nın halkına aidiyetini ve birbirleriyle paydaşlığını görünür biçimde ifade eder.

İbadet öğretisinde de Tanrı'nın Sözü belirleyicidir. Kilise, Tanrı'nın Kendisini nasıl tanıttığını ve O'na nasıl yaklaşılmasını istediğini dinleyerek ibadet eder. Vicdan özgürlüğü de aynı temele dayanır: Vicdanın Rabbi yalnızca Tanrı'dır. Bu ilke, iman ve ibadet konularında insan buyruklarının ilahi yetkiyle sunulmasına karşı bir ölçüt sağlar.

Kurtuluş güvencesine ayrılan açıklamalarda da Westminster'in pastörel hassasiyeti görülür. Gerçek imanlıların kuşkular ve ruhsal zayıflıklar yaşayabileceği kabul edilir. Güvencenin güçlenmesi, Tanrı'nın vaatlerine, Kutsal Ruh'un tanıklığına ve O'nun belirlediği lütuf araçlarından yararlanmaya bağlanır. Bu açıklamalar, imanlının yaşadığı güçlükleri ciddiye alırken onu yeniden Tanrı'nın sadakatine yöneltir.

Ölüm, diriliş ve son yargı hakkındaki öğreti, imanlının geleceğe nasıl bakacağını belirler. İmanlı, bedeninin dirilişini ve Mesih'le sonsuz paydaşlığı bekler. Gelecek yargının gerçekliği insan yaşamına ciddiyet kazandırırken Mesih'te vaat edilen kurtuluşun tamamlanması, acı ve ölüm karşısında teselli verir. İman İkrarı'nın bu konularla sona ermesi, Hristiyan umudunun yönünü gösterir. Tanrı'nın Sözü'yle başlayan açıklama, O'nun vaatlerinin bütünüyle gerçekleşeceği güne uzanır. Bu umut, bugünkü sadakati, sabrı ve hizmeti besler.

Bu Türkçe baskı, tarihsel Reform mirasının kiliselerimizde anlaşılmasına ve gelecek kuşaklara aktarılmasına hizmet etmeyi amaçlamaktadır. Metinlerde kullanılan bazı kavramları anlamak zaman ve dikkat gerektirebilir. Bölümleri yavaşça okumak, ilgili Kutsal Yazı metinlerini incelemek ve sorular üzerinde birlikte düşünmek yararlı olacaktır. Aileler Kısa Katekizm'i düzenli öğretimde kullanabilir; kilise toplulukları İman İkrarı'nı bölüm bölüm

inceleyebilir; öğretmenler ve önderler Uzun Katekizm'in ayrıntılı açıklamalarından yararlanabilir. Öğrenilen cevaplar, anlamları üzerinde konuşuldukça, dua ve itaatle yaşama taşındıkça kalıcı bir ruhsal eğitim sağlar.

Bu eserleri okumak, Tanrı'yı tanıma ve O'nun önünde yaşama sorumluluğunu yeniden hatırlatır. Doğru öğreti, Mesih'e güveni güçlendirmeli, günah karşısında tövbeyi derinleştirmeli ve komşuya sevgide meyve vermelidir. Dileğimiz, bu kitabın kiliselerimizin ortak imanını açıklıkla ikrar etmesine, ailelerimizin çocuklarını Tanrı'nın Sözü'nde yetiştirmesine ve her okuyucunun kurtuluş lütfunu daha derinden kavramasına hizmet etmesidir. Westminster katekizmlerinin ilk soruda gösterdiği amaç, bütün bu çalışmaya yön verir: Tanrı'yı yüceltmek ve sonsuza dek O'ndan zevk almak.

WESTMİNSTER İMAN İKRARI

1. BÖLÜM

KUTSAL YAZILAR

1. Doğal ışık ile yaratılış ve ilahi takdir işleri, Tanrı'nın iyiliğini, bilgeliğini ve kudretini, insanları özürsüz bırakacak kadar açıkça gösterse de¹, kurtuluş için gerekli olan Tanrı bilgisi ile O'nun iradesine ilişkin bilgiyi vermeye yeterli değildir.² Bu nedenle Rab, çeşitli zamanlarda ve çeşitli şekillerde, Kendisini açıklamaktan ve bu iradesini kilisesine bildirmekten hoşnut oldu.³ Daha sonra, gerçeğin daha iyi korunması ve yayılması; kilisenin benliğin bozulmuşluğuna, şeytan'ın ve dünyanın kötülüğüne karşı daha sağlam biçimde kurulması ve teselli edilmesi için bu vahyi bütünüyle yazıya geçirmekten hoşnut oldu.⁴ Bu da Kutsal Yazılar'ı son derece gerekli kılar;⁵ çünkü Tanrı'nın iradesini halkına açıkladığı önceki yollar artık sona ermiştir.⁶

2. Kutsal Yazılar ya da Tanrı'nın yazılı Sözü adı altında şimdi Eski ve Yeni Antlaşma'nın bütün kitapları yer almaktadır. Bunlar şunlardır:

Eski Antlaşma:

Yaratılış (Başlangıç), Mısırdan Çıkış, Levililer, Çölde Sayım, Yasa'nın Tekrarı, Yeşu, Hâkimler, Rut, 1. Samuel, 2. Samuel, 1. Krallar, 2. Krallar, 1. Tarihler, 2. Tarihler, Ezra, Nehemya, Ester, Eyüp, Mezmurlar, Süleyman'ın Özdeyişleri, Vaiz, Ezgiler Ezgisi,

Yeşaya, Yeremya, Ağıtlar, Hezekiel, Daniel, Hoşea, Yoel, Amos, Ovadya, Yunus (Yonah), Mika, Nahum, Habakkuk, Sefanya, Hagay, Zekeriya, Malaki.

Yeni Antlaşma:

Matta, Markos, Luka, Yuhanna, Elçilerin İşleri, Romalılar, 1. Korintliler, 2. Korintliler, Galatyalılar, Efesliler, Filipililer, Koloseliler, 1. Selanikliler, 2. Selanikliler, 1. Timoteos, 2. Timoteos, Titus, Filimon, İbraniler, Yakup, 1. Petrus, 2. Petrus, 1. Yuhanna, 2. Yuhanna, 3. Yuhanna, Yahuda, Vahiy.

Bunların tümü, iman ve yaşamın kuralı olmak üzere Tanrı esiniyle verilmiştir.⁷

3. Genellikle Apokrifa diye adlandırılan kitaplar, ilahi esin ürünü olmadıkları için Kutsal Yazılar'ın kanonunun bir parçası değildir. Bu nedenle Tanrı'nın kilisesinde hiçbir yetkileri yoktur; diğer insan yazılarından farklı biçimde onaylanmamalı ya da kullanılmamalıdır.⁸

4. Kutsal Yazılar'a inanılmasını ve itaat edilmesini gerektiren yetki, herhangi bir insanın ya da kilisenin tanıklığına değil, bütünüyle onların Yazarı olan (ve hakikatin kendisi olan) Tanrı'ya dayanır. Bu nedenle Kutsal Yazılar, Tanrı'nın Sözü olduğu için kabul edilmelidir.⁹

5. Kilisenin tanıklığı, Kutsal Yazılar'a yüksek ve saygıyla dolu bir değer vermemiz için bizi harekete geçirip yöneltebilir.¹⁰ İçeriğinin gökselliği, öğretisinin etkinliği, üslubunun heybeti, bütünüyle onların Yazarı olan (ve hakikatin kendisi olan) Tanrı'ya veren) bütünüyle yöneldiği kapsam, insanın kurtuluşunun tek yolunu eksiksizce ortaya koyması, diğer birçok eşsiz üstünlüğü ve bütünsel mükemmelliği, Kutsal Yazılar'ın Tanrı'nın Sözü olduğunu bolca ortaya koyan delillerdir. Bununla birlikte, onların yanılmaz doğruluğuna ve ilahi yetkisine ilişkin tam kanaatimiz ve güvencemiz, Kutsal Ruh'un Söz aracılığıyla ve Söz'le birlikte yüreklerimizde tanıklık eden içsel işinden kaynaklanır.¹¹

6. Tanrı'nın Kendi yüceliği, insanın kurtuluşu, imanı ve yaşamı için gerekli olan her şeye ilişkin bütün tasarısı ya Kutsal Yazılar'da açıkça ortaya konmuştur ya da sağlam ve zorunlu (zorunlu yerine öneri: gerekli, kaçınılmaz) bir çıkarımla Kutsal Yazılar'dan çıkarılabilir. Kutsal Yazılar'a hiçbir zaman hiçbir şey—ister Ruh'un yeni vahiyleri ister insanların gelenekleri olsun—eklenemez.¹² Bununla birlikte, Söz'de açıklanan şeylerin kurtaran biçimde anlaşılması için Tanrı'nın Ruhu'nun içsel aydınlatmasının gerekli olduğunu kabul ederiz.¹³ Tanrı'ya ibadet ve kilisenin yönetimiyle ilgili, insan eylemleri ve topluluklarında da ortak olan bazı durumların, her zaman gözetilmesi gereken Söz'ün genel kurallarına göre, doğal ışık ve Hristiyan sağduyusuyla düzenlenmesi gerektiğini de kabul ederiz.¹⁴

7. Kutsal Yazılar'daki her şey kendi içinde aynı ölçüde anlaşılır olmadığı gibi¹⁵, herkes için de aynı ölçüde açık değildir. Bununla birlikte, kurtuluş için bilinmesi, inanılması ve gözetilmesi gereken şeyler Kutsal Yazılar'ın şu ya da bu yerinde öylesine açıkça ortaya konmuş ve açıklanmıştır ki, yalnızca eğitilmiş olanlar değil, eğitimsiz olanlar da olağan araçları gereğince kullanarak bunlar hakkında yeterli bir anlayışa erişebilirler.¹⁶

8. Eski Antlaşma İbranice olarak—ki eski zamanlarda Tanrı halkının ana diliydi—ve Yeni Antlaşma Grekçe olarak—ki yazıldığı dönemde uluslar arasında en yaygın bilinen dildi—doğrudan Tanrı tarafından esinlenmiş ve O'nun eşsiz özeni ve ilahi takdiriyle bütün çağlar boyunca saf tutulmuştur; bu nedenle yetkili orijinal metinlerdir.¹⁷ Bundan dolayı kilise, dinle ilgili bütün tartışmalarda son merci olarak bu metinlere başvurmalıdır.¹⁸ Ancak bu özgün diller, Kutsal Yazılar'a sahip olma hakkı olan ve onlarda pay sahibi bulunan, ayrıca onları Tanrı korkusuyla okumaları ve araştırmaları buyrulan Tanrı halkının tümü tarafından bilinmediği için¹⁹, Kutsal Yazılar ulaştıkları her ulusun ortak diline çevrilmelidir.²⁰ Böylece Tanrı'nın Sözü hepsinde bolca yerleşsin ve O'na kabul edilir biçimde ibadet etsinler²¹; Kutsal Yazılar'ın verdiği sabır ve teselli aracılığıyla umut sahibi olsunlar.²²

9. Kutsal Yazılar'ı yorumlamanın yanılmaz kuralı Kutsal Yazılar'ın kendisidir. Bu nedenle, Kutsal Yazı'daki herhangi bir metnin gerçek ve tam anlamı—ki birden çok olmayan ama tek olan anlamı hakkında bir soru ortaya çıktığında, bu anlam daha açık bir şekilde ifade eden diğer ayetler aracılığıyla araştırılıp anlaşılmalıdır.²³

10. Dinle ilgili bütün tartışmaların karara bağlanacağı; konsillerin bütün hükümlerinin, eski yazarların görüşlerinin, insanların öğretilerinin ve özel ruhların sınanacağı ve hükmünde karar kılmamız gereken en yüce Yargıç, Kutsal Yazılar'da konuşan Kutsal Ruh'tan başkası olamaz.²⁴

1. Romalılar 2:14–15; Romalılar 1:19–20; Mezmur 19:1–4; Bkz. Romalılar 1:32–2:1, 2. Yuhanna 17:3; 1. Korintliler 1:21; 1. Korintliler 2:13–14, 3. İbraniler 1:1–2, 4. Luka 1:3–4; Romalılar 15:4; Matta 4:4, 7, 10; Yeşaya 8:20, 5. 2. Timoteos 3:15; 2. Petrus 1:19, 6. Yuhanna 20:31; 1. Korintliler 14:37; 1. Yuhanna 5:13; 1. Korintliler 10:11; İbraniler 1:1–2; İbraniler 2:2–4, 7. Luka 16:29, 31; Luka 24:27, 44; 2. Timoteos 3:15–16; Yuhanna 5:46–47, 8. Vahiy 22:18–19; Romalılar 3:2; 2. Petrus 1:21, 9. 2. Petrus 1:19–20; 2. Timoteos 3:16; 1. Yuhanna 5:9; 1. Selanikliler 2:13; Vahiy 1:1–2, 10. 1. Timoteos 3:15, 11. 1. Korintliler 2:9–10; İbraniler 4:12; Yuhanna 10:35; Yeşaya 55:11; Bkz. Romalılar 11:36; Mezmur 19:7–11; Bkz. 2. Timoteos 3:15; 1. Korintliler 2:4–5; 1. Selanikliler 1:5; 1. Yuhanna 2:20, 27; Bkz. Yeşaya 59:21, 12. 2. Timoteos 3:16–17; Galatyalılar 1:8–9; 2. Selanikliler 2:2, 13. Yuhanna 6:45; 1. Korintliler 2:12, 14–15; Efesliler 1:18; Bkz. 2. Korintliler 4:6, 14. 1. Korintliler 11:13–14; 1. Korintliler 14:26, 40, 15. 2. Petrus 3:16, 16. Mezmur 119:105, 130; Yasa'nın Tekrarı 29:29; Yasa'nın Tekrarı 30:10–14; Elçilerin İşleri 17:11, 17. Matta 5:18; Mezmur 119:89, 18. Yeşaya 8:20; Matta 15:3, 6; Elçilerin İşleri 15:15; Bkz. Luka 16:31, 19. Yuhanna 5:39; Elçilerin İşleri 17:11; Vahiy 1:3; Bkz. 2. Timoteos 3:14–15, 20. Matta 28:19–20; Bkz. 1. Korintliler 14:6; Markos 15:34, 21. Koloseliler 3:16; Bkz. Mısırdan Çıkış 20:4–6; Matta 15:7–9, 22. Romalılar 15:4, 23. Elçilerin İşleri 15:15; Yuhanna 5:46; Bkz. 2. Petrus 1:20–21, 24. Matta 22:29, 31; Elçilerin İşleri 28:25; Bkz. 1. Yuhanna 4:1–6

2. BÖLÜM

TANRI VE KUTSAL ÜÇLÜBİRLİK

1. Yalnızca bir tek¹, yaşayan ve gerçek Tanrı vardır.² Varlığı ve mükemmelliği bakımından sonsuzdur³; son derece saf bir Ruh'tur⁴; görünmezdir⁵; bedeni ya da parçaları yoktur⁶ ve dış etkilerle oluşan duygulanımlara tâbi değildir⁷; değişmezdir⁸; sınırsızdır⁹; ezeli ve ebedidir¹⁰; kavranamazdır¹¹; her şeye gücü yetendir¹²; en bilgedir¹³; en kutsaldır¹⁴; en özgürdür¹⁵; en mutlaktır.¹⁶ Her şeyi Kendi değişmez ve en doğru iradesinin tasarısına göre gerçekleştirir¹⁷ ve bunu Kendi yüceliği için yapar.¹⁸ En sevgi dolu O'dur¹⁹; lütfekâr, merhametli ve çok sabırlıdır; iyilik ve hakikat bakımından zengindir; suçu, başkaldırıyı ve günahı bağışlar.²⁰ Kendisini gayretle arayanları ödüllendirir.²¹ Bununla birlikte yar-gılarında son derece adil ve dehşet vericidir²²; her türlü günahtan nefret eder²³ ve suçluyu hiçbir şekilde cezasız bırakmaz.²⁴

2. Bütün yaşam²⁵, yücelik²⁶, iyilik²⁷ ve mutluluk²⁸ Tanrı'dadır ve Tanrı'dandır. Yalnızca O, Kendinde ve Kendine tümüyle yeterlidir; yarattığı hiçbir yaratığa muhtaç değildir²⁹ ve onlardan hiçbir yücelik edinmez³⁰; yalnızca Kendi yüceliğini onların içinde, onlar aracılığıyla, onlara ve onların üzerinde gösterir. Bütün varlığın tek kaynağı O'dur; her şey O'ndandır, O'nun aracılığıyla ve O'nadır.³¹ Onlar üzerinde en yüce egemenliğe sahiptir; onlar aracılığıyla, onlar için ya da onların üzerinde dilediği her şeyi yapar.³² O'nun gözünde her şey açık ve ortadadır.³³ Bilgisi sonsuz, yanılmaz ve yaratılmışlardan bağımsızdır³⁴; bu nedenle O'nun için hiçbir şey rastlantıya bağlı ya da belirsiz değildir.³⁵ Bütün tasarılarında, bütün işlerinde ve bütün buyruklarında en kutsaldır.³⁶ Melekler, insanlar ve diğer bütün yaratıklar, O'nun kendilerinden talep etmekten hoşnut olduğu her türlü ibadeti, hizmeti ve itaati O'na borçludur.³⁷

3. Tek Tanrı'nın birliğinde, öz, güç ve ebediyet bakımından bir olan üç Kişi vardır: Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı.³⁸ Baba kimseden değildir; ne doğmuştur ne de çıkmıştır.

Oğul ezeli olarak Baba'dan doğmuştur.³⁹ Kutsal Ruh ezeli olarak Baba'dan ve Oğul'dan çıkar.⁴⁰

1. Yasa'nın Tekrarı 6:4; 1. Korintliler 8:4, 6; Bkz. Galatyalılar 3:20, 2. 1. Selanikliler 1:9; Yeremya 10:10, 3. Eyüp 11:7-9; Eyüp 26:14; Bkz. Mezmur 139:6, 4. Yuhanna 4:24, 5. 1. Timoteos 1:17; Bkz. Yuhanna 1:18, 6. Yasa'nın Tekrarı 4:15-16; Krş. Yuhanna 4:24 ile Luka 24:39, 7. Elçilerin İşleri 14:11, 15, 8. Yakup 1:17; Malaki 3:6, 9. 1. Krallar 8:27; Yeremya 23:23-24, 10. Mezmur 90:2; Bkz. 1. Timoteos 1:17, 11. Mezmur 145:3; Bkz. Romalılar 11:34, 12. Yaratılış 17:1; Vahiy 4:8, 13. Romalılar 16:27, 14. Yeşaya 6:3; Bkz. Vahiy 4:8, 15. Mezmur 115:3; Bkz. Yeşaya 14:24, 16. Yeşaya 45:5-6; Bkz. Mısırdan Çıkış 3:14, 17. Efesliler 1:11, 18. Süleyman'ın Özdeyişleri 16:4; Romalılar 11:36; Bkz. Vahiy 4:11, 19. 1. Yuhanna 4:8; Bkz. 1. Yuhanna 4:16; Yuhanna 3:16, 20. Mısırdan Çıkış 34:6-7, 21. İbraniler 11:6, 22. Nehemya 9:32-33; Bkz. İbraniler 10:28-31, 23. Romalılar 1:18; Mezmur 5:5-6; Bkz. Mezmur 11:5, 24. Mısırdan Çıkış 34:7a; Bkz. Nahum 1:2-3, 6, 25. Yeremya 10:10; Bkz. Yuhanna 5:26, 26. Elçilerin İşleri 7:2, 27. Mezmur 119:68, 28. 1. Timoteos 6:15; Bkz. Romalılar 9:5, 29. Elçilerin İşleri 17:24-25, 30. Luka 17:10, 31. Romalılar 11:36, 32. Vahiy 4:11; Daniel 4:25, 35; Bkz. 1. Timoteos 6:15, 33. İbraniler 4:13, 34. Romalılar 11:33-34; Mezmur 147:5, 35. Elçilerin İşleri 15:18; Hezekiel 11:5, 36. Mezmur 145:17; Romalılar 7:12, 37. Vahiy 5:12-14, 38. Matta 3:16-17; Matta 28:19; 2. Korintliler 13:14; Bkz. Efesliler 2:18, 39. Yuhanna 1:14, 18; Bkz. İbraniler 1:2-3; Koloseliler 1:15, 40. Yuhanna 15:26; Galatyalılar 4:6

3. BÖLÜM

TANRI'NIN EZELÎ HÜKMÜ

1. Tanrı, ezelden beri, Kendi iradesinin en bilge ve kutsal tasarısıyla, gerçekleşen her şeyi özgürce ve değişmez biçimde önceden belirlemiştir.¹ Ancak bunu öyle bir biçimde yapmıştır ki Tanrı günahın yazarı değildir;² yaratıkların iradesine zor uygulanmaz; ikincil nedenlerin özgürlüğü ya da işleyişlerinin zorunlu olmayışı ortadan kaldırılmaz; tersine güvence altına alınır.³

2. Tanrı, varsayılan bütün koşullar altında olabilecek ya da gerçekleşebilecek her şeyi bilmesine rağmen⁴, hiçbir şeye, onu gelecekte olacak diye ya da söz konusu koşullar altında gerçekleşecek diye önceden gördüğü için hükmetmemiştir.⁵

3. Tanrı'nın hükmüyle ve O'nun yüceliğinin açığa çıkması için, bazı insanlar ve melekler⁶ ebedî yaşama önceden belirlenmiş; diğerleri ise ebedî ölüme önceden atanmıştır.⁷

4. Bu şekilde önceden belirlenmiş ve önceden atanmış olan melekler ve insanlar özel ve değişmez biçimde belirlenmiştir; sayıları o kadar kesin ve belirlidir ki ne artırılabilir ne de azaltılabilir.⁸

5. Tanrı, insanlık içinden yaşama önceden belirlenmiş olanları, dünyanın temeli atılmadan önce, Kendi ezeli ve değişmez amacı ile iradesinin gizli tasarısı ve iyi isteği uyarınca, Mesih'te ebedî yüceliğe seçmiştir.⁹ Bunu sırf karşılıksız lütfu ve sevgisinden ötürü; onların imanını, iyi işlerini, bunlardan herhangi birindeki sebatlarını ya da yaratılmışta bulunan başka herhangi bir şeyi, Kendisini bu seçime yönelten koşullar veya nedenler olarak önceden görmeksizin yapmıştır.¹⁰ Bütün bunlar O'nun yüce lütfunun övülmesi içindir.¹¹

6. Tanrı seçilmişleri yüceliğe atadığı gibi, iradesinin ezeli ve bütünüyle özgür amacıyla, onları yüceliğe ulaştıracak bütün araçları da önceden belirlemiştir.¹² Bu nedenle Adem'de düşmüş olan seçilmişler Mesih tarafından fidyeye kurtarılır¹³; uygun zamanda çalışan O'nun Ruhu tarafından Mesih'e iman etmeye etkin biçimde çağrılır; aklanır, evlat edinilir ve kutsallaştırılır¹⁴;

iman aracılığıyla O'nun kudretiyle kurtuluşa dek korunurlar.¹⁵ Seçilmişlerden başkası Mesih tarafından fideyle kurtarılmaz, etkin biçimde çağrılmaz, aklanmaz, evlat edinilmez, kutsallaştırılmaz ve kurtarılmaz.¹⁶

7. Tanrı, insanlığın geri kalanını, dilediği gibi merhametini bahsettiği ya da esirgediği Kendi iradesinin araştırılmaz tasarısı uyarınca, yaratıkları üzerindeki egemen kudretinin yüceliği için es geçmekten; günahları nedeniyle onları onursuzluğa ve gazaba atamaktan hoşnut olmuştur. Bütün bunlar O'nun yüce adaletinin övülmesi içindir.¹⁷

8. Önceden belirlenmenin bu yüce gizemine ilişkin öğreti özel bir ihtiyat ve özenle ele alınmalıdır.¹⁸ Böylece insanlar, Tanrı'nın Sözü'nde açıklanan iradesine dikkat edip ona itaat ederek, etkin çağrılarının kesinliğinden hareketle ebedî seçilmişliklerinden emin olabilirler.¹⁹ Böylece bu öğreti Tanrı'ya övgü, saygı ve hayranlık konusu olur²⁰; Müjde'ye içtenlikle itaat eden herkes için de alçakgönüllülük, gayret ve bol teselli sağlar.²¹

1. Mezmur 33:11; Efesliler 1:11; İbraniler 6:17, 2. Mezmur 5:4; Yakup 1:13-14; 1. Yuhanna 1:5; Bkz. Habakkuk 1:13, 3. Elçilerin İşleri 2:23; Matta 17:12; Elçilerin İşleri 4:27-28; Yuhanna 19:11; Süleyman'ın Özdeyişleri 16:33, 4. 1. Samuel 23:11-12; Matta 11:21, 23, 5. Romalılar 9:11, 13, 16, 18, 6. 1. Timoteos 5:21; Yahuda 6; Matta 25:31, 41, 7. Efesliler 1:5-6; Romalılar 9:22-23; Süleyman'ın Özdeyişleri 16:4, 8. Yuhanna 13:18; 2. Timoteos 2:19; Bkz. Yuhanna 10:14-16, 27-28; Yuhanna 17:2, 6, 9-12, 9. Efesliler 1:4, 9, 11; Romalılar 8:28-30; 2. Timoteos 1:9; 1. Selanikliler 5:9, 10. Romalılar 9:11, 13, 15-16; Efesliler 2:8-9; Bkz. Efesliler 1:5, 9, 11, 11. Efesliler 1:6, 12, 12. 1. Petrus 1:2; Efesliler 2:10; 2. Selanikliler 2:13, 13. 1. Selanikliler 5:9-10; Titus 2:14, 14. Romalılar 8:30; Bkz. Efesliler 1:5; 2. Selanikliler 2:13, 15. 1. Petrus 1:5, 16. Yuhanna 10:14-15, 26; Yuhanna 6:64-65; Romalılar 8:28-39; Bkz. Yuhanna 8:47; Yuhanna 17:9; 1. Yuhanna 2:19, 17. Matta 11:25-26; Romalılar 9:17-18, 21-22; Yahuda 4; 1. Petrus 2:8; 2. Timoteos 2:19-20, 18. Romalılar 9:20; Romalılar 11:33; Yasa'nın Tekrarı 29:29, 19. 2. Petrus 1:10; 1. Selanikliler 1:4-5, 20. Efesliler 1:6; Bkz. Romalılar 11:33, 21. Romalılar 11:5-6, 20; Romalılar 8:33; Luka 10:20; Bkz. 2. Petrus 1:10

4. BÖLÜM

YARATILIŞ

1. Tanrı Baba, Oğul ve Kutsal Ruh¹, Kendi ezeli kudretinin, bilgeliğinin ve iyiliğinin yüceliğini açığa çıkarmak için², başlangıçta dünyayı ve içindeki görünür ya da görünmez her şeyi altı gün içinde yaratmaktan, yani yoktan var etmekten hoşnut oldu; yarattıklarının hepsi çok iyiydi.³

2. Tanrı bütün diğer yaratıkları yarattıktan sonra, insanı erkek ve kadın olarak⁴, akıl sahibi ve ölümsüz canlarla⁵ yarattı; onları Kendi suretine göre bilgi, doğruluk ve gerçek kutsallıkla donattı⁶. Tanrı'nın yasası yüreklerinde yazılıydı⁷ ve bu yasayı yerine getirme gücüne sahiptiler⁸. Bununla birlikte, değişime tâbi olan kendi iradelerinin özgürlüğüne bırakıldıkları için yasayı çiğnemeleri mümkündü.⁹ Yüreklerine yazılmış olan bu yasanın yanı sıra, iyiyi ve kötüyü bilme ağacından yememeleri buyruğunu aldılar. Bu buyruğa uydukları sürece Tanrı'yla paydaşlıklarında mutluydular¹⁰ ve yaratıklar üzerinde egemenliğe sahiptiler.¹¹

1. Romalılar 11:36; 1. Korintliler 8:6; İbraniler 1:2; Yuhanna 1:2-3; Yaratılış 1:2; Eyüp 33:4, 2. Romalılar 1:20; Yeremya 10:12; Mezmur 104:24; Mezmur 33:5, 3. Yaratılış 1:1-31; Mezmur 33:6; İbraniler 11:3; Koloseliler 1:16; Elçilerin İşleri 17:24; Mısırdan Çıkış 20:11, 4. Yaratılış 1:27, 5. Yaratılış 2:7; Vaiz 12:7; Luka 23:43; Matta 10:28, 6. Yaratılış 1:26; Koloseliler 3:10; Efesliler 4:24, 7. Romalılar 2:14-15, 8. Yaratılış 2:17; Vaiz 7:29, 9. Yaratılış 3:6, 17, 10. Yaratılış 2:17; Yaratılış 2:15-3:24, 11. Yaratılış 1:28; Bkz. Yaratılış 1:29-30; Mezmur 8:6-8

5. BÖLÜM

İLAHİ TAKDİR

1. Her şeyin yüce Yaratıcısı olan Tanrı bütün yaratıkları ayakta tutar¹; bütün yaratıkları, eylemleri ve şeyleri²—en büyükten en küçüğe kadar³—en bilge ve kutsal ilahi takdiriyle⁴ yönlendirir, düzenler ve yönetir. Bunu Kendi yanılmaz önbilgisine⁵ ve Kendi iradesinin özgür ve değişmez tasarısına göre;⁶ bilgeliğinin, kudretinin, adaletinin, iyiliğinin ve merhametinin yüceliğinin övülmesi için yapar.⁷

2. İlk Neden olan Tanrı'nın önbilgisi ve hükmü bakımından her şey değişmez ve yanılmaz biçimde gerçekleşir;⁸ yine de Tanrı, aynı ilahi takdir aracılığıyla, her şeyi ikincil nedenlerin doğasına uygun olarak—zorunlu, özgür ya da rastlantısal biçimde—gerçekleşecek şekilde düzenler.⁹

3. Tanrı olağan ilahi takdirinde araçları kullanır;¹⁰ yine de dilediğinde onlarsız,¹¹ onların üstünde¹² ve onlara karşı¹³ işlemekte özgürdür.

4. Tanrı'nın her şeye gücü yeten kudreti, araştırılamaz bilgeliği ve sonsuz iyiliği, ilahi takdirinde öylesine açığa çıkar ki bu ilahi takdir ilk düşüşe ve meleklerle insanların bütün diğer günahlarına kadar uzanır.¹⁴ Bu, salt bir izinle değil;¹⁵ bu izne, en bilge ve güçlü bir sınırlandırmanın¹⁶ ve bu günahların Tanrı'nın Kendi kutsal amaçlarına yönelik olarak, çeşitli tasarruflar içinde başka biçimlerde düzenlenip yönetilmesinin eşlik etmesiyle gerçekleşir.¹⁷ Yine de bütün bunlar öyle gerçekleşir ki günahın günahlılığı yalnızca yaratıktan kaynaklanır; en kutsal ve doğru olan Tanrı'dan kaynaklanmaz; çünkü Tanrı günahın ne yazarıdır ne de onaylayıcısıdır, ne de olabilir.¹⁸

5. En bilge, doğru ve lütufkâr Tanrı, Kendi çocuklarını çoğu kez bir süreliğine çeşitli ayartmalara ve kendi yüreklerinin bozulmuşluğuna bırakır. Bunu, onları önceki günahlarından ötürü terbiye etmek ya da alçakgönüllü olsunlar diye yüreklerindeki bozulmuşluğun gizli gücünü ve aldatıcılığını kendilerine göstermek için yapar¹⁹. Ayrıca, desteklenmek üzere Kendisine daha yakın ve

sürekli biçimde dayanmalarını sağlamak, gelecekteki bütün günah fırsatlarına karşı daha uyanık olmalarını sağlamak ve diğer çeşitli adil ve kutsal amaçlar için de böyle yapar.²⁰

6. Kötü ve tanrısız insanlara gelince: Tanrı adil bir Yargıç olarak, önceki günahları nedeniyle onları körleştirip katılaştırır.²¹ Onlardan, yalnızca zihinlerini aydınatabilecek ve yüreklerinde etkili olabilecek lütfunu esirgemekle kalmaz;²² bazen sahip oldukları armağanları da geri çeker;²³ onları bozulmuşluklarının günah fırsatlarına dönüştürdüğü şeylerle karşı karşıya bırakır;²⁴ ayrıca onları kendi tutkularına, dünyanın ayartmalarına ve Şeytan'ın gücüne teslim eder.²⁵ Bunun sonucunda, Tanrı'nın başkalarını yumuşatmak için kullandığı araçlar altında bile kendilerini katılaştırırlar.²⁶

7. Tanrı'nın ilahi takdiri genel olarak bütün yaratıklara uzanır; aynı zamanda, son derece özel bir biçimde Kendi kilisesiyle ilgilenir ve her şeyi onun iyiliği için düzenler.²⁷

1. Nehemya 9:6; Mezmur 145:14–16; İbraniler 1:3, 2. Daniel 4:34–35; Mezmur 135:6; Elçilerin İşleri 17:25–28; Eyüp 38–41, 3. Matta 10:29–31; Bkz. Matta 6:26–32, 4. Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3; 2. Tarihler 16:9; Mezmur 104:24; Mezmur 145:17, 5. Elçilerin İşleri 15:18; Yeşaya 42:9; Hezekiel 11:5, 6. Efesliler 1:11; Mezmur 33:10–11, 7. Yeşaya 63:14; Efesliler 3:10; Romalılar 9:17; Yaratılış 45:7; Mezmur 145:7, 8. Elçilerin İşleri 2:23; Bkz. Yeşaya 14:24, 27, 9. Yaratılış 8:22; Yeremya 31:35; Yeşaya 10:6–7; Bkz. Mısırdan Çıkış 21:13 ve Yasa'nın Tekrarı 19:5; 1. Krallar 22:28–34, 10. Elçilerin İşleri 27:24, 31, 44b; Yeşaya 55:10–11, 11. Hoşea 1:7; Matta 4:4; Eyüp 34:20, 12. Romalılar 4:19–21, 13. 2. Krallar 6:6; Daniel 3:27, 14. Yeşaya 45:7; Romalılar 11:32–34; 2. Samuel 16:10; Elçilerin İşleri 2:23; Elçilerin İşleri 4:27–28; Bkz. 2. Samuel 24:1 ve 1. Tarihler 21:1; 1. Krallar 22:22–23; 1. Tarihler 10:4, 13–14, 15. Yuhanna 12:40; 2. Selanikliler 2:11, 16. Mezmur 76:10; 2. Krallar 19:28, 17. Yaratılış 50:20; Yeşaya 10:12; Bkz. Yeşaya 10:6–7, 13–15, 18. Yakup 1:13–14, 17; 1. Yuhanna 2:16; Mezmur 50:21, 19. 2. Tarihler 32:25–26, 31; Yasa'nın Tekrarı 8:2–3, 5; Luka 22:31–32; Bkz. 2. Samuel 24:1, 25, 20. 2. Korintliler 12:7–9; Bkz. Mezmur 73:1–28; Mezmur 77:1–12; Markos 14:66–72; Yuhanna 21:15–19, 21. Romalılar 1:24, 26, 28; Romalılar 11:7–8, 22. Yasa'nın Tekrarı 29:4; Markos 4:11–12, 23. Matta 13:12; Matta 25:29; Bkz. Elçilerin İşleri 13:10–11, 24. Yaratılış 4:8; 2. Krallar 8:12–13; Bkz. Matta 26:14–16, 25. Mezmur 109:6; Luka 22:3; 2. Selanikliler 2:10–12, 26. Mısırdan Çıkış 8:15, 32; 2. Korintliler 2:15–16; Yeşaya 8:14; 1. Petrus 2:7–8; Bkz. Mısırdan Çıkış 7:3; Yeşaya 6:9–10; Elçilerin İşleri 28:26–27, 27. 1. Timoteos 4:10; Amos 9:8–9; Matta 16:18; Romalılar 8:28; Yeşaya 43:3–5, 14

6. BÖLÜM

İNSANIN DÜŞÜŞÜ, GÜNAH

VE GÜNAHIN CEZASI

1. İlk anne ve babamız, Şeytan'ın kurnazlığı ve ayartmasıyla baştan çıkarılarak yasak meyveyi yiyip günah işlediler.¹ Tanrı, Kendi bilge ve kutsal tasarısı uyarınca, onların bu günahına izin vermekten hoşnut oldu; çünkü onu Kendi yüceliğine hizmet edecek biçimde düzenlemeyi amaçlamıştı.²

2. Bu günahla başlangıçtaki doğruluklarından ve Tanrı'yla paydaşlıklarından düştüler;³ böylece günah içinde ölü hâle geldiler⁴ ve canın ve bedeninin bütün kısımları ve yetileri bakımından tümüyle kirlendiler.⁵

3. Onlar bütün insanlığın kökü olduklarından, bu günahın suçu bütün soylarına yüklendi;⁶ günah içindeki aynı ölüm ve bozulmuş doğa da, olağan doğum yoluyla onlardan gelen bütün soylarına aktarıldı.⁷

4. Bütün fiilî ihlaller, bizi her türlü iyiliğe karşı bütünüyle isteksiz, güçsüz ve karşıt kılan⁸ ve her türlü kötülüğe tümüyle eğilimli hâle getiren⁹ bu asli bozulmuşluktan kaynaklanır.¹⁰

5. Doğamızdaki bu bozulmuşluk, bu yaşam boyunca yeniden doğmuş olanlarda kalır;¹¹ Mesih aracılığıyla bağışlanıp öldürülmüş olsa da, hem kendisi hem de ondan kaynaklanan bütün eğilimler gerçek ve tam anlamıyla günahtır.¹²

6. Gerek asli gerek fiilî her günah, Tanrı'nın doğru yasasının bir ihlali ve ona aykırı olduğundan,¹³ kendi doğası gereği günahkârı suçlu kılar.¹⁴ Böylece günahkâr Tanrı'nın gazabına¹⁵ ve Yasa'nın lanetine¹⁶ bağlanır; ölüme¹⁷ ve ruhsal,¹⁸ geçici¹⁹ ve ebedi²⁰ bütün sefaletlere tâbi olur.

1. Yaratılış 3:13; 2. Korintliler 11:3, 2. Bkz. 5. Bölüm, 4. Madde, 3. Yaratılış 3:6-8; Romalılar 3:23, 4. Yaratılış 2:17; Efesliler 2:1-3; Bkz. Romalılar 5:12, 5. Yaratılış 6:5; Yeremya 17:9; Titus 1:15; Romalılar 3:10-19, 6. Elçilerin İşleri 17:26; Romalılar 5:12, 15-19; 1. Korintliler 15:21-22, 49, 7. Mezmur 51:5; Yuhanna 3:6; Yaratılış 5:3; Eyüp 15:14, 8. Romalılar 5:6; Romalılar

7:18; Romalılar 8:7; Koloseliler 1:21, 9. Yaratılış 8:21; Bkz. Yaratılış 6:5; Romalılar 3:10–12, 10. Matta 15:19; Yakup 1:14–15; Efesliler 2:2–3, 11. Süleyman'ın Özdeyişleri 20:9; Vaiz 7:20; Romalılar 7:14, 17–18, 21–23; 1. Yuhanna 1:8, 10, 12. Romalılar 7:7–8, 25; Galatyalılar 5:17, 13. 1. Yuhanna 3:4, 14. Romalılar 2:15; Romalılar 3:9, 19, 15. Efesliler 2:3, 16. Galatyalılar 3:10, 17. Romalılar 6:23, 18. Efesliler 4:18, 19. Romalılar 8:20; Ağıtlar 3:39, 20. Matta 25:41; 2. Selanikliler 1:9

7. BÖLÜM

TANRI'NIN İNSANLA YAPTIĞI ANTLAŞMA

1. Tanrı ile yaratık arasındaki mesafe o kadar büyüktür ki, akıl sahibi yaratıklar Yaratıcıları olarak O'na itaat borçlu olsalar da, Tanrı'nın Kendi isteğiyle alçalıp yaklaşması olmaksızın O'ndan, kendi mutlulukları ve ödülleri olarak, asla zevk alamazlardı; Tanrı bu alçalıp yaklaşmayı bir antlaşma yoluyla ifade etmekten hoşnut olmuştur.¹

2. İnsanla yapılan ilk antlaşma bir işler antlaşmasıydı;² bu antlaşmada yaşam Adem'e ve onda onun soyuna vaat edildi³; bunun koşulu mükemmel ve kişisel itaatti.⁴

3. İnsan, düşüşüyle kendisini bu antlaşma aracılığıyla yaşama erişemez hâle getirdiğinden, Rab ikinci bir antlaşma yapmaktan hoşnut oldu;⁵ buna genellikle lütuf antlaşması denir. Bu antlaşmada Rab, günahkârlara İsa Mesih aracılığıyla yaşamı ve kurtuluşu karşılıksız olarak sunar; kurtulabilmeleri için onlardan O'na iman etmelerini ister⁶ ve ebedî yaşama atanmış olanların tümüne, onları iman etmeye istekli ve muktedir kılmak üzere Kutsal Ruh'u vermeyi vaat eder.⁷

4. Bu lütuf antlaşması, Kutsal Yazılar'da sık sık vasiyet adıyla ortaya konur; bu adlandırma, Vasiyet Eden İsa Mesih'in ölümüne ve bu vasiyetle, ona ait olan her şeyle birlikte miras bırakılan ebedî mirasa atıfta bulunur.⁸

5. Bu antlaşma, Yasa döneminde ve Müjde döneminde farklı biçimlerde yönetilmiştir.⁹ Yasa altında, vaatler, peygamberlikler, kurbanlar, sünnet, Fısıh kuzusu ve Yahudi halkına verilen, hepsi gelecek Mesih'i önceden işaret eden diğer ön örnekler ve düzenlemeler aracılığıyla yönetilmiştir.¹⁰ Bunlar, Ruh'un işleyişi aracılığıyla, o dönem için seçilmişleri vaat edilen Mesih'e imanda eğitip geliştirmeye yeterli ve etkiliydi;¹¹ seçilmişler bu Mesih aracılığıyla günahlarının tam bağışına ve ebedî kurtuluşa sahiptiler. Buna Eski Antlaşma denir.¹²

6. Müjde altında, öz olan Mesih ortaya konduğunda,¹³ bu antlaşmanın yönetildiği düzenlemeler Söz'ün vaaz edilmesi ile Vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentlerinin uygulanmasıdır.¹⁴ Bunlar sayı bakımından daha azdır ve daha sade, dışsal yüceliği daha az olan bir biçimde uygulanır; yine de antlaşma bunlarda daha büyük bir doluluk, açıklık ve ruhsal etkinlikle,¹⁵ hem Yahudilere hem de diğer uluslara, yani bütün uluslara sunulur¹⁶ ve buna Yeni Antlaşma denir.¹⁷ Bu nedenle öz bakımından birbirinden farklı iki lütuf antlaşması değil, çeşitli yönetimler altında bir ve aynı antlaşma vardır.¹⁸

1. Yeşaya 40:13–17; Eyüp 9:32–33; Mezmur 113:5–6; Eyüp 22:2–3; Eyüp 35:7–8; Luka 17:10; Elçilerin İşleri 17:24–25, 2. Yaratılış 2:16–17; Hoşea 6:7; Galatyalılar 3:12, 3. Yaratılış 3:22; Romalılar 10:5; Romalılar 5:12–14; Bkz. Romalılar 5:15–20, 4. Yaratılış 2:17; Galatyalılar 3:10, 5. Galatyalılar 3:21; Romalılar 3:20–21; Romalılar 8:3; Yaratılış 3:15; Bkz. Yeşaya 42:6, 6. Yuhanna 3:16; Romalılar 10:6, 9; Vahiy 22:17, 7. Elçilerin İşleri 13:48; Hezekiel 36:26–27; Yuhanna 6:37, 44–45; 1. Korintliler 12:3, 8. İbraniler 9:15–17, 9. 2. Korintliler 3:6–9, 10. İbraniler 8–10; Romalılar 4:11; Koloseliler 2:11–12; 1. Korintliler 5:7, 11. 1. Korintliler 10:1–4; İbraniler 11:13; Yuhanna 8:56, 12. Galatyalılar 3:7–9, 14; Mezmur 32:1–2, 5, 13. Koloseliler 2:17, 14. 1. Korintliler 1:21; Matta 28:19–20; 1. Korintliler 11:23–25, 15. İbraniler 12:22–24; 2. Korintliler 3:9–11; Yeremya 31:33–34, 16. Luka 2:32; Elçilerin İşleri 10:34; Efesliler 2:15–19, 17. Luka 22:20, 18. Galatyalılar 3:8–9, 14, 16; Romalılar 3:21–22, 30; Romalılar 4:3, 6–8; Bkz. Yaratılış 15:6; Mezmur 32:1–2; Romalılar 4:16–17, 23–24; İbraniler 4:2; Bkz. Romalılar 10:6–10; 1. Korintliler 10:3–4

8. BÖLÜM

ARABULUCU MESİH

1. Tanrı, ezeli amacı uyarınca, Kendi tek-doğan Oğlu Rab İsa'yı, Tanrı ile insan arasında Arabulucu¹; Peygamber², Kâhin³ ve Kral⁴; kilisesinin Başı ve Kurtarıcısı⁵; her şeyin Mirasçısı⁶ ve dünyanın Yargıcı⁷ olmak üzere seçip atamaktan hoşnut oldu. Tanrı ezelden beri O'na, O'nun soyu olacak bir halk verdi⁸; bu halk, zamanı geldiğinde O'nun tarafından fidyeyle kurtarılacak, çağrılacak, aklanacak, kutsallaştırılacak ve yüceltilecekti.⁹

2. Tanrı'nın Oğlu, Kutsal Üçlülük'in ikinci Kişisi, gerçek ve ebedî Tanrı, Baba'yla aynı özden ve O'na eşit olarak, zaman dolunca insan doğasını üzerine aldı¹⁰; günah hariç bu doğanın bütün asli niteliklerini ve ortak zayıflıklarını üstlendi¹¹; Kutsal Ruh'un kudretiyle Bakire Meryem'in rahminde, onun özünden vücut buldu.¹² Böylece Tanrısal doğa ile insan doğası—iki tam, mükemmel ve ayrı doğa—değişim, bileşim ya da karışma olmaksızın, tek Kişide birbirinden ayrılmaz biçimde birleştirildi.¹³ Bu Kişi gerçek Tanrı ve gerçek insandır; yine de tek Mesih, Tanrı ile insan arasındaki tek Arabulucudur.¹⁴

3. Rab İsa, Tanrısal doğayla böyle birleşmiş olan insan doğasında, ölçsüz biçimde Kutsal Ruh'la kutsallaştırıldı ve meshe-dildi¹⁵; bütün bilgelik ve bilgi hazinelerine sahipti.¹⁶ Baba bütün doluluğun O'nda bulunmasından hoşnut oldu¹⁷; öyle ki kutsal, suçsuz, lekesiz, lütuf ve hakikatle dolu olarak¹⁸ Arabulucu ve Kefil görevini yerine getirmek için tümüyle donatılmış olsun.¹⁹ Bu görevi Kendiliğinden üstlenmedi²⁰; tersine, bütün kudreti ve yargıyı O'nun eline veren ve bu görevi yerine getirmesini buyuran Babası tarafından bu göreve çağrıldı.²¹

4. Rab İsa bu görevi son derece istekli olarak üstlendi.²² Bu görevi yerine getirebilmek için Yasa altında doğdu²³ ve Yasa'yı kusursuz biçimde yerine getirdi²⁴; doğrudan doğruya canında en ağır azaplara²⁵, bedeninde ise en acı verici ıstıraplara katlandı²⁶; çarmıha gerildi ve öldü²⁷, gömüldü ve ölümün kudreti altında

kaldı, ancak çürüme görmedi.²⁸ Üçüncü gün²⁹, acı çektiği aynı bedeniyle ölümden dirildi.³⁰ Yine aynı bedenle göğe yükseldi ve orada Babası'nın sağında oturmaktadır³¹; aracılık etmektedir³² ve dünyanın sonunda insanları ve melekleri yargılamak üzere geri dönecektir.³³

5. Rab İsa, Kendi kusursuz itaatıyla ve ebedî Ruh aracılığıyla Kendisini Tanrı'ya bir kez kurban olarak sunmasıyla, Babası'nın adaletini tümüyle tatmin etti³⁴; Baba'nın Kendisine verdiklerinin tümü için yalnızca barışmayı değil, göklerin krallığında ebedî bir mirası da satın aldı.³⁵

6. Fidyeyle kurtarma işi Mesih tarafından ancak beden almasından sonra fiilen gerçekleştirilmiş olsa da, bu işin gücü, etkinliği ve yararları dünyanın başlangıcından bu yana her çağda seçilmişlere iletilmiştir. Mesih'in yılanın başını ezecek kadının soyu ve dünyanın başlangıcından beri boğazlanmış Kuzu olduğu, vaatler, ön örnekler ve kurbanlar içinde ve onlar aracılığıyla açıklanıp işaret edilmiştir; çünkü O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.³⁶

7. Mesih, arabuluculuk işinde her iki doğasına göre hareket eder ve her doğa kendine özgü olanı yapar.³⁷ Bununla birlikte, Kişinin birliği nedeniyle, bir doğaya özgü olan şey, Kutsal Yazılar'da bazen diğer doğanın adıyla anılan Kişiye atfedilir.³⁸

8. Mesih, fidyeyle kurtuluşu kimler için satın aldıysa, bu kurtuluşu onların tümüne kesin ve etkin biçimde uygular ve iletir³⁹; onlar için aracılık eder⁴⁰; Söz'de ve Söz aracılığıyla onlara kurtuluşun gizemlerini açıklar⁴¹; Ruhu aracılığıyla onları iman etmeye ve itaat etmeye etkin biçimde ikna eder ve yüreklerini Sözü ve Ruhu aracılığıyla yönetir⁴²; bütün düşmanlarını her şeye gücü yeten kudreti ve bilgeliğiyle, O'nun hayranlık uyandıran ve araştırılmaz tasarrufuna en uygun biçimlerde ve yollarla alt eder.⁴³

1. Yeşaya 42:1; 1. Petrus 1:19-20; Yuhanna 3:16; 1. Timoteos 2:5, 2. Elçilerin İşleri 3:20, 22; Bkz. Yasa'nın Tekrarı 18:15, 3. İbraniler 5:5-6, 4. Mezmur 2:6; Luka 1:33; Bkz. Yeşaya 9:5-6; Elçilerin İşleri 2:29-36; Koloseliler 1:13, 5. Efesliler 5:23, 6. İbraniler 1:2, 7. Elçilerin İşleri 17:31, 8. Yuhanna 17:6; Mezmur 22:30; Yeşaya 53:10; Efesliler 1:4, 9. 1. Timoteos 2:6; Yeşaya

55:4-5; 1. Korintliler 1:30; Romalılar 8:30, 10. Yuhanna 1:1, 14; 1. Yuhanna 5:20; Filipililer 2:6; Galatyalılar 4:4, 11. Filipililer 2:7; İbraniler 2:14, 16-17; İbraniler 4:15, 12. Luka 1:27, 31, 35; Galatyalılar 4:4; Bkz. Matta 1:18, 20-21, 13. Matta 16:16; Koloseliler 2:9; Romalılar 9:5; 1. Timoteos 3:16, 14. Romalılar 1:3-4; 1. Timoteos 2:5, 15. Mezmur 45:7; Yuhanna 3:34; Bkz. Yeşaya 61:1; Luka 4:18; İbraniler 1:8-9, 16. Koloseliler 2:3, 17. Koloseliler 1:19, 18. İbraniler 7:26; Yuhanna 1:14, 19. Elçilerin İşleri 10:38; İbraniler 12:24; İbraniler 7:22, 20. İbraniler 5:4-5, 21. Yuhanna 5:22, 27; Matta 28:18; Elçilerin İşleri 2:36, 22. Mezmur 40:7-8; Bkz. İbraniler 10:5-10; Yuhanna 4:34; Yuhanna 10:18; Filipililer 2:8, 23. Galatyalılar 4:4, 24. Matta 3:15; Matta 5:17; İbraniler 5:8-9, 25. Matta 26:37-38; Luka 22:44; Matta 27:46, 26. Matta 26:67-68; Matta 27:27-50, 27. Markos 15:24, 37; Filipililer 2:8, 28. Matta 27:60; Elçilerin İşleri 2:24, 27; Elçilerin İşleri 13:29, 37; Romalılar 6:9, 29. 1. Korintliler 15:3-4, 30. Luka 24:39; Yuhanna 20:25, 27, 31. Luka 24:50-51; 1. Petrus 3:22, 32. Romalılar 8:34; İbraniler 7:25; Bkz. İbraniler 9:24, 33. Elçilerin İşleri 1:11; Yuhanna 5:28-29; Romalılar 14:10b; Elçilerin İşleri 10:42; Matta 13:40-42; Yahuda 6; Bkz. 2. Petrus 2:4, 34. Romalılar 5:19; İbraniler 9:14; İbraniler 10:14; Efesliler 5:2; Romalılar 3:25-26, 35. Daniel 9:24; 2. Korintliler 5:18; Koloseliler 1:20; Efesliler 1:11, 14; İbraniler 9:12, 15; Yuhanna 17:2, 36. Galatyalılar 4:4-5; Yaratılış 3:15; 1. Korintliler 10:4; Vahiy 13:8; İbraniler 13:8; Bkz. Romalılar 3:25; İbraniler 9:15, 37. Yuhanna 10:17-18; 1. Petrus 3:18; İbraniler 1:3; Bkz. İbraniler 9:14, 38. Elçilerin İşleri 20:28; Luka 1:43; Bkz. Romalılar 9:5, 39. Yuhanna 6:37, 39; Yuhanna 10:15-16, 27-28, 40. 1. Yuhanna 2:1; Romalılar 8:34, 41. Yuhanna 15:15; Efesliler 1:9; Yuhanna 17:6, 42. Yuhanna 14:26; 2. Korintliler 4:13; Romalılar 8:9, 14; Romalılar 15:18-19; Yuhanna 17:17, 43. Mezmur 110:1; 1. Korintliler 15:25-26; Koloseliler 2:15; Luka 10:19

9. BÖLÜM

ÖZGÜR İRADE

1. Tanrı insan iradesine öyle doğal bir özgürlük vermiştir ki, irade ne zorlanır ne de doğanın herhangi mutlak bir zorunluluğuyla iyiliğe ya da kötülüğe belirlenir.¹

2. İnsan, masumiyet hâlinde Tanrı'nın gözünde iyi ve hoş olanı isteme ve yapma özgürlüğüne ve gücüne sahiptir²; ancak iradesi değişime tâbiydi, dolayısıyla bu hâlden dönebilirdi.³

3. İnsan, günah hâline düşmesiyle, kurtuluşa eşlik eden herhangi bir ruhsal iyiliği isteme yeteneğini tümüyle yitirdi.⁴ Bu nedenle doğal insan, bu iyiliğe bütünüyle karşıt⁵ ve günah içinde ölü olduğundan⁶, kendi gücüyle iman edemez ya da kendisini iman etmeye hazırlayamaz.⁷

4. Tanrı bir günahkârı iman ettirip onu lütuf hâline geçirdiğinde, onu günah altındaki doğal köleliğinden özgür kılar⁸ ve yalnızca Kendi lütfuyla, ruhsal bakımdan iyi olanı özgürce istemeye ve yapmaya muktedir kılar.⁹ Bununla birlikte, onda kalan bozulmuşluk nedeniyle iyiliği ne kusursuz biçimde ne de tek başına ister; kötülüğü de ister.¹⁰

5. İnsanın iradesi, yalnızca yücelik hâlinde, yalnızca iyi olanı istemekte kusursuz ve değişmez biçimde özgür kılınır.¹¹

1. Yakup 1:13-14; Yasa'nın Tekrarı 30:19; Yeşaya 7:11-12; Matta 17:12; Yuhanna 5:40; Yakup 4:7, 2. Vaiz 7:29; Yaratılış 1:26, 31; Koloseliler 3:10, 3. Yaratılış 2:16-17; Yaratılış 3:6, 17, 4. Romalılar 8:7-8; Yuhanna 6:44, 65; Yuhanna 15:5; Romalılar 5:5, 5. Romalılar 3:9-10, 12, 23, 6. Efesliler 2:1, 5; Koloseliler 2:13, 7. Yuhanna 6:44, 65; Yuhanna 3:3, 5-6; 1. Korintliler 2:14; Titus 3:3-5, 8. Koloseliler 1:13; Yuhanna 8:34, 36; Romalılar 6:6-7, 9. Filipililer 2:13; Romalılar 6:14, 17-19, 22, 10. Galatyalılar 5:17; Romalılar 7:14-25; 1. Yuhanna 1:8, 10, 11. İbraniler 12:23; 1. Yuhanna 3:2; Yahuda 24; Vahiy 21:27

10. BÖLÜM

ETKİN ÇAĞRI

1. Tanrı, yaşama önceden belirlediği kişilerin tümünü ve yalnızca onları, belirlediği ve uygun gördüğü zamanda etkin biçimde çağırmaktan hoşnut olur.¹ Bunu Sözü ve Ruh aracılığıyla yapar²; onları doğaları gereği içinde bulundukları günah ve ölüm hâinden, İsa Mesih aracılığıyla lütuf ve kurtuluş hâline çağırır³; Tanrı'ya ait şeyleri ruhsal ve kurtaran biçimde anlayabilmeleri için zihinlerini aydınlatır⁴; taştan yüreklerini çıkarıp onlara etten bir yürek verir⁵; iradelerini yeniler ve her şeye gücü yeten kudretiyle onları iyi olana yöneltir⁶; onları İsa Mesih'e etkin biçimde çeker.⁷ Bununla birlikte, O'nun lütfuyla istekli kıldıkları için tümüyle özgürce gelirler.⁸

2. Bu etkin çağrı yalnızca Tanrı'nın karşılıksız ve özel lütfundandır; insanda önceden görülen hiçbir şeyden kaynaklanmaz.⁹ İnsan, Kutsal Ruh tarafından diriltilip yenileninceye dek bu işte tümüyle edilgendir.¹⁰ Böylece bu çağrıya karşılık vermeye ve çağrıda sunulup iletilen lütfu kucaklamaya muktedir kılınır.¹¹

3. Bebeklik döneminde ölen seçilmiş bebekler, Ruh aracılığıyla Mesih tarafından yeniden doğurulur ve kurtarılırlar¹²; Ruh dilettiği zaman, yerde ve biçimde işler.¹³ Söz hizmeti aracılığıyla dışsal olarak çağrılmaya muktedir olmayan diğer bütün seçilmiş kişiler de aynı şekilde yeniden doğurulur ve kurtarılırlar.¹⁴

4. Seçilmemiş olan diğer kişiler, Söz hizmeti aracılığıyla çağrılabilirler de¹⁵ ve Ruh'un bazı ortak işleyişlerine sahip olabilirler de¹⁶, hiçbir zaman gerçekten Mesih'e gelmezler ve bu nedenle kurtulamazlar.¹⁷ Hristiyan dinini ikrar etmeyen insanlar ise, yaşamlarını doğanın ışığına ve ikrar ettikleri dinin yasalarına göre biçimlendirmekte ne kadar gayretli olurlarsa olsunlar, başka hiçbir yolla kurtulamazlar.¹⁸ Kurtulabileceklerini ileri sürmek ve savunmak son derece zararlı ve nefret edilmesi gereken bir şeydir.¹⁹

1. Elçilerin İşleri 13:48; Romalılar 8:28, 30; Romalılar 11:7; Efesliler 1:5, 11;
2. Timoteos 1:9-10, 2. 2. Selanikliler 2:13-14; Yakup 1:18; 2. Korintliler 3:3, 6; 1. Korintliler 2:12, 3. 2. Timoteos 1:9-10; 1. Petrus 2:9; Romalılar

8:2; Efesliler 2:1–10, 4. Elçilerin İşleri 26:18; 1. Korintliler 2:10, 12; Efesliler 1:17–18; 2. Korintliler 4:6, 5. Hezekiel 36:26, 6. Hezekiel 11:19; Yasa'nın Tekrarı 30:6; Hezekiel 36:27; Yuhanna 3:5; Titus 3:5; 1. Petrus 1:23, 7. Yuhanna 6:44–45; Elçilerin İşleri 16:14, 8. Mezmur 110:3; Yuhanna 6:37; Matta 11:28; Vahiy 22:17; Romalılar 6:16–18; Efesliler 2:8; Filipililer 1:29, 9. 2. Timoteos 1:9; Efesliler 2:8–9; Romalılar 9:11, 10. 1. Korintliler 2:14; Romalılar 8:7–9; Titus 3:4–5, 11. Yuhanna 6:37; Hezekiel 36:27; 1. Yuhanna 5:1; Bkz. 1. Yuhanna 3:9, 12. Yaratılış 17:7; Luka 18:15–16; Elçilerin İşleri 2:39; Yuhanna 3:3, 5; 1. Yuhanna 5:12; Bkz. Luka 1:15, 13. Yuhanna 3:8, 14. Yuhanna 16:7–8; 1. Yuhanna 5:12; Elçilerin İşleri 4:12, 15. Matta 13:14–15; Elçilerin İşleri 28:24; Bkz. Elçilerin İşleri 13:48; Matta 22:14, 16. Matta 13:20–21; Matta 7:22; İbraniler 6:4–5, 17. Yuhanna 6:37, 64–66; Yuhanna 8:44; Yuhanna 13:18; Bkz. Yuhanna 17:12, 18. Elçilerin İşleri 4:12; 1. Yuhanna 4:2–3; 2. Yuhanna 9; Yuhanna 14:6; Efesliler 2:12–13; Yuhanna 4:22; Yuhanna 17:3; Romalılar 10:13–17, 19. 2. Yuhanna 9–11; 1. Korintliler 16:22; Galatyalılar 1:6–8

11. BÖLÜM

AKLANMA

1. Tanrı, etkin biçimde çağırdığı kişileri karşılıksız olarak aklar.¹ Bunu onlara doğruluk aşilayarak değil, günahlarını bağışlayarak ve kendilerini doğru sayıp kabul ederek; onlarda işlenen ya da onlar tarafından yapılan herhangi bir şey uğruna değil, yalnızca Mesih uğruna yapar. İmanın kendisini, inanma eylemini ya da Müjde'ye ilişkin başka herhangi bir itaati onlara doğruluk olarak saymaz; bunun yerine Mesih'in itaatini ve tatminini onlara sayar.² Onlar da Mesih'i ve O'nun doğruluğunu iman aracılığıyla kabul eder ve bunlara dayanırlar. Bu iman kendilerinden değildir; Tanrı'nın armağanıdır.³

2. Mesih'i ve O'nun doğruluğunu bu şekilde kabul edip bunlara dayanan iman, aklanmanın tek aracıdır.⁴ Bununla birlikte, aklanan kişide tek başına değildir; her zaman bütün diğer kurtaran lütuflarla birlikte bulunur ve ölü bir iman değil, sevgiyle işleyen bir imandır.⁵

3. Mesih, itaati ve ölümüyle, bu şekilde aklananların tümünün borcunu bütünüyle ödedi ve Babası'nın adaletini onlar adına gereğince, gerçekten ve tam olarak tatmin etti.⁶ Bununla birlikte, Mesih onlar için Baba tarafından verilmiştir⁷; O'nun itaati ve tatmini onların yerine kabul edilmiştir⁸; bunların her ikisi de onlarda bulunan herhangi bir şey nedeniyle değil, karşılıksız olarak gerçekleşmiştir. Bu nedenle onların aklanması yalnızca karşılıksız lütuftandır⁹; böylece günahkârların aklanmasında Tanrı'nın hem eksiksiz adaleti hem de zengin lütfu yüceltilir.¹⁰

4. Tanrı, ezelden beri bütün seçilmişleri aklamaya hükmetti¹¹; Mesih de zamanın doluluğunda onların günahları uğruna öldü ve aklanmaları için dirildi.¹² Bununla birlikte, Kutsal Ruh Mesih'i uygun zamanda onlara fiilen uygulayana dek aklanmazlar.¹³

5. Tanrı, aklanmış olanların günahlarını bağışlamayı sürdürür.¹⁴ Aklanma hâlimden asla düşmeseler de¹⁵, günahları nedeniyle Tanrı'nın babacan hoşnutsuzluğu altına düşebilirler; kendilerini

alçaltıp günahlarını ikrar edinceye, bağışlanma dileyinceye ve imanlarını ve tövbelerini yenileyinceye dek O'nun yüzünün ışığı kendilerine geri verilmez.¹⁶

6. Eski Antlaşma dönemindeki imanlıların aklanması, bütün bu yönleriyle, Yeni Antlaşma dönemindeki imanlıların aklanmasıyla bir ve aynıdır.¹⁷

-
1. Romalılar 8:30; Romalılar 3:24; Romalılar 5:15-16, 2. Romalılar 4:5-8; 2. Korintliler 5:19, 21; Romalılar 3:22-28; Titus 3:5, 7; Efesliler 1:7; Yeremya 23:6; 1. Korintliler 1:30-31; Romalılar 5:17-19, 3. Yuhanna 1:12; Elçilerin İşleri 10:43; Elçilerin İşleri 13:38-39; Filipililer 3:9; Efesliler 2:7-8; Yuhanna 6:44-45, 65; Filipililer 1:29, 4. Yuhanna 3:18, 36; Romalılar 3:28; Romalılar 5:1, 5. Yakup 2:17, 22, 26; Galatyalılar 5:6, 6. Markos 10:45; Romalılar 5:8-10, 18-19; Galatyalılar 3:13; 1. Timoteos 2:5-6; İbraniler 1:3; İbraniler 10:10, 14; Daniel 9:24, 26; Bkz. Yeşaya 52:13-53:12, 7. Romalılar 8:32; Yuhanna 3:16, 8. 2. Korintliler 5:21; Efesliler 5:2; Filipililer 2:6-9; Yeşaya 53:10-11, 9. Romalılar 3:24; Efesliler 1:7, 10. Romalılar 3:26; Efesliler 2:7; Zekeriya 9:9; Yeşaya 45:21, 11. Romalılar 8:29-30; Galatyalılar 3:8; 1. Petrus 1:2, 19-20, 12. Galatyalılar 4:4; 1. Timoteos 2:6; Romalılar 4:25, 13. Efesliler 2:3; Titus 3:3-7; Galatyalılar 2:16; Bkz. Koloseliler 1:21-22, 14. Matta 6:12; 1. Yuhanna 1:7, 9; 1. Yuhanna 2:1-2, 15. Romalılar 5:1-5; Romalılar 8:30-39; İbraniler 10:14; Bkz. Luka 22:32; Yuhanna 10:28, 16. Mezmur 89:30-33; Mezmur 51; Mezmur 32:5; Matta 26:75; Luka 1:20; 1. Korintliler 11:30, 32, 17. Galatyalılar 3:9, 13-14; Romalılar 4:6-8, 22-24; Romalılar 10:6-13; İbraniler 13:8

12. BÖLÜM

EVLAT EDİNİLME

1. Tanrı, aklanmış olanların tümünü, biricik Oğlu İsa Mesih'te ve O'nun uğruna, evlat edinilme lütfunu ortak kılmaktan hoşnut olur.¹ Bu lütuf aracılığıyla Tanrı'nın çocukları arasına alınır ve onların özgürlükleriyle ayrıcalıklarından yararlanırlar²; O'nun adı üzerlerine konur³; evlat edinilme Ruhu'nu alırlar⁴; lütuf tahtına cesaretle yaklaşırlar⁵; "Abba, Baba!" diye seslenmeye muktedir kılınırlar.⁶ Tanrı onlara bir Baba gibi merhamet eder⁷, onları korur⁸, gereksinimlerini karşılar⁹ ve terbiye eder¹⁰. Bununla birlikte asla terk edilmezler¹¹; kurtuluş gününe dek mühürlenirler¹²; vaatleri miras alırlar¹³ ve ebedî kurtuluşun mirasçılarıdır.¹⁴

-
1. Efesliler 1:5; Galatyalılar 4:4-5, 2. Romalılar 8:17; Yuhanna 1:12, 3. Çölde Sayım 6:24-26; Yeremya 14:9; Amos 9:12; Elçilerin İşleri 15:17; 2. Korintliler 6:18; Vahiy 3:12, 4. Romalılar 8:15, 5. Efesliler 3:12; Bkz. İbraniler 4:16, 6. Romalılar 8:15; Bkz. Galatyalılar 4:6; Romalılar 8:16, 7. Mezmur 103:13, 8. Süleyman'ın Özdeyişleri 14:26, 9. Matta 6:30, 32; 1. Petrus 5:7, 10. İbraniler 12:6, 11. Ağıtlar 3:31-32; Bkz. Mezmur 89:30-35, 12. Efesliler 4:30, 13. İbraniler 6:12, 14. 1. Petrus 1:3-4; İbraniler 1:14

13. BÖLÜM

KUTSALLAŞTIRILMA

1. Bir kez etkin biçimde çağrılmış ve yeniden doğmuş olanlar, içlerinde yeni bir yürek ve yeni bir ruh yaratılmış olarak, Mesih'in ölümünün ve dirilişinin gücü aracılığıyla gerçekten ve kişisel olarak daha da kutsallaştırılırlar.¹ Bu, O'nun içlerinde yaşayan Sözü ve Ruhü aracılığıyla gerçekleşir.² Günah bedeninin tüm egemenliği ortadan kaldırılır³; onun çeşitli tutkuları giderek daha çok zayıflatılır ve öldürülür⁴; onlar da bütün kurtaran lütuflarda giderek daha çok canlandırılır ve güçlendirilirler⁵. Böylece, hiç kimsenin onsuz Rab'bi göremeyeceği gerçek kutsallığı yaşarlar.⁶

2. Bu kutsallaştırılma insanın bütününde gerçekleşir⁷; ancak bu yaşamda eksiktir, çünkü insanın varlığının her kısmında hâlâ bazı bozulmuşluk kalıntıları bulunur.⁸ Bundan, benliğin Ruh'a, Ruh'un da benliğe karşı savaştığı sürekli ve uzlaşmaz bir savaş doğar.⁹

3. Bu savaşta geriye kalan bozulmuşluk bir süre için büyük ölçüde üstün gelebilse de¹⁰, Mesih'in kutsallaştıran Ruhü'nün sürekli sağladığı güç sayesinde insanın yeniden doğmuş olan yanı galip gelir.¹¹ Böylece kutsallar lütufta büyürler¹² ve Tanrı korkusu içinde kutsallığı yetkinleştirirler.¹³

1. 1. Selanikliler 5:23-24; 2. Selanikliler 2:13-14; Hezekiel 36:22-28; Titus 3:5; Elçilerin İşleri 20:32; Filipililer 3:10; Romalılar 6:5-6, 2. Yuhanna 17:17, 19; Efesliler 5:26; Romalılar 8:13-14; 2. Selanikliler 2:13, 3. Romalılar 6:6, 14, 4. Galatyalılar 5:24; Romalılar 8:13, 5. Koloseliler 1:10-11; Efesliler 3:16-19, 6. 2. Korintliler 7:1; Koloseliler 1:28; Koloseliler 4:12; İbraniler 12:14, 7. 1. Selanikliler 5:23; Romalılar 12:1-2, 8. 1. Yuhanna 1:8-10; Romalılar 7:14-25; Filipililer 3:12, 9. Galatyalılar 5:17, 10. Romalılar 7:23, 11. Romalılar 6:14; 1. Yuhanna 5:4; Efesliler 4:15-16; Bkz. Romalılar 8:2, 12. 2. Petrus 3:18; 2. Korintliler 3:18, 13. 2. Korintliler 7:1

14. BÖLÜM

KURTARAN İMAN

1. Seçilmişlerin canlarının kurtuluşu için iman etmeye muktedir kılındıkları iman lütfu¹, Mesih'in Ruhu'nun onların yüreklerinde gerçekleştirdiği iştir.² Bu iman olağan olarak Söz hizmeti aracılığıyla meydana getirilir³; aynı hizmetle, ayrıca sakramentlerin uygulanması ve dua aracılığıyla artırılır ve güçlendirilir.⁴

2. Bu imanla bir Hristiyan, Söz'de açıklanan her şeyin, orada konuşan Tanrı'nın Kendi yetkisi nedeniyle doğru olduğuna inanır⁵ ve Söz'ün her bir kısmının içerdiğine göre farklı biçimde karşılık verir: buyruklara itaat eder⁶, tehditler karşısında titrer⁷ ve Tanrı'nın bu yaşam ve gelecek yaşam için verdiği vaatleri kucaklar.⁸ Ancak kurtaran imanın başlıca eylemleri, lütf antlaşması gereğince, aklanma, kutsallaştırılma ve ebedî yaşam için yalnızca Mesih'i kabul etmek, almak ve O'na dayanmaktır.⁹

3. Bu iman derece bakımından farklılık gösterir; zayıf ya da güçlü olabilir.¹⁰ Sık sık ve birçok yönden saldırıya uğrayıp zayıflatılabilir, ancak galip gelir.¹¹ Birçok kişide, Mesih aracılığıyla tam güvenceye erişecek ölçüde gelişir¹²; Mesih imanımızı hem başlatan hem tamamlayandır.¹³

1. Titus 1:1; İbraniler 10:39, 2. 1. Korintliler 12:3; Yuhanna 3:5; Titus 3:5; Yuhanna 6:44–45, 65; Efesliler 2:8; Filipililer 1:29; 2. Petrus 1:1; Bkz. 1. Petrus 1:2, 3. Matta 28:19–20; Romalılar 10:14, 17; 1. Korintliler 1:21, 4. 1. Petrus 2:2; Elçilerin İşleri 20:32; Romalılar 1:16–17; Matta 28:19; Bkz. Elçilerin İşleri 2:38; 1. Korintliler 10:16; 1. Korintliler 11:23–29; Luka 17:5; Filipililer 4:6–7, 5. 2. Petrus 1:20–21; Yuhanna 4:42; 1. Selanikliiler 2:13; 1. Yuhanna 5:9–10; Elçilerin İşleri 24:14, 6. Mezmur 119:10–11, 48, 97–98, 167–168; Yuhanna 14:15, 7. Ezra 9:4; Yeşaya 66:2; İbraniler 4:1, 8. İbraniler 11:13; 1. Timoteos 4:8, 9. Yuhanna 1:12; Elçilerin İşleri 16:31; Galatyalılar 2:20; Elçilerin İşleri 15:11; 2. Timoteos 1:9–10, 10. İbraniler 5:13–14; Romalılar 14:1–2; Matta 6:30; Romalılar 4:19–20; Matta 8:10, 11. Luka 22:31–32; Efesliler 6:16; 1. Yuhanna 5:4–5, 12. İbraniler 6:11–12; İbraniler 10:22; Koloseliler 2:2, 13. İbraniler 12:2

15. BÖLÜM

YAŞAMA GÖTÜREN TÖVBE

1. Yaşama götüren tövbe, Müjde'ye ilişkin bir lütuftur.¹ Bu öğreti, Mesih'e iman öğretisi gibi, Müjde'nin her hizmetkârı tarafından vaaz edilmelidir.²

2. Bu tövbe sayesinde günahkâr, günahlarının yalnızca tehlikesini değil, Tanrı'nın kutsal doğasına ve doğru yasasına aykırı olmaları nedeniyle kirliliğini ve iğrençliğini de görüp hisseder; tövbe edenlere Mesih'te sunulan Tanrı'nın merhametini kavrayarak, günahları için öylesine kederlenir ve onlardan öylesine nefret eder ki bütün günahlarından Tanrı'ya döner.³ O'nun bütün buyruklarının yollarında O'nunla birlikte yürümeyi amaçlar ve bunun için gayret eder.⁴

3. Tövbeye, günah için herhangi bir tatmin ya da günahın bağışlanmasının herhangi bir nedeni olarak dayanılmamalıdır⁵; bağışlanma, Tanrı'nın Mesih'teki karşılıksız lütfunun eylemidir.⁶ Yine de tövbe bütün günahkârlar için öylesine zorunludur ki hiç kimse onsuz bağışlanmayı bekleyemez.⁷

4. Mahkûmiyeti hak etmeyecek kadar küçük hiçbir günah olmadığı gibi,⁸ gerçekten tövbe edenlere mahkûmiyet getirebilecek kadar büyük hiçbir günah da yoktur.⁹

5. İnsanlar genel bir tövbeyle yetinmemelidir; her insanın kişisel günahlarının her biri için ayrı ayrı tövbe etmeye gayret etmesi görevidir.¹⁰

6. Her insan günahlarını Tanrı'ya özel olarak ikrar etmek ve bağışlanmaları için dua etmekle yükümlüdür;¹¹ bunu yapıp günahlarını terk ettiğinde merhamet bulacaktır.¹² Aynı şekilde, kardeşini ya da Mesih'in kilisesini tökezleten kişi, özel ya da topluluk önünde yapılan bir ikrarla ve günahından duyduğu kederle, tökezlettiği kimselere tövbesini bildirmeye istekli olmalıdır.¹³ Onlar da bunun üzerine onunla barışmalı ve onu sevgiyle kabul etmelidirler.¹⁴

1. Elçilerin İşleri 11:18; 2. Korintliler 7:10; Zekeriya 12:10, 2. Luka 24:47; Markos 1:15; Elçilerin İşleri 20:21, 3. Hezekiel 18:30–31; Hezekiel 36:31; Yeşaya 30:22; Mezmur 51:4; Yeremya 31:18–19; Yoel 2:12–13; Amos 5:15; Mezmur 119:128; 2. Korintliler 7:11; 1. Selanikliler 1:9, 4. Mezmur 119:6, 59, 106; 2. Krallar 23:25; Bkz. Luka 1:6, 5. Hezekiel 36:31–32; Hezekiel 16:61–63; Yeşaya 43:25, 6. Hoşea 14:2, 4; Romalılar 3:24; Efesliler 1:7, 7. Luka 13:3, 5; Markos 1:4; Elçilerin İşleri 17:30–31, 8. Romalılar 6:23; Galatyalılar 3:10; Matta 12:36, 9. Yeşaya 55:7; Romalılar 8:1; Yeşaya 1:16–18, 10. Mezmur 19:13; Matta 26:75; Luka 19:8; 1. Timoteos 1:13, 15, 11. Mezmur 32:5–6; Mezmur 51:1–14, 12. Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13; Yeşaya 55:7; 1. Yuhanna 1:9, 13. Yakup 5:16; Luka 17:3–4; Yeşu 7:19; Bkz. Matta 18:15–18, 14. 2. Korintliler 2:7–8; Bkz. Galatyalılar 6:1–2

16. BÖLÜM

İYİ İŞLER

1. İyi işler yalnızca Tanrı'nın kutsal Sözü'nde buyurduğu işlerdir¹; O'nun Sözü'nün yetkisine dayanmaksızın, kör bir gayretle ya da herhangi bir iyi niyet iddiasıyla insanlar tarafından uydurulan işler değildir.²

2. Tanrı'nın buyruklarına itaat ederek yapılan bu iyi işler, gerçek ve diri bir imanın meyveleri ve kanıtlarıdır.³ İmanlılar bunlar aracılığıyla şükranlarını gösterir⁴, güvencelerini pekiştirir⁵, kardeşlerini bina eder⁶, Müjde ikrarını süsler⁷, karıştırların ağızlarını kapatır⁸ ve Tanrı'yı yüceltirler.⁹ Kendileri O'nun eseridir ve bunun için Mesih İsa'da yaratılmışlardır¹⁰; öyle ki, kutsallığa götüren meyvelerini vererek sonuca, yani ebedî yaşama erişinler.¹¹

3. İyi işler yapabilme güçleri hiçbir şekilde kendilerinden kaynaklanmaz; bütünüyle Mesih'in Ruhu'ndandır.¹² Bunları yapmaya muktedir kılınmaları için, daha önce almış oldukları lütufların yanı sıra, aynı Kutsal Ruh'un içlerinde istemeyi ve Kendi iyi isteği uyarınca yapmayı gerçekleştiren fiili tesiri de gereklidir.¹³ Yine de bundan dolayı, Ruh'un özel bir harekete geçişi olmadıkça hiçbir görevi yerine getirmekle yükümlü değilmiş gibi ihmalkârlığa düşmemeli; tersine, içlerinde bulunan Tanrı lütfunu harekete geçirmekte gayretli olmalıdırlar.¹⁴

4. Bu yaşamda mümkün olan en yüksek itaat derecesine ulaşanlar bile, yükümlülüklerinin ötesine geçip Tanrı'nın istediğinden fazlasını yapabilmek şöyle dursun, yapmakla yükümlü oldukları birçok şeyde eksik kalırlar.¹⁵

5. En iyi işlerimizle günahın bağışlanmasını ya da Tanrı'nın elinden ebedî yaşamı hak edemeyiz. Bunun nedeni, bu işler ile gelecek yücelik arasındaki büyük orantısızlık ve Tanrı ile aramızdaki sonsuz uzaklıktır; bu işlerimizle O'na ne yarar sağlayabilir ne de önceki günahlarımızın borcunu ödeyebiliriz.¹⁶ Elimizden gelen her şeyi yaptığımızda, yalnızca görevimizi yapmış ve yararsız hizmetkârlar olmuş oluruz.¹⁷ Çünkü bu işler iyi oldukları ölçüde O'nun Ruhu'ndan kaynaklanırlar¹⁸; fakat bizim tarafımızdan ya-

pıldıkları ölçüde, Tanrı'nın yargısının şiddetine dayanamayacak kadar çok zayıflık ve kusurla kirlenmiş ve karışmışlardır.¹⁹

6. Bununla birlikte, imanlıların kendileri Mesih aracılığıyla kabul edildiklerinden, iyi işleri de O'nda kabul edilir²⁰; bu, onların bu yaşamda Tanrı'nın gözünde bütünüyle kusursuz ve kınanmaz oldukları anlamına gelmez²¹; tersine, Tanrı onlara Oğlu'nda bakarak, birçok zayıflık ve kusurla birlikte olsa da samimi olanı kabul etmekten ve ödüllendirmekten hoşnut olur.²²

7. Yeniden doğmamış insanların yaptığı işler, içerikleri bakımından Tanrı'nın buyurduğu şeyler olsalar ve hem kendilerine hem de başkalarına yarar sağlasalar da²³, imanla arındırılmış bir yürekten çıkmadıkları²⁴, Söz'e uygun doğru biçimde yapılmadıkları²⁵ ve doğru amaca, yani Tanrı'nın yüceliğine yönelmedikleri için²⁶ günahlıdır; Tanrı'yı hoşnut edemez ya da insanı Tanrı'dan lütuf almaya elverişli hâle getiremezler.²⁷ Bununla birlikte, bu işleri ihmal etmeleri daha da günahlıdır ve Tanrı'yı daha çok hoşnutsuz eder.²⁸

1. Mika 6:8; Romalılar 12:2; İbraniler 13:21, 2. Matta 15:9; Yeşaya 29:13; 1. Petrus 1:18; Yuhanna 16:2; Romalılar 10:2; 1. Samuel 15:21–23; Yasa'nın Tekrarı 10:12–13; Koloseliler 2:16–17, 20–23, 3. Yakup 2:18, 22, 4. Mezmur 116:12–14; Koloseliler 3:15–17; 1. Petrus 2:9, 5. 1. Yuhanna 2:3, 5; 2. Petrus 1:5–10, 6. 2. Korintliler 9:2; Matta 5:16; 1. Timoteos 4:12, 7. Titus 2:5, 9–12; 1. Timoteos 6:1, 8. 1. Petrus 2:15, 9. 1. Petrus 2:12; Filipililer 1:11; Yuhanna 15:8, 10. Efesliler 2:10, 11. Romalılar 6:22, 12. Yuhanna 15:4–6; Romalılar 8:4–14; Hezekiel 36:26–27, 13. Filipililer 2:13; Filipililer 4:13; 2. Korintliler 3:5; Efesliler 3:16, 14. Filipililer 2:12; İbraniler 6:11–12; 2. Petrus 1:3, 5, 10–11; Yeşaya 64:7; 2. Timoteos 1:6; Elçilerin İşleri 26:6–7; Yahuda 20–21, 15. Luka 17:10; Nehemya 13:22; Romalılar 8:21–25; Galatyalılar 5:17, 16. Romalılar 3:20; Romalılar 4:2, 4, 6; Efesliler 2:8–9; Titus 3:5–7; Romalılar 8:18, 22–24; Mezmur 16:2; Eyüp 22:2–3; Eyüp 35:7–8, 17. Luka 17:10, 18. Romalılar 8:13–14; Galatyalılar 5:22–23, 19. Yeşaya 64:6; Galatyalılar 5:17; Romalılar 7:15, 18; Mezmur 143:2; Mezmur 130:3, 20. Efesliler 1:6; 1. Petrus 2:5; Bkz. Mısırdan Çıkış 28:38; Yaratılış 4:4; İbraniler 11:4, 21. Eyüp 9:20; Mezmur 143:2; 1. Yuhanna 1:8, 22. İbraniler 13:20–21; 2. Korintliler 8:12; İbraniler 6:10; Matta 25:21, 23; 1. Korintliler 3:14; 1. Korintliler 4:5, 23. 2. Krallar 10:30–31; 1. Krallar 21:27, 29; Luka 6:32–34; Luka 18:2–7; Bkz. Romalılar 13:4, 24. İbraniler 11:4, 6; Bkz. Yaratılış 4:3–5, 25. 1. Korintliler 13:3; Yeşaya 1:12, 26. Matta 6:2, 5, 16; 1. Korintliler 10:31, 27. Süleyman'ın Özdeyişleri 21:27; Hagay 2:14; Titus 1:15; Amos 5:21–22; Markos 7:6–7; Hoşea 1:4; Romalılar 9:16; Titus 3:5, 28. Mezmur 14:4; Mezmur 36:3; Matta 25:41–45; Matta 23:23; Bkz. Romalılar 1:21–32

17. BÖLÜM

KUTSALLARIN SEBATI

1. Tanrı'nın Sevgili Oğlu'nda kabul ettiği, etkin biçimde çağırıldığı ve Ruhu aracılığıyla kutsallaştırdığı kişiler, lütuf durumundan ne bütünüyle ne de nihai olarak düşebilirler; tersine, kesinlikle sonuna kadar bu durumda sebat edecek ve ebediyen kurtulacaklardır.¹

2. Kutsalların bu sebatı, kendi özgür iradelerine değil; Baba Tanrı'nın karşılıksız ve değişmez sevgisinden kaynaklanan seçim hükmünün değişmezliğine²; İsa Mesih'in liyakatinin ve aracılığının etkinliğine³; Ruh'un ve Tanrı'nın tohumunun içlerinde kalmasına⁴; ve lütuf antlaşmasının doğasına dayanır.⁵ Bunların hepsinden bu sebatın kesinliği ve yanılmazlığı da doğar.⁶

3. Bununla birlikte, Şeytan'ın ve dünyanın ayartmaları, içlerinde kalan bozulmuşluğun baskınlığı ve korunma araçlarını ihmal etmeleri nedeniyle ağır günahlara düşebilirler⁷ ve bir süre bu günahlarda kalabilirler.⁸ Böylece Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu üzerlerine çeker⁹ ve O'nun Kutsal Ruhu'nu kederlendirirler¹⁰; lütuflarından ve tesellilerinden bir ölçüde yoksun kalırlar¹¹; yürekleri katılaşırlar¹², vicdanları yaralanır¹³; başkalarına zarar verir ve onları tökezletirler¹⁴; ayrıca kendi üzerlerine geçici yargılar getirirler.¹⁵

1. Filipililer 1:6; 2. Petrus 1:10; Romalılar 8:28–30; Yuhanna 10:28–29; 1. Yuhanna 3:9; 1. Yuhanna 5:18; 1. Petrus 1:5, 9, 2. Mezmur 89:3–4, 28–33; 2. Timoteos 2:18–19; Yeremya 31:3, 3. İbraniler 10:10, 14; İbraniler 13:20–21; İbraniler 9:12–15; Romalılar 8:33–39; Yuhanna 17:11, 24; Luka 22:32; İbraniler 7:25, 4. Yuhanna 14:16–17; 1. Yuhanna 2:27; 1. Yuhanna 3:9, 5. Yeremya 32:40; Mezmur 89:34–37; Bkz. Yeremya 31:31–34, 6. Yuhanna 6:38–40; Yuhanna 10:28; 2. Selanikliler 3:3; 1. Yuhanna 2:19, 7. Mısırdan Çıkış 32:21; Yunus 1:3, 10; Mezmur 51:14; Matta 26:70, 72, 74, 8. 2. Samuel 12:9, 13; Galatyalılar 2:11–14, 9. Çölde Sayım 20:12; 2. Samuel 11:27; Yeşaya 64:7, 9, 10. Efesliler 4:30, 11. Mezmur 51:8, 10, 12; Vahiy 2:4; Matta 26:75, 12. Yeşaya 63:17, 13. Mezmur 32:3–4; Mezmur 51:8, 14. Yaratılış 12:10–20; 2. Samuel 12:14; Galatyalılar 2:13, 15. Mezmur 89:31–32; 1. Korintliler 11:32

18. BÖLÜM

LÜTUF VE KURTULUŞ GÜVENCESİ

1. İkiyüzlüler ve yeniden doğmamış diğer insanlar, Tanrı'nın lütfuna sahip ve kurtuluş durumunda olduklarına ilişkin sahte umutlar ve benliğe dayanan yersiz güvenlerle kendilerini boş yere aldatabilirler¹; onların bu umudu yok olacaktır.² Bununla birlikte, Rab İsa'ya gerçekten iman eden, O'nu içtenlikle seven ve O'nun önünde her konuda iyi bir vicdanla yürümeye gayret edenler, bu yaşamda lütuf durumunda olduklarından kesinlikle emin olabilir³; Tanrı'nın yüceliği umuduyla sevinebilirler ve bu umut onları asla utandırmayacaktır.⁴

2. Bu kesinlik, yanılabilir bir umuda dayanan salt varsayımsal ve olası bir kanaat değildir⁵; tersine, kurtuluş vaatlerinin ilahî gerçeğine⁶, bu vaatlerin verildiği lütufların içsel kanıtına⁷ ve Tanrı'nın çocukları olduğumuza ruhlarımızla birlikte tanıklık eden evlat edinilme Ruhu'nun tanıklığına dayanan yanılmaz bir iman güvencesidir.⁸ Bu Ruh, Kendisi aracılığıyla kurtuluş gününe dek mühürlendiğimiz mirasımızın güvencesidir.⁹

3. Bu yanılmaz güvence imanın özüne ayrılmaz biçimde ait değildir; gerçek bir imanlı, bu güvenceye sahip olmadan önce uzun süre bekleyip birçok güçlükle mücadele edebilir.¹⁰ Yine de, Tanrı'nın kendisine karşılıksız verdiği şeyleri bilmesi için Ruh tarafından muktedir kılındığından, olağanüstü bir vahiy olmaksızın, olağan araçları doğru kullanarak bu güvenceye erişebilir.¹¹ Bu nedenle herkes, çağrısını ve seçilmişliğini kesin kılmak için bütün gayreti göstermekle yükümlüdür.¹² Böylece yüreği Kutsal Ruh'ta esenlik ve sevinçle, Tanrı'ya sevgi ve şükranla, itaat görevlerinde güç ve neşeyle genişleyebilir; bunlar bu güvencenin uygun meyveleridir.¹³ Bu güvence insanları gevşekliğe yöneltmekten çok uzaktır.¹⁴

4. Gerçek imanlıların kurtuluş güvencesi çeşitli yollarla sarılabilir, azalabilir ve bir süre kesintiye uğrayabilir: onu korumakta ihmalkâr davranmalarıyla; vicdanı yaralayan ve Ruh'u

kederlendiren belirli bir günaha düşmeleriyle; ani ya da şiddetli bir ayartmayla; Tanrı'nın Kendi yüzünün ışığını geri çekmesi ve Kendisinden korkanların bile karanlıkta yürüyüp ışıksız kalmalarına izin vermesiyle.¹⁵ Bununla birlikte, Tanrı'nın tohumu ve iman yaşamından, Mesih'e ve kardeşlere duydukları sevgiden, yürek samimiyetinden ve görev bilincinden asla bütünüyle yoksun kalmazlar.¹⁶ Ruh'un işleyişiyle bu güvence, zamanı geldiğinde bunlardan yeniden canlandırılabilir; bu arada onlar da bunlar sayesinde tam bir umutsuzluğa düşmekten korunurlar.¹⁷

1. Mika 3:11; Yasa'nın Tekrarı 29:19; Yuhanna 8:41, 2. Amos 9:10; Matta 7:22-23, 3. 1. Yuhanna 5:13; 1. Yuhanna 2:3; 1. Yuhanna 3:14, 18-19, 21, 24, 4. Romalılar 5:2, 5, 5. İbraniler 6:11, 19, 6. İbraniler 6:17-18, 7. 2. Petrus 1:4-11; 1. Yuhanna 2:3; 1. Yuhanna 3:14; 2. Korintliler 1:12, 8. Romalılar 8:15-16, 9. Efesliler 1:13-14; Efesliler 4:30; 2. Korintliler 1:21-22, 10. 1. Yuhanna 5:13, 11. 1. Korintliler 2:12; 1. Yuhanna 4:13; İbraniler 6:11-12; Efesliler 3:17-18, 12. 2. Petrus 1:10, 13. Romalılar 5:1-2, 5; Romalılar 14:17; Romalılar 15:13; Efesliler 1:3-4; Mezmur 4:6-7; Mezmur 119:32, 14. 1. Yuhanna 2:1-2; Romalılar 6:1-2; Titus 2:11-12, 14; 2. Korintliler 7:1; Romalılar 8:1, 12; 1. Yuhanna 3:2-3; Mezmur 130:4; 1. Yuhanna 1:6-7, 15. Mezmur 51:8, 12, 14; Efesliler 4:30-31; Mezmur 77:1-10; Mezmur 31:22; Bkz. Matta 26:69-72 ve Luka 22:31-34, 16. 1. Yuhanna 3:9; Luka 22:32; Mezmur 51:8, 12; Bkz. Mezmur 73:15, 17. Mika 7:7-9; Yeremya 32:40; Yeşaya 54:7-14; 2. Korintliler 4:8-10

19. BÖLÜM

TANRI'NIN YASASI

1. Tanrı Adem'e, bir işler antlaşması olarak, onu ve bütün soyunu kişisel, tam, kusursuz ve sürekli itaate bağlayan bir yasa verdi; bu yasayı yerine getirmesi üzerine yaşam vaat etti, onu çiğnemesi üzerine ölümle tehdit etti ve ona bu yasayı tutacak güç ve yetenek verdi.¹

2. Bu yasa, insanın düşüşünden sonra da doğruluğun kusursuz kuralı olarak varlığını sürdürdü ve bu niteliğiyle Tanrı tarafından Sina Dağı'nda On Emir hâlinde, iki levha üzerine yazılı olarak verildi.² İlk dört emir Tanrı'ya karşı görevimizi, diğer altı emir ise insana karşı görevimizi içerir.³

3. Genellikle ahlak yasası olarak adlandırılan bu yasanın yanı sıra Tanrı, henüz erginliğe erişmemiş bir kilise olarak İsrail halkına çeşitli tipolojik düzenlemeler içeren törensel yasalar vermekten hoşnut oldu. Bunlar kısmen ibadete ilişkinci ve Mesih'i, O'nun lütuflarını, eylemlerini, acılarını ve sağladığı yararları önceden tasvir ediyordu⁴; kısmen de çeşitli ahlaki görevlere ilişkin öğretiler sunuyordu.⁵ Bu törensel yasaların tümü Yeni Antlaşma altında artık yürürlükten kaldırılmıştır.⁶

4. Tanrı onlara siyasal bir topluluk olarak çeşitli adli yasalar da verdi. Bu yasalar o halkın devlet düzeniyle birlikte sona erdi ve bunların genel hakkaniyetinin gerektirdiği ölçü dışında artık başka hiçbir halkı bağlamaz.⁷

5. Ahlak yasası, gerek aklanmış kişileri gerek başkalarını, ona itaat etmek üzere sonsuza dek bağlar.⁸ Bu yalnızca yasanın içerdği hususlar bakımından değil, onu veren Yaratıcı Tanrı'nın yetkisi bakımından da böyledir.⁹ Mesih de Müjde'de bu yükümlülüğü hiçbir biçimde ortadan kaldırmaz; tersine, onu daha da pekiştirir.¹⁰

6. Gerçek imanlılar, kendisi aracılığıyla aklanmak ya da mahkûm edilmek üzere, bir işler antlaşması olarak yasanın altında değillerdir.¹¹ Yine de yasa hem onlar hem başkaları için

büyük yarar taşır. Bir yaşam kuralı olarak onlara Tanrı'nın iradesini ve görevlerini bildirir; buna uygun yürümelere için onları yönlendirir ve bağlar.¹² Doğalarının, yüreklerinin ve yaşamlarının günahlı kirliliğini de açığa çıkarır.¹³ Böylece kendilerini onunla sınadıklarında, günah konusunda daha derin bir iknaya, günah nedeniyle daha büyük bir alçalmaya ve günaha karşı daha güçlü bir nefrete ulaşabilirler¹⁴; bununla birlikte Mesih'e duydukları ihtiyacı ve O'nun itaatinin kusursuzluğunu daha açık görebilirler.¹⁵ Yasa, günahı yasakladığı için, yeniden doğmuş olanların bozulmuşluklarını dizginlemekte de yararlıdır.¹⁶ Yasanın tehditleri, günahlarının neyi hak ettiğini ve yasada bildirilen lanetten kurtulmuş olsalar da bu yaşamda günahları nedeniyle ne tür sıkıntılar bekleyebileceklerini gösterir.¹⁷ Yasanın vaatleri de aynı şekilde onlara Tanrı'nın itaati onayladığını ve itaat ettiklerinde hangi bereketleri bekleyebileceklerini gösterir¹⁸; ancak bu bereketler, bir işler antlaşması olarak yasa gereğince kendilerine borçlu olunan şeyler değildir.¹⁹ Dolayısıyla bir insanın, yasa onu iyiliğe teşvik ettiği ve kötülükten caydırdığı için iyilik yapıp kötülükten kaçınması, onun lütuf altında değil yasa altında olduğunun kanıtı değildir.²⁰

7. Yasanın yukarıda belirtilen kullanımları Müjde'nin lütfuna aykırı değildir; tersine, onunla tatlı bir uyum içindedir.²¹ Mesih'in Ruhu insanın iradesini boyun eğdirir ve onu, yasada açıklanan Tanrı iradesinin gerektirdiği şeyi özgürce ve sevinçle yapmaya muktedir kılar.²²

1. Yaratılış 1:26–27; Yaratılış 2:17; Efesliler 4:24; Romalılar 2:14–15; Romalılar 10:5; Romalılar 5:12, 19; Galatyalılar 3:10, 12; Vaiz 7:29, 2. Yakup 1:25; Yakup 2:8, 10–12; Romalılar 3:19; Romalılar 13:8–9; Yasa'nın Tekrarı 5:32; Yasa'nın Tekrarı 10:4; Mısırdan Çıkış 34:1, 3. Mısırdan Çıkış 20:3–17; Matta 22:37–40, 4. İbraniler 10:1; Galatyalılar 4:1–3; Koloseliler 2:17; İbraniler 9:1–28, 5. Levililer 19:9–10, 19, 23, 27; Yasa'nın Tekrarı 24:19–21; Bkz. 1. Korintliler 5:7; 2. Korintliler 6:17; Yahuda 23, 6. Koloseliler 2:14, 16–17; Daniel 9:27; Efesliler 2:15–16; İbraniler 9:10; Elçilerin İşleri 10:9–16; Elçilerin İşleri 11:2–10, 7. Mısırdan Çıkış 21:1–23:19; Bkz. Yaratılış 49:10 ve 1. Petrus 2:13–14; 1. Korintliler 9:8–10, 8. Romalılar 13:8–10; Romalılar 3:31; Romalılar 7:25; 1. Korintliler 9:21; Galatyalılar 5:14; Efesliler 6:2–3;

1. Yuhanna 2:3-4, 7; Bkz. Romalılar 3:20; Romalılar 7:7-8 ve 1. Yuhanna 3:4 ile Romalılar 6:15, 9. Yasa'nın Tekrarı 6:4-5; Mısırdan Çıkış 20:11; Romalılar 3:19; Yakup 2:8, 10-11; Matta 19:4-6; Yaratılış 17:1, 10. Matta 5:17-19; Romalılar 3:31; 1. Korintliler 9:21; Luka 16:17-18, 11. Romalılar 6:14; Romalılar 7:4; Galatyalılar 2:16; Galatyalılar 3:13; Galatyalılar 4:4-5; Elçilerin İşleri 13:38-39; Romalılar 8:1, 33, 12. Romalılar 7:12, 22, 25; Mezmur 119:1-6; 1. Korintliler 7:19; Galatyalılar 5:14-23, 13. Romalılar 7:7, 13; Romalılar 3:20, 14. Yakup 1:23-25; Romalılar 7:9, 14, 24, 15. Galatyalılar 3:24; Romalılar 7:24-25; Romalılar 8:3-4, 16. Yakup 2:11-12; Mezmur 119:101, 104, 128, 17. Ezra 9:13-14; Mezmur 89:30-34; Galatyalılar 3:13, 18. Mısırdan Çıkış 19:5-6; Yasa'nın Tekrarı 5:33; Levililer 18:5; Matta 19:17; Levililer 26:1-13; 2. Korintliler 6:16; Efesliler 6:2-3; Mezmur 19:11; Mezmur 37:11; Matta 5:5, 19. Galatyalılar 2:16; Luka 17:10, 20. Romalılar 6:12-15; 1. Petrus 3:8-12 ile Mezmur 34:12-16; İbraniler 12:28-29, 21. Romalılar 3:31; Galatyalılar 3:21; Titus 2:11-14, 22. Hezekiel 36:27; İbraniler 8:10 ile Yeremya 31:33; Mezmur 119:35, 47; Romalılar 7:22

20. BÖLÜM

HRİSTİYAN ÖZGÜRLÜĞÜ VE VICDAN ÖZGÜRLÜĞÜ

1. Mesih'in Müjde altında imanlılar için satın aldığı özgürlük, onların günahın suçluluğundan, Tanrı'nın mahkûm edici gazabından ve ahlak yasasının lanetinden özgür kılınmalarından¹; bu şimdiki kötü dünyadan, Şeytan'ın esaretinden ve günahın egemenliğinden kurtarılma²; sıkıntılardaki kötülükten, ölümün dikeninden, mezarın zaferinden ve ebedi mahkûmiyetten kurtarılma³; ayrıca Tanrı'ya özgürce erişmelerinden⁴ ve O'na kölece korkudan değil, evlada yaraşır bir sevgi ve istekli bir yürekle itaat etmelerinden ibarettir.⁵ Bunların hepsi Yasa altında imanlılara da ortak⁶. Ancak Yeni Antlaşma altında Hristiyanların özgürlüğü daha da genişletilmiştir: Yahudi kilisesinin tâbi olduğu törensel yasanın boyunduruğundan özgürdürler⁷; lütuf tahtına daha büyük bir cesaretle erişirler⁸ ve Yasa altında imanlıların olağan olarak sahip olduklarından daha dolu biçimde Tanrı'nın özgür Ruhu'yla paydaşlık ederler.⁹

2. Vicdanın Rabbi yalnızca Tanrı'dır¹⁰ ve O, vicdanı hangi bakımdan olursa olsun Sözü'ne aykırı olan veya iman ya da ibadet meselelerinde Sözü'ne eklenen insan öğretileri ve buyruklarından özgür bırakmıştır.¹¹ Bu nedenle böyle öğretilere inanmak ya da böyle buyruklara vicdan gereği itaat etmek, gerçek vicdan özgürlüğüne ihanet etmektir.¹² Örtük bir iman ile mutlak ve kör bir itaat talep etmek ise vicdan özgürlüğünü ve aklı yok etmektir.¹³

3. Hristiyan özgürlüğü bahanesiyle herhangi bir günah işleyen ya da herhangi bir günahlı arzuyu besleyenler, Hristiyan özgürlüğünün amacını ortadan kaldırır. Bu amaç, düşmanlarımızın elinden kurtarılmış olarak yaşamımızın bütün günlerinde Rab'be korkusuzca, O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde hizmet etmemizdir.¹⁴

4. Tanrı'nın atadığı yetkiler ile Mesih'in satın aldığı özgürlük, Tanrı tarafından birbirlerini ortadan kaldırmak için değil, karşı-

lıklılı olarak destekleyip korumak için tasarlanmıştır. Bu nedenle Hristiyan zgrlğ bahanesiyle, ister sivil ister kiliseye ait olsun, herhangi bir meşru yetkiye ya da onun meşru kullanımına karşı ıkanlar Tanrı'nın düzenine karşı gelirler.¹⁵ Doğanın ışığına, Hristiyanlığın bilinen ilkelerine—ister iman, ibadet ya da yaşa-yışla ilgili olsun—veya Tanrı'ya bağlılığın gücüne aykırı görüşleri yayımlayan ya da uygulamaları sürdürenler; yahut gerek kendi doğaları gerek yayımlanma ya da sürdürülme biçimleri bakımından Mesih'in kilisede kurduğu dışsal barış ve düzeni yıkıcı olan yanlış görüşleri yayımlayan ya da uygulamaları sürdürenler, yasal olarak hesap vermeye çağrılabilir ve kilisenin disiplin yaptırım-larıyla haklarında işlem yapılabilir.¹⁶

-
1. Titus 2:14; 1. Selanikliler 1:10; Galatyalılar 3:13, 2. Galatyalılar 1:4; Koloseliler 1:13; Elçilerin İşleri 26:18; Romalılar 6:14, 3. Romalılar 8:28; Mezmur 119:71; 2. Korintliler 4:15–18; 1. Korintliler 15:54–57; Romalılar 5:9; Romalılar 8:1; Bkz. 1. Selanikliler 1:10, 4. Romalılar 5:1–2, 5. Romalılar 8:14–15; Galatyalılar 4:6; 1. Yuhanna 4:18, 6. Galatyalılar 3:8–9, 14; Romalılar 4:6–8; 1. Korintliler 10:3–4; İbraniler 11:1–40, 7. Galatyalılar 4:1–7; Galatyalılar 5:1; Elçilerin İşleri 15:10–11, 8. İbraniler 4:14–16; İbraniler 10:19–22, 9. Yuhanna 7:38–39; Elçilerin İşleri 2:17–18; 2. Korintliler 3:8, 13, 17–18; Bkz. Yeremya 31:31–34, 10. Yakup 4:12; Romalılar 14:4, 10; 1. Korintliler 10:29, 11. Elilerin İşleri 4:19; Elilerin İşleri 5:29; 1. Korintliler 7:22–23; Matta 15:1–6; Matta 23:8–10; 2. Korintliler 1:24; Matta 15:9, 12. Koloseliler 2:20–23; Galatyalılar 1:10; Galatyalılar 2:4–5; Galatyalılar 4:9–10; Galatyalılar 5:1, 13. Romalılar 10:17; Yeşaya 8:20; Elçilerin İşleri 17:11; Yuhanna 4:22; Vahiy 13:12, 16–17; Yeremya 8:9; 1. Petrus 3:15, 14. Galatyalılar 5:13; 1. Petrus 2:16; 2. Petrus 2:19; Romalılar 6:15; Yuhanna 8:34; Luka 1:74–75, 15. 1. Petrus 2:13–14, 16; Romalılar 13:1–8; İbraniler 13:17; 1. Selanikliler 5:12–13, 16. Romalılar 1:32; 1. Korintliler 5:1, 5, 11–13; 2. Yuhanna 10–11; 2. Selanikliler 3:6, 14; 1. Timoteos 6:3–4; Titus 1:10–11, 13–14; Titus 3:10; Romalılar 16:17; Matta 18:15–17; 1. Timoteos 1:19–20; Vahiy 2:2, 14–15, 20

21. BÖLÜM

DİNÎ İBADET VE ŞABAT GÜNÜ

1. Doğanın ışığı, her şey üzerinde Rabliği ve egemenliği olan, iyi olan ve herkese iyilik eden bir Tanrı bulunduğunu; bu nedenle O'ndan korkulması, O'nun sevilmesi, övülmesi, O'na yakarılması, güvenilmesi ve bütün yürekle, bütün canla ve bütün güçle hizmet edilmesi gerektiğini gösterir.¹ Ancak gerçek Tanrı'ya makbul biçimde ibadet etmenin yolu Kendisi tarafından belirlenmiş ve Kendi açıklanmış iradesiyle öylesine sınırlandırılmıştır ki O'na, insanların tasavvur ve tasarılarına ya da Şeytan'ın telkinlerine göre, herhangi bir görünür tasvir aracılığıyla veya Kutsal Yazı'da buyurulmayan başka herhangi bir biçimde ibadet edilemez.²

2. Dinî ibadet Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan Tanrı'ya ve yalnızca O'na sunulmalıdır³; meleklerle, kutsallara ya da başka herhangi bir yaratığa değil.⁴ Düşüş'ten bu yana ibadet bir Arabulucu olmaksızın sunulamaz; Mesih dışında başka hiçbir aracının aracılığıyla da sunulamaz.⁵

3. Şükranla birlikte dua, dinî ibadetin özel bir bölümüdür⁶ ve Tanrı tarafından bütün insanlardan istenir.⁷ Duanın kabul edilmesi için Oğul'un adıyla⁸, O'nun Ruhu'nun yardımıyla⁹ ve O'nun iradesine göre¹⁰; anlayış, saygı, alçakgönüllülük, hararet, iman, sevgi ve sebatla sunulması gerekir.¹¹ Sesli olarak sunuluyorsa bilinen bir dilde edilmelidir.¹²

4. Dua meşru şeyler için¹³ ve şimdi yaşayan ya da gelecekte yaşayacak her çeşit insan için edilmelidir¹⁴; ancak ölümler için¹⁵ ya da ölüme götüren günahı işlediği bilinen kimseler için edilmemelidir.¹⁶

5. Kutsal Yazıların Tanrı korkusuyla okunması¹⁷; Söz'ün sağlam biçimde vaaz edilmesi¹⁸ ve Tanrı'ya itaatle, anlayış, iman ve saygı içinde vicdanla dinlenmesi¹⁹; yürekte lütufla mezmurlar söylenmesi²⁰; ayrıca Mesih'in tesis ettiği sakramentlerin gerektiği gibi uygulanması ve layık biçimde alınması²¹, Tanrı'ya olağan dinî ibadetin bütün bölümleridir. Bunların yanı sıra dinî yeminler²²,

adaklar²³, ciddi oruçlar²⁴ ve özel durumlarda sunulan şükranlar²⁵ da kendi zaman ve mevsimlerinde kutsal ve dinî bir biçimde yerine getirilmelidir.²⁶

6. Müjde altında artık ne dua ne de dinî ibadetin başka herhangi bir bölümü, yerine getirildiği ya da kendisine doğru yöneltildiği herhangi bir yere bağlıdır veya o yer nedeniyle daha makbul hâle gelir.²⁷ Tersine Tanrı'ya her yerde²⁸, ruhta ve gerçekte²⁹; ailelerde³⁰ her gün³¹, herkes kendi başına gizlide³² ve daha ciddi biçimde topluluk önündeki ibadetlerde ibadet edilmelidir. Tanrı, Sözü ya da ilahi takdiriyle bunlara çağırdığında, bu toplu ibadetler dikkatsizlikle ya da bile bile ihmal veya terk edilmemelidir.³³

7. Genel olarak zamanın uygun bir kısmının Tanrı'ya ibadet için ayrılması nasıl doğa yasasıysa, Tanrı da Sözü'nde bütün çağlarda bütün insanları bağlayan pozitif, ahlaki ve sürekli bir buyrukla, yedi günde bir günü Kendisi için kutsal tutulacak Şabat olarak özel biçimde belirlemiştir.³⁴ Dünyanın başlangıcından Mesih'in dirilişine kadar bu gün haftanın son günüydü; Mesih'in dirilişinden itibaren haftanın ilk gününe çevrildi.³⁵ Bu gün Kutsal Yazı'da Rab'bin Günü olarak adlandırılır³⁶ ve dünyanın sonuna dek Hristiyan Şabatı olarak sürdürülmelidir.³⁷

8. İnsanlar yüreklerini gerektiği gibi hazırlayıp gündelik işlerini önceden düzene koyduktan sonra, bütün gün boyunca dünyevî uğraşları ve dinlenceleriyle ilgili kendi eylem, söz ve düşüncelerinden kutsal bir dinlenme gözetmekle kalmayıp³⁸ bütün vakti Tanrı'ya kamusal ve özel ibadet uygulamalarıyla, ayrıca zorunluluk ve merhamet görevleriyle geçirdiklerinde bu Şabat'ı Rab için kutsal tutmuş olurlar.³⁹

1. Romalılar 1:20; Mezmur 19:1-4a; Mezmur 50:6; Mezmur 97:6; Mezmur 145:9-12; Elçilerin İşleri 14:17; Mezmur 104:1-35; Mezmur 86:8-10; Mezmur 95:1-6; Mezmur 89:5-7; Yasa'nın Tekrarı 6:4-5, 2. Yasa'nın Tekrarı 12:32; Matta 15:9; Elçilerin İşleri 17:23-25; Matta 4:9-10; Yasa'nın Tekrarı 4:15-20; Mısırdan Çıkış 20:4-6; Yuhanna 4:23-24; Koloseliler 2:18-23, 3. Yuhanna 5:23; Matta 28:19; 2. Korintliler 13:14; Efesliler 3:14; Vahiy 5:11-14; Elçilerin İşleri 10:25-26, 4. Koloseliler 2:18; Vahiy 19:10; Romalılar 1:25, 5. Yuhanna 14:6; 1. Timoteos 2:5; Efesliler 2:18; Koloseliler 3:17, 6. Filipililer 4:6; 1.

Timoteos 2:1; Koloseliler 4:2, 7. Mezmur 65:2; Mezmur 67:3; Mezmur 96:7-8; Mezmur 148:11-13; Yeşaya 55:6-7, 8. Yuhanna 14:13-14; 1. Petrus 2:5, 9. Romalılar 8:26; Efesliler 6:18, 10. 1. Yuhanna 5:14, 11. Mezmur 47:7; Vaiz 5:1-2; İbraniler 12:28; Yaratılış 18:27; Yakup 5:16; Yakup 1:6-7; Markos 11:24; Matta 6:12, 14-15; Koloseliler 4:2; Efesliler 6:18, 12. 1. Korintliler 14:14, 13. 1. Yuhanna 5:14, 16; Yuhanna 15:7, 14. 1. Timoteos 2:1-2; Yuhanna 17:20; 2. Samuel 7:29; 2. Tarihler 6:14-42, 15. Luka 16:25-26; Yeşaya 57:1-2; Mezmur 73:24; 2. Korintliler 5:8, 10; Filipililer 1:21-24; Vahiy 14:13, 16. 1. Yuhanna 5:16, 17. Luka 4:16-17; Elçilerin İşleri 15:21; Koloseliler 4:16; 1. Selanikliler 5:27; Vahiy 1:3, 18. 2. Timoteos 4:2; Elçilerin İşleri 5:42, 19. Yakup 1:22; Elçilerin İşleri 10:33; Matta 13:19; İbraniler 4:2; Yeşaya 66:2, 20. Koloseliler 3:16; Efesliler 5:19; Yakup 5:13; 1. Korintliler 14:15, 21. Matta 28:19; 1. Korintliler 11:23-29; Elçilerin İşleri 2:42, 22. Yasa'nın Tekrarı 6:13; Nehemya 10:29; 2. Korintliler 1:23, 23. Mezmur 116:14; Yeşaya 19:21; Vaiz 5:4-5, 24. Yoel 2:12; Ester 4:16; Matta 9:15; Elçilerin İşleri 14:23, 25. Mısırdan Çıkış 15:1-21; Mezmur 107:1-43; Nehemya 12:27-43; Ester 9:20-22, 26. İbraniler 12:28, 27. Yuhanna 4:21, 28. Malaki 1:11; 1. Timoteos 2:8, 29. Yuhanna 4:23-24, 30. Yeremya 10:25; Yasa'nın Tekrarı 6:6-7; Eyüp 1:5; 2. Samuel 6:18, 20, 31. Matta 6:11; Bkz. Eyüp 1:5, 32. Matta 6:6, 16-18; Nehemya 1:4-11; Daniel 9:3-4a, 33. Yeşaya 56:6-7; İbraniler 10:25; Mezmur 100:4; Mezmur 122:1; Mezmur 84:1-12; Luka 4:16; Elçilerin İşleri 13:42, 44; Elçilerin İşleri 2:42, 34. Mısırdan Çıkış 20:8-11; Yeşaya 56:2-7, 35. Yaratılış 2:2-3; 1. Korintliler 16:1-2; Elçilerin İşleri 20:7, 36. Vahiy 1:10, 37. Matta 5:17-18; Markos 2:27-28; Romalılar 13:8-10; Yakup 2:8-12, 38. Mısırdan Çıkış 20:8; Mısırdan Çıkış 16:23-30; Mısırdan Çıkış 31:15-17; Yeşaya 58:13-14; Nehemya 13:15-22, 39. Yeşaya 58:13-14; Luka 4:16; Matta 12:1-13; Markos 3:1-5

22. BÖLÜM

MEŞRU YEMİNLER VE ADAKLAR

1. Meşru bir yemin, dinî ibadetin bir parçasıdır. Böyle bir yeminde, haklı bir durumda yemin eden kişi, ileri sürdüğü ya da vaat ettiği şeye ciddi biçimde Tanrı'yı tanık gösterir¹ ve Tanrı'dan, yemin ettiği şeyin doğruluğuna ya da yanlışlığına göre kendisini yargılamasını ister.²

2. İnsanlar yalnızca Tanrı'nın adına yemin etmelidir; bu ad bütün kutsal korku ve saygıyla kullanılmalıdır.³ Bu nedenle o yüce ve korkunç Ad üzerine boş yere ya da düşüncesizce yemin etmek veya başka herhangi bir şey üzerine yemin etmek günahtır ve iğrenilmelidir.⁴ Yine de ağır ve önemli konularda yemin etmeye, Eski Antlaşma altında olduğu gibi Yeni Antlaşma altında da Tanrı'nın Sözü izin verir⁵; dolayısıyla bu tür konularda meşru yetki tarafından zorunlu tutulduğunda meşru bir yemin edilmelidir.⁶

3. Her kim yemin ederse, böylesine ciddi bir eylemin ağırlığını gereği gibi düşünmeli ve yemin ederken yalnızca tam olarak doğruluğuna ikna olduğu şeyi beyan etmelidir.⁷ Hiç kimse kendisini yeminle, iyi ve adil olan, iyi ve adil olduğuna inandığı, yerine getirebileceği ve getirmeye kararlı olduğu bir şeyden başkasına bağlayamaz.⁸

4. Yemin, sözlerin açık ve yaygın anlamıyla, ikircikli ifadeler ya da zihinsel çekinceler olmaksızın edilmelidir.⁹ Yemin hiç kimseyi günah işlemeye mecbur kılamaz; ancak günahlı olmayan herhangi bir konuda edilmişse, kişinin kendi zararına olsa bile yerine getirilmek üzere bağlayıcıdır.¹⁰ Sapkınlara ya da imansızlara verilmiş olsa bile bozulmamalıdır.¹¹

5. Adak, vaat niteliğindeki bir yeminle aynı doğadadır; aynı dinî özenle yapılmalı ve aynı sadakatle yerine getirilmelidir.¹²

6. Adak hiçbir yaratığa değil, yalnızca Tanrı'ya yapılmalıdır.¹³ Kabul edilebilir olması için gönüllü olarak, imanla ve görev bilinciyle, ya alınan merhamete şükran yoluyla ya da ihtiyaç duyduğumuz şeyi elde etmek için yapılmalıdır. Böylece kendimizi gerekli

görevlere ya da bu görevlere uygun biçimde hizmet edebilecek başka şeylere, hizmet ettikleri ölçü ve süre boyunca, daha sıkı bağlarız.¹⁴

7. Hiç kimse Tanrı'nın Sözü'nde yasaklanan veya Söz'de buyurulan herhangi bir görevi engelleyecek bir şeyi ya da kendi gücü dâhilinde olmayan ve yerine getirilmesi için Tanrı'dan yetenek vaadi bulunmayan bir şeyi yapmaya adak adayamaz.¹⁵ Bu bakımlardan, Roma Katolik manastırlarında edilen ömür boyu bekârlık, yoksulluk ikrarı ve manastır kuralına itaat adakları, daha yüksek yetkinlik dereceleri olmak şöyle dursun, hiçbir Hristiyan'ın kendisini içine düşürmemesi gereken batıl ve günahlı tuzaklardır.¹⁶

-
1. Yasa'nın Tekrarı 10:20; Yeşaya 45:23; Romalılar 14:11; Filipililer 2:10-11,
 2. Mısırdan Çıkış 20:7; Levililer 19:12; Romalılar 1:9; 2. Korintliler 1:23; 2. Korintliler 11:31; Galatyalılar 1:20; 2. Tarihler 6:22-23, 3. Yasa'nın Tekrarı 6:13; Yeşu 23:7, 4. Mısırdan Çıkış 20:7; Yeremya 5:7; Matta 5:33-37; Yakup 5:12, 5. İbraniler 6:16; 2. Korintliler 1:23; Yeşaya 65:16, 6. 1. Krallar 8:31; Nehemya 13:25; Ezra 10:5, 7. Mısırdan Çıkış 20:7; Levililer 19:12; Yeremya 4:2; Hoşea 10:4, 8. Yaratılış 24:2-9; Nehemya 5:12-13; Vaiz 5:2, 9. Yeremya 4:2; Mezmur 24:4, 10. 1. Samuel 25:22, 32-34; Mezmur 15:4, 11. Hezekiel 17:16-19; Yeşu 9:18-19; 2. Samuel 21:1, 12. Çölde Sayım 30:2; Yeşaya 19:21; Vaiz 5:4-6; Mezmur 61:8; Mezmur 66:13-14, 13. Mezmur 50:14; Mezmur 76:11; Mezmur 116:14, 14. Yasa'nın Tekrarı 23:21-23; Yaratılış 28:20-22; 1. Samuel 1:11; Mezmur 66:13-14; Mezmur 132:2-5, 15. Elçilerin İşleri 23:12-14; Markos 6:26; Çölde Sayım 30:5, 8, 12-13, 16. Matta 19:11-12; 1. Korintliler 7:2, 9; İbraniler 13:4; Efesliler 4:28; 1. Selanikliler 4:11-12; 1. Korintliler 7:23

23. BÖLÜM

SİVİL YÖNETİM

1. Bütün dünyanın en yüce Rabbi ve Kralı olan Tanrı, Kendi yüceliği ve kamu yararı için sivil yöneticileri, Kendi yetkisi altında halkın üzerinde olmak üzere tayin etmiştir. Bu amaçla, iyileri savunup teşvik etmeleri ve kötülük yapanları cezalandırmaları için onları kılıç yetkisiyle donatmıştır.¹

2. Çağrıldıklarında Hristiyanların sivil yöneticilik görevini kabul edip yürütmeleri meşrudur.² Bu görevi yerine getirirken, her devletin yararlı yasalarına göre özellikle dindarlığı, adaleti ve barışı korumalıdır.³ Bu amaçla, Yeni Antlaşma altında da, haklı ve gerekli durumlarda meşru olarak savaşa girebilirler.⁴

3. Sivil yöneticiler Söz'ün ve sakramentlerin hizmetini ya da göklerin krallığının anahtarlarının yetkisini üstlenemezler⁵; iman konularına en küçük ölçüde dahi müdahale edemezler.⁶ Bununla birlikte, koruyucu babalar olarak sivil yöneticilerin görevi, herhangi bir Hristiyan mezhebini diğerlerinden üstün tutmaksızın hepimizin Rabbi'nin kilisesini korumaktır. Bunu, bütün kilise görevlilerinin, kim olurlarsa olsunlar, kutsal görevlerinin her kısmını şiddet veya tehlike olmaksızın tam, özgür ve tartışılmaz biçimde yerine getirme serbestliğine sahip olacakları şekilde yapmalıdırlar.⁷ İsa Mesih kilisesinde düzenli bir yönetim ve disiplin tayin ettiğinden, hiçbir devlet yasası bunların herhangi bir Hristiyan mezhebinin gönüllü üyeleri arasında kendi ikrar ve inançlarına göre gerektiği gibi uygulanmasına müdahale etmemeli, engel olmamalı veya kösteklememelidir.⁸ Sivil yöneticilerin görevi, kendi halkından her kişinin şahsını ve itibarını öyle etkin biçimde korumaktır ki din ya da imansızlık bahanesiyle hiç kimsenin başka herhangi bir kişiye hakaret, şiddet, kötü muamele veya zarar yöneltmesine izin verilmesin; ayrıca bütün dinî ve kiliseye ait toplantıların engellenmeden veya rahatsız edilmeden yapılmasını güvence altına almaktır.⁹

4. Halkın görevi yöneticiler için dua etmek¹⁰, onların şahıslarına saygı göstermek¹¹, kendilerine vergi veya diğer yükümlülükleri

ödemek¹², meşru buyruklarına itaat etmek ve vicdan gereği yetkilerine tâbi olmaktır.¹³ İmansızlık ya da din farklılığı, yöneticilerin adil ve yasal yetkisini geçersiz kılmaz ve halkı kendilerine göstermeleri gereken itaatten özgür kılmaz.¹⁴ Kilise görevlileri de bu itaatten muaf değildir.¹⁵ Papa'nın ise sivil yöneticilerin egemenlik alanlarında ya da onların halklarından herhangi biri üzerinde hiçbir güç ve yargı yetkisi yoktur; onları sapkın saydığı takdirde veya başka herhangi bir gerekçeyle egemenliklerinden ya da canlarından mahrum etme yetkisi ise hiç yoktur.¹⁶

-
1. Romalılar 13:1-4; 1. Petrus 2:13-14, 2. Yaratılış 41:39-43; Nehemya 12:26; Nehemya 13:15-31; Daniel 2:48-49; Süleyman'ın Özdeyişleri 8:15-16; Romalılar 13:1-4, 3. Mezmur 2:10-12; 1. Timoteos 2:2; Mezmur 82:3-4; 2. Samuel 23:3; 1. Petrus 2:13, 4. Luka 3:14; Romalılar 13:4; Matta 8:9-10; Elçilerin İşleri 10:1-2, 5. 2. Tarihler 26:18; Matta 18:17; Matta 16:19; 1. Korintliler 12:28-29; Efesliler 4:11-12; 1. Korintliler 4:1-2; Romalılar 10:15; İbraniler 5:4, 6. Yuhanna 18:36; Elçilerin İşleri 5:29; Efesliler 4:11-12, 7. Yeşaya 49:23; Romalılar 13:1-6, 8. Mezmur 105:15, 9. Romalılar 13:4; 1. Timoteos 2:2, 10. 1. Timoteos 2:1-3, 11. 1. Petrus 2:17, 12. Matta 22:21; Romalılar 13:6-7, 13. Romalılar 13:5; Titus 3:1, 14. 1. Petrus 2:13-16, 15. Romalılar 13:1; Elçilerin İşleri 25:9-11; 2. Petrus 2:1, 10-11; Yahuda 8-11, 16. Markos 10:42-44; Matta 23:8-12; 2. Timoteos 2:24; 1. Petrus 5:3

24. BÖLÜM

EVLİLİK VE BOŞANMA

1. Evlilik bir erkek ile bir kadın arasında olmalıdır; bir erkeğin aynı anda birden fazla karısının ya da bir kadının aynı anda birden fazla kocasının olması meşru değildir.¹

2. Evlilik, karı ile kocanın birbirlerine yardımcı olması², insan soyunun meşru çocuklarla ve kilisenin kutsal bir soyla çoğalması³ ve cinsel ahlaksızlığın önlenmesi⁴ için düzenlenmiştir.

3. Evlenmeye akıl ve muhakemeyle rıza gösterebilen herkesin evlenmesi meşrudur.⁵ Bununla birlikte Hristiyanlar yalnızca Rab'de evlenmekle yükümlüdürler.⁶ Bu nedenle gerçek Reform inancını ikrar edenler imansızlarla, Roma Katolikleriyle ya da diğer putperestlerle evlenmemelidirler; Tanrı'ya bağlı olanlar da yaşamlarında açıkça kötü olan ya da mahkûmiyete götüren sapkınlıkları savunan kimselerle evlenerek eşit olmayan bir boyun-duruğa girmemelidirler.⁷

4. Evlilik, Söz'ün yasakladığı kan hısımlığı veya evlilik yoluyla hısımlık dereceleri içinde yapılmamalıdır.⁸ Böyle encest evlilikler, herhangi bir insan yasasıyla veya tarafların rızasıyla, bu kişilerin karı koca olarak birlikte yaşayabilmelerini sağlayacak biçimde asla meşru hâle getirilemez.⁹

5. Nişan akdinden sonra işlenen zina ya da cinsel ahlaksızlık, evlilikten önce ortaya çıkarsa, masum tarafa bu akdi bozmak için haklı bir neden verir.¹⁰ Evlilikten sonra işlenen zina durumunda, masum tarafın boşanma talep etmesi meşrudur¹¹; boşandıktan sonra da suçlu taraf ölmüş gibi bir başkasıyla evlenmesi meşrudur.¹²

6. İnsanın bozulmuşluğu, Tanrı'nın evlilikte birleştirdiği kişileri haksız yere ayırmak için uygunsuz gerekçeler bulmaya yatkındır. Bununla birlikte, yalnızca zina ya da kilise veya sivil yönetim tarafından hiçbir şekilde giderilemeyen kasıtlı terk, evlilik bağını çözmek için yeterli nedendir.¹³ Böyle bir durumda kamusal ve düzenli bir usul izlenmeli; ilgili kişiler kendi davalarında kendi irade ve takdirlerine bırakılmamalıdır.¹⁴

1. Yaratılış 2:24; Matta 19:4–6; Romalılar 7:3; Süleyman'ın Özdeyişleri 2:17,
2. Yaratılış 2:18; Efesliler 5:28; 1. Petrus 3:7, 3. Yaratılış 1:28; Yaratılış 9:1;
Malaki 2:15, 4. 1. Korintliler 7:2, 9, 5. İbraniler 13:4; 1. Timoteos 4:3; 1.
Korintliler 7:36–38; Yaratılış 24:57–58, 6. 1. Korintliler 7:39, 7. Yaratılış
34:14; Mısırdan Çıkış 34:16; 2. Korintliler 6:14; Bkz. Yasa'nın Tekrarı 7:3–4;
1. Krallar 11:4; Nehemya 13:25–27; Malaki 2:11–12, 8. Levililer 18:6–17,
24–30; Levililer 20:19; 1. Korintliler 5:1; Amos 2:7, 9. Markos 6:18; Levililer
18:24–28, 10. Matta 1:18–20; Bkz. Yasa'nın Tekrarı 22:23–24, 11. Matta
5:31–32, 12. Matta 19:9; Romalılar 7:2–3, 13. Matta 19:8–9; 1. Korintliler
7:15; Matta 19:6, 14. Yasa'nın Tekrarı 24:1–4

25. BÖLÜM

KİLİSE

1. Katolik ya da evrensel olan görünmez kilise, Baş olan Mesih'in altında tek bir bütün olarak geçmişte bir araya getirilmiş, şimdi getirilmekte olan ya da gelecekte getirilecek seçilmişlerin tümünden oluşur; Mesih'in gelini, bedeni ve her şeyi her şeyde dolduranın doluluğudur.¹

2. Müjde altında katolik ya da evrensel olan görünür kilise (Yasa altında daha önce olduğu gibi tek bir ulusla sınırlı değildir), dünyanın her yerinde gerçek dini ikrar edenlerin tümünden² ve onların çocuklarından³ oluşur; Rab İsa Mesih'in krallığı⁴, Tanrı'nın evi ve ailesidir⁵; bunun dışında olağan bir kurtuluş imkânı yoktur.⁶

3. Mesih bu katolik görünür kiliseye, bu yaşamda dünyanın sonuna dek kutsalların toplanması ve yetkinleştirilmesi için Söz hizmetini, Tanrı'nın vahiy sözlerini ve düzenlemelerini vermiştir; Kendi varlığı ve Ruhı aracılığıyla, vaadine uygun olarak, bunları bu amaç için etkili kılar.⁷

4. Bu katolik kilise bazen daha çok, bazen daha az görünür olmuştur.⁸ Onun üyeleri olan yerel kiliseler, Müjde öğretisinin kendilerinde ne ölçüde saf biçimde öğretilip benimsendiğine, düzenlemelerin ne ölçüde saf biçimde uygulandığına ve kamusal ibadetin ne ölçüde saf biçimde yerine getirildiğine göre daha çok ya da daha az saftırlar.⁹

5. Yeryüzündeki en saf kiliseler bile hem karışıma hem de hataya açıktır¹⁰; bazıları öylesine yozlaşmıştır ki Mesih'in kiliseleri olmaktan çıkıp Şeytan'ın havraları hâline gelmişlerdir.¹¹ Bununla birlikte, Tanrı'ya O'nun isteğine göre ibadet edecek bir kilise yeryüzünde her zaman var olacaktır.¹²

6. Kilisenin Rab İsa Mesih'ten başka Başı yoktur.¹³ Roma Papası da hiçbir anlamda onun başı olamaz.¹⁴

1. Efesliler 1:10, 22-23; Efesliler 5:23, 27, 32; Koloseliler 1:18, 2. 1. Korintliler 1:2; 1. Korintliler 12:12-13; Mezmur 2:8; Vahiy 7:9; Romalılar 15:9-12, 3. 1. Korintliler 7:14; Elçilerin İşleri 2:39; Yaratılış 17:7-12; Hezekiel

16:20–21; Romalılar 11:16; Bkz. Galatyalılar 3:7, 9, 14; Romalılar 4:12, 16, 24, 4. Matta 13:47; Yeşaya 9:7; Luka 1:32–33; Elçilerin İşleri 2:30–36; Koloseliler 1:13, 5. Efesliler 2:19; Efesliler 3:15, 6. Elçilerin İşleri 2:47, 7. 1. Korintliler 12:28; Efesliler 4:11–13; Matta 28:19–20; Yeşaya 59:21, 8. Romalılar 11:3–5; Elçilerin İşleri 9:31; Elçilerin İşleri 2:41, 47; Elçilerin İşleri 18:8–10, 9. Elçilerin İşleri 2:41–42; 1. Korintliler 5:6–7; Vahiy 2–3, 10. 1. Korintliler 13:12; Vahiy 2–3; Matta 13:24–30, 47, 11. Matta 23:37–39; Romalılar 11:18–22, 12. Matta 16:18; Mezmur 45:16–17; Mezmur 72:17; Matta 28:19–20; 1. Korintliler 15:51–52; 1. Selanikliler 4:17, 13. Koloseliler 1:18; Efesliler 1:22, 14. Matta 23:8–10; 1. Petrus 5:2–4

26. BÖLÜM

KUTSALLARIN PAYDAŞLIĞI

1. Başları olan İsa Mesih'e O'nun Ruhu ve iman aracılığıyla birleştirilmiş bütün kutsallar, O'nun lütuflarında, acılarında, ölmünde, dirilişinde ve yüceliğinde O'nunla paydaşlığa sahiptirler.¹ Sevgiyle birbirlerine birleştirilmiş olarak, birbirlerinin armağanları ve lütuflarında paydaşlık ederler²; hem içsel hem de dışsal insan bakımından karşılıklı iyiliklerine hizmet eden kamusal ve özel görevleri yerine getirmekle yükümlüdürler.³

2. İmanını ikrar eden kutsallar, Tanrı'ya ibadette kutsal birlikteliği ve paydaşlığı sürdürmek ve karşılıklı gelişimlerine hizmet eden diğer ruhsal hizmetleri yerine getirmekle yükümlüdürler.⁴ Ayrıca farklı imkânlarına ve ihtiyaçlarına göre maddi konularda birbirlerine yardım etmekle de yükümlüdürler. Tanrı fırsat verdikçe, bu paydaşlık her yerde Rab İsa'nın adına yakaran herkese yayılmalıdır.⁵

3. Kutsalların Mesih'le olan bu paydaşlığı, onları hiçbir şekilde O'nun Tanrılığının özüne ortak kılmaz ya da herhangi bir bakımdan Mesih'le eşit kılmaz; bunlardan birini ileri sürmek saygısızlık ve küfürdür.⁶ Kutsalların birbirleriyle olan paydaşlığı da her bir kişinin kendi malı ve mülkü üzerindeki hakkını ya da mülkiyetini ortadan kaldırmaz veya ihlal etmez.⁷

1. 1. Yuhanna 1:3; Efesliler 3:16–18; Yuhanna 1:16; Efesliler 2:5–6; Filipililer 3:10; Romalılar 6:5–6; Romalılar 8:17; 2. Timoteos 2:12, 2. Efesliler 4:15–16; 1. Korintliler 12:7, 12; 1. Korintliler 3:21–23; Koloseliler 2:19, 3. 1. Selanikliler 5:11, 14; Romalılar 1:11–12, 14; 1. Yuhanna 3:16–18; Galatyalılar 6:10, 4. İbraniler 10:24–25; Elçilerin İşleri 2:42, 46; Yeşaya 2:3; 1. Korintliler 11:20, 5. 1. Yuhanna 3:17; 2. Korintliler 8–9; Elçilerin İşleri 11:29–30; Bkz. Elçilerin İşleri 2:44–45, 6. Koloseliler 1:18–19; 1. Korintliler 8:6; Mezmur 45:6–7; İbraniler 1:6–9; Yuhanna 1:14; Yuhanna 20:17, 7. Mısırdan Çıkış 20:15; Efesliler 4:28; Elçilerin İşleri 5:4

27. BÖLÜM

SAKRAMENTLER

1. Sakramentler, lütuf antlaşmasının kutsal işaretleri ve mühürleridir¹; Tanrı tarafından doğrudan tesis edilmişlerdir²; Mesih'i ve O'nun yararlarını temsil eder ve O'ndaki payımızı teyit ederler.³ Ayrıca kiliseye ait olanlarla dünyanın geri kalanı arasına görünür bir ayırım koyarlar⁴ ve kiliseye ait olanları, Söz'e uygun olarak, Mesih'te Tanrı'nın hizmetine ciddi biçimde bağlarlar.⁵

2. Her sakramentte işaret ile işaret edilen şey arasında ruhsal bir ilişki ya da sakramental birlik vardır; bu nedenle birinin adları ve etkileri diğerine atfedilir.⁶

3. Doğru biçimde kullanılan sakramentlerde veya onlar aracılığıyla sunulan lütuf, sakramentlerin içinde bulunan herhangi bir güçle verilmez; bir sakramentin etkinliği de onu uygulayan kişinin dindarlığına ya da niyetine bağlı değildir.⁷ Tersine bu etkinlik Ruh'un işleyişine⁸ ve kuruluş sözüne dayanır; bu söz, sakramentin kullanımına yetki veren bir buyrukla birlikte, sakramenti layık biçimde alanlara yarar vaat eder.⁹

4. Rabbimiz Mesih'in Müjde'de düzenlediği yalnızca iki sakrament vardır: Vaftiz ve Rab'bin Sofrası. Bunların hiçbirisi, meşru biçimde atanmış bir Söz hizmetkârından başkası tarafından uygulanamaz.¹⁰

5. Eski Antlaşma'nın sakramentleri, onlar aracılığıyla gösterilen ve sunulan ruhsal gerçekler bakımından, özde Yeni Antlaşma'nın sakramentleriyle aynıydı.¹¹

1. Romalılar 4:11; Yaratılış 17:7, 10–11, 2. Matta 28:19; 1. Korintliler 11:23, 3. Romalılar 6:3–4; Koloseliler 2:12; 1. Korintliler 10:16; 1. Korintliler 11:25–26; Galatyalılar 3:27, 4. Mısırdan Çıkış 12:48; Yaratılış 34:14; 1. Korintliler 10:21, 5. Romalılar 6:3–4; Galatyalılar 3:27; 1. Petrus 3:21; 1. Korintliler 10:16; Bkz. 1. Korintliler 5:7–8, 6. Yaratılış 17:10; Matta 26:27–28; 1. Korintliler 10:16–18, 7. Romalılar 2:28–29; 1. Petrus 3:21, 8. 1. Korintliler 12:13, 9. Matta 26:26–28; Luka 22:19–20; Matta 28:19–20; 1. Korintliler 11:26, 10. Matta 28:19; 1. Korintliler 11:20, 23; 1. Korintliler 4:1; Efesliler 4:11–12, 11. 1. Korintliler 10:1–4; Romalılar 4:11; Koloseliler 2:11–12

28. BÖLÜM

VAFTİZ

1. Vaftiz, İsa Mesih tarafından tesis edilmiş Yeni Antlaşma'nın bir sakramentidir.¹ Yalnızca vaftiz edilen kişinin görünür kiliseye resmen kabul edilmesi² için değil, aynı zamanda o kişi için lütuf antlaşmasının³, Mesih'e aşılmasının⁴, yeniden doğuşun⁵, günahların bağışlanması⁶ ve yeni yaşamda yürümek üzere İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya adanmasının⁷ bir işareti ve mührü olmak üzere verilmiştir. Bu sakrament, Mesih'in Kendi düzenlemesi uyarınca, dünyanın sonuna dek O'nun kilisesinde sürdürülmelidir.⁸

2. Bu sakramentte kullanılacak dış unsur sudur; kişi, bu hizmete meşru biçimde çağrılmış bir Müjde hizmetkârı tarafından, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla bu suyla vaftiz edilmelidir.⁹

3. Kişinin suya daldırılması zorunlu değildir; vaftiz, kişinin üzerine su dökülerek ya da serpilerek doğru biçimde uygulanır.¹⁰

4. Yalnızca Mesih'e iman ve itaatlerini açıkça ikrar edenler değil¹¹, anne babasından biri ya da her ikisi imanlı olan bebekler de vaftiz edilmelidir.¹²

5. Bu düzenlemeyi küçümsemek ya da ihmal etmek büyük bir günahtır.¹³ Bununla birlikte, lütuf ve kurtuluş vaftize ayrılmaz biçimde bağlı değildir. Bu nedenle, hiç kimsenin vaftiz olmadan yeniden doğamayacağı ya da kurtulamayacağı söylenemez¹⁴; aynı şekilde, vaftiz edilen herkesin kuşkusuz yeniden doğduğu da söylenemez.¹⁵

6. Vaftizin etkinliği uygulandığı ana bağlı değildir.¹⁶ Bununla birlikte, bu düzenlemenin doğru kullanımıyla vaat edilen lütuf yalnızca teklif edilmekle kalmaz; Kutsal Ruh tarafından, Tanrı'nın Kendi iradesinin tasarısına göre, belirlediği zamanda bu lütfun ait olduğu kimselere—ister yetişkin ister bebek olsun—gerçekten sunulur ve bahşedilir.¹⁷

7. Vaftiz sakramenti herhangi bir kişiye yalnızca bir kez uygulanmalıdır.¹⁸

1. Matta 28:19, 2. 1. Korintliler 12:13; Galatyalılar 3:27–28, 3. Romalılar 4:11; Koloseliler 2:11–12, 4. Galatyalılar 3:27; Romalılar 6:5, 5. Yuhanna 3:5; Titus 3:5, 6. Markos 1:4; Elçilerin İşleri 2:38; Elçilerin İşleri 22:16, 7. Romalılar 6:3–4, 8. Matta 28:19–20, 9. Elçilerin İşleri 10:47; Elçilerin İşleri 8:36, 38; Matta 28:19, 10. İbraniler 9:10, 13, 19, 21; Markos 7:2–4; Luka 11:38, 11. Elçilerin İşleri 2:41; Elçilerin İşleri 8:12–13; Elçilerin İşleri 16:14–15, 12. Yaratılış 17:7–14; Galatyalılar 3:9, 14; Koloseliler 2:11–12; Elçilerin İşleri 2:38–39; Romalılar 4:11–12; Matta 19:13; Markos 10:13–16; Luka 18:15–17; Matta 28:19; 1. Korintliler 7:14, 13. Yaratılış 17:14; Matta 28:19; Elçilerin İşleri 2:38; Bkz. Luka 7:30, 14. Romalılar 4:11; Elçilerin İşleri 10:2, 4, 22, 31, 45, 47, 15. Elçilerin İşleri 8:13, 23, 16. Yuhanna 3:5, 8, 17. Romalılar 6:3–6; Galatyalılar 3:27; 1. Petrus 3:21; Elçilerin İşleri 2:38, 41, 18. Romalılar 6:3–11

29. BÖLÜM

RABBİN SOFRASI

1. Rabbimiz İsa, ele verildiği gece, bedeni ve kanının sakramentini, yani Rabbin Sofrası'nı tesis etti. Bu sakrament, Kendisini ölümünde kurban olarak sunuşunun sürekli anılması, bu kurbanın bütün yararlarının gerçek imanlılara mühürlenmesi, onların ruhsal olarak beslenmeleri ve O'nda büyümeleri, O'na borçlu oldukları bütün görevleri yerine getirmeye daha da bağlanmaları ve O'nun mistik bedeninin üyeleri olarak hem O'nunla hem de birbirleriyle paydaşlıklarının bağı ve güvencesi olması için dünyanın sonuna dek O'nun kilisesinde kutlanmalıdır.¹

2. Bu sakramentte Mesih Baba'ya sunulmaz; dirilerin ya da ölülerin günahlarının bağışlanması için gerçek bir kurban da hiçbir şekilde sunulmaz.² Bu sakrament yalnızca Mesih'in Kendisini çarmıhta bir kez ve sonsuza dek sunduğu o tek kurbanın anılması³ ve bunun için Tanrı'ya sunulabilecek bütün övgülerin ruhsal sunuluşudur. Bu nedenle Roma Katoliklerinin "Missa kurbanı" (kendi deyişleriyle), Mesih'in tek ve yegâne kurbanına—seçilmişlerinin bütün günahları için yegâne kefarete—son derece iğrenç bir hakarettir.⁴

3. Rab İsa bu düzenlemede, hizmetkârlarını halka Kendi tesis sözlerini bildirmek, dua etmek, ekmek ve şarap unsurlarını bereketlemek ve böylece onları olağan kullanımdan kutsal kullanıma ayırmak; ekmeği alıp bölmek, kadehi almak ve kendileri de pay alarak her ikisini Sofraya katılanlara vermekle görevlendirmiştir.⁵ Ancak bunlar, o sırada toplulukta bulunmayan hiç kimseye verilmemelidir.⁶

4. Özel missa ayinleri ya da bu sakramentin bir rahip ya da başka herhangi biri tarafından tek başına alınması⁷; kadehin halka verilmemesi⁸; unsurlara ibadet edilmesi, ibadet amacıyla yukarı kaldırılmaları ya da dolaştırılmaları ve sözde dinî bir kullanım için saklanmaları—bunların hepsi bu sakramentin doğasına ve Mesih'in tesisine aykırıdır.⁹

5. Bu sakramentteki dış unsurlar, Mesih'in düzenlediği kulanımlar için gerektiği gibi ayrıldıklarında, çarmıha gerilmiş Mesih'le öyle bir ilişkiye sahiptir ki gerçek anlamda, ancak yalnızca sakramental olarak, bazen temsil ettikleri şeylerin, yani Mesih'in bedeni ve kanının adıyla anılırlar.¹⁰ Yine de özleri ve doğaları bakımından, daha önce olduğu gibi gerçekten ve yalnızca ekmek ve şarap olarak kalırlar.¹¹

6. Ekmek ve şarabın özünün, bir rahibin takdisiyle ya da başka herhangi bir yolla Mesih'in bedeni ve kanının özüne dönüştüğünü savunan öğretiyi genellikle özdönüşüm denir. Bu öğreti yalnızca Kutsal Yazı'ya değil, sağduyuya ve akla da aykırıdır; sakramentin doğasını yıkar ve çok çeşitli batıl inançların, hatta ağır putperestliklerin nedeni olmuştur ve olmaktadır.¹²

7. Bu sakramenti layık biçimde alanlar, onda görünür unsurlardan dışsal olarak pay alırken¹³, aynı zamanda içsel olarak imanla, gerçek ve fiili biçimde—ancak etçe ve bedence değil, ruhsal olarak—çarmıha gerilmiş Mesih'i ve O'nun ölümünün bütün yararlarını alır ve O'nunla beslenirler. Mesih'in bedeni ve kanı o anda bedensel ya da cismanî biçimde ekmek ve şarabın içinde, onlarla birlikte veya onların altında değildir; yine de bu düzenlemede, ekmek ve şarap dış duyularla gerçekten algılandığı gibi, Mesih'in bedeni ve kanı da imanlılar tarafından imanla gerçek fakat ruhsal biçimde alınır.¹⁴

8. Bilgisiz ve kötü insanlar bu sakramentteki dış unsurları alsalar da, bunlarla işaret edilen şeyi almazlar; tersine, sakramente layık olmayan biçimde gelmeleriyle, kendi mahkûmiyetlerine yol açacak biçimde Rabbin bedenine ve kanına karşı suçlu olurlar. Bu nedenle bütün bilgisiz ve tanrısız insanlar, O'nunla paydaşlığa uygun olmadıkları gibi Rabbin Sofrası'na da layık değildirler; bu durumda kaldıkları sürece, Mesih'e karşı büyük bir günah işlemeden bu kutsal sıklardan pay alamazlar¹⁵ ya da Sofraya kabul edilemezler.¹⁶

1. 1. Korintliler 11:23–26; 1. Korintliler 10:16–17, 21; 1. Korintliler 12:13, 2. İbraniler 9:22, 25–26, 28; İbraniler 10:10–14, 3. 1. Korintliler 11:24–26; Matta 26:26–27; Luka 22:19–20, 4. İbraniler 7:23–24, 27; İbraniler 10:11–12,

14, 18, 5. Matta 26:26–28; Markos 14:22–24; Luka 22:19–20; 1. Korintliler 10:16–17; 1. Korintliler 11:23–27, 6. Elçilerin İşleri 20:7; 1. Korintliler 11:20, 7. 1. Korintliler 10:16, 8. Matta 26:27–28; Markos 14:23; 1. Korintliler 11:25–29, 9. Matta 15:9, 10. Matta 26:26–28, 11. 1. Korintliler 11:26–28; Matta 26:29, 12. Elçilerin İşleri 3:21; 1. Korintliler 11:24–26; Luka 24:6, 39, 13. 1. Korintliler 11:28, 14. 1. Korintliler 10:16; Bkz. 1. Korintliler 10:3–4, 15. 1. Korintliler 11:27–29; 2. Korintliler 6:14–16; 1. Korintliler 10:21, 16. 1. Korintliler 5:6–7, 13; 2. Selanikliler 3:6, 14–15; Matta 7:6

30. BÖLÜM

KİLİSE DİSİPLİNİ

1. Rab İsa, kilisesinin Kralı ve Başı olarak, kilise görevlilerinin eline verilmiş, sivil yönetimden ayrı bir yönetim düzenini kilisesinde tesis etmiştir.¹

2. Göklerin Krallığı'nın anahtarları bu görevlilere emanet edilmiştir. Bu anahtarlar uyarınca onlar, kendi yetki alanları içinde, günahları bağlama ve bağışlama; tövbe etmeyenlere karşı krallığı hem Söz hem de disiplin yaptırımlarıyla kapatma; tövbe eden günahkârlara ise gerektiğinde Müjde hizmeti ve disiplin yaptırımlarının kaldırılması yoluyla açma yetkisine sahiptirler.²

3. Kilise disiplin yaptırımları; suç işleyen kardeşlerin düzeltilip yeniden kazanılması, başkalarının benzer suçlardan caydırılması, bütün hamuru bozabilecek mayanın temizlenmesi, Mesih'in onurunun ve Müjde'nin kutsal ikrarının savunulması ve Tanrı'nın gazabının önlenmesi için gereklidir. Kilise, açıkça kötü ve inatçı suçluların Tanrı'nın antlaşmasını ve onun mühürlerini kirletmelerine göz yumarsa, bu gazap haklı olarak kilisenin üzerine gelebilir.³

4. Bu amaçlara daha iyi ulaşmak için kilise görevlileri, suçun niteliğine ve kişinin kusur derecesine göre uyarıda bulunmalı, kişiyi bir süre Rabbin Sofrası sakramentinden uzaklaştırmalı ya da kilise paydaşlığından çıkarmalıdır.⁴

1. Yeşaya 9:6-7; Koloseliler 1:18; 1. Timoteos 5:17; 1. Selanikliler 5:12; Elçilerin İşleri 20:17, 28; İbraniler 13:7, 17, 24; Efesliler 4:11-12; 1. Korintliler 12:28; Matta 28:18-20; Yuhanna 18:36, 2. Matta 16:19; Matta 18:17-18; Yuhanna 20:21-23; 2. Korintliler 2:6-8, 3. 1. Korintliler 5:1-13; 1. Timoteos 5:20; Matta 7:6; 1. Timoteos 1:20; 1. Korintliler 11:27-34; Yahuda 23, 4. 1. Selanikliler 5:12; 2. Selanikliler 3:6, 14-15; 1. Korintliler 5:4-5, 13; Matta 18:17; Titus 3:10

31. BÖLÜM

SİNODLAR VE KONSİLLER

1. Kilisenin daha iyi yönetilmesi ve daha da geliştirilmesi için, genellikle sinodlar ya da konsiller diye adlandırılan bu tür meclisler bulunmalıdır.¹ Yerel kiliselerin gözetmenleri ve diğer yöneticileri, görevleri gereği ve Mesih'in kendilerine yıkmak için değil geliştirmek için verdiği yetki uyarınca, bu tür meclisleri oluşturma² ve kilisenin iyiliği için uygun gördükleri sıklıkta bu meclislerde bir araya gelme yetkisine sahiptirler.³

2. Sinodlar ve konsiller, hizmetkârlık yetkisiyle imanla ilgili tartışmaları ve vicdan meselelerini karara bağlamalı; Tanrı'ya kamusal ibadetin ve O'nun kilisesinin yönetiminin daha iyi düzenlenmesi için kurallar ve yönergeler belirlemeli; kötü yönetim durumlarındaki şikâyetleri kabul edip bunları yetkili biçimde karara bağlamalıdır. Verdikleri hükümler ve kararlar, Tanrı'nın Sözü'ne uygun oldukları takdirde, yalnızca Söz'le uyumlu oldukları için değil, Tanrı'nın Sözü'nde bu amaçla tesis edilmiş bir düzenlemenin yetkisiyle verildikleri için de saygı ve itaatle kabul edilmelidir.⁴

3. Elçiler döneminden bu yana bütün sinodlar ve konsiller, ister genel ister yerel olsun, yanılabilirler; birçoğu da yanılmıştır. Bu nedenle iman ya da uygulamanın kuralı hâline getirilmemeli, her ikisi için de yardımcı olarak kullanılmalıdır.⁵

4. Sinodlar ve konsiller, kiliseye ilişkin olanlar dışında hiçbir şeyi ele almamalı ya da karara bağlamamalıdır. Devleti ilgilendiren sivil işlere, olağanüstü durumlarda alçakgönüllü bir dilekçe sunmaları ya da sivil yönetici kendilerinden istediğinde vicdanın tatmini için öğüt vermeleri dışında, karışmamalıdır.⁶

1. Elçilerin İşleri 15:2, 4, 6, 2. Elçilerin İşleri 15:1–35, 3. Elçilerin İşleri 15:1–35; Elçilerin İşleri 20:17, 4. Elçilerin İşleri 15:15, 19, 24, 27–31; Elçilerin İşleri 16:4; Matta 18:17–20, 5. Efesliler 2:20; Elçilerin İşleri 17:11; 1. Korintliler 2:5; 2. Korintliler 1:24; Bkz. Yeşaya 8:19–20; Matta 15:9, 6. Luka 12:13–14; Yuhanna 18:36; Matta 22:21

32. BÖLÜM

İNSANLARIN ÖLÜMDEN SONRAKİ HÂLİ VE ÖLÜLERİN DİRİLİŞİ

1. İnsanların bedenleri ölümden sonra toprağa döner ve çürür.¹ Fakat ölmeyen ve uyumayan, ölümsüz bir varoluşa sahip olan canları, onları veren Tanrı'ya derhâl döner.² Doğruların canları o anda kutsallıkta yetkinleştirilir ve Tanrı'nın yüzünü ışık ve yücelik içinde gördükleri en yüce göklere kabul edilirler; bedenlerinin tam kurtuluşunu beklerler.³ Kötülerin canları ise cehenneme atılır; orada büyük günün yargısı için saklanarak işkenceler ve zifiri karanlık içinde kalırlar.⁴ Kutsal Yazılar, bedenlerinden ayrılmış canlar için bu iki yerden başka hiçbir yer tanımaz.

2. Son günde hayatta bulunanlar ölmeyecek, fakat değiştirileceklerdir.⁵ Bütün ölümler ise aynı bedenleriyle ve başka hiçbir bedenle değil (nitelikleri farklı olsa da) diriltilecek; bu bedenler canlarıyla sonsuza dek yeniden birleştirilecektir.⁶

3. Doğru olmayanların bedenleri Mesih'in kudretiyle onursuzluğa; doğruların bedenleri ise O'nun Ruhu aracılığıyla onura diriltilecek ve O'nun Kendi görkemli bedenine benzer kılınacaktır.⁷

1. Yaratılış 3:19; Elçilerin İşleri 13:36, 2. Luka 23:43; Vaiz 12:7, 3. İbraniler 12:23; 2. Korintliler 5:1, 6, 8; Filipililer 1:23; Elçilerin İşleri 3:21; Efesliler 4:10; Romalılar 8:23, 4. Luka 16:23–24; Elçilerin İşleri 1:25; Yahuda 6–7; 1. Petrus 3:19, 5. 1. Selanıklılar 4:17; 1. Korintliler 15:51–52, 6. Yuhanna 5:25–29; Elçilerin İşleri 24:15; Eyüp 19:26–27; Daniel 12:2; 1. Korintliler 15:42–44, 7. Elçilerin İşleri 24:15; Yuhanna 5:25–29; 1. Korintliler 15:43; Filipililer 3:21

33. BÖLÜM

SON YARGI

1. Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı bir gün tayin etmiştir.¹ Baba bütün yetki ve yargıyı O'na vermiştir.² O gün yalnızca düşmüş melekler yargılanmayacak³; yeryüzünde yaşamış olan bütün insanlar da Mesih'in yargı kürsüsü önünde görünecek, düşüncelerinin, sözlerinin ve yaptıklarının hesabını verecek ve bedende yaptıklarına göre, ister iyi ister kötü olsun, yaptıklarının karşılığını alacaklardır.⁴

2. Tanrı'nın bu günü tayin etmesinin amacı, seçilmişlerin sonsuz kurtuluşunda merhametinin görkemini ve kötü ve itaat-siz olan reddedilmişlerin mahkûmiyetinde Tanrı'nın adaletinin görkemini açıklamaktır. O gün doğru insanlar sonsuz yaşama girecek ve Rab'bin huzurundan gelen sevinç ve tazelenmenin doluluğunu alacaklardır; ancak Tanrı'yı tanımayan ve İsa Mesih'in Müjdesi'ne itaat etmeyen kötüler sonsuz işkencelere atılacak ve Rab'bin huzurundan ve O'nun kudretinin görkeminden uzak ebedi yıkımla cezalandırılacaklardır.⁵

3. Mesih, hem bütün insanları günahattan caydırmak hem de dindarlara sıkıntıları içinde daha büyük bir teselli vermek için bir yargı gününün kesin olduğuna ikna olmamızı ister.⁶ Ancak Rab'bin hangi saatte geleceğini bilmedikleri için bütün bedensel güvenliği bırakıp her zaman uyanık olsunlar ve her daim “Tez Gel Rab İsa” demeye hazır olsunlar diye o günün insanlar tarafından bilinmemesini ister. “Amin.”⁷

1. Elçilerin İşleri 17:31, 2. Yuhanna 5:22, 27, 3. Yahuda 6; 2. Petrus 2:4, 4. 2. Korintliler 5:10; Vaiz 12:14; Romalılar 2:16; Romalılar 14:10, 12; Matta 12:36–37, 5. Matta 25:31–46; Romalılar 2:5–6; Romalılar 9:22–23; Matta 25:21; Elçilerin İşleri 3:19; 2. Selanikliler 1:7–10; Markos 9:48, 6. 2. Petrus 3:11, 14; 2. Korintliler 5:10–11; 2. Selanikliler 1:5–7; Luka 21:27–28; Romalılar 8:23–25, 7. Matta 24:36, 42–44; Markos 13:35–37; Luka 12:35–36; Vahiy 22:20

WESTMİNSTER UZUN KATEKİZMİ

S. 1. İnsanın başlıca ve en yüce amacı nedir?

C. İnsanın başlıca ve en yüce amacı, Tanrı'yı yüceltmek¹ ve O'ndan sonsuza dek tam olarak zevk almaktır.²

¹ Romalılar 11:36; 1. Korintliler 10:31 ² Mezmur 73:24–28; Yuhanna 17:21–23

S. 2. Tanrı'nın var olduğu nasıl anlaşılır?

C. İnsandaki doğal ışık ve Tanrı'nın işleri, Tanrı'nın var olduğunu açıkça bildirir;¹ ancak yalnızca O'nun Sözü ve Ruhu, O'nu insanlara kurtuluşları için yeterli ve etkili biçimde açıklar.²

¹ Romalılar 1:19–20; Mezmur 19:1–3; Elçilerin İşleri 17:28 ² 1. Korintliler 2:9–10; 2. Timoteos 3:15–17; Yeşaya 59:21

S. 3. Tanrı'nın Sözü nedir?

C. Eski ve Yeni Antlaşma'nın Kutsal Yazıları Tanrı'nın Sözü'dür¹ ve imanin ve itaatin tek kuralıdır.²

¹ 2. Timoteos 3:16; 2. Petrus 1:19–21 ² Efesliler 2:20; Vahiy 22:18–19; Yeşaya 8:20; Luka 16:29, 31; Galatyalılar 1:8–9; 2. Timoteos 3:15–16

S. 4. Kutsal Yazıların Tanrı'nın Sözü olduğu nasıl anlaşılır?

C. Kutsal Yazılar; heybetleri¹ ve saflıkları;² bütün kısımlarının birbiriyle uyumu³ ve bütünü'nün yöneldiği amaç—ki bu, bütün yüceliği Tanrı'ya vermektir—;⁴ günahkârları suçlulukları konusunda ikna edip iman ettirmeye, imanlıları kurtuluş için teselli edip bina etmeye yönelik ışıkları ve güçleri yoluyla Tanrı'nın Sözü olduklarını kendileri ortaya koyarlar.⁵ Fakat yalnızca, insanın yüreğinde Kutsal Yazılar aracılığıyla ve onlarla birlikte tanıklık eden Tanrı'nın Ruhu, onların bizzat Tanrı'nın Sözü olduğuna insanı tam olarak ikna edebilir.⁶

¹ Hoşea 8:12; 1. Korintliler 2:6–7, 13; Mezmur 119:18, 129 ² Mezmur 12:6; Mezmur 119:140 ³ Elçilerin İşleri 10:43; Elçilerin İşleri 26:22 ⁴ Romalılar 3:19, 27 ⁵ Elçilerin İşleri 18:28; İbraniler 4:12; Yakup 1:18; Mezmur 19:7–9; Romalılar 15:4; Elçilerin İşleri 20:32 ⁶ Yuhanna 16:13–14; 1. Yuhanna 2:20, 27; Yuhanna 20:31

S. 5. Kutsal Yazılar başlıca ne öğretir?

C. Kutsal Yazılar başlıca, insanın Tanrı hakkında neye inanması gerektiğini ve Tanrı'nın insandan hangi görevi talep ettiğini öğretir.¹

¹ 2. Timoteos 1:13

İnsanın Tanrı Hakkında Neye İnanması Gerektiği

S. 6. Kutsal Yazılar Tanrı hakkında neleri bildirir?

C. Kutsal Yazılar Tanrı'nın ne olduğunu¹, Tek Tanrı'daki Kişileri², O'nun hükümlerini³ ve bu hükümleri nasıl yerine getirdiğini bildirir.⁴

¹ İbraniler 11:6 ² 1. Yuhanna 5:7 ³ Elçilerin İşleri 15:14–15, 18 ⁴ Elçilerin İşleri 4:27–28

S. 7. Tanrı nedir?

C. Tanrı Ruh'tur;¹ Kendinde ve Kendinden, varlık², yücelik³, mutluluk⁴ ve mükemmellik bakımından sonsuzdur;⁵ her bakımdan Kendine yeterli⁶, ezeli⁷, değişmez⁸, kavranamaz⁹, her yerde hazır¹⁰, her şeye gücü yeten¹¹, her şeyi bilen¹², en bilge¹³, en kutsal¹⁴, en

adil¹⁵, en merhametli ve lütufkâr, çok sabırlı, iyilik ve hakikat bakımından zengindir.¹⁶

¹ Yuhanna 4:24 ² Mısır'dan Çıkış 3:14; Eyüp 11:7-9 ³ Elçilerin İşleri 7:2 ⁴ 1. Timoteos 6:15 ⁵ Matta 5:48 ⁶ Yaratılış 17:1 ⁷ Mezmur 90:2 ⁸ Malaki 3:6; Yakup 1:17 ⁹ 1. Krallar 8:27 ¹⁰ Mezmur 139:1-13 ¹¹ Vahiy 4:8 ¹² İbraniler 4:13; Mezmur 147:5 ¹³ Romalılar 16:27 ¹⁴ Yeşaya 6:3; Vahiy 15:4 ¹⁵ Yasa'nın Tekrarı 32:4 ¹⁶ Mısır'dan Çıkış 34:6

S. 8. Birden fazla Tanrı var mıdır?

C. Diri ve gerçek olan yalnızca tek bir Tanrı vardır.¹

¹ Yasa'nın Tekrarı 6:4; 1. Korintliler 8:4, 6; Yeremya 10:10

S. 9. Tek Tanrı'da kaç Kişi vardır?

C. Tek Tanrı'da üç Kişi vardır: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh; bu üç Kişi tek, gerçek ve ezeli Tanrı'dır; öz bakımından ayındırlar, güçte ve yücelikte eşittirler, ancak kişisel özellikleriyle birbirlerinden ayırt edilirler.¹

¹ 1. Yuhanna 5:7; Matta 3:16-17; 28:19; 2. Korintliler 13:14; Yuhanna 10:30

S. 10. Tek Tanrı'daki üç Kişinin kişisel özellikleri nelerdir?

C. Ezelden beri Oğul'u doğurmak Baba'ya özgüdür;¹ Baba'dan doğmak Oğul'a özgüdür;² Baba'dan ve Oğul'dan çıkmak ise Kutsal Ruh'a özgüdür.³

¹ İbraniler 1:5-6, 8 ² Yuhanna 1:14, 18 ³ Yuhanna 15:26; Galatyalılar 4:6

S. 11. Oğul'un ve Kutsal Ruh'un Baba'ya eşit Tanrı oldukları nasıl anlaşılır?

C. Kutsal Yazılar, yalnızca Tanrı'ya özgü olan adları¹, nitelikleri², işleri³ ve ibadeti Onlara atfederek Oğul'un ve Kutsal Ruh'un Baba'ya eşit Tanrı olduklarını gösterir.⁴

¹ Yeşaya 6:3, 5, 8'i Yuhanna 12:41 ve Elçilerin İşleri 28:25 ile karşılaştırın; 1. Yuhanna 5:20; Elçilerin İşleri 5:3-4 ² Yuhanna 1:1; Yeşaya 9:6; Yuhanna 2:24-25; 1. Korintliler 2:10-11 ³ Koloseliler 1:16; Yaratılış 1:2 ⁴ Matta 28:19; 2. Korintliler 13:14

S. 12. Tanrı'nın hükümleri nelerdir?

C. Tanrı'nın hükümleri, O'nun iradesinin tasarısını oluşturan bilge, özgür ve kutsal eylemlerdir;¹ Tanrı bunlar aracılığıyla, ezelden beri, Kendi yüceliği için, zaman içinde gerçekleşen her şeyi değişmez biçimde önceden belirlemiştir,² özellikle melekler ve insanlar konusunda.

¹ Efesliler 1:11; Romalılar 11:33; 9:14–15, 18 ² Efesliler 1:4, 11; Romalılar 9:22–23; Mezmur 33:11

S. 13. Tanrı melekler ve insanlar hakkında özellikle ne hükmetmiştir?

C. Tanrı, ezeli ve değişmez bir hükümle, sırf sevgisinden ötürü, zamanı geldiğinde açığa çıkacak olan yüce lütfunun övülmesi için, bazı melekleri yüceliğe seçmiştir;¹ Mesih'te bazı insanları, bu yaşama götüren araçlarla birlikte, sonsuz yaşama seçmiştir.² Ayrıca, egemen kudretine ve Kendi iradesinin araştırılmaz tasarısına göre—ki bu tasarı uyarınca lütfunu dilediği gibi bahşeder ya da esirger—geri kalanları seçmeden bırakmış ve onları, günahları nedeniyle üzerlerine getirilecek onursuzluk ve gazaba önceden belirlemiştir; bu da O'nun adaletinin yüceliğinin övülmesi içindir.³

¹ 1. Timoteos 5:21 ² Efesliler 1:4–6; 2. Selanikliler 2:13–14 ³ Romalılar 9:17–18, 21–22; Matta 11:25–26; 2. Timoteos 2:20; Yahuda 4; 1. Petrus 2:8

S. 14. Tanrı hükümlerini nasıl yerine getirir?

C. Tanrı hükümlerini, yanılmaz önbilgisine ve Kendi iradesinin özgür ve değişmez tasarısına göre, yaratılış ve ilahi takdir işleri aracılığıyla yerine getirir.¹

¹ Efesliler 1:11

S. 15. Yaratılış işi nedir?

C. Yaratılış işi, Tanrı'nın başlangıçta, kudretinin sözüyle, dünyayı ve içindeki her şeyi yoktan, Kendisi için, altı günlük bir süre içinde ve tümünü çok iyi olarak yaratmasıdır.¹

¹ Yaratılış 1; İbraniler 11:3; Süleyman'ın Özdeyişleri 16:4

S. 16. Tanrı melekleri nasıl yarattı?

C. Tanrı bütün melekleri¹ ruhlar olarak², ölümsüz³, kutsal⁴, bilgide üstün⁵, kudret bakımından güçlü⁶, O'nun buyruklarını yerine getirmek ve O'nun adını övmek üzere⁷, ancak değişebilir olarak yarattı.⁸

¹ Koloseliler 1:16 ² Mezmur 104:4 ³ Matta 22:30 ⁴ Matta 25:31 ⁵ 2. Samuel 14:17; Matta 24:36 ⁶ 2. Selanikliler 1:7 ⁷ Mezmur 103:20–21 ⁸ 2. Petrus 2:4

S. 17. Tanrı insanı nasıl yarattı?

C. Tanrı diğer bütün yaratıkları yaptıktan sonra insanı erkek ve kadın olarak yarattı;¹ erkeğin bedenini toprağın tozundan biçimlendirdi², kadını ise erkeğin kaburga kemiğinden biçimlendirdi;³ onlara diri, akıl sahibi ve ölümsüz canlar bahşetti;⁴ onları Kendi suretinde⁵, bilgi⁶, doğruluk ve kutsallık içinde yarattı;⁷ Tanrı'nın yasası yüreklerine yazılmıştı⁸, bu yasayı yerine getirme gücüne⁹ ve yaratıklar üzerinde egemenliğe sahiptiler;¹⁰ ancak düşmeye açıktılar.¹¹

¹ Yaratılış 1:27 ² Yaratılış 2:7 ³ Yaratılış 2:22 ⁴ Yaratılış 2:7'yi Eyüp 35:11, Vaiz 12:7, Matta 10:28 ve Luka 23:43 ile karşılaştırın ⁵ Yaratılış 1:27 ⁶ Koloseliler 3:10 ⁷ Efesliler 4:24 ⁸ Romalılar 2:14–15 ⁹ Vaiz 7:29 ¹⁰ Yaratılış 1:28 ¹¹ Yaratılış 3:6; Vaiz 7:29

S. 18. Tanrı'nın ilahi takdir işleri nelerdir?

C. Tanrı'nın ilahi takdir işleri, O'nun bütün yaratıklarını en kutsal¹, bilge² ve kudretli biçimde koruması³ ve yönetmesi;⁴ onları ve bütün eylemlerini⁵ Kendi yüceliği için düzenlemesidir.⁶

¹ Mezmur 145:17 ² Mezmur 104:24; Yeşaya 28:29 ³ İbraniler 1:3 ⁴ Mezmur 103:19 ⁵ Matta 10:29–31; Yaratılış 45:7 ⁶ Romalılar 11:36; Yeşaya 63:14

S. 19. Tanrı'nın meleklerle yönelik ilahi takdiri nedir?

C. Tanrı ilahi takdiriyle bazı meleklerin bilerek ve isteyerek, geri dönüşü olmayacak biçimde günaha ve mahkûmiyete düş-

melerine izin vermiş;¹ bu düşüşü ve onların bütün günahlarını Kendi yüceliği için sınırlayıp düzenlemiş;² geri kalanları kutsallık ve mutlulukta sabit kılmış;³ bütün melekleri⁴ dilediği gibi, kudretinin, merhametinin ve adaletinin uygulanmasında görevlendirmiştir.⁵

¹ Yahuda 6; 2. Petrus 2:4; İbraniler 2:16; Yuhanna 8:44 ² Eyüp 1:12; Matta 8:31 ³ 1. Timoteos 5:21; Markos 8:38; İbraniler 12:22 ⁴ Mezmur 104:4 ⁵ 2. Krallar 19:35; İbraniler 1:14

S. 20. İnsan yaratıldığı hâldeyken Tanrı'nın ona yönelik ilahi takdiri neydi?

C. İnsan yaratıldığı hâldeyken Tanrı'nın ona yönelik ilahi takdiri, onu cennete yerleştirmesi, orayı işlemesi için görevlendirmesi ve yeryüzünün ürünlerinden yeme özgürlüğü vermesi;¹ yaratıkları onun egemenliği altına koyması² ve yardımı için evliliği tesis etmesi;³ ona Kendisiyle paydaşlık sağlaması;⁴ Şabat'ı tesis etmesi;⁵ kişisel, kusursuz ve sürekli itaat koşuluyla onunla bir yaşam antlaşması yapması;⁶ yaşam ağacını bu antlaşmanın güvencesi kılması;⁷ ve ölüm cezası tehdidi altında iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemesini yasaklamasıydı.⁸

¹ Yaratılış 2:8, 15–16 ² Yaratılış 1:28 ³ Yaratılış 2:18 ⁴ Yaratılış 1:26–29; 3:8 ⁵ Yaratılış 2:3 ⁶ Galatyalılar 3:12; Romalılar 10:5 ⁷ Yaratılış 2:9 ⁸ Yaratılış 2:17

S. 21. İnsan, Tanrı'nın onu başlangıçta yarattığı hâlde kaldı mı?

C. İlk ana babamız, kendi iradelerinin özgürlüğüne bırakılmışken, Şeytan'ın ayartmasıyla yasaklanmış meyveyi yiyip Tanrı'nın buyruğunu çiğnediler ve böylece içinde yaratıldıkları masumiyet hâlerinden düştüler.¹

¹ Yaratılış 3:6–8, 13; Vaiz 7:29; 2. Korintliler 11:3

S. 22. Bütün insanlık o ilk ihlalde düştü mü?

C. Antlaşma Adem'le, yalnızca kendisi için değil, soyundan gelenler için de temsilci bir kişi olarak yapıldığından, olağan üreme

yoluyla ondan gelen bütün insanlık¹ onda günah işledi ve o ilk ihlalde onunla birlikte düştü.²

¹ Elçilerin İşleri 17:26 ² Yaratılış 2:16–17’yi Romalılar 5:12–20 ve 1. Korintliler 15:21–22 ile karşılaştırın

S. 23. Düşüş insanlığı hangi hâle getirdi?

C. Düşüş insanlığı günah ve sefalet hâline getirdi.¹

¹ Romalılar 5:12; 3:23

S. 24. Günah nedir?

C. Günah, akıl sahibi yaratığa kural olarak verilmiş olan Tanrı’nın herhangi bir yasasına uygunluktan yoksunluk ya da onu ihlal etmektir.¹

¹ 1. Yuhanna 3:4; Galatyalılar 3:10, 12

S. 25. İnsanın içine düştüğü hâlin günahlılığı nelerden oluşur?

C. İnsanın içine düştüğü hâlin günahlılığı, Adem’in ilk günahının suçluluğundan¹, onun içinde yaratıldığı doğruluktan yoksunluktan ve doğasının bozulmuşluğundan oluşur; bu bozulmuşluk nedeniyle insan, ruhsal bakımdan iyi olan her şeye karşı bütünüyle isteksiz, güçsüz ve karşıt hâle gelmiş, bütünüyle ve sürekli olarak her türlü kötülüğe eğilimli olmuştur;² buna genellikle asli günah denir ve bütün fiilî ihlaller bundan doğar.³

¹ Romalılar 5:12, 19 ² Romalılar 3:10–19; Efesliler 2:1–3; Romalılar 5:6; 8:7–8; Yaratılış 6:5 ³ Yakup 1:14–15; Matta 15:19

S. 26. Asli günah ilk ana babamızdan onların soyuna nasıl aktarılır?

C. Asli günah ilk ana babamızdan onların soyuna doğal üreme yoluyla aktarılır; öyle ki onlardan bu yolla gelen herkes günah içinde ana rahmine düşer ve doğar.¹

¹ Mezmur 51:5; Eyüp 14:4; 15:14; Yuhanna 3:6

S. 27. Düşüş insanlığın üzerine hangi sefaleti getirdi?

C. Düşüş insanlığın üzerine Tanrı'yla paydaşlığın kaybını¹, O'nun hoşnutsuzluğunu ve lanetini getirdi; öyle ki doğamız gereği gazap çocuklarıyız², Şeytan'a köleyiz³ ve hem bu dünyadaki hem de gelecek dünyadaki bütün cezalara adalet gereği tabiyiz.⁴

¹ Yaratılış 3:8, 10, 24 ² Efesliler 2:2-3 ³ 2. Timoteos 2:26 ⁴ Yaratılış 2:17; Ağıtlar 3:39; Romalılar 6:23; Matta 25:41, 46; Yahuda 7

S. 28. Günahın bu dünyadaki cezaları nelerdir?

C. Günahın bu dünyadaki cezaları ya içseldir: zihnin körlüğü¹, yozlaşmış bir zihin², güçlü aldanışlar³, yürek katılığı⁴, vicdan dehşeti⁵ ve aşağılık tutkular;⁶ ya da dışsaldır: bizim yüzümüzden yaratıkların üzerine gelen Tanrı'nın laneti⁷, bedenlerimize, itibarımıza, mal varlığımıza, ilişkilerimize ve işlerimize gelen bütün diğer kötülükler;⁸ bunlarla birlikte ölümün kendisi.⁹

¹ Efesliler 4:18 ² Romalılar 1:28 ³ 2. Selanikliler 2:11 ⁴ Romalılar 2:5 ⁵ Yeşaya 33:14; Yaratılış 4:13; Matta 27:4 ⁶ Romalılar 1:26 ⁷ Yaratılış 3:17 ⁸ Yasa'nın Tekrarı 28:15-18 ⁹ Romalılar 6:21, 23

S. 29. Günahın gelecek dünyadaki cezaları nelerdir?

C. Günahın gelecek dünyadaki cezaları, Tanrı'nın teselli veren huzurundan sonsuza dek ayrı kalmak ve cehennem ateşinde ruhta ve bedende, hiç ara verilmeksizin, sonsuza dek en ağır azaplara uğramaktır.¹

¹ 2. Selanikliler 1:9; Markos 9:43, 44, 46, 48; Luka 16:24

S. 30. Tanrı bütün insanlığı günah ve sefalet hâlinde mahvolmaya bırakır mı?

C. Tanrı bütün insanlığı günah ve sefalet hâlinde mahvolmaya bırakmaz;¹ onlar bu hâle, genellikle işler antlaşması denen ilk antlaşmanın bozulmasıyla düşmüşlerdir;² fakat Tanrı sırf sevgisi ve merhametinden ötürü seçilmişlerini bu hâlden kurtarır ve genellikle lütuf antlaşması denen ikinci antlaşma aracılığıyla onları kurtuluş hâline getirir.³

¹ 1. Selanikliler 5:9 ² Galatyalılar 3:10, 12 ³ Titus 3:4-7; Galatyalılar 3:21; Romalılar 3:20-22

S. 31. Lütuf antlaşması kiminle yapıldı?

C. Lütuf antlaşması, ikinci [son] Adem olarak Mesih'le ve O'nda, O'nun soyu olarak bütün seçilmişlerle yapıldı.¹

¹ Galatyalılar 3:16; Romalılar 5:15-21; Yeşaya 53:10-11

S. 32. Tanrı'nın lütfü ikinci antlaşmada nasıl açığa vurulur?

C. Tanrı'nın lütfü ikinci antlaşmada şöyle açığa vurulur: Tanrı günahkârlara karşılıksız olarak bir Arabulucu sağlar ve sunar;¹ O'nun aracılığıyla yaşamı ve kurtuluşu sunar;² onları O'nda pay sahibi kılmanın koşulu olarak iman talep eder;³ bütün seçilmişlerine Kutsal Ruh'u'nu vaat eder ve verir;⁴ bu imanı⁵ ve kurtaran bütün diğer lütufları içlerinde işler;⁶ onları bütün kutsal itaate yatkın kılar;⁷ bu itaat, imanlarının gerçekliğinin kanıtı⁸, Tanrı'ya duydukları şükranın ifadesi⁹ ve O'nun kurtuluşları için belirlediği yoldur.¹⁰

¹ Yaratılış 3:15; Yeşaya 42:6; Yuhanna 6:27 ² 1. Yuhanna 5:11-12 ³ Yuhanna 3:16; 1:12 ⁴ Süleyman'ın Özdeyişleri 1:23 ⁵ 2. Korintliler 4:13 ⁶ Galatyalılar 5:22-23 ⁷ Hezekiel 36:27 ⁸ Yakup 2:18, 22 ⁹ 2. Korintliler 5:14-15 ¹⁰ Efesliler 2:10

S. 33. Lütuf antlaşması her zaman aynı biçimde mi uygulandı?

C. Lütuf antlaşması her zaman aynı biçimde uygulanmadı; Eski Antlaşma altındaki uygulamaları Yeni Antlaşma altındakilerden farklıydı.¹

¹ 2. Korintliler 3:6-9

S. 34. Lütuf antlaşması Eski Antlaşma altında nasıl uygulandı?

C. Lütuf antlaşması Eski Antlaşma altında vaatler¹, peygamberlikler², kurbanlar³, sünnet⁴, Fısıh⁵ ve diğer tipler ve düzenlemeler aracılığıyla uygulandı. Bunların tümü, o zaman henüz gelecek olan Mesih'i önceden gösteriyor ve seçilmişleri vaat edilen Mesih'e

imanda bina etmek için o dönem bakımından yeterli oluyordu;⁶ onlar bu Mesih aracılığıyla o zaman günahlarının tam bağışına ve sonsuz kurtuluşa sahiptiler.⁷

¹ Romalılar 15:8 ² Elçilerin İşleri 3:20, 24 ³ İbraniler 10:1 ⁴ Romalılar 4:11 ⁵ 1. Korintliler 5:7 ⁶ İbraniler 8, 9 ve 10. bölümler; 11:13 ⁷ Galatyalılar 3:7-9, 14

S. 35. Lütuf antlaşması Yeni Antlaşma altında nasıl uygulanır?

C. Yeni Antlaşma altında, asıl gerçeklik olan Mesih ortaya konduğunda, aynı lütuf antlaşması Söz'ün vaaz edilmesi¹ ve Vaftiz² ile Rab'bin Sofrası sakramentlerinin uygulanması³ yoluyla uygulanıyordu ve hâlâ uygulanmaktadır; bunlarda lütuf ve kurtuluş bütün uluslara daha büyük doluluk, açıklık ve etkili bir şekilde sunulur.⁴

¹ Markos 16:15 ² Matta 28:19-20 ³ 1. Korintliler 11:23-25 ⁴ 2. Korintliler 3:6-18; İbraniler 8:6, 10-11; Matta 28:19

S. 36. Lütuf antlaşmasının Arabulucusu kimdir?

C. Lütuf antlaşmasının tek Arabulucusu Rab İsa Mesih'tir;¹ O, Tanrı'nın ezeli Oğlu olarak Baba'yla aynı özden ve Baba'ya eşitken,² zaman dolduğunda insan oldu;³ böylece iki tam ve birbirinden ayrı doğada, tek Kişi olarak, sonsuza dek Tanrı ve insan oldu ve olmaya devam etmektedir.⁴

¹ 1. Timoteos 2:5 ² Yuhanna 1:1, 14; 10:30; Filipililer 2:6 ³ Galatyalılar 4:4 ⁴ Luka 1:35; Romalılar 9:5; Koloseliler 2:9; İbraniler 7:24-25

S. 37. Tanrı'nın Oğlu olan Mesih nasıl insan oldu?

C. Tanrı'nın Oğlu Mesih, gerçek bir beden ve akıl sahibi bir can alarak;¹ Kutsal Ruh'un kudretiyle bakire Meryem'in rahminde, onun özünden ana rahmine düşüp ondan doğarak;² fakat günahsız olarak insan oldu.³

¹ Yuhanna 1:14; Matta 26:38 ² Luka 1:27, 31, 35, 42; Galatyalılar 4:4 ³ İbraniler 4:15; 7:26

S. 38. Arabulucu'nun Tanrı olması neden gerekliydi?

C. Arabulucu'nun Tanrı olması; insan doğasını Tanrı'nın sonsuz gazabı ve ölümün kudreti altında çöküp gitmekten destekleyip koruyabilmesi;¹ çektiği acılara, itaatine ve aracılığına değer ve etkililik kazandırabilmesi;² Tanrı'nın adaletini tatmin etmesi;³ O'nun hoşnutluğunu sağlaması;⁴ Kendisine özgü bir halk satın alması;⁵ onlara Ruh'u vermesi;⁶ bütün düşmanlarını yenmesi;⁷ ve onları sonsuz kurtuluşa ulaştırması⁸ için gerekliydi.

¹ Elçilerin İşleri 2:24-25; Romalılar 1:4'ü 4:25 ile karşılaştırın; İbraniler 9:14 ² Elçilerin İşleri 20:28; İbraniler 9:14; 7:25-28 ³ Romalılar 3:24-26 ⁴ Efesliler 1:6; Matta 3:17 ⁵ Titus 2:13-14 ⁶ Galatyalılar 4:6 ⁷ Luka 1:68-69, 71, 74 ⁸ İbraniler 5:8-9; 9:11-15

S. 39. Arabulucu'nun insan olması neden gerekliydi?

C. Arabulucu'nun insan olması; doğamızı yüceltmesi;¹ Yasa'ya itaat etmesi;² bizim doğamızda acı çekip bizim için aracılık etmesi;³ zayıflıklarımıza duygudaş olması;⁴ evlat edinilmeyi almamız;⁵ teselli bulup lütuf tahtına cesaretle yaklaşabilmemiz⁶ için gerekliydi.

¹ İbraniler 2:16 ² Galatyalılar 4:4 ³ İbraniler 2:14; 7:24-25 ⁴ İbraniler 4:15 ⁵ Galatyalılar 4:5 ⁶ İbraniler 4:16

S. 40. Arabulucu'nun tek Kişide Tanrı ve insan olması neden gerekliydi?

C. Tanrı ile insanı barıştıracak Arabulucu'nun Kendisi hem Tanrı hem insan ve bunlar tek Kişide olmalıydı; böylece her doğaya özgü işler Tanrı tarafından bizim adımıza kabul edilebilsin¹ ve bütün Kişinin işleri olarak onlara bizim tarafımızdan güvenilebilsin.²

¹ Matta 1:21, 23; 3:17; İbraniler 9:14 ² 1. Petrus 2:6

S. 41. Arabulucumuz neden İsa diye adlandırıldı?

C. Halkını günahlarından kurtardığı için Arabulucumuz İsa diye adlandırıldı.¹

¹ Matta 1:21

S. 42. Arabulucumuz neden Mesih diye adlandırıldı?

C. Arabulucumuz, ölçüsüz biçimde Kutsal Ruh'la meshedildiği;¹ böylece ayrıldığı ve bütün yetki ve yeterlikle tam olarak donatıldığı² için Mesih diye adlandırıldı; bu donatılma, kilisesinin Peygamberlik³, Kâhinlik⁴ ve Krallık⁵ görevlerini gerek alçaltılma gerek yüceltilme hâlinde yerine getirmek içindi.

¹ Yuhanna 3:34; Mezmur 45:7 ² Yuhanna 6:27; Matta 28:18–20 ³ Elçilerin İşleri 3:21–22; Luka 4:18, 21 ⁴ İbraniler 5:5–7; 4:14–15 ⁵ Mezmur 2:6; Matta 21:5; Yeşaya 9:6–7; Filipililer 2:8–11

S. 43. Mesih Peygamberlik görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih Peygamberlik görevini; kilisesine¹ bütün çağlarda Ruhu ve Sözü aracılığıyla², çeşitli uygulama yollarıyla³, Tanrı'nın bütün iradesini⁴, onların bina edilmesi ve kurtuluşuyla ilgili her konuda açıklayarak yerine getirir.⁵

¹ Yuhanna 1:18 ² 1. Petrus 1:10–12 ³ İbraniler 1:1–2 ⁴ Yuhanna 15:15 ⁵ Elçilerin İşleri 20:32; Efesliler 4:11–13; Yuhanna 20:31

S. 44. Mesih Kâhinlik görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih Kâhinlik görevini, Kendisini bir kez lekesiz kurban olarak Tanrı'ya sunup¹ halkının günahları için barıştırma sağlayarak² ve onlar için sürekli aracılık ederek yerine getirir.³

¹ İbraniler 9:14, 28 ² İbraniler 2:17 ³ İbraniler 7:25

S. 45. Mesih Krallık görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih Krallık görevini, dünyadan Kendisine bir halk çağırarak¹ ve onlara görevliler², yasalar³ ve görünür biçimde yönetmekte kurulduğu disiplin hükümleri vererek;⁴ seçilmişlerine kurtaran lütfet bağışlayarak;⁵ itaatlerini ödüllendirerek;⁶ günahlarından ötürü onları terbiye ederek;⁷ bütün ayartılmaları ve acıları sırasında onları koruyup destekleyerek;⁸ bütün düşmanlarını dizginleyip yenerek;⁹ her şeyi Kendi yüceliği¹⁰ ve onların iyiliği için kudretle düzenleyerek;¹¹ ayrıca Tanrı'yı tanımayan ve Müjde'ye itaat etmeyen geri kalanlardan öç alarak yerine getirir.¹²

¹ Elçilerin İşleri 15:14-16; Yeşaya 55:4-5; Yaratılış 49:10; Mezmur 110:3 ² Efesliler 4:11-12; 1. Korintliler 12:28 ³ Yeşaya 33:22 ⁴ Matta 18:17-18; 1. Korintliler 5:4-5 ⁵ Elçilerin İşleri 5:31 ⁶ Vahiy 22:12; 2:10 ⁷ Vahiy 3:19 ⁸ Yeşaya 63:9 ⁹ 1. Korintliler 15:25; Mezmur 110 ¹⁰ Romalılar 14:10-11 ¹¹ Romalılar 8:28 ¹² 2. Selanikliler 1:8-9; Mezmur 2:8-9

S. 46. Mesih'in alçaltılma hâli neydi?

C. Mesih'in alçaltılma hâli, bizim uğrumuza Kendisini yüceltiğinden boşaltıp bir kul biçimini aldığı; ana rahmine düşmesi ve doğumunda, yaşamında, ölümünde ve ölümünden sonra dirilişine dek içinde bulunduğu o aşağı durumdu.¹

¹ Filipililer 2:6-8; Luka 1:31; 2. Korintliler 8:9; Elçilerin İşleri 2:24

S. 47. Mesih ana rahmine düşmesinde ve doğumunda Kendisini nasıl alçalttı?

C. Mesih, ezelden beri Baba'nın bağrında Tanrı'nın Oğlu olduğu hâlde, zaman dolduğunda aşağı konumdaki bir kadından beden alıp ondan olağanın ötesinde alçaltıcı çeşitli koşullar altında doğarak insanoglu olmaya razı olmasıyla, ana rahmine düşmesinde ve doğumunda Kendisini alçalttı.¹

¹ Yuhanna 1:14, 18; Galatyalılar 4:4; Luka 2:7

S. 48. Mesih yaşamında Kendisini nasıl alçalttı?

C. Mesih, Yasa'ya tabi olup¹ onu kusursuzca yerine getirerek;² dünyanın aşağılamalarıyla³, Şeytan'ın ayartmalarıyla⁴ ve ister insan doğasında genel olarak bulunan isterse özellikle O'nun bu aşağı durumuna eşlik eden bedenindeki zayıflıklarla mücadele ederek yaşamında Kendisini alçalttı.⁵

¹ Galatyalılar 4:4 ² Matta 5:17; Romalılar 5:19 ³ Mezmur 22:6; İbraniler 12:2-3 ⁴ Matta 4:1-12; Luka 4:13 ⁵ İbraniler 2:17-18; 4:15; Yeşaya 52:13-14

S. 49. Mesih ölümünde Kendisini nasıl alçalttı?

C. Mesih, Yahuda tarafından ihanete uğramış¹, öğrencileri tarafından terk edilmiş², dünya tarafından hor görülüp reddedilmiş³,

Pilatus tarafından mahkûm edilmiş ve Kendisine zulmedenlerce işkence görmüş;⁴ ayrıca ölümün dehşeti ve karanlığın güçleriyle mücadele etmiş, Tanrı'nın gazabının ağırlığını hissetmiş ve taşımış olarak⁵, yaşamını günah sunusu olarak vermesi⁶ ve çarmıhın acı verici, utanç verici ve lanetli ölümüne katlanmasıyla ölümünde Kendisini alçalttı.⁷

¹ Matta 27:4 ² Matta 26:56 ³ Yeşaya 53:2–3 ⁴ Matta 27:26–50; Yuhanna 19:34 ⁵ Luka 22:44; Matta 27:46 ⁶ Yeşaya 53:10 ⁷ Filipililer 2:8; İbraniler 12:2; Galatyalılar 3:13

S. 50. Mesih'in ölümünden sonraki alçaltılması nelerden oluşuyordu?

C. Mesih'in ölümünden sonraki alçaltılması, gömülmesinden¹ ve üçüncü güne dek ölü hâlinde kalıp ölümün kudreti altında bulunmasından oluşuyordu;² bu, başka bir biçimde şu sözlerle ifade edilmiştir: “Ölüler diyarına indi.”

¹ 1. Korintliler 15:3–4 ² Mezmur 16:10'u Elçilerin İşleri 2:24–27, 31 ile karşılaştırın; Romalılar 6:9; Matta 12:40

S. 51. Mesih'in yüceltilme hâli nedir?

C. Mesih'in yüceltilme hâli, dirilişini¹, göğe yükselişini², Baba'nın sağında oturmasını³ ve dünyayı yargılamak üzere yeniden gelişini kapsar.⁴

¹ 1. Korintliler 15:4 ² Markos 16:19 ³ Efesliler 1:20 ⁴ Elçilerin İşleri 1:11; 17:31

S. 52. Mesih dirilişinde nasıl yüceltildi?

C. Mesih, ölümden çürümeye maruz kalmamış olarak—ki O'nun çürümeye maruz kalması mümkün değildi¹—; acı çektiği aynı bedeni, onun özsel nitelikleriyle birlikte²—fakat ölümlülük ve bu yaşama ait diğer genel zayıflıklar olmaksızın—canıyla gerçekten birleşmiş olarak³, üçüncü gün ölümler arasından Kendi kudretiyle dirildi;⁴ böylece Kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu⁵, ilahi adaleti tatmin ettiğini⁶, ölümü ve ölüm kudretine sahip olanı yendiğini⁷

ve dirilerin ve ölülerin Rabbi olduğunu bildirdi.⁸ Bütün bunları, temsilci bir Kişi olarak⁹, kilisesinin Başlı sıfatıyla¹⁰, onların aklanmaları¹¹, lütufta diriltilmeleri¹², düşmanlara karşı desteklenmeleri¹³ ve son günde ölümler arasından dirileceklerine dair güvence almaları için yaptı.¹⁴

¹ Elçilerin İşleri 2:24, 27 ² Luka 24:39 ³ Romalılar 6:9; Vahiy 1:18 ⁴ Yuhanna 10:18 ⁵ Romalılar 1:4 ⁶ Romalılar 8:34 ⁷ İbraniler 2:14 ⁸ Romalılar 14:9 ⁹ 1. Korintliler 15:21–22 ¹⁰ Efesliler 1:20, 22–23; Koloseliler 1:18 ¹¹ Romalılar 4:25 ¹² Efesliler 2:1, 5–6; Koloseliler 2:12 ¹³ 1. Korintliler 15:25–27 ¹⁴ 1. Korintliler 15:20

S. 53. Mesih göğe yükselişinde nasıl yüceltildi?

C. Mesih, dirilişinden sonra elçilerine sık sık görünmüş, onlarla görüşmüş ve Tanrı'nın egemenliğine ilişkin şeyler hakkında konuşmuş;¹ onlara Müjde'yi bütün uluslara vaaz etme görevini vermiş olarak;² dirilişinden kırk gün sonra bizim doğamızda ve Başımız olarak³, düşmanlara karşı zafer kazanmış hâlde⁴, görünür biçimde en yüce göklere çıktı. Orada insanlar için armağanlar almak⁵, gönüllerimizi oraya yükseltmek⁶ ve bizim için bir yer hazırlamak üzere gitti;⁷ Kendisi oradadır ve dünyanın sonunda ikinci gelişine dek orada kalacaktır.⁸

¹ Elçilerin İşleri 1:2–3 ² Matta 28:19 ³ İbraniler 6:20 ⁴ Efesliler 4:8 ⁵ Elçilerin İşleri 1:9–11; Efesliler 4:10; Mezmur 68:18 ⁶ Koloseliler 3:1–2 ⁷ Yuhanna 14:3 ⁸ Elçilerin İşleri 3:21

S. 54. Mesih Tanrı'nın sağında oturmasıyla nasıl yüceltildi?

C. Mesih Tanrı'nın sağında oturmasıyla şöyle yüceltildi: Tanrı-insan olarak Baba Tanrı'nın en yüce hoşnutluğuna erdi¹; sevincin bütün doluluğuna², yüceliğe³ ve gökte ve yerde her şey üzerinde kudrete sahip oldu;⁴ kilisesini toplar ve savunur, onların düşmanlarını boyun eğdirir; hizmetkârlarını ve halkını armağanlar ve lütüflarla donatır⁵ ve onlar için aracılık eder.⁶

¹ Filipililer 2:9 ² Elçilerin İşleri 2:28'i Mezmur 16:11 ile karşılaştırın ³ Yuhanna 17:5 ⁴ Efesliler 1:22; 1. Petrus 3:22 ⁵ Efesliler 4:10–12; Mezmur 110 ⁶ Romalılar 8:34

S. 55. Mesih nasıl aracılık eder?

C. Mesih; gökte Baba'nın önünde sürekli olarak bizim doğamızda görünerek¹, yeryüzündeki itaatinin ve kurbanının liyakatine dayanarak², bunların bütün imanlılara uygulanmasını istediğini bildirerek³, onlara karşı yöneltilen bütün suçlamalara cevap vererek⁴ ve günlük kusurlarına rağmen onlar için vicdan huzuru⁵, lütuf tahtına cesaretle yaklaşma⁶, bizzat kendilerinin⁷ ve hizmetlerinin kabulünü sağlayarak aracılık eder.⁸

¹ İbraniler 9:12, 24 ² İbraniler 1:3 ³ Yuhanna 3:16; 17:9, 20, 24 ⁴ Romalılar 8:33–34 ⁵ Romalılar 5:1–2; 1. Yuhanna 2:1–2 ⁶ İbraniler 4:16 ⁷ Efesliler 1:6 ⁸ 1. Petrus 2:5

S. 56. Mesih dünyayı yargılamak üzere yeniden gelişinde nasıl yüceltilecektir?

C. Kötü insanlar tarafından haksızca yargılanıp mahkûm edilen Mesih¹, son günde büyük kudretle², tam olarak açığa vurulmuş Kendi yüceliği ve Babası'nın yüceliğiyle, bütün kutsal melekleriyle birlikte³, bir haykırışla, başmeleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazanıyla⁴, dünyayı doğrulukla yargılamak üzere yeniden gelerek yüceltilecektir.⁵

¹ Elçilerin İşleri 3:14–15 ² Matta 24:30 ³ Luka 9:26; Matta 25:31 ⁴ 1. Selanikliler 4:16 ⁵ Elçilerin İşleri 17:31

S. 57. Mesih Arabuluculuğuyla hangi yararları sağladı?

C. Mesih Arabuluculuğuyla kurtuluşu¹ ve lütuf antlaşmasının bütün diğer yararlarını sağladı.²

¹ İbraniler 9:12 ² 2. Korintliler 1:20

S. 58. Mesih'in sağladığı yararlara nasıl paydaş oluruz?

C. Mesih'in sağladığı yararların bize uygulanmasıyla onlara paydaş oluruz;¹ bu, özellikle Kutsal Ruh olan Tanrı'nın işidir.²

¹ Yuhanna 1:11–12 ² Titus 3:5–6

S. 59. Mesih aracılığıyla kurtuluşa kimler paydaş kılınır?

C. Kurtuluş, Mesih'in onu kendileri için satın aldığı herkese kesinlikle uygulanır ve etkili biçimde iletilir;¹ bunlar, zamanı geldiğinde Kutsal Ruh tarafından Müjde'ye göre Mesih'e iman edebilir kılınırlar.²

¹ Efesliler 1:13–14; Yuhanna 6:37, 39; 10:15–16 ² Efesliler 2:8; 2. Korintliler 4:13

S. 60. Hiç Müjde'yi duymamış, bu nedenle İsa Mesih'i tanımayan ve O'na iman etmeyen kişiler, doğal ışığa göre yaşayarak kurtulabilirler mi?

C. Hiç Müjde'yi duymamış¹, İsa Mesih'i tanımayan² ve O'na iman etmeyen kişiler kurtulamazlar;³ yaşamlarını doğal ışığa⁴ ya da ikrar ettikleri dinin yasalarına⁵ göre biçimlendirmekte ne denli gayretli olurlarsa olsunlar bu durum değişmez. Mesih'ten başka hiç kimsede kurtuluş yoktur;⁶ O, yalnızca Kendi bedeni olan kilisenin Kurtarıcısıdır.⁷

¹ Romalılar 10:14 ² 2. Selanikliler 1:8–9; Efesliler 2:12; Yuhanna 1:10–12 ³ Yuhanna 8:24; Markos 16:16 ⁴ 1. Korintliler 1:20–24 ⁵ Yuhanna 4:22; Romalılar 9:31–32; Filipililer 3:4–9 ⁶ Elçilerin İşleri 4:12 ⁷ Efesliler 5:23

S. 61. Müjde'yi işiten ve kilisede yaşayan herkes kurtulur mu?

C. Müjde'yi işiten ve görünür kilisede yaşayan herkes kurtulmaz; yalnızca görünmez kilisenin gerçek üyeleri kurtulur.¹

¹ Yuhanna 12:38–40; Romalılar 9:6; Matta 22:14; Matta 7:21; Romalılar 11:7

S. 62. Görünür kilise nedir?

C. Görünür kilise, bütün çağlarda ve dünyanın her yerinde gerçek dini ikrar edenlerin¹ ve onların çocuklarının oluşturduğu topluluktur.²

¹ 1. Korintliler 1:2; 12:13; Romalılar 15:9–12; Vahiy 7:9; Mezmur 2:8; 22:27–31; 45:17; Matta 28:19–20; Yeşaya 59:21 ² 1. Korintliler 7:14; Elçilerin İşleri 2:39; Romalılar 11:16; Yaratılış 17:7

S. 63. Görünür kilisenin özel ayrıcalıkları nelerdir?

C. Görünür kilise; Tanrı'nın özel gözetimi ve yönetimi altında bulunma;¹ bütün düşmanların karşı koymasına rağmen her çağda korunup muhafaza edilme;² kutsalların paydaşlığından ve kurtuluşun olağan araçlarından yararlanma;³ ayrıca Müjde hizmetinde Mesih'in kilisenin bütün üyelerine sunduğu lütuf tekliflerinden yararlanma ayrıcalıklarına sahiptir. Bu hizmet, O'na iman eden herkesin kurtulacağını bildirir⁴ ve O'na gelmek isteyen hiç kimseyi dışlamaz.⁵

¹ Yeşaya 9:5-6; 1. Timoteos 4:10 ² Mezmur 115; Yeşaya 31:4-5; Zekeriya 12:2-4, 8-9 ³ Elçilerin İşleri 2:39, 42 ⁴ Mezmur 147:19-20; Romalılar 9:4; Efesliler 4:11-12; Markos 16:15-16 ⁵ Yuhanna 6:37

S. 64. Görünmez kilise nedir?

C. Görünmez kilise, Baş olan Mesih'in altında tek bir bütün olarak geçmişte bir araya getirilmiş, şimdi getirilmekte olan ya da gelecekte getirilecek seçilmişlerin tümüdür.¹

¹ Efesliler 1:10, 22-23; Yuhanna 10:16; 11:52

S. 65. Görünmez kilisenin üyeleri Mesih aracılığıyla hangi özel yararlarla kavuşurlar?

C. Görünmez kilisenin üyeleri Mesih aracılığıyla, O'nunla lütufta ve yücelikte birlik ve paydaşıktan yararlanırlar.¹

¹ Yuhanna 17:21; Efesliler 2:5-6; Yuhanna 17:24

S. 66. Seçilmişlerin Mesih'le sahip oldukları birlik nedir?

C. Seçilmişlerin Mesih'le sahip oldukları birlik, Tanrı'nın lütfunun işidir;¹ bunun aracılığıyla onlar, ruhsal ve mistik biçimde, fakat gerçek ve ayrılmaz olarak, Başları ve Eşleri olan Mesih'e bağlanırlar;² bu birlik, etkin çağrılarında gerçekleşir.³

¹ Efesliler 1:22; 2:6-8 ² 1. Korintliler 6:17; Yuhanna 10:28; Efesliler 5:23, 30 ³ 1. Petrus 5:10; 1. Korintliler 1:9

S. 67. Etkin çağrı nedir?

C. Etkin çağrı, Tanrı'nın her şeye gücü yeten kudretinin ve lütfunun işidir;¹ Tanrı, seçilmişlerine duyduğu karşılıksız ve özel sevgiden ötürü ve onlardaki hiçbir şey Kendisini buna yöneltmediği hâlde,² uygun gördüğü zamanda onları Sözü ve Ruh aracılığıyla İsa Mesih'e davet eder ve çeker;³ zihinlerini kurtuluşa götürecektir; biçimde aydınlatır;⁴ iradelerini yeniler ve kudretle belirler;⁵ böylece onlar, kendiliklerinden günahla ölü olmalarına rağmen, O'nun çağrısına özgürce cevap vermeye ve bu çağrıda sunulan ve iletilen lütfu kabul edip benimsemeye istekli ve yeterli kılınırlar.⁶

¹ Yuhanna 5:25; Efesliler 1:18–20; 2. Timoteos 1:8–9 ² Titus 3:4–5; Efesliler 2:4–5, 7–9; Romalılar 9:11 ³ 2. Korintliler 5:20'yi 2. Korintliler 6:1–2 ile karşılaştırın; Yuhanna 6:44; 2. Selanikliler 2:13–14 ⁴ Elçilerin İşleri 26:18; 1. Korintliler 2:10, 12 ⁵ Hezekiel 11:19; 36:26; Yuhanna 6:45 ⁶ Efesliler 2:5; Filipililer 2:13; Yasa'nın Tekrarı 30:6

S. 68. Yalnızca seçilmişler mi etkin biçimde çağrılır?

C. Seçilmişlerin tümü ve yalnızca onlar etkin biçimde çağrılır;¹ ancak başkaları Söz hizmeti aracılığıyla dışsal olarak çağrılabilir ve çoğu kez çağrılır² ve Ruh'un bazı ortak işleyişlerine sahip olabilirler.³ Kendilerine sunulan lütfu bile bile ihmal edip küçümseedikleri için, imansızlıkları içinde adil bir biçimde bırakılır ve İsa Mesih'e asla gerçekten gelmezler.⁴

¹ Elçilerin İşleri 13:48 ² Matta 22:14 ³ Matta 7:22; 13:20–21; İbraniler 6:4–6 ⁴ Yuhanna 12:38–40; Elçilerin İşleri 28:25–27; Yuhanna 6:64–65; Mezmur 81:11–12

S. 69. Görünmez kilisenin üyelerinin Mesih'le lütuftaki paydaşlığı nedir?

C. Görünmez kilisenin üyelerinin Mesih'le lütuftaki paydaşlığı, O'nun Arabuluculuğunun etkinliğine, aklanmalarında¹, evlat edinilmelerinde², kutsallaştırılmalarında ve bu yaşamda O'nunla birliklerini ortaya koyan diğer her şeyde paydaş olmalarıdır.³

¹ Romalılar 8:30 ² Efesliler 1:5 ³ 1. Korintliler 1:30

S. 70. Aklanma nedir?

C. Aklanma, Tanrı'nın günahkârlara yönelik karşılıksız lütfunun bir eylemidir;¹ bu eylemde Tanrı onların bütün günahlarını bağışlar, onları Kendi gözünde doğru kabul edip doğru sayar;² bunu onların içinde işlenen ya da onlar tarafından yapılan herhangi bir şeyden ötürü değil,³ yalnızca Mesih'in kusursuz itaati ve tam tatmini Tanrı tarafından onlara sayıldığı⁴ ve yalnız imanla kabul edildiği için yapar.⁵

¹ Romalılar 3:22, 24–25; 4:5 ² 2. Korintliler 5:19, 21; Romalılar 3:22, 24–25, 27–28 ³ Titus 3:5, 7; Efesliler 1:7 ⁴ Romalılar 5:17–19; 4:6–8 ⁵ Elçilerin İşleri 10:43; Galatyalılar 2:16; Filipililer 3:9

S. 71. Aklanma nasıl Tanrı'nın karşılıksız lütfunun bir eylemidir?

C. Mesih, itaati ve ölümüyle, aklananlar adına Tanrı'nın adaletine uygun, gerçek ve tam bir tatmin sağlamış olsa da;¹ Tanrı, onlardan talep edebileceği bu tatmini bir Kefil'den kabul etmiş ve bu Kefil'i, Kendi biricik Oğlu'nu, Kendisi sağlamıştır;² O'nun doğruluğunu onlara saymış³ ve aklanmaları için onlardan yalnızca iman talep etmiştir;⁴ bu iman da O'nun armağanıdır.⁵ Bu nedenle aklanmaları onlar için karşılıksız lütuftandır.⁶

¹ Romalılar 5:8–10, 19 ² 1. Timoteos 2:5–6; İbraniler 10:10; Matta 20:28; Daniel 9:24, 26; Yeşaya 53:4–6, 10–12; İbraniler 7:22; Romalılar 8:32; 1. Petrus 1:18–19 ³ 2. Korintliler 5:21 ⁴ Romalılar 3:24–25 ⁵ Efesliler 2:8 ⁶ Efesliler 1:7

S. 72. Aklayan iman nedir?

C. Aklayan iman, kurtaran bir lütuftur;¹ Tanrı'nın Ruhü² ve Sözü³ tarafından günahkârın yüreğinde işlenir. Bununla günahkâr, günahına ve sefaletine, ayrıca kendisinin ve diğer bütün yaratıkların onu kaybolmuş durumundan kurtarma konusundaki güçsüzlüğüne ikna edilir;⁴ yalnızca Müjde vaadinin gerçeğini onaylamakla kalmaz,⁵ Müjde vaadinde sunulan Mesih'i ve O'nun doğruluğunu, günahın bağışlanması için kabul eder ve bunlara dayanır;⁶ bunu ayrıca, kurtuluş için kişinin Tanrı'nın gözünde doğru kabul edilip sayılması amacıyla da yapar.⁷

¹ İbraniler 10:39 ² 2. Korintliler 4:13; Efesliler 1:17–19 ³ Romalılar 10:14, 17 ⁴ Elçilerin İşleri 2:37; 16:30; Yuhanna 16:8–9; Romalılar 6:6; Efesliler 2:1; Elçilerin İşleri 4:12 ⁵ Efesliler 1:13 ⁶ Yuhanna 1:12; Elçilerin İşleri 16:31; 10:43 ⁷ Filipililer 3:9; Elçilerin İşleri 15:11

S. 73. İman bir günahkârı Tanrı'nın gözünde nasıl aklar?

C. İman bir günahkârı Tanrı'nın gözünde, her zaman imana eşlik eden diğer lütuflardan ya da imanın meyveleri olan iyi işlerden ötürü değil;¹ imanın lütfu ya da herhangi bir iman eylemi ona aklanması için sayılıyormuş gibi de değil;² yalnızca Mesih'i ve O'nun doğruluğunu kabul edip kendisine uyguladığı araç olduğu için aklar.³

¹ Galatyalılar 3:11; Romalılar 3:28 ² Romalılar 4:5'i Romalılar 10:10 ile karşılaştırın ³ Yuhanna 1:12; Filipililer 3:9; Galatyalılar 1:16

S. 74. Evlat edinilme nedir?

C. Evlat edinilme, Tanrı'nın karşılıksız lütfunun bir eylemidir;¹ Tanrı'nın biricik Oğlu İsa Mesih'te ve O'nun uğruna gerçekleşen bu eylem aracılığıyla² bütün aklanmışlar O'nun çocukları arasına alınır,³ O'nun adı üzerlerine konur,⁴ Oğlu'nun Ruhu kendilerine verilir,⁵ O'nun babaca gözetimi ve idaresi altında bulunurlar,⁶ Tanrı oğullarının bütün özgürlük ve ayrıcalıklarına kabul edilir, bütün vaatlerin mirasçıları ve yücelikte Mesih'le ortak mirasçılar kılınırlar.⁷

¹ 1. Yuhanna 3:1 ² Efesliler 1:5; Galatyalılar 4:4–5 ³ Yuhanna 1:12 ⁴ 2. Korintliler 6:18; Vahiy 3:12 ⁵ Galatyalılar 4:6 ⁶ Mezmur 103:13; Süleyman'ın Özdeyişleri 14:26; Matta 6:32 ⁷ İbraniler 6:12; Romalılar 8:17

S. 75. Kutsallaştırılma nedir?

C. Kutsallaştırılma, Tanrı'nın lütfunun bir işidir; bu iş aracılığıyla, Tanrı'nın dünyanın kuruluşundan önce kutsal olmak üzere seçtiği kişiler, zamanı geldiğinde Ruhu'nun kudretli işleyişiyle¹ Mesih'in ölümü ve dirilişi kendilerine uygulanarak² bütün varlıklarında Tanrı'nın suretine göre yenilenirler;³ yaşama götüren tövbenin tohumları ve kurtaran diğer bütün lütuflar yürekleri-

ne yerleştirilir;⁴ bu lütuflar öylesine harekete geçirilir, artırılır ve güçlendirilir ki⁵ onlar giderek daha çok günaha ölümler ve yeni yaşama dirilirler.⁶

¹ Efesliler 1:4; 1. Korintliler 6:11; 2. Selanıklılar 2:13 ² Romalılar 6:4-6 ³ Efesliler 4:23-24 ⁴ Elçilerin İşleri 11:18; 1. Yuhanna 3:9 ⁵ Yahuda 20; İbraniler 6:11-12; Efesliler 3:16-19; Koloseliler 1:10-11 ⁶ Romalılar 6:4, 6, 14; Galatyalılar 5:24

S. 76. Yaşama götüren tövbe nedir?

C. Yaşama götüren tövbe, kurtaran bir lütuftur;¹ Tanrı'nın Ruhu² ve Sözü tarafından günahkârın yüreğinde işlenir.³ Bununla günahkâr, yalnızca günahlarının tehlikesini görmek ve hissetmekten⁴, onların kirliliğini ve iğrençliğini de görmek ve hissetmekten⁵ ve tövbe edenlere Mesih'te sunulan Tanrı'nın merhametini kavramaktan ötürü⁶ günahlarına öylesine kederlenir⁷ ve onlardan öylesine nefret eder ki⁸ bütün günahlarından Tanrı'ya döner;⁹ yeni itaatin bütün yollarında sürekli olarak O'nunla yürümeyi amaçlar ve bunun için gayret eder.¹⁰

¹ 2. Timoteos 2:25 ² Zekeriya 12:10 ³ Elçilerin İşleri 11:18, 20-21 ⁴ Hezekiel 18:28, 30, 32; Luka 15:17-18; Hoşea 2:6-7 ⁵ Hezekiel 36:31; Yeşaya 30:22 ⁶ Yoel 2:12-13 ⁷ Yeremya 31:18-19 ⁸ 2. Korintliler 7:11 ⁹ Elçilerin İşleri 26:18; Hezekiel 14:6; 1. Krallar 8:47-48 ¹⁰ Mezmur 119:6, 59, 128; Luka 1:6; 2. Krallar 23:25

S. 77. Aklanma ve kutsallaştırılma birbirinden hangi bakımlardan farklıdır?

C. Kutsallaştırılma aklanmayla ayrılmaz biçimde birleşmiş olsa da,¹ ikisi şu bakımlardan farklıdır: Tanrı aklanmada Mesih'in doğruluğunu kişiye sayar;² kutsallaştırılmada ise Ruhu lütfu kişinin içine işler ve onu bu lütfu uygulayabilir kılar.³ İlkinde günah bağışlanır;⁴ diğerinde bastırılır.⁵ Aklanma bütün imanlıları Tanrı'nın oç alan gazabından eşit ölçüde ve bu yaşamda kusursuz biçimde özgür kılar; böylece onlar asla mahkûmiyete düşmezler.⁶ Kutsallaştırılma ise herkeste eşit değildir⁷ ve bu yaşamda hiç kimse kusursuz değildir,⁸ fakat kusursuzluğa doğru gelişir.⁹

¹ 1. Korintliler 6:11; 1:30 ² Romalılar 4:6, 8 ³ Hezekiel 36:27 ⁴ Romalılar 3:24–25 ⁵ Romalılar 6:6, 14 ⁶ Romalılar 8:33–34 ⁷ 1. Yuhanna 2:12–14; İbraniler 5:12–14 ⁸ 1. Yuhanna 1:8, 10 ⁹ 2. Korintliler 7:1; Filipililer 3:12–14

S. 78. İmanlılardaki kutsallaştırılmanın kusurluluğu nereden doğar?

C. İmanlılardaki kutsallaştırılmanın kusurluluğu, varlıklarının her yanında kalan günah artıklarından ve benliğin ruha karşı süregelen arzularından doğar; bunun sonucunda ayartmalarla sık sık yenilgiye uğrar ve birçok günaha düşerler,¹ bütün ruhsal hizmetlerinde engellenirler² ve en iyi işleri bile Tanrı'nın gözünde kusurlu ve lekeli olur.³

¹ Romalılar 7:18, 23; Markos 14:66–72; Galatyalılar 2:11–12 ² İbraniler 12:1 ³ Yeşaya 64:6; Mısır'dan Çıkış 28:38

S. 79. Gerçek imanlılar, kusurları ve yakalandıkları birçok ayartma ve günah nedeniyle lütuf durumundan düşebilirler mi?

C. Gerçek imanlılar, Tanrı'nın değişmez sevgisi¹, onlara sonuna dek dayanma gücü vermeye ilişkin hükmü ve antlaşması², Mesih'le ayrılmaz birlikleri³, Mesih'in onlar için sürekli aracılık etmesi⁴ ve Tanrı'nın Ruhu ile tohumunun onlarda kalması⁵ nedeniyle lütuf durumundan ne tamamen ne de nihai olarak düşebilirler;⁶ tersine, iman aracılığıyla kurtuluşa erişmek üzere Tanrı'nın kudretiyle korunurlar.⁷

¹ Yeremya 31:3 ² 2. Timoteos 2:19; İbraniler 13:20–21; 2. Samuel 23:5 ³ 1. Korintliler 1:8–9 ⁴ İbraniler 7:25; Luka 22:32 ⁵ 1. Yuhanna 3:9; 2:27 ⁶ Yeremya 32:40; Yuhanna 10:28 ⁷ 1. Petrus 1:5

S. 80. Gerçek imanlılar lütuf durumunda olduklarından ve bu durumda kurtuluşa dek dayanacaklarından kesin ve yanılmaz biçimde emin olabilirler mi?

C. Mesih'e gerçekten iman eden ve O'nun önünde her konuda temiz bir vicdanla yürümeye gayret edenler,¹ olağanüstü bir vahiy olmaksızın, Tanrı'nın vaatlerinin gerçeğine dayanan iman

aracılığıyla ve Ruh'un, yaşam vaatlerinin kendilerine verildiği lütüfları kendi içlerinde ayırt etmelerini sağlamasıyla,² ayrıca Ruh'un onların ruhlarıyla birlikte Tanrı'nın çocukları olduklarına tanıklık etmesiyle,³ lütuf durumunda olduklarından ve bu durumda kurtuluşa dek dayanacaklarından kesin ve yanılmaz biçimde emin olabilirler.⁴

¹ 1. Yuhanna 2:3 ² 1. Korintliler 2:12; 1. Yuhanna 3:14, 18–19, 21, 24; 4:13, 16; İbraniler 6:11–12 ³ Romalılar 8:16 ⁴ 1. Yuhanna 5:13

S. 81. Bütün gerçek imanlılar lütuf durumunda bulunduklarından ve kurtulacaklarından her zaman emin midir?

C. Lütuf ve kurtuluş güvencesi imanın özünü oluşturmadığından,¹ gerçek imanlılar bu güvenceyi elde etmeden önce uzun süre bekleyebilirler;² elde ettikten sonra da çeşitli sıkıntılar, günahlar, ayartmalar ve terk edilmişlik dönemleri nedeniyle güvenceleri zayıflayabilir ve kesintiye uğrayabilir.³ Yine de onları tam bir umutsuzluğa batmaktan koruyan Tanrı Ruhu'nun varlığından ve desteğinden asla yoksun bırakılmazlar.⁴

¹ Efesliler 1:13 ² Yeşaya 50:10; Mezmur 88 ³ Mezmur 77:1–12; Ezgiler Ezgisi 5:2–3, 6; Mezmur 51:8; 31:22; 22:1 ⁴ 1. Yuhanna 3:9; Eyüp 13:15; Mezmur 73:15, 23; Yeşaya 54:7–10

S. 82. Görünmez kilisenin üyelerinin Mesih'le yücelikte sahip oldukları paydaşlık nedir?

C. Görünmez kilisenin üyelerinin Mesih'le yücelikte sahip oldukları paydaşlık bu yaşamda¹, ölümden hemen sonra² ve en sonunda diriliş ve yargı gününde kusursuzlaştırılmış olarak gerçekleşir.³

¹ 2. Korintliler 3:18 ² Luka 23:43 ³ 1. Selanikliler 4:17

S. 83. Görünmez kilisenin üyelerinin bu yaşamda Mesih'le yücelikte yararlandıkları paydaşlık nedir?

C. Görünmez kilisenin üyelerine bu yaşamda Mesih'le yüceliğin ilk ürünleri iletilir; çünkü onlar Başları olan Mesih'in üyeleridir ve

bu nedenle O'nun tam olarak sahip olduğu yücelikte O'nun içinde pay sahibidirler.¹ Bunun güvencesi olarak Tanrı'nın sevgisinin bilincinden², vicdan huzurundan, Kutsal Ruh'taki sevinçten ve yücelik umudundan yararlanırlar.³ Buna karşılık Tanrı'nın o alan gazabının bilinci, vicdan dehşeti ve yargının korkunç beklentisi, kötüler için ölümden sonra katlanacakları azapların başlangıcıdır.⁴

¹ Efesliler 2:5-6 ² Romalılar 5:5; 2. Korintliler 1:22 ³ Romalılar 5:1-2; 14:17 ⁴ Yaratılış 4:13; Matta 27:44; İbraniler 10:27; Romalılar 2:9; Markos 9:44

S. 84. Bütün insanlar ölecek midir?

C. Ölüm günahın creti olarak tehdit edilmiş olduğundan,¹ bütün insanların bir kez ölmesi kararlaştırılmıştır;² çünkü herkes günah işlemiştir.³

¹ Romalılar 6:23 ² İbraniler 9:27 ³ Romalılar 5:12

S. 85. Ölüm günahın creti olduğuna ve doğruların bütün günahları Mesih'te bağışlandığına göre, doğrular neden ölümden kurtarılmaz?

C. Doğrular son günde ölümün kendisinden kurtarılacak ve daha ölümün içinde bile onun iğnesinden ve lanetinden kurtarırlar;¹ böylece lseler de bu Tanrı'nın sevgisindendir;² onları günah ve sefaletten kusursuz biçimde zgr kılmak³ ve Mesih'le yücelikte daha ileri bir paydaşlığa girebilir hâle getirmek içindir; onlar o zaman bu paydaşlığa girerler.⁴

¹ 1. Korintliler 15:26, 55-57; İbraniler 2:15 ² Yeşaya 57:1-2; 2. Krallar 22:20 ³ Vahiy 14:13; Efesliler 5:27 ⁴ Luka 23:43; Filipililer 1:23

S. 86. Görünmez kilisenin üyelerinin ölümden hemen sonra Mesih'le yücelikte sahip oldukları paydaşlık nedir?

C. Görünmez kilisenin üyelerinin ölümden hemen sonra Mesih'le yücelikte sahip oldukları paydaşlık şudur: Canları o zaman kut-sallıkta kusursuzlařtırılır¹ ve en yüce göklere kabul edilir;² orada ışık ve yücelik içinde Tanrı'nın yüzünü grrlar³ ve bedenleri-

nin tam kurtarılışını beklerler.⁴ Bedenleri, ölümden bile Mesih'le birleşmiş olarak kalır⁵ ve yataklarında yatar gibi mezarlarında dinlenirler;⁶ ta ki son günde yeniden canlarıyla birleştirilinceye dek.⁷ Buna karşılık kötülerin canları öldüklerinde cehenneme atılır; orada azaplar ve koyu karanlık içinde kalırlar. Bedenleri ise büyük günün dirilişine ve yargısına dek mezarlarında, sanki zindanlarındaymış gibi, tutulur.⁸

¹ İbraniler 12:23 ² 2. Korintliler 5:1, 6, 8; Filipililer 1:23'ü Elçilerin İşleri 3:21 ve Efesliler 4:10 ile karşılaştırın ³ 1. Yuhanna 3:2; 1. Korintliler 13:12 ⁴ Romalılar 8:23; Mezmur 16:9 ⁵ 1. Selanikliler 4:14 ⁶ Yeşaya 57:2 ⁷ Eyüp 19:26-27 ⁸ Luka 16:23-24; Elçilerin İşleri 1:25; Yahuda 6-7

S. 87. Diriliş hakkında neye inanmalıyız?

C. Son günde hem doğruların hem adaletsizlerin genel dirilişinin gerçekleşeceğine inanmalıyız.¹ O sırada hayatta bulunanlar bir anda değiştirilecek; mezara konmuş olan ölülerin aynı bedenleri, o zaman sonsuza dek canlarıyla yeniden birleştirilerek Mesih'in kudretiyle diriltilecektir.² Doğruların bedenleri, Mesih'in Ruhı tarafından ve Başları olan Mesih'in dirilişinin erdemi sayesinde kudretle diriltilecek, ruhsal ve çürümez olacak ve O'nun yüceltilmiş bedenine benzer kılınacaktır;³ kötülerin bedenleri ise Kendisine karşı suç işlenmiş bir Yargıç olan Mesih tarafından utanç içinde diriltilecektir.⁴

¹ Elçilerin İşleri 24:15 ² 1. Korintliler 15:51-53; 1. Selanikliler 4:15-17; Yuhanna 5:28-29 ³ 1. Korintliler 15:21-23, 42-44; Filipililer 3:21 ⁴ Yuhanna 5:27-29; Matta 25:33

S. 88. Dirilişin hemen ardından ne gelecektir?

C. Dirilişin hemen ardından meleklerin ve insanların genel ve nihai yargısı gelecektir;¹ bu günü ve saati hiç kimse bilmez; böylece herkes uyanık kalıp dua etsin ve Rab'bin gelişine her zaman hazır bulunsun.²

¹ 2. Petrus 2:4; Yahuda 6-7, 14-15; Matta 25:46 ² Matta 24:36, 42, 44; Luka 21:35-36

S. 89. Yargı gününde kötülere ne yapılacaktır?

C. Yargı gününde kötüler Mesih'in soluna konacak;¹ açık kanıtlar ve kendi vicdanlarının onları bütünüyle suçlu bulması üzerine,² korkunç fakat adil mahkûmiyet hükmü kendilerine bildirilecek;³ bunun üzerine Tanrı'nın lütufkâr huzurundan ve Mesih, O'nun kutsalları ve bütün kutsal melekleriyle olan yüce paydaşıktan dışarı atılarak cehenneme gönderilecek; orada iblis ve melekleriyle birlikte hem beden hem can bakımından, sözle anlatılamaz azaplarla sonsuza dek cezalandırılacaklardır.⁴

¹ Matta 25:33 ² Romalılar 2:15-16 ³ Matta 25:41-43 ⁴ Luka 16:26; 2. Selanikliler 1:8-9

S. 90. Yargı gününde doğrulara ne yapılacaktır?

C. Yargı gününde doğrular bulutlar içinde Mesih'e doğru alınıp götürülecek,¹ O'nun sağına konacak ve orada açıkça kabul edilip beraat ettirilecekler;² Mesih'le birlikte reddedilmiş melekleri ve insanları yargılayacak³ ve göğe kabul edileceklerdir.⁴ Orada bütün günah ve sefaletten tam ve sonsuza dek özgür kılınacak,⁵ akıl almaz sevinçlerle doldurulacak,⁶ sayısız kutsal kişi ve kutsal melek topluluğunda hem beden hem can bakımından kusursuz biçimde kutsal ve mutlu kılınacaklar;⁷ fakat özellikle Baba Tanrı'yı, Rabbiniz İsa Mesih'i ve Kutsal Ruh'u aracısız olarak görüp Onlardan sonsuza dek zevk alacaklardır.⁸ İşte bu, görünmez kilisenin üyelerinin diriliş ve yargı gününde Mesih'le yücelikte yaşayacakları kusursuz ve tam paydaşıktır.

¹ 1. Selanikliler 4:17 ² Matta 25:33; 10:32 ³ 1. Korintliler 6:2-3 ⁴ Matta 25:34, 46 ⁵ Efesliler 5:27; Vahiy 14:13 ⁶ Mezmur 16:11 ⁷ İbraniler 12:22-23 ⁸ 1. Yuhanna 3:2; 1. Korintliler 13:12; 1. Selanikliler 4:17-18

Tanrı'nın İnsandan Talep Ettiği Görev

S. 91. Tanrı insandan hangi görevi talep eder?

C. Tanrı'nın insandan talep ettiği görev, O'nun açıklanmış iradesine itaat etmektir.¹

¹ Romalılar 12:1–2; Mika 6:8; 1. Samuel 15:22

S. 92. Tanrı başlangıçta insana itaatının kuralı olarak neyi açıkladı?

C. Masumiyet hâlinde Âdem'e ve onda bütün insanlığa açıklanan itaat kuralı, iyiyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yememe-ye ilişkin özel buyruğun yanı sıra, ahlak yasasıydı.¹

¹ Yaratılış 1:26–27; Romalılar 2:14–15; 10:5; Yaratılış 2:17

S. 93. Ahlak yasası nedir?

C. Ahlak yasası, Tanrı'nın insanlığa yönelik iradesinin bildirisi; herkesi, bütün insanın—can ve beden olarak—yapısı ve eğilimi bakımından ona kişisel, kusursuz ve sürekli biçimde uymaya ve itaat etmeye yöneltir ve bağlar;¹ ayrıca Tanrı'ya ve insana borçlu olduğu bütün kutsallık ve doğruluk görevlerini yerine getirmesini ister;² onu yerine getirene yaşam vaat eder, çiğneyeni ise ölümle tehdit eder.³

¹ Yasa'nın Tekrarı 5:1–3, 31, 33; Luka 10:26–27; 1. Selanikliler 5:23 ² Luka 1:75; Elçilerin İşleri 24:16 ³ Romalılar 10:5; Galatyalılar 3:10, 12

S. 94. Düşüşten bu yana ahlak yasasının insana herhangi bir yararı var mıdır?

C. Düşüşten bu yana hiç kimse ahlak yasası aracılığıyla doğruluğa ve yaşama erişemez;¹ yine de bu yasanın hem bütün insanlar için ortak hem de özellikle yeniden doğmamışlar ya da yeniden doğmuşlar için büyük yararı vardır.²

¹ Romalılar 8:3; Galatyalılar 2:16 ² 1. Timoteos 1:8

S. 95. Ahlak yasasının bütün insanlara yararı nedir?

C. Ahlak yasası bütün insanlara, Tanrı'nın kutsal doğasını ve iradesini¹ ve kendi görevlerini bildirerek onları buna uygun yürümekle yükümlü kılar;² yasayı tutma konusundaki güçsüzlüklerine ve doğalarının, yüreklerinin ve yaşamlarının günahlı kirliliğine onları ikna eder;³ günahlarının ve sefaletlerinin bilinciyle onları alçaltır⁴ ve böylece Mesih'e olan ihtiyaçlarını⁵ ve O'nun itaatinin kusursuzluğunu daha açık görmelerine yardım eder.⁶

¹ Levililer 11:44-45; Levililer 20:7-8; Romalılar 7:12 ² Mika 6:8; Yakup 2:10-11 ³ Mezmur 19:11-12; Romalılar 3:20; 7:7 ⁴ Romalılar 3:9, 23 ⁵ Galatyalılar 3:21-22 ⁶ Romalılar 10:4

S. 96. Ahlak yasasının yeniden doğmamış insanlara özel yararı nedir?

C. Ahlak yasası yeniden doğmamış insanlara, vicdanlarını gelecek gazaptan kaçmak üzere uyandırmak¹ ve onları Mesih'e yöneltmek için yararlıdır;² ya da günah hâlinde ve yolunda kalmayı sürdürürlerse onları mazeretsiz³ ve yasanın laneti altında bırakır.⁴

¹ 1. Timoteos 1:9-10 ² Galatyalılar 3:24 ³ Romalılar 1:20'yi Romalılar 2:15 ile karşılaştırın ⁴ Galatyalılar 3:10

S. 97. Ahlak yasasının yeniden doğmuş olanlara özel yararı nedir?

C. Yeniden doğmuş ve Mesih'e iman edenler, işler antlaşması olarak ahlak yasasından kurtarılmıştır;¹ bu nedenle yasa aracılığıyla ne aklanırlar² ne de mahkûm edilirler.³ Yine de, yasanın bütün insanlarla ortak olan genel yararlarının yanı sıra, yasa onlara Mesih'in onu yerine getirmesi, onun lanetine kendi yerlerine ve kendi iyilikleri için katlanması nedeniyle Mesih'e ne kadar borçlu olduklarını gösterir;⁴ böylece onları daha büyük bir şükrana yöneltir⁵ ve bu şükranı, itaatlerinin kuralı olan ahlak yasasına uymaya daha büyük özen göstererek ifade etmelerini sağlar.⁶

¹ Romalılar 6:14; 7:4, 6; Galatyalılar 4:4-5 ² Romalılar 3:20 ³ Galatyalılar 5:23; Romalılar 8:1 ⁴ Romalılar 7:24-25; Galatyalılar 3:13-14; Romalılar 8:3-4 ⁵ Luka 1:68-69, 74-75; Koloseliler 1:12-14 ⁶ Romalılar 7:22; 12:2; Titus 2:11-14

S. 98. Ahlak yasası özet olarak nerede yer alır?

C. Ahlak yasası özet olarak, Tanrı'nın Sina Dağı'nda Kendi sesiyle bildirdiği ve iki taş levha üzerine yazdığı On Emir'de yer alır;¹ bunlar Mısır'dan Çıkış kitabının yirminci bölümünde kaydedilmiştir. İlk dört emir Tanrı'ya karşı görevimizi, diğer altı emir ise insana karşı görevimizi içerir.²

¹ Yasa'nın Tekrarı 10:4; Mısır'dan Çıkış 34:1-4 ² Matta 22:37-40

S. 99. On Emir'i doğru anlamak için hangi kurallara uyulmalıdır?

C. On Emir'i doğru anlamak için şu kurallara uyulmalıdır:

1. Yasa kusursuzdur; herkesi, bütün varlığıyla yasanın doğruluğuna tam uyuma ve sonsuza dek eksiksiz itaate bağlar; böylece her görevin en yüksek derecede kusursuz yerine getirilmesini ister ve her günahın en küçük derecesini bile yasaklar.¹
2. Yasa ruhsaldır; bu nedenle sözler, işler ve tavırların yanı sıra anlayışa, iradeye, duygulara ve canın diğer bütün güçlerine kadar uzanır.²
3. Bir ve aynı şey, çeşitli bakımlardan, birden çok emirde emredilir ya da yasaklanır.³
4. Bir görev emredildiğinde ona aykırı günah yasaklanır;⁴ bir günah yasaklandığında ona aykırı görev emredilir;⁵ aynı şekilde bir vaat eklendiğinde ona aykırı tehdit de içerilir;⁶ bir tehdit eklendiğinde ise ona aykırı vaat de içerilir.⁷
5. Tanrı'nın yasakladığı hiçbir zaman yapılmamalıdır;⁸ emrettiği şey her zaman görevimizdir;⁹ bununla birlikte her özel görev her zaman yerine getirilmemelidir.¹⁰
6. Tek bir günah ya da görev altında, aynı türden olanların tümü; ayrıca onların bütün nedenleri, araçları, fırsatları, görünüşleri ve onlara yönelik kışkırtmalar yasaklanır ya da emredilir.¹¹
7. Kendimiz için yasaklanan ya da emredilen şeylerden başkalarının da, kendi konumlarının gerektirdiği göreve uygun

olarak, kaçınmaları ya da bunları yerine getirmeleri için kendi konumumuza göre çaba göstermekle yükümlüyüz.¹²

8. Başkalarına emredilen şeylerde, kendi konum ve çağrımıza göre onlara yardımcı olmakla;¹³ kendilerine yasaklanan şeylerde ise onlarla ortak olmaktan sakınmakla yükümlüyüz.¹⁴

¹ Mezmur 19:7; Yakup 2:10; Matta 5:21–22 ² Romalılar 7:14; Yasa'nın Tekrarı 6:5'i Matta 22:37–39 ile karşılaştırın; Matta 5:21–22, 27–28, 33–34, 37–39, 43–44 ³ Koloseliler 3:5; Amos 8:5; Süleyman'ın Özdeyişleri 1:19; 1. Timoteos 6:10 ⁴ Yeşaya 58:13; Yasa'nın Tekrarı 6:13'ü Matta 4:9–10 ile karşılaştırın; Matta 15:4–6 ⁵ Matta 5:21–25; Efesliler 4:28 ⁶ Mısır'dan Çıkış 20:12'yi Süleyman'ın Özdeyişleri 30:17 ile karşılaştırın. ⁷ Yeremya 18:7–8'i Mezmur 15:1, 4–5 ve Mezmur 24:4–5 ile karşılaştırın; Mısır'dan Çıkış 20:7 ⁸ Eyüp 13:7–8; Romalılar 3:8; Eyüp 36:21 ⁹ Yasa'nın Tekrarı 4:8–9 ¹⁰ Matta 12:7 ¹¹ Matta 5:21–22, 27–28; 15:4–6; İbraniler 10:24–25; 1. Selanikliler 5:22; Yahuda 23; Galatyalılar 5:26; Koloseliler 3:21 ¹² Mısır'dan Çıkış 20:10; Levililer 19:17; Yaratılış 18:19; Yeşu 24:15; Yasa'nın Tekrarı 6:6–7 ¹³ 2. Korintliler 1:24 ¹⁴ 1. Timoteos 5:22; Efesliler 5:11

S. 100. On Emir'de özellikle hangi hususları göz önünde bulundurmalıyız?

C. On Emir'de önsözü, emirlerin kendi özünü ve onları daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere bazılarına eklenmiş çeşitli gerekçeleri göz önünde bulundurmalıyız.

S. 101. On Emir'in önsözü nedir?

C. On Emir'in önsözü şu sözlerde yer alır: “Ben, seni Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran Tanrın Yahve'yim.”¹ Bu sözlerde Tanrı, Yahve—ezeli, değişmez ve her şeye gücü yeten Tanrı—olarak egemenliğini gösterir;² varlığı Kendinde ve Kendindendir;³ bütün sözlerine⁴ ve işlerine gerçeklik kazandırır;⁵ eskiden İsrail'le olduğu gibi bütün halkıyla da antlaşma içindeki Tanrı olduğunu gösterir;⁶ İsrail'i Mısır'daki kölelikten çıkardığı gibi bizi de ruhsal tutsaklığımızdan kurtarır;⁷ bu nedenle yalnızca O'nu Tanrımız olarak kabul etmek ve bütün emirlerini tutmakla yükümlüyüz.⁸

¹ Mısır'dan Çıkış 20:2 ² Yeşaya 44:6 ³ Mısır'dan Çıkış 3:14 ⁴ Mısır'dan Çıkış 6:3 ⁵ Elçilerin İşleri 17:24, 28 ⁶ Yaratılış 17:7'yi Romalılar 3:29 ile karşılaştırın ⁷ Luka 1:74–75 ⁸ 1. Petrus 1:15, 17–18; Levililer 18:30; 19:37

S. 102. Tanrı'ya karşı görevimizi içeren ilk dört emrin özeti nedir?

C. Tanrı'ya karşı görevimizi içeren ilk dört emrin özeti, Tanrımız Rab'bi bütün yüreğimizle, bütün canımızla, bütün gücümüzle ve bütün aklımızla sevmektir.¹

¹ Luka 10:27

S. 103. Birinci emir hangisidir?

C. Birinci emir şudur: "Benim önümde başka tanrıların olmayacak."¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:3

S. 104. Birinci emirde istenen görevler nelerdir?

C. Birinci emirde istenen görevler şunlardır: Tanrı'nın tek gerçek Tanrı ve bizim Tanrımız olduğunu bilmek ve kabul etmek;¹ buna uygun olarak O'na ibadet etmek ve O'nu yüceltmek;² O'nu düşünmek;³ O'nun hakkında derin düşünmek;⁴ O'nu hatırlamak;⁵ O'na en yüce değeri vermek;⁶ O'nu onurlandırmak;⁷ O'na saygıyla tapınmak;⁸ O'nu seçmek;⁹ O'nu sevmek;¹⁰ O'nu arzulamak;¹¹ O'ndan korkmak;¹² O'na inanmak;¹³ O'na güvenmek;¹⁴ O'na umut bağlamak;¹⁵ O'ndan zevk almak;¹⁶ O'nda sevinmek;¹⁷ O'nun için gayretli olmak;¹⁸ O'na yakarmak, bütün övgü ve şükürü O'na sunmak;¹⁹ bütün varlığımızla O'na her türlü itaat ve teslimiyeti göstermek;²⁰ her şeyde O'nu hoşnut etmeye özen göstermek;²¹ herhangi bir konuda Kendisine karşı suç işlendiğinde üzülme;²² ve O'nunla alçakgönüllülikle yürümektir.²³

¹ 1. Tarihler 28:9; Yasa'nın Tekrarı 26:7; Yeşaya 43:10; Yeremya 14:22 ² Mezmur 95:6-7; Matta 4:10; Mezmur 29:2 ³ Malaki 3:16 ⁴ Mezmur 63:6 ⁵ Vaiz 12:1 ⁶ Mezmur 71:19 ⁷ Malaki 1:6 ⁸ Yeşaya 45:23 ⁹ Yeşu 24:15, 22 ¹⁰ Yasa'nın Tekrarı 6:5 ¹¹ Mezmur 73:25 ¹² Yeşaya 8:13 ¹³ Mısır'dan Çıkış 14:31 ¹⁴ Yeşaya 26:4 ¹⁵ Mezmur 130:7 ¹⁶ Mezmur 37:4 ¹⁷ Mezmur 32:11 ¹⁸ Romalılar 12:11'i Çölde Sayım 25:11 ile karşılaştıran ¹⁹ Filipililer 4:6 ²⁰ Yeremya 7:23; Yakup 4:7 ²¹ 1. Yuhanna 3:22 ²² Yeremya 31:18; Mezmur 119:136 ²³ Mika 6:8

S. 105. Birinci emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Birinci emirde yasaklanan günahlar şunlardır: Tanrı'yı inkâr etmek ya da Tanrısız olmakla ortaya çıkan Tanrıtanımazlık;¹ birden çok tanrıya veya gerçek Tanrı'nın yanında ya da yerine herhangi bir tanrıya sahip olmak veya tapınmakla ortaya çıkan putperestlik;² O'nu Tanrı ve kendi Tanrımız olarak kabul ve ikrar etmemek;³ bu emirde istenen ve O'na borçlu olduğumuz herhangi bir şeyi yapmamak ya da ihmal etmek;⁴ bilgisizlik;⁵ unutkanlık;⁶ O'nun hakkında yanlış tasavvurlar;⁷ yanlış görüşler;⁸ O'nun hakkında değersiz ve kötü düşünceler;⁹ O'nun sırlarını küstahça ve merakla araştırmak;¹⁰ her türlü kutsala saygısızlık;¹¹ Tanrı'dan nefret etmek;¹² özsevgi;¹³ kendi çıkarını aramak;¹⁴ zihnimizi, irademizi ya da duygularımızı ölçsüz ve düzensiz biçimde başka şeylere yönelten ve onları bütünüyle ya da kısmen O'ndan uzaklaştıran diğer her şey;¹⁵ boş inançlara safça kapılmak;¹⁶ imansızlık;¹⁷ sapkınlık;¹⁸ yanlış inanış;¹⁹ güvensizlik;²⁰ umutsuzluk;²¹ ıslah olmazlık;²² Tanrı'nın yargıları altında duyarsız kalmak;²³ yürek katılığı;²⁴ gurur;²⁵ cüretkârlık;²⁶ benliğe dayalı güvenlik duygusu;²⁷ Tanrı'yı denemek;²⁸ meşru olmayan araçları kullanmak;²⁹ meşru araçlara güvenmek;³⁰ benliğe özgü zevkler ve sevinçler;³¹ bozuk, kör ve sağduyusuz gayret;³² ılıkılık;³³ Tanrı'ya ilişkin konularda ruhsal cansızlık;³⁴ Tanrı'dan uzaklaşmak ve imandan dönmek;³⁵ kutsallara, meleklerle ya da başka herhangi bir yaratığa dua etmek veya dinsel ibadet sunmak;³⁶ İblis'le her türlü anlaşma yapmak ve ona danışmak;³⁷ onun telkinlerine kulak vermek;³⁸ insanları imanımızın ve vicdanımızın efendileri kılmak;³⁹ Tanrı'yı ve emirlerini önemsiz görmek ve küçümsemek;⁴⁰ O'nun Ruhu'na direnmek ve O'nu kederlendirmek;⁴¹ O'nun ilahi takdir düzenlemeleri karşısında hoşnutsuz ve sabırsız olmak, başımıza getirdiği musibetler yüzünden O'nu akılsızca suçlamak;⁴² ayrıca ister ne olduğumuz, ister neye sahip olduğumuz, ister ne yapabildiğimiz bakımından bizde bulunan herhangi bir iyiliğin övgüsünü şansa;⁴³ putlara;⁴⁴ kendimize;⁴⁵ ya da başka herhangi bir yaratığa vermektir.⁴⁶

¹ Mezmur 14:1; Efesliler 2:12 ² Yeremya 2:27–28'i 1. Selanikliler 1:9 ile karşılaştırm ³ Mezmur 81:11 ⁴ Yeşaya 43:22–24 ⁵ Yeremya 4:22; Hoşea 4:1, 6 ⁶ Yeremya 2:32 ⁷ Elçilerin İşleri 17:23, 29 ⁸ Yeşaya 40:18 ⁹ Mezmur 50:21 ¹⁰ Yasa'nın Tekrarı 29:29 ¹¹ Titus 1:16; İbraniler 12:16 ¹² Romalılar 1:30 ¹³ 2. Timoteos 3:2 ¹⁴ Filipililer 2:21 ¹⁵ 1. Yuhanna 2:15–16; 1. Samuel 2:29; Koloseliler 3:2, 5 ¹⁶ 1. Yuhanna 4:1 ¹⁷ İbraniler 3:12 ¹⁸ Galatyalılar 5:20; Titus 3:10 ¹⁹ Elçilerin İşleri 26:9 ²⁰ Mezmur 78:22 ²¹ Yaratılış 4:13 ²² Yeremya 5:3 ²³ Yeşaya 42:25 ²⁴ Romalılar 2:5 ²⁵ Yeremya 13:15 ²⁶ Mezmur 10:13 ²⁷ Sefanya 1:12 ²⁸ Matta 4:7 ²⁹ Romalılar 3:8 ³⁰ Yeremya 17:5 ³¹ 2. Timoteos 3:4 ³² Galatyalılar 4:17; Yuhanna 16:2; Romalılar 10:2; Luka 9:54–55 ³³ Vahiy 3:16 ³⁴ Vahiy 3:1 ³⁵ Hezekiel 14:5; Yeşaya 1:4–5 ³⁶ Romalılar 10:13–14; Hoşea 4:12; Elçilerin İşleri 10:25–26; Vahiy 19:10; Matta 4:10; Koloseliler 2:18; Romalılar 1:25 ³⁷ Levililer 20:6; 1. Samuel 28:7, 11'i 1. Tarihler 10:13–14 ile karşılaştırm ³⁸ Elçilerin İşleri 5:3 ³⁹ 2. Korintliler 1:24; Matta 23:9 ⁴⁰ Yasa'nın Tekrarı 32:15; 2. Samuel 12:9; Süleyman'ın Özdeyişleri 13:13 ⁴¹ Elçilerin İşleri 7:51; Efesliler 4:30 ⁴² Mezmur 73:2–3, 13–15, 22; Eyüp 1:22 ⁴³ 1. Samuel 6:7–9 ⁴⁴ Daniel 5:23 ⁴⁵ Yasa'nın Tekrarı 8:17; Daniel 4:30 ⁴⁶ Habakkuk 1:16

S. 106. Birinci emirdeki “Benim önümde” sözleri bize özellikle ne öğretir?

C. Birinci emirdeki “Benim önümde” sözleri bize şunu öğretir: Her şeyi gören Tanrı, başka bir tanrıya sahip olma günahını özellikle dikkate alır ve bundan büyük hoşnutsuzluk duyar. Bu, bizi bu günahnahtan caydırır ve onu son derece küstahça bir kışkırtma olarak ağırlaştıran bir gerekçedir;¹ ayrıca Tanrı'ya hizmet ederken her ne yaparsak O'nun huzurundaymışız gibi yapmaya bizi ikna eder.²

¹ Hezekiel 8:5–6; Mezmur 44:20–21 ² 1. Tarihler 28:9

S. 107. İkinci emir hangisidir?

C. İkinci emir şudur: “Kendin için oyma bir put ya da yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde veya yeryüzünün altındaki sular-da bulunan herhangi bir şeyin suretini yapmayacaksın. Onların önünde eğilip yere kapanmayacak ve onlara kulluk etmeyeceksin. Çünkü Ben, Tanrın Yahve, kıskanç bir Tanrı'yım; babaların suçunun hesabını, Benden nefret edenlerin çocuklarından üçüncü ve dördüncü kuşağa dek sorarım; fakat Beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine sadık sevgi gösteririm.”¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:4–6

S. 108. İkinci emirde istenen görevler nelerdir?

C. İkinci emirde istenen görevler şunlardır: Tanrı'nın Sözü'nde kurduğu bütün dinsel ibadet biçimlerini ve düzenlemelerini kabul etmek, gözetmek, saf ve eksiksiz biçimde korumak;¹ özellikle Me-sih'in adıyla dua ve şükran sunmak;² Sözü okumak, vaaz etmek ve dinlemek;³ sakramentleri uygulamak ve kabul etmek;⁴ kilise yönetimi ve disiplini;⁵ kilise hizmeti ve bu hizmetin desteklenmesi;⁶ dinsel oruç;⁷ Tanrı'nın adıyla ant içmek⁸ ve O'na adakta bulunmak;⁹ ayrıca bütün sahte ibadetleri onaylamamak, onlardan nefret etmek ve onlara karşı çıkmak;¹⁰ herkesin kendi konum ve çağrısına göre sahte ibadeti ve putperestliğin bütün anıtlarını ortadan kaldırmasıdır.¹¹

¹ Yasa'nın Tekrarı 32:46–47; Matta 28:20; Elçilerin İşleri 2:42; 1. Timoteos 6:13–14 ² Filipililer 4:6; Efesliler 5:20 ³ Yasa'nın Tekrarı 17:18–19; Elçilerin İşleri 15:21; 2. Timoteos 4:2; Yakup 1:21–22; Elçilerin İşleri 10:33 ⁴ Matta 28:19; 1. Korintliler 11:23–30 ⁵ Matta 18:15–17; 16:19; 1. Korintliler 5:12:28 ⁶ Efesliler 4:11–12; 1. Timoteos 5:17–18; 1. Korintliler 9:7–15 ⁷ Yoel 2:12–13; 1. Korintliler 7:5 ⁸ Yasa'nın Tekrarı 6:13 ⁹ Mezmur 76:11 ¹⁰ Elçilerin İşleri 17:16–17; Mezmur 16:4 ¹¹ Yasa'nın Tekrarı 7:5; Yeşaya 30:22

S. 109. İkinci emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. İkinci emirde yasaklanan günahlar şunlardır: Tanrı'nın Kendisi tarafından kurulmamış herhangi bir dinsel ibadeti tasarlamak;¹ öğütlemek;² buyurmak;³ uygulamak;⁴ ya da herhangi bir biçimde onaylamak;⁵ sahte bir dine hoşgörü göstermek; Tanrı'nın, üç Kişinin tümünün ya da herhangi birinin, zihnimizde içsel olarak veya herhangi bir yaratığın görüntü ya da suretiyle dışsal olarak temsilini yapmak;⁶ bu tasvire tapınmak;⁷ ya da Tanrı'ya onun içinde veya aracılığıyla tapınmak;⁸ uydurulmuş tanrıların herhangi bir tasvirini yapmak;⁹ onlara tapınmak ya da onlara ait herhangi bir hizmeti sunmak;¹⁰ hurafeye dayalı bütün düzenlemeler;¹¹ Tanrı'ya ibadeti bozmak;¹² ona bir şey eklemek ya da ondan bir şey çıkarmak;¹³ bunları ister kendimiz uydurup benimsemiş olalım;¹⁴ ister başkalarından gelenek yoluyla almış olalım;¹⁵ ister eskilik;¹⁶ gelenek;¹⁷ adanmışlık;¹⁸ iyi niyet ya da başka herhangi

bir bahane adı altında olsun;¹⁹ simoni [ruhsal şeylerin alınıp satılması];²⁰ kutsal şeyleri gasbetmek;²¹ Tanrı'nın belirlediği ibadet ve düzenlemeleri her türlü ihmal;²² küçümseme;²³ engelleme;²⁴ ve bunlara karşı çıkmaktır.²⁵

¹ Çölde Sayım 15:39 ² Yasa'nın Tekrarı 13:6-8 ³ Hoşea 5:11; Mika 6:16 ⁴ 1. Krallar 11:33; 1. Krallar 12:33 ⁵ Yasa'nın Tekrarı 12:30-32 ⁶ Yasa'nın Tekrarı 4:15-19; Elçilerin İşleri 17:29; Romalılar 1:21-23, 25 ⁷ Daniel 3:18; Galatyalılar 4:8 ⁸ Mısır'dan Çıkış 32:5 ⁹ Mısır'dan Çıkış 32:8 ¹⁰ 1. Krallar 18:26, 28; Yeşaya 65:11 ¹¹ Elçilerin İşleri 17:22; Koloseliler 2:21-23 ¹² Malaki 1:7-8, 14 ¹³ Yasa'nın Tekrarı 4:2 ¹⁴ Mezmur 106:39 ¹⁵ Matta 15:9 ¹⁶ 1. Petrus 1:18 ¹⁷ Yeremya 44:17 ¹⁸ Yeşaya 65:3-5; Galatyalılar 1:13-14 ¹⁹ 1. Samuel 13:11-12; 15:21 ²⁰ Elçilerin İşleri 8:18 ²¹ Romalılar 2:22; Malaki 3:8 ²² Mısır'dan Çıkış 4:24-26 ²³ Matta 22:5; Malaki 1:7, 13 ²⁴ Matta 23:13 ²⁵ Elçilerin İşleri 13:44-45; 1. Selanikliler 2:15-16

S. 110. İkinci emre, onu daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere eklenen gerekçeler nelerdir?

C. İkinci emre, onu daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere şu sözler eklenmiştir: “Çünkü Ben, Tanrın Yahve, kıskanç bir Tanrı'yım; babaların suçunun hesabını, Benden nefret edenlerin çocuklarından üçüncü ve dördüncü kuşağa dek sorarım; fakat Beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine sadık sevgi gösteririm.”¹ Bu sözlerin gerekçeleri, Tanrı'nın üzerimizdeki egemenliği ve bize sahip olmasının yanı sıra;² Kendi ibadeti konusundaki hararetli gayreti;³ ruhsal fuhuş olan bütün sahte ibadetlere karşı cezalandırıcı öfkesi;⁴ bu emri çiğneyenleri Kendisinden nefret edenler sayması ve onları çeşitli kuşaklar boyunca cezalandırmakla tehdit etmesi;⁵ ona uyanları ise Kendisini seven ve emirlerini tutanlar sayması ve onlara birçok kuşak boyunca merhamet vaat etmesidir.⁶

¹ Mısır'dan Çıkış 20:5-6 ² Mezmur 45:11; Vahiy 15:3-4 ³ Mısır'dan Çıkış 34:13-14 ⁴ 1. Korintliler 10:20-22; Yasa'nın Tekrarı 32:16-20 ⁵ Hoşea 2:2-4 ⁶ Yasa'nın Tekrarı 5:29

S. 111. Üçüncü emir hangisidir?

C. Üçüncü emir şudur: “Tanrın Yahve’nin adını boş ya da yalan yere taşımayacaksın; çünkü Yahve, adını boş ya da yalan yere taşıyanı suçsuz saymayacak.”¹

¹ Mısır’dan Çıkış 20:7

S. 112. Üçüncü emirde ne istenir?

C. Üçüncü emirde, Tanrı’nın adının, unvanlarının ve niteliklerinin;¹ düzenlemelerinin;² Sözün;³ sakramentlerin;⁴ duanın;⁵ antların;⁶ adakların;⁷ kuraların;⁸ O’nun işlerinin;⁹ ve Kendisini tanıttığı başka her şeyin düşüncede;¹⁰ derin düşünmede;¹¹ sözde;¹² ve yazıda kutsal ve saygılı biçimde kullanılması;¹³ kutsal bir iman ikrarıyla;¹⁴ ve buna uygun bir yaşayışla;¹⁵ Tanrı’nın yüceliği;¹⁶ kendimizin;¹⁷ ve başkalarının iyiliği için kullanılması istenir.¹⁸

¹ Matta 6:9; Yasa’nın Tekrarı 28:58; Mezmur 29:2; 68:4; Vahiy 15:3–4 ² Malaki 1:14; Vaiz 5:1 ³ Mezmur 138:2 ⁴ 1. Korintliler 11:24–25, 28–29 ⁵ 1. Timoteos 2:8 ⁶ Yereya 4:2 ⁷ Vaiz 5:2, 4–6 ⁸ Elçilerin İşleri 1:24, 26 ⁹ Eyüp 36:24 ¹⁰ Malaki 3:16 ¹¹ Mezmur 8:1, 3–4, 9 ¹² Koloseliler 3:17; Mezmur 105:2, 5 ¹³ Mezmur 102:18 ¹⁴ 1. Petrus 3:15; Mika 4:5 ¹⁵ Filipililer 1:27 ¹⁶ 1. Korintliler 10:31 ¹⁷ Yereya 32:39 ¹⁸ 1. Petrus 2:12

S. 113. Üçüncü emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Üçüncü emirde yasaklanan günahlar şunlardır: Tanrı’nın adını gerektiği gibi kullanmamak;¹ onu bilgisizce;² boş yere;³ saygısızca ve kutsala aykırı biçimde;⁴ batıl inançla;⁵ ya da kötü niyetle anmak veya O’nun unvanlarını ve niteliklerini başka biçimlerde kötüye kullanmak;⁶ düzenlemelerini;⁷ ya da işlerini kötüye kullanmak;⁸ küfretmek;⁹ yalan yere ant içmek;¹⁰ bütün günahlı lanetlemeler;¹¹ antlar;¹² adaklar;¹³ ve kuralar;¹⁴ antlarımız ve adaklarımız meşruysa onları bozmak;¹⁵ meşru olmayan şeylere ilişkinlerse onları yerine getirmek;¹⁶ Tanrı’nın hükümleri ve ilahi takdiri karşısında söylenmek ve çekişmek;¹⁷ bunları merakla didiklemek;¹⁸ Tanrı’nın hükümlerini yanlış uygulamak;¹⁹ ve ilahi takdirini yanlış uygu-

lamak;²⁰ Sözü yanlış yorumlamak;²¹ yanlış uygulamak;²² ya da Sözü veya herhangi bir kısmını herhangi bir biçimde çarpıtmak;²³ onu kutsala aykırı şakalara;²⁴ meraklı ya da yararsız sorulara, boş çekişmelere veya sahte öğretileri savunmaya alet etmek;²⁵ Sözü, yaratıkları ya da Tanrı'nın adı kapsamındaki herhangi bir şeyi büyüler için kötüye kullanmak;²⁶ ya da günahlı arzulara ve uygulamalara alet etmek;²⁷ Tanrı'nın hakikatine, lütfuna ve yollarına karşı kötü niyet beslemek;²⁸ onları küçümsemek;²⁹ aşağılamak;³⁰ ya da herhangi bir biçimde onlara karşı çıkmak;³¹ dini ikiye bölmeyle ya da kötü amaçlarla ikrar etmek;³² ondan utanmak;³³ ona uygun olmayan;³⁴ akılsızca;³⁵ verimsiz;³⁶ ve başkalarını sürçtüren bir yaşayışla onu utanç konusu hâline getirmek;³⁷ ya da ondan geriye dönmektir.³⁸

¹ Malaki 2:2 ² Elçilerin İşleri 17:23 ³ Süleyman'ın Özdeyişleri 30:9 ⁴ Malaki 1:6–7, 12; 3:14 ⁵ 1. Samuel 4:3–5; Yeremya 7:4, 9–10, 14, 31; Koloseliler 2:20–22 ⁶ 2. Krallar 18:30, 35; Mısır'dan Çıkış 5:2; Mezmur 139:20 ⁷ Mezmur 50:16–17 ⁸ Yeşaya 5:12 ⁹ 2. Krallar 19:22; Levililer 24:11 ¹⁰ Zekeriya 5:4; 8:17 ¹¹ 1. Samuel 17:43; 2. Samuel 16:5 ¹² Yeremya 5:7; 23:10 ¹³ Yasa'nın Tekrarı 23:18; Elçilerin İşleri 23:12, 14 ¹⁴ Ester 3:7; 9:24; Mezmur 22:18 ¹⁵ Mezmur 24:4; Hezekiel 17:16, 18–19 ¹⁶ Markos 6:26; 1. Samuel 25:22, 32–34 ¹⁷ Romalılar 9:14, 19–20 ¹⁸ Yasa'nın Tekrarı 29:29 ¹⁹ Romalılar 3:5, 7; 6:1 ²⁰ Vaiz 8:11; 9:3; Mezmur 39 ²¹ Matta 5:21–22 ²² Hezekiel 13:22 ²³ 2. Petrus 3:16; Matta 22:24–31; 25:28–30 ²⁴ Yeşaya 22:13; Yeremya 23:34, 36, 38 ²⁵ 1. Timoteos 1:4, 6–7; 6:4–5, 20; 2. Timoteos 2:14; Titus 3:9 ²⁶ Yasa'nın Tekrarı 18:10–14; Elçilerin İşleri 19:13 ²⁷ 2. Timoteos 4:3–4; Romalılar 13:13–14; 1. Krallar 21:9–10; Yahuda 4 ²⁸ Elçilerin İşleri 13:45; 1. Yuhanna 3:12 ²⁹ Mezmur 1:1; 2. Petrus 3:3 ³⁰ 1. Petrus 4:4 ³¹ Elçilerin İşleri 13:45–46, 50; Elçilerin İşleri 4:18; Elçilerin İşleri 19:9; 1. Selanikliler 2:16; İbraniler 10:29 ³² 2. Timoteos 3:5; Matta 23:14; 6:1–2, 5, 16. ³³ Markos 8:38 ³⁴ Mezmur 73:14–15 ³⁵ 1. Korintliler 6:5–6; Efesliler 5:15–17 ³⁶ Yeşaya 5:4; 2. Petrus 1:8–9 ³⁷ Romalılar 2:23–24 ³⁸ Galatyalılar 3:1, 3; İbraniler 6:6

S. 114. Üçüncü emre eklenen gerekçeler nelerdir?

C. Üçüncü emre eklenen gerekçeler, “Tanrın Yahve” ve “Yahve, adını boş ya da yalan yere kullananı suçsuz saymayacak” sözlerinde yer alır.¹ O, Rab ve bizim Tanrımız olduğundan, adını kutsallıktan yoksun kılmamalı ve hiçbir biçimde kötüye kullan-

mamalıyız;² özellikle de O, bu emri çiğneyenleri aklayıp esirgemek şöyle dursun, O'nun adil yargısından kaçmalarına izin vermeyecektir;³ böyle kimselerin birçoğu insanların kınama ve cezalarından kaçsa bile.⁴

¹ Mısır'dan Çıkış 20:7 ² Levililer 19:12 ³ Hezekiel 36:21-23; Yasa'nın Tekrarı 28:58-59; Zekeriya 5:2-4 ⁴ 1. Samuel 2:12, 17, 22, 24'ü 1. Samuel 3:13 ile karşılaştırın

S. 115. Dördüncü emir hangisidir?

C. Dördüncü emir şudur: “Şabat gününü kutsal tutmak için hatırla. Altı gün çalışacaksın ve bütün işlerini yapacaksın. Yedinci gün ise Tanrın Yahve için Şabat’tır. O gün sen hiçbir iş yapmayacaksın; oğlun, kızın, erkek hizmetkârın, kadın hizmetkârın, hayvanların ve kentlerindeki yerleşik yabancı da yapmayacak. Çünkü Yahve gökleri, yeryüzünü, denizi ve içlerinde bulunan her şeyi altı günde yaptı; yedinci günde dinlendi. Bu nedenle Yahve Şabat gününü bereketledi ve kutsadı.”¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:8-11

S. 116. Dördüncü emirde ne istenir?

C. Dördüncü emir, bütün insanların Tanrı'nın Sözü'nde belirlediği zamanları O'nun için kutsamasını ve kutsal tutmasını; özellikle de her yedi günden bir tam günü ayırmasını ister. Bu gün, dünyanın başlangıcından Mesih'in dirilişine dek yedinci gündü; o zamandan beri haftanın ilk günüdür ve dünyanın sonuna dek böyle kalacaktır. Bu gün Hristiyan Şabatı'dır;¹ Yeni Antlaşma'da ise Rab'bin Günü olarak adlandırılır.²

¹ Yasa'nın Tekrarı 5:12-14; Yaratılış 2:2-3; 1. Korintliler 16:1-2; Matta 5:17-18; Yeşaya 56:2, 4, 6-7 ² Vahiy 1:10

S. 117. Şabat ya da Rab'bin Günü nasıl kutsal tutulmalıdır?

C. Şabat ya da Rab'bin Günü, bütün gün kutsal biçimde dinlenerek tutulmalıdır;¹ yalnızca her zaman günahlı olan işlerden

değil, diğer günlerde meşru olan dünyevi uğraşlardan ve eğlencelerden de uzak durulmalıdır;² zorunluluk ve merhamet işleri için gereken zaman dışında, bütün zamanı³ Tanrı'ya toplu ve kişisel ibadet etkinliklerinde geçirmekten zevk almalıyız.⁴ Bunun için yüreklerimizi hazırlamalı; dünyevi işlerimizi önceden görerek, özenle ve ölçülü biçimde düzenleyip zamanında tamamlamalıyız; böylece o günün görevleri için daha özgür ve hazırlıklı olabiliriz.⁵

¹ Mısır'dan Çıkış 20:8, 10 ² Mısır'dan Çıkış 16:25–28; Nehemya 13:15–22; Yeremya 17:21–22 ³ Matta 12:1–13 ⁴ Yeşaya 58:13; Luka 4:16; Elçilerin İşleri 20:7; 1. Korintliler 16:1–2; Mezmur 92 [başlık]; Yeşaya 66:23; Levililer 23:3 ⁵ Mısır'dan Çıkış 20:8; Luka 23:54, 56; Mısır'dan Çıkış 16:22, 25–26, 29; Nehemya 13:19

S. 118. Şabat'ı tutma emri neden özellikle aile reislerine ve diğer üst konumdakilere yöneltilir?

C. Şabat'ı tutma emri özellikle aile reislerine ve diğer üst konumdakilere yöneltilir; çünkü yalnızca kendileri tutmakla değil, gözetimleri altındaki herkesin de tutmasını sağlamakla yükümlüdürler; ayrıca gözetimleri altındakileri kendi verdikleri işlerle çoğu kez engellemeye eğilimlidirler.¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:10; Yeşu 24:15; Nehemya 13:15, 17; Yeremya 17:20–22; Mısır'dan Çıkış 23:12

S. 119. Dördüncü emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Dördüncü emirde yasaklanan günahlar şunlardır: İstenen görevlerin herhangi birini yapmamak;¹ onları dikkatsizce, özensizce ve yararsız biçimde yerine getirmek ve onlardan bıkmak;² günü aylıklıkla ve kendiliğinden günahlı olan şeyleri yaparak kutsallıktan yoksun bırakmak;³ dünyevi uğraşlarımız ve eğlencelerimiz hakkında gereksiz işler, sözler ve düşüncelerle bu günü kutsallıktan yoksun bırakmaktır.⁴

¹ Hezekiel 22:26 ² Elçilerin İşleri 20:7, 9; Hezekiel 33:30–32; Amos 8:5; Malaki 1:13 ³ Hezekiel 23:38 ⁴ Yeremya 17:24, 27; Yeşaya 58:13

S. 120. Dördüncü emre, onu daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere eklenen gerekçeler nelerdir?

C. Dördüncü emre, onu daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere eklenen gerekçeler şunlardır: Tanrı'nın yedi günden altısını kendi işlerimiz için bize vermesi ve yalnızca birini Kendisine ayırmasıyla görülen hakkaniyet; "Altı gün çalışacaksın ve bütün işlerini yapacaksın";¹ Tanrı'nın o gün üzerinde özel bir hak ileri sürmesi; "Yedinci gün ise Tanrın Yahve için Şabat'tır";² altı günde gökleri, yeryüzünü, denizi ve içlerinde bulunan her şeyi yapıp yedinci günde dinlenen Tanrı'nın örneği; ayrıca Tanrı'nın o günü yalnızca Kendi hizmeti için kutsal bir gün kılmakla kalmayıp, bizim de onu kutsal tutmamızda bize bereket aracı olmak üzere belirleyerek o güne verdiği bereketidir: "Bu nedenle Yahve Şabat gününü bereketledi ve kutsadı."³

¹ Mısır'dan Çıkış 20:9 ² Mısır'dan Çıkış 20:10 ³ Mısır'dan Çıkış 20:11

S. 121. "Hatırla" sözü neden dördüncü emrin başına konmuştur?

C. "Hatırla" sözü dördüncü emrin başına konmuştur;¹ bir bakımdan, onu hatırlamanın büyük yararı nedeniyledir: böylece onu tutmaya hazırlanırken yardım görürüz;² onu tutarken öteki bütün emirleri de daha iyi tutarız;³ ve dinin kısa bir özeti olan yaratılış ve kurtuluşun iki büyük yararını şükranla anmaya devam ederiz.⁴ Öte yandan, onu unutmaya çok yatkın olduğumuz içindir;⁵ çünkü bu konuda doğal ışık daha azdır;⁶ üstelik başka zamanlarda meşru olan şeylerde doğal özgürlüğümüzü sınırlar;⁷ yedi günde yalnızca bir kez gelir ve araya giren birçok dünyevi iş, ona hazırlanmak ya da onu kutsal tutmak üzere onu düşünmekten zihnimizi çok sık uzaklaştırır;⁸ ayrıca Şeytan ve onun araçları, her türlü dinsizliği ve tanrısızlığı yerleştirmek için bu günün yüceliğini, hatta anısını bile silmeye büyük gayret gösterir.⁹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:8 ² Mısır'dan Çıkış 16:23; Luka 23:54–56'yı Markos 15:42 ile karşılaştırın; Nehemya 13:19 ³ Mezmur 92 [başlık]'ı 13–14. ayetlerle karşılaştırın; Hezekiel 20:12, 19–20 ⁴ Yaratılış 2:2–3; Mezmur 118:22, 24'ü Elçilerin İşleri 4:10–11 ile karşılaştırın; Vahiy 1:10 ⁵ Hezekiel 22:26 ⁶ Nehemya 9:14 ⁷ Mısır'dan Çıkış 34:21 ⁸ Yasa'nın Tekrarı 5:14–15; Amos 8:5 ⁹ Ağıtlar 1:7; Yeremya 17:21–23; Nehemya 13:15–23

S. 122. İnsana karşı görevimizi içeren altı emrin özeti nedir?

C. İnsana karşı görevimizi içeren altı emrin özeti, komşumuzu kendimiz gibi sevmek¹ ve bize nasıl davranılmasını istiyorsak başkalarına öyle davranmaktır.²

¹ Matta 22:39 ² Matta 7:12

S. 123. Beşinci emir hangisidir?

C. Beşinci emir şudur: “Babanı ve anneni onurlandır; öyle ki Tanrın Yahve’nin sana vermekte olduğu diyarda günlerin uzun olsun.”¹

¹ Mısır’dan Çıkış 20:12

S. 124. Beşinci emirde ‘anne’ ve ‘baba’ ile kimler kastedilir?

C. Beşinci emirde ‘anne’ ve ‘baba’ ile yalnızca öz anne babalar değil;¹ yaşıca² ve armağanlar bakımından üzerimizde olan herkes;³ özellikle de Tanrı’nın düzenlemesiyle ailede,⁴ kilise-de⁵ ya da devlette üzerimizde yetki konumunda bulunanlar kastedilir.⁶

¹ Süleyman’ın Özdeyişleri 23:22, 25; Efesliler 6:1–2 ² 1. Timoteos 5:1–2 ³ Yaratılış 4:20–22; 45:8 ⁴ 2. Krallar 5:13 ⁵ 2. Krallar 2:12; 13:14; Galatyalılar 4:19 ⁶ Yeşaya 49:23

S. 125. Üst konumdakilere neden ‘anne’ ve ‘baba’ denir?

C. Üst konumdakilere ‘anne’ ve ‘baba’ denmesinin bir nedeni, doğal anne babalar gibi, farklı ilişkilerine göre alt konumdakilere karşı bütün görevlerinde sevgi ve şefkat göstermeleri gerektiğini öğretmektir;¹ diğer nedeni ise alt konumdakileri, anne babalarına karşı olduğu gibi, üst konumdakilere karşı görevlerini daha istekli ve sevinçli biçimde yerine getirmeye yöneltmektir.²

¹ Efesliler 6:4; 2. Korintliler 12:14; 1. Selanikliler 2:7–8, 11; Çölde Sayım 11:11–12 ² 1. Korintliler 4:14–16; 2. Krallar 5:13

S. 126. Beşinci emrin genel kapsamı nedir?

C. Beşinci emrin genel kapsamı, farklı ilişkilerimizde—alt konumdakiler, üst konumdakiler ya da eşit konumdakiler olarak—karşılıklı biçimde birbirimize borçlu olduğumuz görevleri yerine getirmektir.¹

¹ Efesliler 5:21; 1. Petrus 2:17; Romalılar 12:10

S. 127. Alt konumdakilerin üst konumdakilere borçlu olduğu saygı nedir?

C. Alt konumdakilerin üst konumdakilere borçlu olduğu saygı şunlardan oluşur: yürekte,¹ sözde² ve davranışta gereken bütün hürmeti göstermek;³ onlar için dua etmek ve şükretmek;⁴ erdemlerini ve lütuflarını örnek almak;⁵ meşru buyruklarına ve öğütlerine gönüllü olarak itaat etmek;⁶ düzeltmelerine uygun biçimde boyun eğmek;⁷ kişilerine ve yetkilerine sadakat göstermek;⁸ onları savunmak;⁹ ve farklı dereceleriyle konumlarının niteliğine göre desteklemek;¹⁰ zayıflıklarına katlanmak ve bunları sevgiyle örtmek;¹¹ böylece kendilerinin ve yönetimlerinin onuru olmak.¹²

¹ Malaki 1:6; Levililer 19:3 ² Süleyman'ın Özdeyişleri 31:28; 1. Petrus 3:6 ³ Levililer 19:32; 1. Krallar 2:19 ⁴ 1. Timoteos 2:1–2 ⁵ İbraniler 13:7; Filipililer 3:17 ⁶ Efesliler 6:1–2, 6–7; 1. Petrus 2:13–14; Romalılar 13:1–5; İbraniler 13:17; Süleyman'ın Özdeyişleri 4:3–4; 23:22; Mısır'dan Çıkış 18:19, 24 ⁷ İbraniler 12:9; 1. Petrus 2:18–20 ⁸ Titus 2:9–10 ⁹ 1. Samuel 26:15–16; 2. Samuel 18:3; Ester 6:2 ¹⁰ Matta 22:21; Romalılar 13:6–7; 1. Timoteos 5:17–18; Galatyalılar 6:6; Yaratılış 45:11; 47:12 ¹¹ 1. Petrus 2:18; Süleyman'ın Özdeyişleri 23:22; Yaratılış 9:23 ¹² Mezmur 127:3–5; Süleyman'ın Özdeyişleri 31:23

S. 128. Alt konumdakilerin üst konumdakilere karşı günahları nelerdir?

C. Alt konumdakilerin üst konumdakilere karşı günahları şunlardır: onlara karşı istenen görevleri bütünüyle ihmal etmek;¹ onları kıskanmak;² küçümsemek;³ ve onlara karşı başkaldırmak;⁴ bu günahları onların kişilerine⁵ ve konumlarına,⁶ meşru öğütlerine,⁷ buyruklarına ve düzeltmelerine karşı işlemek;⁸ onlara

lanet etmek ve alay etmek;⁹ ayrıca kendilerine ve yönetimlerine utanç ve onursuzluk getiren her türlü dik başlı ve utanç verici davranıştır.¹⁰

¹ Matta 15:4-6 ² Çölde Sayım 11:28-29 ³ 1. Samuel 8:7; Yeşaya 3:5 ⁴ 2. Samuel 15:1-12 ⁵ Mısır'dan Çıkış 21:15 ⁶ 1. Samuel 10:27 ⁷ 1. Samuel 2:25 ⁸ Yasa'nın Tekrarı 21:18-21 ⁹ Süleyman'ın Özdeyişleri 30:11, 17 ¹⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 19:26

S. 129. Üst konumdakilerden alt konumdakilere karşı ne istenir?

C. Üst konumdakilerden, Tanrı'dan aldıkları yetkiye ve içinde bulundukları ilişkiye göre, alt konumdakileri sevmeleri;¹ onlar için dua etmeleri;² onları bereketlemeleri;³ eğitmeleri;⁴ öğütlemeleri ve uyarmaları;⁵ iyi davrananları gözetip desteklemeleri;⁶ övmeleri;⁷ ödüllendirmeleri;⁸ kötülük yapanları hoş görmemeleri;⁹ azarlayıp terbiye etmeleri;¹⁰ onları korumaları;¹¹ canları¹² ve bedenleri için gerekli olan her şeyi sağlamaları;¹³ ağırbaşlı, bilge, kutsal ve örnek davranışlarıyla Tanrı'ya yücelik getirmeleri;¹⁴ kendilerine onur getirmeleri;¹⁵ ve böylece Tanrı'nın kendilerine verdiği yetkiyi korumaları istenir.¹⁶

¹ Koloseliler 3:19; Titus 2:4 ² 1. Samuel 12:23; Eyüp 1:5 ³ 1. Krallar 8:55-56; İbraniler 7:7; Yaratılış 49:28 ⁴ Yasa'nın Tekrarı 6:6-7 ⁵ Efesliler 6:4 ⁶ 1. Petrus 3:7 ⁷ 1. Petrus 2:14; Romalılar 13:3 ⁸ Ester 6:3 ⁹ Romalılar 13:3-4 ¹⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 29:15; 1. Petrus 2:14 ¹¹ Eyüp 29:12-17; Yeşaya 1:10-17 ¹² Efesliler 6:4 ¹³ 1. Timoteos 5:8 ¹⁴ 1. Timoteos 4:12; Titus 2:3-5 ¹⁵ 1. Krallar 3:28 ¹⁶ Titus 2:15

S. 130. Üst konumdakilerin günahları nelerdir?

C. Üst konumdakilerin günahları, kendilerinden istenen görevleri ihmal etmenin yanı sıra şunlardır:¹ kendilerine ölçüsüzce düşkün olmak;² kendi yüceliklerine düşkün olmak;³ rahatlarına, kazançlarına ya da zevklerine düşkün olmak;⁴ meşru olmayan şeyleri⁵ ya da alt konumdakilerin yerine getirme gücü bulunmayan şeyleri buyurmak;⁶ kötü olanı yapmaları için onlara öğüt vermek;⁷ kötülükte onları cesaretlendirmek;⁸ ya da kötülük yaparken kayırmak;⁹ iyi olandan caydırmak, cesaretlerini kırmak ya da iyilik yaparken

onları desteklememek;¹⁰ onları uygunsuz biçimde düzeltmek;¹¹ haksızlığa, ayartıya ve tehlikeye dikkatsizce maruz bırakmak ya da terk etmek;¹² onları öfkeye kıskırtmak;¹³ ya da haksız, sağduyusuz, aşırı katı veya gevşek davranışlarıyla kendilerini herhangi bir biçimde küçük düşürmek veya yetkilerini zayıflatmaktır.¹⁴

¹ Hezekiel 34:2-4 ² Filipililer 2:21 ³ Yuhanna 5:44; 7:18 ⁴ Yeşaya 56:10-11; Yasa'nın Tekrarı 17:17 ⁵ Daniel 3:4-6; Elçilerin İşleri 4:17-18 ⁶ Mısır'dan Çıkış 5:10-18; Matta 23:2, 4 ⁷ Matta 14:8'i Markos 6:24 ile karşılaştırın. ⁸ 2. Samuel 13:28 ⁹ 1. Samuel 3:13 ¹⁰ Yuhanna 7:46-49; Koloseliler 3:21; Mısır'dan Çıkış 5:17 ¹¹ 1. Petrus 2:18-20; İbraniler 12:10; Yasa'nın Tekrarı 25:3 ¹² Yaratılış 38:11, 26; Elçilerin İşleri 18:17 ¹³ Efesliler 6:4 ¹⁴ Yaratılış 9:21; 1. Krallar 12:13-16; 1:6; 1. Samuel 2:29-31

S. 131. Eşit konumdakilerin görevleri nelerdir?

C. Eşit konumdakilerin görevleri, birbirlerinin saygınlığını ve değerini gözetmek;¹ onur göstermede birbirini öncelemek;² başkalarının armağanlarına ve ilerlemelerine kendi armağan ve ilerlemeleriymiş gibi sevinmektir.³

¹ 1. Petrus 2:17 ² Romalılar 12:10 ³ Romalılar 12:15-16; Filipililer 2:3-4

S. 132. Eşit konumdakilerin günahları nelerdir?

C. Eşit konumdakilerin günahları, istenen görevleri ihmal etmenin yanı sıra şunlardır:¹ birbirlerinin değerini küçümsemek;² armağanlarını kıskanmak;³ birbirlerinin ilerlemesi ya da refahı karşısında kederlenmek;⁴ ve birbirleri üzerinde üstünlük kurmaya kalkışmaktır.⁵

¹ Romalılar 13:8 ² 2. Timoteos 3:3 ³ Elçilerin İşleri 7:9; Galatyalılar 5:26 ⁴ Çölde Sayım 12:2; Ester 6:12-13 ⁵ 3. Yuhanna 9; Luka 22:24

S. 133. Beşinci emre, onu daha güçlü biçimde pekiştirmek üzere eklenen gerekçe nedir?

C. Beşinci emre eklenen gerekçe, "Öyle ki Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu diyarda günlerin uzun olsun" sözlerinde yer alır.¹ Bu gerekçe, bu emri tutan herkese, Tanrı'nın yüceliğine ve

onların kendi iyiliğine hizmet ettiği ölçüde, uzun yaşam ve refahın açıkça vaat edilmesidir.²

¹ Mısır'dan Çıkış 20:12 ² Yasa'nın Tekrarı 5:16; 1. Krallar 8:25; Efesliler 6:2-3

S. 134. Altıncı emir hangisidir?

C. Altıncı emir şudur: "Cinayet işlemeyeceksin."¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:13

S. 135. Altıncı emirde istenen görevler nelerdir?

C. Altıncı emirde istenen görevler şunlardır: kendi yaşamımızı¹ ve başkalarının yaşamını² korumak için her türlü özenli tedbiri almak ve meşru çabayı göstermek; herhangi birinin yaşamının haksız yere ortadan kaldırılmasına yönelten bütün düşüncelere ve tasarımlara direnmek;³ bütün tutkuları bastırmak;⁴ bütün fırsatlardan,⁵ ayartılardan⁶ ve uygulamalardan kaçınmak;⁷ yaşamı şiddete karşı haklı biçimde savunmak;⁸ Tanrı'nın elinden gelenlere sabırla katlanmak;⁹ zihni dingin tutmak;¹⁰ ruhça sevinçli olmak;¹¹ yemede,¹² içmede,¹³ ilaç kullanmada,¹⁴ uyumada,¹⁵ çalışmada¹⁶ ve eğlenmede ölçülü olmak;¹⁷ sevgi dolu düşüncelere sahip olmak;¹⁸ sevmek;¹⁹ merhamet göstermek;²⁰ yumuşak huylu, sevecen ve iyiliksever olmak;²¹ barışçıl olmak;²² yumuşak ve nazik sözler söyleyip buna uygun davranmak;²³ hoşgörülü olmak, uzlaşmaya hazır bulunmak, uğranılan haksızlıklara sabırla katlanıp onları bağışlamak ve kötülüğe iyilikle karşılık vermek;²⁴ sıkıntıdakileri teselli edip yardımlarına koşmak, suçsuzları korumak ve savunmaktır.²⁵

¹ Efesliler 5:28-29 ² 1. Krallar 18:4 ³ Yeremya 26:15-16; Elçilerin İşleri 23:12, 16-17, 21, 27 ⁴ Efesliler 4:26-27 ⁵ 2. Samuel 2:22; Yasa'nın Tekrarı 22:8 ⁶ Matta 4:6-7; Süleyman'ın Özdeyişleri 1:10-11, 15-16 ⁷ 1. Samuel 24:12; 26:9-11; Yaratılış 37:21-22 ⁸ Mezmur 82:4; Süleyman'ın Özdeyişleri 24:11-12 ⁹ Yakup 5:7-11; İbraniler 12:9 ¹⁰ 1. Selanikliler 4:11; 1. Petrus 3:3-4; Mezmur 37:8-11 ¹¹ Süleyman'ın Özdeyişleri 17:22 ¹² Süleyman'ın Özdeyişleri 25:16, 27 ¹³ 1. Timoteos 5:23 ¹⁴ Yeşaya 38:21 ¹⁵ Mezmur 127:2 ¹⁶ Vaiz 5:12; 2. Selanikliler 3:10, 12; Süleyman'ın Özdeyişleri 16:26 ¹⁷ Vaiz 3:4, 11 ¹⁸ 1. Samuel 19:4-5; 22:13-14 ¹⁹ Romalılar 13:10 ²⁰ Luka 10:33-34 ²¹ Koloseliler 3:12-13 ²² Yakup 3:17. ²³ 1.

Petrus 3:8–11; Süleyman'ın Özdeyişleri 15:1; Yargıçlar 8:1–3 ²⁴ Matta 5:24; Efesliler 4:2, 32; Romalılar 12:17, 20–21 ²⁵ 1. Selanikliler 5:14; Eyüp 31:19–20; Matta 25:35–36; Süleyman'ın Özdeyişleri 31:8–9

S. 136. Altıncı emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Altıncı emirde yasaklanan günahlar şunlardır: kendi yaşamımıza¹ ya da başkalarının yaşamına² son vermek (kamu adaletinin gerektirdiği durumlar,³ meşru savaş⁴ ya da zorunlu savunma⁵ hariç); yaşamı korumanın meşru ve zorunlu araçlarını ihmal etmek ya da geri çekmek;⁶ günahlı öfke;⁷ nefret;⁸ kıskançlık;⁹ intikam arzusu;¹⁰ bütün aşırı tutkular;¹¹ zihni dağıtan kaygılar;¹² yeme ve içmede,¹³ çalışmada¹⁴ ve eğlenmede ölçsüzlük;¹⁵ kışkırtıcı sözler;¹⁶ baskı;¹⁷ çekişme;¹⁸ vurmak ve yaralamak;¹⁹ herhangi birinin yaşamını yok etmeye yönelten başka her şey.²⁰

¹ Elçilerin İşleri 16:28 ² Yaratılış 9:6 ³ Çölde Sayım 35:31, 33 ⁴ Yeremya 48:10; Yasa'nın Tekrarı 20 ⁵ Mısır'dan Çıkış 22:2–3 ⁶ Matta 25:42–43; Yakup 2:15–16; Vaiz 6:1–2 ⁷ Matta 5:22 ⁸ 1. Yuhanna 3:15; Levililer 19:17. ⁹ Süleyman'ın Özdeyişleri 14:30 ¹⁰ Romalılar 12:19 ¹¹ Efesliler 4:31 ¹² Matta 6:31, 34 ¹³ Luka 21:34; Romalılar 13:13 ¹⁴ Vaiz 12:12; 2:22–23 ¹⁵ Yeşaya 5:12 ¹⁶ Süleyman'ın Özdeyişleri 15:1; 12:18 ¹⁷ Hezekiel 18:18; Mısır'dan Çıkış 1:14. ¹⁸ Galatyalılar 5:15; Süleyman'ın Özdeyişleri 23:29 ¹⁹ Çölde Sayım 35:16–18, 21 ²⁰ Mısır'dan Çıkış 21:18–36

S. 137. Yedinci emir hangisidir?

C. Yedinci emir şudur: “Zina etmeyeceksin.”¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:14

S. 138. Yedinci emirde istenen görevler nelerdir?

C. Yedinci emirde istenen görevler şunlardır: bedende, zihinde ve duygularda cinsel paklık;¹ sözlerde² ve davranışlarda cinsel paklık;³ bunu kendimizde ve başkalarında korumak;⁴ gözlerimizi ve bütün duyularımızı gözetmek;⁵ ölçülü olmak;⁶ cinsel bakımdan pak kişilerle arkadaşlık etmek;⁷ giyimde edepli olmak;⁸ cinsel perhiz armağanına sahip olmayanların evlenmesi;⁹ karı-koca sevgisi;¹⁰ eşlerin birlikte yaşaması;¹¹ çağrılarımızda özenle çalışmak;¹²

iffetsizliğe yol açan bütün fırsatlardan kaçınmak ve buna yönelik ayartılara direnmek.¹³

¹ 1. Selanikliler 4:4; Eyüp 31:1; 1. Korintliler 7:34 ² Koloseliler 4:6 ³ 1. Petrus 3:2 ⁴ 1. Korintliler 7:2, 35–36 ⁵ Eyüp 31:1 ⁶ Elçilerin İşleri 24:24–25 ⁷ Süleyman'ın Özdeyişleri 2:16–20 ⁸ 1. Timoteos 2:9 ⁹ 1. Korintliler 7:2, 9. ¹⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 5:19–20 ¹¹ 1. Petrus 3:7 ¹² Süleyman'ın Özdeyişleri 31:11, 27–28 ¹³ Süleyman'ın Özdeyişleri 5:8; Yaratılış 39:8–10

S. 139. Yedinci emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Yedinci emirde yasaklanan günahlar, istenen görevleri ihmal etmenin yanı sıra şunlardır:¹ zina ve evlilik dışı cinsel ilişki;² tecavüz ve ensest;³ sodomi ve doğaya aykırı bütün şehvetler;⁴ bütün iffetsiz tasavvurlar, düşünceler, niyetler ve duygular;⁵ yoz ve müstehcen konuşmalar yapmak ya da bunlara kulak vermek;⁶ şehvetli bakışlar;⁷ arsız ya da hafifmeşrep davranışlar ve edebe aykırı giyim;⁸ meşru evlilikleri yasaklamak;⁹ meşru olmayan evliliklere izin vermek;¹⁰ fuhuş yerlerinin kurulmasına izin vermek, bunlara hoşgörü göstermek, bunları işletmek ya da buralara gitmek;¹¹ kişiyi bağlayan bekârlık adakları;¹² evliliği gereksiz yere ertelemek;¹³ aynı anda birden çok eşe sahip olmak;¹⁴ haksız boşanma;¹⁵ ya da eşini terk etmek;¹⁶ aylıklık, oburluk ve sarhoşluk;¹⁷ iffetsiz kişilerle arkadaşlık etmek;¹⁸ şehvet uyandıran şarkılar, kitaplar, resimler, danslar ve tiyatro oyunları;¹⁹ ister kendimizde ister başkalarında olsun, iffetsizliğe yönelik diğer bütün kışkırtmalar ve iffetsiz eylemler.²⁰

¹ Süleyman'ın Özdeyişleri 5:7 ² İbraniler 13:4; Galatyalılar 5:19 ³ 2. Samuel 13:14; 1. Korintliler 5:1 ⁴ Romalılar 1:24, 26–27; Levililer 20:15–16 ⁵ Matta 5:28; 15:19; Koloseliler 3:5. ⁶ Efesliler 5:3–4; Süleyman'ın Özdeyişleri 7:5, 21–22 ⁷ Yeşaya 3:16; 2. Petrus 2:14 ⁸ Süleyman'ın Özdeyişleri 7:10, 13 ⁹ 1. Timoteos 4:3 ¹⁰ Levililer 18:1–21; Markos 6:18; Malaki 2:11–12. ¹¹ 1. Krallar 15:12; 2. Krallar 23:7; Yasa'nın Tekrarı 23:17–18; Levililer 19:29; Yerehya 5:7; Süleyman'ın Özdeyişleri 7:24–27 ¹² Matta 19:10–11 ¹³ 1. Korintliler 7:7–9; Yaratılış 38:26 ¹⁴ Malaki 2:14–15; Matta 19:5 ¹⁵ Malaki 2:16; Matta 5:32. ¹⁶ 1. Korintliler 7:12–13 ¹⁷ Hezekiel 16:49; Süleyman'ın Özdeyişleri 23:30–33 ¹⁸ Yaratılış 39:10; Süleyman'ın Özdeyişleri 5:8 ¹⁹ Efesliler 5:4; Hezekiel 23:14–16; Yeşaya 23:15–17; 3:16; Markos 6:22; Romalılar 13:13; 1. Petrus 4:3. ²⁰ 2. Krallar 9:30'u Yerehya 4:30 ve Hezekiel 23:40 ile karşılaştırmak

S. 140. Sekizinci emir hangisidir?

C. Sekizinci emir şudur: “Çalmayacaksın.”¹

¹ Mısır’dan Çıkış 20:15

S. 141. Sekizinci emirde istenen görevler nelerdir?

C. Sekizinci emirde istenen görevler şunlardır: insanlar arasındaki sözleşmelerde ve ticaretle doğruluk, sadakat ve adalet;¹ herkese hakkını vermek;² hak sahiplerinden hukuka aykırı biçimde alıkonmuş malları geri vermek;³ gücümüz ve başkalarının ihtiyaçları ölçüsünde karşılıksız vermek ve ödünç vermek;⁴ dünyevi mallar konusundaki yargılarımızı, irademizi ve duygularımızı ölçülü tutmak;⁵ bedensel yaşamımızı sürdürmek için gerekli ve durumumuza uygun şeyleri sağgörümlü bir özen ve çabayla edinmek;⁶ korumak, kullanmak ve yönetmek;⁷ meşru bir meslek ya da uğraşa sahip olmak;⁸ bunda çalışkan olmak;⁹ tutumlu olmak;¹⁰ gereksiz davalardan;¹¹ kefillikten ve benzeri yükümlülüklerden kaçınmak;¹² bütün adil ve meşru yollarla, başkalarının maddi refahını ve malvarlığını da kendimizinki kadar sağlamaya, korumaya ve iletletmeye çaba göstermektir.¹³

¹ Mezmur 15:2, 4; Zekeriya 7:9–10; 8:16–17 ² Romalılar 13:7 ³ Levililer 6:2–5’i Luka 19:8 ile karşılaştırın ⁴ Luka 6:30, 38; 1. Yuhanna 3:17; Efesliler 4:28; Galatyalılar 6:10 ⁵ 1. Timoteos 6:6–9; Galatyalılar 6:14 ⁶ 1. Timoteos 5:8. ⁷ Süleyman’ın Özdeyişleri 27:23–27; Vaiz 2:24; 3:12–13; 1. Timoteos 6:17–18; Yeşaya 38:1; Matta 11:8 ⁸ 1. Korintliler 7:20; Yaratılış 2:15; 3:19 ⁹ Efesliler 4:28; Süleyman’ın Özdeyişleri 10:4 ¹⁰ Yuhanna 6:12; Süleyman’ın Özdeyişleri 21:20. ¹¹ 1. Korintliler 6:1–9 ¹² Süleyman’ın Özdeyişleri 6:1–6; 11:15 ¹³ Levililer 25:35; Yasa’nın Tekrarı 22:1–4; Mısır’dan Çıkış 23:4–5; Yaratılış 47:14, 20; Filipililer 2:4; Matta 22:39

S. 142. Sekizinci emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Sekizinci emirde yasaklanan günahlar, istenen görevleri ihmal etmenin yanı sıra şunlardır:¹ hırsızlık;² soygun;³ insan kaçırmak;⁴ çalıntı herhangi bir şeyi kabul etmek;⁵ hileli işlemler;⁶ sahte ağırlık ve ölçüler kullanmak;⁷ mülkiyet sınırlarını gösteren işaretleri yerinden kaldırmak;⁸ insanlar arasındaki sözleşmelerde adaletsizlik

ve sadakatsizlik;⁹ güvene dayalı işlerde sadakatsizlik;¹⁰ baskı;¹¹ zorla mal ya da para almak;¹² tefecilik;¹³ rüşvet;¹⁴ bezdirici davalar;¹⁵ arazileri haksızca çevirip sahiplenmek ve yağmacılık yapmak;¹⁶ fiyatları yükseltmek için malları tek elde toplamak;¹⁷ meşru olmayan meslek ve uğraşlar;¹⁸ komşumuza ait olanı ondan almak ya da alıkoymak veya kendimizi zenginleştirmek için başvurulmuş diğer bütün haksız ve günahly yollar;¹⁹ tamahkârlık;²⁰ dünyevi mallara ölçsüzce değer vermek ve bağlanmak;²¹ bunları edinmek, korumak ve kullanmak konusunda güvensizlik dolu ve zihni dağıtan kaygı ve çabalar;²² başkalarının refahını kıskanmak;²³ aylaklık;²⁴ savurganlık, serveti tüketen kumar ve kendi maddi durumumuza gereksiz yere zarar verdiğimiz diğer bütün yollar;²⁵ Tanrı'nın bize verdiği maddi durumdan gerektiği gibi yararlanma ve rahat bulma hakkından kendimizi yoksun bırakmak.²⁶

¹ Yakup 2:15–16; 1. Yuhanna 3:17 ² Efesliler 4:28 ³ Mezmur 62:10 ⁴ 1. Timoteos 1:10 ⁵ Süleyman'ın Özdeyişleri 29:24; Mezmur 50:18 ⁶ 1. Selanikliler 4:6 ⁷ Süleyman'ın Özdeyişleri 11:1; 20:10. ⁸ Yasa'nın Tekrarı 19:14; Süleyman'ın Özdeyişleri 23:10 ⁹ Amos 8:5; Mezmur 37:21 ¹⁰ Luka 16:10–12 ¹¹ Hezekiel 22:29; Levililer 25:17 ¹² Matta 23:25; Hezekiel 22:12 ¹³ Mezmur 15:5 ¹⁴ Eyüp 15:34 ¹⁵ 1. Korintliler 6:6–8; Süleyman'ın Özdeyişleri 3:29–30. ¹⁶ Yeşaya 5:8; Mika 2:2 ¹⁷ Süleyman'ın Özdeyişleri 11:26 ¹⁸ Elçilerin İşleri 19:19, 24–25 ¹⁹ Eyüp 20:19; Yakup 5:4; Süleyman'ın Özdeyişleri 21:6 ²⁰ Luka 12:15 ²¹ 1. Timoteos 6:5; Koloseliler 3:2; Süleyman'ın Özdeyişleri 23:5; Mezmur 62:10. ²² Matta 6:25, 31, 34; Vaiz 5:12 ²³ Mezmur 73:3; 37:1, 7 ²⁴ 2. Selanikliler 3:11; Süleyman'ın Özdeyişleri 18:9 ²⁵ Süleyman'ın Özdeyişleri 21:17; 23:20–21; 28:19 ²⁶ Vaiz 4:8; 6:2; 1. Timoteos 5:8

S. 143. Dokuzuncu emir hangisidir?

C. Dokuzuncu emir şudur: “Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.”¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:16

S. 144. Dokuzuncu emirde istenen görevler nelerdir?

C. Dokuzuncu emirde istenen görevler şunlardır: insanlar arasındaki ilişkilerde gerçeği korumak ve ilerletmek;¹ kendi iyi ünü-

müz kadar komşumuzun iyi ününü de korumak ve ilerletmek;² gerçeği savunmak üzere ortaya çıkıp sağlam durmak;³ yürekten,⁴ içtenlikle,⁵ özgürce,⁶ açıkça⁷ ve eksiksiz biçimde,⁸ yargı ve adalet konularında gerçeği ve yalnızca gerçeği söylemek;⁹ başka her konuda da böyle yapmak;¹⁰ komşularımıza sevgi dolu bir değer vermek;¹¹ onların iyi ününü sevmek, arzulamak ve bundan sevinç duymak;¹² zayıflıkları için üzülme;¹³ bunları örtmek;¹⁴ armağanlarını ve lütuflarını gönüllü olarak kabul etmek;¹⁵ suçsuzluklarını savunmak;¹⁶ onlar hakkında iyi bir haberi hemen kabul etmek;¹⁷ kötü bir haberi ise kabul etmeye isteksiz olmak;¹⁸ laf taşıyanların,¹⁹ dalkavukların²⁰ ve iftiracıların cesaretini kırmak;²¹ kendi iyi ünümüzü sevmek, gözetmek ve gerektiğinde savunmak;²² meşru vaatleri tutmak;²³ gerçek, saygıdeğer, sevimli ve iyi üne layık olan her şeyi araştırıp uygulamaktır.²⁴

¹ Zekeriya 8:16 ² 3. Yuhanna 12 ³ Süleyman'ın Özdeyişleri 31:8–9 ⁴ Mezmur 15:2 ⁵ 2. Tarihler 19:9 ⁶ 1. Samuel 19:4–5 ⁷ Yeşu 7:19 ⁸ 2. Samuel 14:18–20 ⁹ Levililer 19:15; Süleyman'ın Özdeyişleri 14:5, 25. ¹⁰ 2. Korintliler 1:17–18; Efesliler 4:25 ¹¹ İbraniler 6:9; 1. Korintliler 13:7 ¹² Romalılar 1:8; 2. Yuhanna 4; 3. Yuhanna 3–4 ¹³ 2. Korintliler 2:4; 12:21 ¹⁴ Süleyman'ın Özdeyişleri 17:9; 1. Petrus 4:8 ¹⁵ 1. Korintliler 1:4–5, 7; 2. Timoteos 1:4–5. ¹⁶ 1. Samuel 22:14 ¹⁷ 1. Korintliler 13:6–7 ¹⁸ Mezmur 15:3 ¹⁹ Süleyman'ın Özdeyişleri 25:23 ²⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 26:24–25 ²¹ Mezmur 101:5 ²² Süleyman'ın Özdeyişleri 22:1; Yuhanna 8:49 ²³ Mezmur 15:4 ²⁴ Filipililer 4:8

S. 145. Dokuzuncu emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Dokuzuncu emirde yasaklanan günahlar şunlardır: gerçeğe ve hem komşularımızın hem de kendimizin iyi ününe zarar vermek;¹ özellikle kamuya açık yargılamalarda bunu yapmak;² yalan tanıklıkta bulunmak;³ yalan tanıkları kışkırtmak ya da satın almak;⁴ kötü bir davayı savunmak üzere bilerek ortaya çıkmak, gerçeğe küstahça meydan okumak ve onu bastırmak;⁵ haksız hüküm vermek;⁶ kötüye iyi, iyiye kötü demek; kötülerini doğruların işine göre, doğruları ise kötülerin işine göre ödüllendirmek;⁷ sahtecilik;⁸ gerçeği gizlemek ve haklı bir davada yersiz biçimde susmak;⁹ bir kötülüğü bizim azarlamamız gerektiğinde sessiz kalmak;¹⁰ ya da

başkalarına şikâyetle bulunmamız gerektiğinde susmak;¹¹ gerçeği yersiz zamanda söylemek;¹² kötü bir amaç uğruna kötü niyetle söylemek;¹³ yanlış bir anlama gelecek biçimde çarpıtmak;¹⁴ gerçeğe ya da adalete zarar verecek kuşkulu ya da iki anlamlı ifadeler kullanmak;¹⁵ gerçeğe aykırı konuşmak;¹⁶ yalan söylemek;¹⁷ iftira etmek;¹⁸ başkalarının arkasından kötü konuşmak;¹⁹ başkalarının değerini düşürücü konuşmak;²⁰ laf taşımak;²¹ gizlice çekiştirmek;²² alay etmek;²³ sövmek;²⁴ aceleci,²⁵ sert²⁶ ve taraflı biçimde yargılayıp kınamak;²⁷ niyetleri, sözleri ve eylemleri yanlış yorumlamak;²⁸ dalkavukluk etmek;²⁹ boş övünmelerde bulunmak;³⁰ kendimiz ya da başkaları hakkında gereğinden yüksek veya düşük düşünmek ya da konuşmak;³¹ Tanrı'nın armağanlarını ve lütuflarını inkâr etmek;³² küçük kusurları büyütme;³³ açıkça ikrar etmeye çağrıldığıımızda günahları gizlemek, mazur göstermek ya da hafifletmek;³⁴ zayıflıkları gereksiz yere açığa çıkarmak;³⁵ asılsız söylentiler çıkarmak;³⁶ kötü haberleri kabul edip desteklemek;³⁷ haklı bir savunmaya kulaklarımızı kapatmak;³⁸ kötü zan beslemek;³⁹ bir kimsenin hak ettiği itibarı kıskanmak ya da bundan kederlenmek;⁴⁰ bu itibarı zedelemeye çalışmak ya da bunu arzulamak;⁴¹ onun utanç ve kötü ününden sevinç duymak;⁴² küçümseyerek hor görmek;⁴³ ölçsüz hayranlık göstermek;⁴⁴ meşru vaatleri bozmak;⁴⁵ iyi ün kazandıran şeyleri ihmal etmek;⁴⁶ kötü ün getiren şeyleri yapmak, bunlardan kendimiz kaçınmamak ya da gücümüz yettiği hâlde başkalarının bunları yapmasını engellememektir.⁴⁷

¹ 1. Samuel 17:28; 2. Samuel 16:3; 1:9-10, 15-16 ² Levililer 19:15; Habakkuk 1:4 ³ Süleyman'ın Özdeyişleri 19:5; 6:16, 19 ⁴ Elçilerin İşleri 6:13 ⁵ Yeremya 9:3, 5; Elçilerin İşleri 24:2, 5; Mezmur 12:3-4; 52:1-4. ⁶ Süleyman'ın Özdeyişleri 17:15; 1. Krallar 21:9-14 ⁷ Yeşaya 5:23 ⁸ Mezmur 119:69; Luka 19:8; 16:5-7 ⁹ Levililer 5:1; Yasa'nın Tekrarı 13:8; Elçilerin İşleri 5:3, 8-9; 2. Timoteos 4:16 ¹⁰ 1. Krallar 1:6; Levililer 19:17 ¹¹ Yeşaya 59:4. ¹² Süleyman'ın Özdeyişleri 29:11 ¹³ 1. Samuel 22:9-10'u Mezmur 52 [başlık], 1-5. ayetlerle karşılaştırın ¹⁴ Mezmur 56:5; Yuhanna 2:19'u Matta 26:60-61 ile karşılaştırın ¹⁵ Yaratılış 3:5; 26:7, 9 ¹⁶ Yeşaya 59:13 ¹⁷ Levililer 19:11; Koloseliler 3:9. ¹⁸ Mezmur 50:20 ¹⁹ Mezmur 15:3 ²⁰ Yakup 4:11; Yeremya 38:4 ²¹ Levililer 19:16 ²² Romalılar 1:29-30 ²³ Yaratılış 21:9'u Galatyalılar 4:29 ile karşılaştırın ²⁴ 1. Korintliler 6:10 ²⁵ Matta 7:1 ²⁶ Elçilerin İşleri

28:4 ²⁷ Yaratılış 38:24; Romalılar 2:1. ²⁸ Nehemya 6:6–8; Romalılar 3:8; Mezmur 69:10; 1. Samuel 1:13–15; 2. Samuel 10:3 ²⁹ Mezmur 12:2–3 ³⁰ 2. Timoteos 3:2 ³¹ Luka 18:9, 11; Romalılar 12:16; 1. Korintliler 4:6; Elçilerin İşleri 12:22; Mısır’dan Çıkış 4:10–14 ³² Eyüp 27:5–6; 4:6 ³³ Matta 7:3–5 ³⁴ Süleyman’ın Özdeyişleri 28:13; 30:20; Yaratılış 3:12–13; Yeremya 2:35; 2. Krallar 5:25; Yaratılış 4:9 ³⁵ Yaratılış 9:22; Süleyman’ın Özdeyişleri 25:9–10 ³⁶ Mısır’dan Çıkış 23:1 ³⁷ Süleyman’ın Özdeyişleri 29:12 ³⁸ Elçilerin İşleri 7:56–57; Eyüp 31:13–14. ³⁹ 1. Korintliler 13:5; 1. Timoteos 6:4 ⁴⁰ Çölde Sayım 11:29; Matta 21:15 ⁴¹ Ezra 4:12–13 ⁴² Yeremya 48:27 ⁴³ Mezmur 35:15–16, 21; Matta 27:28–29 ⁴⁴ Yahuda 16; Elçilerin İşleri 12:22 ⁴⁵ Romalılar 1:31; 2. Timoteos 3:3 ⁴⁶ 1. Samuel 2:24. ⁴⁷ 2. Samuel 13:12–13; Süleyman’ın Özdeyişleri 5:8–9; 6:33

S. 146. Onuncu emir hangisidir?

C. Onuncu emir şudur: “Komşunun evini arzulamayacaksın; komşunun karısını, erkek hizmetkârını, kadın hizmetkârını, öküzünü, eşeğini veya komşuna ait herhangi bir şeyi arzulamayacaksın.”¹

¹ Mısır’dan Çıkış 20:17

S. 147. Onuncu emirde istenen görevler nelerdir?

C. Onuncu emirde istenen görevler, kendi durumumuzdan tam anlamıyla hoşnut olmak;¹ bütün canımızı kuşatan sevgi dolu bir tutumla komşumuza yönelmektir; öyle ki ona ilişkin bütün içsel hareketlerimiz ve duygularımız onun iyiliğine yönelsin ve bunu ilerletsin.²

¹ İbraniler 13:5; 1. Timoteos 6:6 ² Eyüp 31:29; Romalılar 12:15; Mezmur 122:7–9; 1. Timoteos 1:5; Ester 10:3; 1. Korintliler 13:4–7

S. 148. Onuncu emirde yasaklanan günahlar nelerdir?

C. Onuncu emirde yasaklanan günahlar şunlardır: kendi durumumuzdan hoşnutsuz olmak;¹ komşumuzun iyiliğini kıskanmak² ve bunun karşısında kederlenmek;³ ona ait herhangi bir şeye yönelik bütün ölçsüz istek ve duygular.⁴

¹ 1. Krallar 21:4; Ester 5:13; 1. Korintliler 10:10 ² Galatyalılar 5:26; Yakup 3:14, 16 ³ Mezmur 112:9–10; Nehemya 2:10 ⁴ Romalılar 7:7–8; 13:9; Yasa’nın Tekrarı 5:21

S. 149. Herhangi bir insan Tanrı'nın emirlerini kusursuz biçimde tutabilir mi?

C. Hiç kimse kendi gücüyle¹ ya da bu yaşamda aldığı herhangi bir lütuf aracılığıyla Tanrı'nın emirlerini kusursuz biçimde tutamaz;² tersine, onları her gün düşüncede,³ sözde ve eylemde çiğner.⁴

¹ Yakup 3:2; Yuhanna 15:5; Romalılar 8:3 ² Vaiz 7:20; 1. Yuhanna 1:8, 10; Galatyalılar 5:17; Romalılar 7:18–19 ³ Yaratılış 6:5; 8:21 ⁴ Yaratılış 3:9–19; Yakup 3:2–13

S. 150. Tanrı'nın yasasının bütün ihlalleri kendi içlerinde ve Tanrı'nın gözünde aynı derecede ağır mıdır?

C. Tanrı'nın yasasının bütün ihlalleri aynı derecede ağır değildir; bazı günahlar kendi doğaları bakımından ve çeşitli ağırlaştırıcı nedenler yüzünden Tanrı'nın gözünde diğerlerinden daha ağırdır.¹

¹ Yuhanna 19:11; Hezekiel 8:6, 13, 15; 1. Yuhanna 5:16; Mezmur 78:17, 32, 56

S. 151. Bazı günahları diğerlerinden daha ağır kılan ağırlaştırıcı nedenler nelerdir?

C. Günahların ağırlığı şu etkenlerle artar:

1. Günahı işleyen kişiler bakımından:¹ Günahı işleyenler daha ileri yaştaysa,² daha büyük deneyime ya da lütfu sahipse,³ iman ikrarlarıyla öne çıkıyorsa,⁴ armağanlarıyla,⁵ konumlarıyla,⁶ görevleriyle seçkinse,⁷ başkalarına yol gösteriyorsa⁸ ve örneklerinin başkaları tarafından izlenmesi muhtemeldir.⁹
2. Kendilerine karşı günah işlenen taraflar bakımından:¹⁰ Günah doğrudan Tanrı'ya,¹¹ O'nun niteliklerine¹² ve O'na sunulan tapınmaya karşıysa;¹³ Mesih'e ve O'nun lütfuna karşıysa;¹⁴ Kutsal Ruh'a,¹⁵ O'nun tanıklığına¹⁶ ve işleyişlerine karşıysa;¹⁷ üstlerimize ve seçkin kişilere¹⁸ ya da özel bir ilişki ve yükümlülük içinde bulunduğumuz kimselere karşıysa;¹⁹ kutsallardan herhangi birine,²⁰ özellikle zayıf kardeşlere,²¹ onların ya da başka herhangi birinin canı

na,²² ayrıca herkesin ya da birçok kişinin ortak yararına karşıysa.²³

3. Suçun doğası ve niteliği bakımından:²⁴ Yasanın açık hükmüne karşıysa;²⁵ birçok emri çiğniyor ve içinde birçok günah barındırıyorsa;²⁶ yalnızca yürekte tasarlanmakla kalmayıp söz ve eylemlerde dışa vuruluyorsa;²⁷ başkalarını tökezletiyorsa²⁸ ve telafisi mümkün değilse;²⁹ sağlanan araçlara,³⁰ merhametlere,³¹ yargılara,³² doğal ışığa,³³ vicdanın ikazına,³⁴ açık ya da özel uyarılara,³⁵ kilise disiplinine,³⁶ sivil cezalara karşı işleniyorsa;³⁷ dualarımıza, kararlarımıza ve vaatlerimize,³⁸ adaklarımıza,³⁹ antlaşmalarımıza⁴⁰ ve Tanrı'ya ya da insanlara karşı yükümlülüklerimize aykırıysa;⁴¹ düşünülüp taşınarak,⁴² bile bile,⁴³ küstahça,⁴⁴ utanmazca,⁴⁵ övünerek,⁴⁶ kötülük kastıyla,⁴⁷ sık sık,⁴⁸ inatla,⁴⁹ zevk alınarak,⁵⁰ süreklilik içinde işleniyorsa⁵¹ ya da tövbeden sonra aynı günaha yeniden düşülüyorsa.⁵²
4. Zaman⁵³ ve yer koşulları bakımından:⁵⁴ Rab'bin Günü'nde⁵⁵ ya da ilahi tapınmanın diğer zamanlarında;⁵⁶ bu zamanların hemen öncesinde⁵⁷ veya sonrasında,⁵⁸ yahut bu tür yanlış davranışları önlemeye veya düzeltmeye yarayan başka yardımlara rağmen işleniyorsa;⁵⁹ açıkça ya da bundan ötürü kışkırtılması veya kirletilmesi muhtemel başkalarının huzurunda işleniyorsa.⁶⁰

¹ Yeremya 2:8 ² Eyüp 32:7, 9; Vaiz 4:13 ³ 1. Krallar 11:4, 9 ⁴ 2. Samuel 12:14; 1. Korintliler 5:1 ⁵ Yakup 4:17; Luka 12:47–48 ⁶ Yeremya 5:4–5 ⁷ 2. Samuel 12:7–9; Hezekiel 8:11–12 ⁸ Romalılar 2:17–24 ⁹ Galatyalılar 2:11–14. ¹⁰ Matta 21:38–39 ¹¹ 1. Samuel 2:25; Elçilerin İşleri 5:4; Mezmur 51:4 ¹² Romalılar 2:4 ¹³ Malaki 1:8, 14 ¹⁴ İbraniler 2:2–3; 12:25 ¹⁵ İbraniler 10:29; Matta 12:31–32 ¹⁶ Efesliler 4:30 ¹⁷ İbraniler 6:4–6 ¹⁸ Yahuda 8; Çölde Sayım 12:8–9; Yeşaya 3:5. ¹⁹ Süleyman'ın Özdeyişleri 30:17; 2. Korintliler 12:15; Mezmur 55:12–15 ²⁰ Sefanya 2:8, 10–11; Matta 18:6; 1. Korintliler 6:8; Vahiy 17:6 ²¹ 1. Korintliler 8:11–12; Romalılar 14:13–15, 21 ²² Hezekiel 13:19; 1. Korintliler 8:12; Vahiy 18:12–13; Matta 23:15. ²³ 1. Selanikliler 2:15–16; Yeşu 22:20 ²⁴ Süleyman'ın Özdeyişleri 6:30–35 ²⁵ Ezra 9:10–12; 1. Krallar 11:9–10 ²⁶ Koloseliler 3:5; 1. Timoteos 6:10; Süleyman'ın Özdeyişleri 5:8–12; 6:32–33; Yeşu 7:21 ²⁷ Yakup 1:14–

15; Matta 5:22; Mika 2:1. ²⁸ Matta 18:7; Romalılar 2:23–24 ²⁹ Yasa'nın Tekrarı 22:22'yi 28–29. ayetlerle karşılaştırın; Süleyman'ın Özdeyişleri 6:32–35 ³⁰ Matta 11:21–24; Yuhanna 15:22 ³¹ Yeşaya 1:3; Yasa'nın Tekrarı 32:6 ³² Amos 4:8–11; Yeremya 5:3 ³³ Romalılar 1:26–27. ³⁴ Romalılar 1:32; Daniel 5:22; Titus 3:10–11 ³⁵ Süleyman'ın Özdeyişleri 29:1 ³⁶ Titus 3:10; Matta 18:17 ³⁷ Süleyman'ın Özdeyişleri 27:22; 23:35 ³⁸ Mezmur 78:34–37; Yeremya 2:20; 42:5–6, 20–21 ³⁹ Vaiz 5:4–6; Süleyman'ın Özdeyişleri 20:25 ⁴⁰ Levililer 26:25. ⁴¹ Süleyman'ın Özdeyişleri 2:17; Hezekiel 17:18–19 ⁴² Mezmur 36:4 ⁴³ Yeremya 6:16 ⁴⁴ Çölde Sayım 15:30; Mısır'dan Çıkış 21:14 ⁴⁵ Yeremya 3:3; Süleyman'ın Özdeyişleri 7:13 ⁴⁶ Mezmur 52:1 ⁴⁷ 3. Yuhanna 10 ⁴⁸ Çölde Sayım 14:22 ⁴⁹ Zekeriya 7:11–12. ⁵⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 2:14 ⁵¹ Yeşaya 57:17 ⁵² Yeremya 34:8–11; 2. Petrus 2:20–22 ⁵³ 2. Krallar 5:26 ⁵⁴ Yeremya 7:10; Yeşaya 26:10 ⁵⁵ Hezekiel 23:37–39 ⁵⁶ Yeşaya 58:3–5; Çölde Sayım 25:6–7 ⁵⁷ 1. Korintliler 11:20–21 ⁵⁸ Yeremya 7:8–10; Süleyman'ın Özdeyişleri 7:14–15; Yuhanna 13:27, 30 ⁵⁹ Ezra 9:13–14 ⁶⁰ 2. Samuel 16:22; 1. Samuel 2:22–24

S. 152. Her günah Tanrı'nın elinden neyi hak eder?

C. Her günah, en küçüğü bile, Tanrı'nın egemenliğine,¹ iyiliğine² ve kutsallığına,³ ayrıca O'nun adil yasasına karşı olduğundan,⁴ O'nun gazabını ve lanetini⁵ hem bu yaşamda⁶ hem de gelecek yaşamda hak eder;⁷ günahın kefareti Mesih'in kanı dışında hiçbir yolla sağlanamaz.⁸

¹ Yakup 2:10–11 ² Mısır'dan Çıkış 20:1–2 ³ Habakkuk 1:13; Levililer 10:3; 11:44–45 ⁴ 1. Yuhanna 3:4; Romalılar 7:12 ⁵ Efesliler 5:6; Galatyalılar 3:10 ⁶ Ağıtlar 3:39; Yasa'nın Tekrarı 28:15–68 ⁷ Matta 25:41 ⁸ İbraniler 9:22; 1. Petrus 1:18–19

S. 153. Yasanın çiğnenmesi nedeniyle üzerimize gelen Tanrı'nın gazabından ve lanetinden kurtulabilmemiz için Tanrı bizden ne ister?

C. Yasanın çiğnenmesi nedeniyle üzerimize gelen Tanrı'nın gazabından ve lanetinden kurtulabilmemiz için Tanrı, Kendisine tövbe etmemizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e iman etmemizi;¹ ayrıca Mesih'in Arabuluculuğunun yararlarını bize ilettiği dışsal araçları özenle kullanmamızı ister.²

¹ Elçilerin İşleri 20:21; Matta 3:7–8; Luka 13:3, 5; Elçilerin İşleri 16:30–31; Yuhanna 3:16, 18 ² Süleyman'ın Özdeyişleri 2:1–5; 8:33–36

S. 154. Mesih, Arabuluculuğunun yararlarını bize hangi dışsal araçlarla iletir?

C. Mesih'in Arabuluculuğunun yararlarını kilisesine ilettiği dışsal ve olağan araçlar, O'nun bütün düzenlemeleridir; özellikle Söz, sakramentler ve dua. Bunların tümü seçilmişlerin kurtuluşu için etkin kılınır.¹

¹ Matta 28:19-20; Elçilerin İşleri 2:42, 46-47

S. 155. Söz kurtuluş için nasıl etkin kılınır?

C. Tanrı'nın Ruhu, Söz'ün okunmasını, ama özellikle vaaz edilmesini, günahkârları aydınlatmak;¹ onları günahlarına ikna edip alçaltmak;² kendilerine güvenmekten vazgeçirip Mesih'e çekmek;³ O'nun suretine benzetmek⁴ ve O'nun iradesine boyun eğdirmek;⁵ ayartılara ve günahlı bozulmuşluklarına karşı güçlendirmek;⁶ lütufta bina etmek;⁷ yüreklerini iman aracılığıyla kurtuluşa götüren kutsallık ve tesellide sağlamlaştırmak için etkili bir araç kılar.⁸

¹ Nehemya 8:8; Elçilerin İşleri 26:18; Mezmur 19:8 ² 1. Korintliler 14:24-25; 2. Tarihler 34:18-19, 26-28 ³ Elçilerin İşleri 2:37, 41; 8:27-39 ⁴ 2. Korintliler 3:18 ⁵ 2. Korintliler 10:4-6; Romalılar 6:17. ⁶ Matta 4:4, 7, 10; Efesliler 6:16-17; Mezmur 19:11; 1. Korintliler 10:11 ⁷ Elçilerin İşleri 20:32; 2. Timoteos 3:15-17 ⁸ Romalılar 16:25; 1. Selanikliler 3:2, 10-11, 13; Romalılar 15:4; 10:13-17; 1:16

S. 156. Tanrı'nın Sözü herkes tarafından okunmalı mıdır?

C. Herkesin Söz'ü topluluğa açıkça okumasına izin verilmemekle birlikte,¹ her türden insan onu kendi başına okumakla² ve ailesiyle birlikte okumakla yükümlüdür.³ Bunun için Kutsal Yazılar özgün dillerden halkın konuştuğu dillere çevrilmelidir.⁴

¹ Yasa'nın Tekrarı 31:9, 11-13; Nehemya 8:2-3; 9:3-5 ² Yasa'nın Tekrarı 17:19; Vahiy 1:3; Yuhanna 5:39; Yeşaya 34:16 ³ Yasa'nın Tekrarı 6:6-9; Yaratılış 18:17, 19; Mezmur 78:5-7 ⁴ 1. Korintliler 14:6, 9, 11-12, 15-16, 24, 27-28

S. 157. Tanrı'nın Sözü nasıl okunmalıdır?

C. Kutsal Yazılar, onlara karşı yüksek ve saygılı bir değer verilmek;¹ onların bizzat Tanrı'nın Sözü olduğuna kesin bir kanaatle² ve yalnızca O'nun onları anlamamızı sağlayabileceğine inanarak;³ onlarda açıklanan Tanrı'nın isteğini bilme, ona inanma ve itaat etme arzusuyla;⁴ gayretle⁵ ve içerikleriyle amaçlarına dikkat edilerek;⁶ üzerinde derin düşünerek;⁷ kendimize uygulayarak,⁸ kendimizi inkâr ederek⁹ ve dua ederek okunmalıdır.¹⁰

¹ Mezmur 19:10; Nehemya 8:3–10; Mısır'dan Çıkış 24:7; 2. Tarihler 34:27; Yeşaya 66:2 ² 2. Petrus 1:19–21 ³ Luka 24:45; 2. Korintliler 3:13–16 ⁴ Yasa'nın Tekrarı 17:19–20 ⁵ Elçilerin İşleri 17:11 ⁶ Elçilerin İşleri 8:30, 34; Luka 10:26–28 ⁷ Mezmur 1:2; 119:97 ⁸ 2. Tarihler 34:21 ⁹ Süleyman'ın Özdeyişleri 3:5; Yasa'nın Tekrarı 33:3 ¹⁰ Süleyman'ın Özdeyişleri 2:1–6; Mezmur 119:18; Nehemya 8:6, 8

S. 158. Tanrı'nın Sözü kimler tarafından vaaz edilmelidir?

C. Tanrı'nın Sözü yalnızca yeterli armağanlara sahip olan¹ ve ayrıca usulünce onaylanıp bu göreve çağırılmış kimseler tarafından vaaz edilmelidir.²

¹ 1. Timoteos 3:2, 6; Efesliler 4:8–11; Hoşea 4:6; Malaki 2:7; 2. Korintliler 3:6 ² Yeremya 14:15; Romalılar 10:15; İbraniler 5:4; 1. Korintliler 12:28–29; 1. Timoteos 3:10; 4:14; 5:22

S. 159. Bu göreve çağrılanlar Tanrı'nın Sözü'nü nasıl vaaz etmelidir?

C. Söz hizmetinde emek vermeye çağrılanlar sağlam öğretiyi;¹ gayretle;² uygun zamanda olsun olmasın;³ açıkça;⁴ insan bilgeliğinin ikna edici sözleriyle değil, Ruh'un ve gücün gösterilmesiyle;⁵ sadakatle;⁶ Tanrı'nın bütün tasarısını bildirerek;⁷ bilgece;⁸ dinleyenlerin ihtiyaçlarını ve anlayış düzeylerini gözeterek;⁹ şevkle;¹⁰ Tanrı'ya¹¹ ve O'nun halkının canlarına hararetle bir sevgiyle;¹² içtenlikle;¹³ O'nun yüceliğini,¹⁴ onların iman etmelerini,¹⁵ bina edilmelerini¹⁶ ve kurtuluşlarını amaçlayarak vaaz etmelidir.¹⁷

¹ Titus 2:1, 8 ² Elçilerin İşleri 18:25 ³ 2. Timoteos 4:2 ⁴ 1. Korintliler 14:19 ⁵ 1. Korintliler 2:4 ⁶ Yeremya 23:28; 1. Korintliler 4:1–

2 ⁷ Elçilerin İşleri 20:27 ⁸ Koloseliler 1:28; 2. Timoteos 2:15. ⁹
1. Korintliler 3:2; İbraniler 5:12–14; Luka 12:42 ¹⁰ Elçilerin İşleri
18:25 ¹¹ 2. Korintliler 5:13–14; Filipililer 1:15–17 ¹² Koloseliler 4:12;
2. Korintliler 12:15 ¹³ 2. Korintliler 2:17; 4:2 ¹⁴ 1. Selanikliler 2:4–6;
Yuhanna 7:18. ¹⁵ 1. Korintliler 9:19–22 ¹⁶ 2. Korintliler 12:19; Efesliler
4:12 ¹⁷ 1. Timoteos 4:16; Elçilerin İşleri 26:16–18

S. 160. Söz'ün vaaz edilişini dinleyenlerden ne istenir?

C. Söz'ün vaaz edilişini dinleyenlerin ona gayretle,¹ hazırlıkla² ve dua ederek kulak vermeleri;³ duyduklarını Kutsal Yazılarla sınamaları;⁴ gerçeği imanla,⁵ sevgiyle,⁶ yumuşak huylulukla⁷ ve hazır bir zihinle,⁸ Tanrı'nın Sözü olarak kabul etmeleri;⁹ üzerinde düşünmeleri¹⁰ ve onu birbirleriyle konuşup tartışmaları;¹¹ yüreklerinde saklamaları¹² ve yaşamlarında meyvesini vermeleri istenir.¹³

¹ Süleyman'ın Özdeyişleri 8:34 ² 1. Petrus 2:1–2; Luka 8:18 ³ Mezmur 119:18; Efesliler 6:18–19 ⁴ Elçilerin İşleri 17:11 ⁵ İbraniler 4:2 ⁶ 2. Selanikliler 2:10 ⁷ Yakup 1:21 ⁸ Elçilerin İşleri 17:11 ⁹ 1. Selanikliler 2:13. ¹⁰ Luka 9:44; İbraniler 2:1 ¹¹ Luka 24:14; Yasa'nın Tekrarı 6:6–7 ¹² Süleyman'ın Özdeyişleri 2:1; Mezmur 119:11 ¹³ Luka 8:15; Yakup 1:25

S. 161. Sakramentler nasıl etkili kurtuluş araçları hâline gelir?

C. Sakramentler, kendilerindeki herhangi bir güçle ya da onları uygulayan kişinin dindarlığından veya niyetinden kaynaklanan herhangi bir erdemle değil; yalnızca Kutsal Ruh'un işleyişi ve onları kurmuş olan Mesih'in bereketlemesiyle etkili kurtuluş araçları hâline gelir.¹

¹ 1. Petrus 3:21; Elçilerin İşleri 8:13'ü 23. ayetle karşılaştırın; 1. Korintliler 3:6–7; 12:13

S. 162. Sakrament nedir?

C. Sakrament, Mesih'in kilisesinde kurduğu kutsal bir düzenlemedir;¹ göstermek, mühürlemek ve sunmak yoluyla,² lütuf antlaşmasının içinde olanlara³ O'nun Arabuluculuğunun yararlarını iletir;⁴ imanlarını ve diğer bütün lütuflarını güçlendirip artırır;⁵ onları itaate yükümlü kılar;⁶ birbirlerine olan sevgileriyle paydaşlıklarına

tanıklık eder ve bunları besler;⁷ ayrıca onları antlaşmanın dışında olanlardan ayırt eder.⁸

¹ Yaratılış 17:7, 10; Mısır'dan Çıkış 12; Matta 28:19; 26:26–28 ² Romalılar 4:11; 1. Korintliler 11:24–25 ³ Romalılar 15:8; Mısır'dan Çıkış 12:48 ⁴ Elçilerin İşleri 2:38; 1. Korintliler 10:16 ⁵ Romalılar 4:11; Galatyalılar 3:27. ⁶ Romalılar 6:3–4; 1. Korintliler 10:21 ⁷ Efesliler 4:2–5; 1. Korintliler 12:13 ⁸ Efesliler 2:11–12; Yaratılış 34:14

S. 163. Sakramentin kısımları nelerdir?

C. Sakramentin kısımları ikidir: biri, Mesih'in Kendi belirlemesine göre kullanılan dışsal ve duyularla algılanabilir bir işarettir; diğeri ise bu işaretle gösterilen içsel ve ruhsal lütuftur.¹

¹ Matta 3:11; 1. Petrus 3:21; Romalılar 2:28–29

S. 164. Yeni Antlaşma altında Mesih kilisesinde kaç sakrament kurmuştur?

C. Yeni Antlaşma altında Mesih kilisesinde yalnızca iki sakrament kurmuştur: vaftiz ve Rab'bin Sofrası.¹

¹ Matta 28:19; 1. Korintliler 11:20, 23; Matta 26:26–28

S. 165. Vaftiz nedir?

C. Vaftiz, Mesih'in Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla suyla yıkanmayı buyurduğu Yeni Antlaşma sakramentidir;¹ bu yıkama Mesih'e aşılmanın,² O'nun kanıyla günahların bağışlanması³ ve O'nun Ruh'uyla yeniden doğuşun;⁴ evlat edinilmenin⁵ ve sonsuz yaşama dirilişin işareti ve mührüdür;⁶ vaftiz edilenler bununla görünür kiliseye resmen kabul edilir⁷ ve bütünüyle ve yalnızca Rab'be ait olmak üzere açıkça ikrar edilen bir yükümlülük altına girerler.⁸

¹ Matta 28:19 ² Galatyalılar 3:27 ³ Markos 1:4; Vahiy 1:5 ⁴ Titus 3:5; Efesliler 5:26 ⁵ Galatyalılar 3:26–27 ⁶ 1. Korintliler 15:29; Romalılar 6:5 ⁷ 1. Korintliler 12:13 ⁸ Romalılar 6:4

S. 166. Vaftiz kimlere uygulanmalıdır?

C. Görünür kilisenin dışında bulunan ve dolayısıyla vaat antlaşmasına yabancı olan hiç kimse, Mesih'e imanını ve O'na itaatini ikrar edinceye kadar vaftiz edilmemelidir;¹ fakat Mesih'e imanını ve O'na itaatini ikrar eden anne babadan—ikisinden ya da yalnızca birinden—doğan bebekler, bu bakımdan antlaşmanın içindedir ve vaftiz edilmelidir.²

¹ Elçilerin İşleri 8:36–37; 2:38 ² Yaratılış 17:7, 9'u Galatyalılar 3:9, 14, Koloseliler 2:11–12, Elçilerin İşleri 2:38–39 ve Romalılar 4:11–12 ile karşılaştırın; 1. Korintliler 7:14; Matta 28:19; Luka 18:15–16; Romalılar 11:16

S. 167. Vaftizimizden nasıl yararlanmalıyız?

C. Vaftizimizden yararlanma yönündeki gerekli fakat çok ihmal edilen görevi, yaşamımız boyunca; özellikle ayartılma zamanlarında ve başkalarına vaftizin uygulanışında hazır bulunduğumuzda yerine getirmeliyiz.¹ Bu görev; vaftizin doğasını, Mesih'in onu kurma amaçlarını, onunla verilen ve mühürlenene ayrıcalıklarla yararları ve onda ettiğimiz ciddi yemini şükranla ve derinlemesine düşünerek;² günahlı kirliliğimizden, vaftiz lütfunun ve yükümlülüklerimizin gerisinde kalıp bunlara aykırı yaşamamızdan ötürü alçalarak;³ bu sakramentte bize mühürlenene günah bağışının ve diğer bütün bereketlerin güvencesinde büyüyerek;⁴ içine vaftiz edildiğimiz Mesih'in ölümü ve dirilişinden, günahı öldürmek ve lütfu canlandırmak için güç alarak;⁵ imanla yaşamaya,⁶ kutsallık ve doğruluk içinde yaşam sürmeye⁷—vaftizde adlarını Mesih'e vermiş kişilere yaraşır biçimde—çaba göstererek;⁸ ve aynı Ruh tarafından tek bir bedene vaftiz edilmiş kişiler olarak kardeş sevgisiyle yürüyerek yerine getirilir.⁹

¹ Koloseliler 2:11–12; Romalılar 6:4, 6, 11 ² Romalılar 6:3–5 ³ 1. Korintliler 1:11–13; Romalılar 6:2–3 ⁴ Romalılar 4:11–12; 1. Petrus 3:21 ⁵ Romalılar 6:3–5 ⁶ Galatyalılar 3:26–27 ⁷ Romalılar 6:22 ⁸ Elçilerin İşleri 2:38. ⁹ 1. Korintliler 12:13, 25–27

S. 168. Rab'bin Sofrası nedir?

C. Rab'bin Sofrası, Yeni Antlaşma'nın bir sakramentidir;¹ bunda İsa Mesih'in belirlemesine göre ekmek ve şarap verilip alınarak O'nun ölümü ilan edilir; layık biçimde katılanlar O'nun bedeni ve kanıyla ruhsal olarak beslenir ve lütufta büyür;² O'nunla birlikleri ve paydaşlıkları pekiştirilir;³ şükranlarını ifade edip yenilerler,⁴ Tanrı'ya bağlılıklarını⁵ ve aynı gizemli bedenin üyeleri olarak birbirlerine duydukları karşılıklı sevgiyi ve paydaşlıklarını ortaya koyup yenilerler.⁶

¹ Luka 22:20 ² Matta 26:26–28; 1. Korintliler 11:23–26 ³ 1. Korintliler 10:16 ⁴ 1. Korintliler 11:24 ⁵ 1. Korintliler 10:14–16, 21 ⁶ 1. Korintliler 10:17

S. 169. Mesih, Rab'bin Sofrası sakramentinde ekmekle şarabın nasıl verilip alınmasını belirlemiştir?

C. Mesih, Söz'ünün hizmetkârlarının Rab'bin Sofrası sakramentini uygularken, kuruluş sözleri, şükran ve duayla ekmekle şarabı olağan kullanımdan ayırmalarını; ekmeği alıp bölmelerini ve hem ekmeği hem şarabı katılanlara vermelerini belirlemiştir. Katılanlar da aynı belirlemeye göre ekmeği alıp yemeli, şarabı içmeli ve bunu Mesih'in bedeninin kendileri için parçalanıp verildiğini, kanının da kendileri için döküldüğünü şükranla anarak yapmalıdır.¹

¹ 1. Korintliler 11:23–24; Matta 26:26–28; Markos 14:22–24; Luka 22:19–20

S. 170. Rab'bin Sofrası'na layık biçimde katılanlar orada Mesih'in bedeni ve kanıyla nasıl beslenir?

C. Mesih'in bedeni ve kanı, Rab'bin Sofrası'ndaki ekmek ve şarabın içinde, bunlarla birlikte ya da bunların altında bedensel veya cismani olarak bulunmaz;¹ bununla birlikte, unsurların kendileri alıcının dış duyularına ne kadar gerçek ve hakiki biçimde mevcutsa, Mesih'in bedeni ve kanı da alıcının imanına ruhsal olarak en az o kadar gerçek ve hakiki biçimde hazır bulunur.² Bu nedenle Rab'bin Sofrası sakramentine layık biçimde katılanlar, Mesih'in bedeni ve kanıyla bedensel veya cismani değil, ruhsal biçimde;

fakat yine de gerçek ve hakiki olarak beslenirler;³ bunu, imanla çarmıha gerilmiş Mesih'i ve O'nun ölümünün bütün yararlarını alıp kendilerine uygularken yaparlar.⁴

¹ Elçilerin İşleri 3:21 ² Matta 26:26, 28 ³ 1. Korintliler 11:24–29 ⁴ 1. Korintliler 10:16

S. 171. Rab'bin Sofrası sakramentini alacak olanlar ona gelmeden önce kendilerini nasıl hazırlamalıdır?

C. Rab'bin Sofrası sakramentini alacak olanlar, ona gelmeden önce kendilerini sınavarak hazırlanmalıdır;¹ Mesih'te olup olmadıklarını,² günahlarını ve eksikliklerini;³ bilgilerinin doğruluğunu ve ölçüsünü,⁴ imanlarını,⁵ tövbelerini;⁶ Tanrı'ya ve kardeşlere sevgilerini,⁷ bütün insanlara karşı hayırseverliklerini,⁸ kendilerine kötülük edenleri bağışlayıp bağışlamadıklarını;⁹ Mesih'e duydukları arzuyu¹⁰ ve yeni itaatlerini incelemelidirler.¹¹ Ayrıca bu lütufları uygulamayı yenileyerek,¹² ciddi biçimde derin düşünerek¹³ ve haretle dua ederek hazırlanmalıdırlar.¹⁴

¹ 1. Korintliler 11:28 ² 2. Korintliler 13:5 ³ 1. Korintliler 5:7'yi Mısır'dan Çıkış 12:15 ile karşılaştıran ⁴ 1. Korintliler 11:29 ⁵ 1. Korintliler 13:5; Matta 26:28 ⁶ Zekeriya 12:10; 1. Korintliler 11:31. ⁷ 1. Korintliler 10:16–17; Elçilerin İşleri 2:46–47 ⁸ 1. Korintliler 5:8; 11:18, 20 ⁹ Matta 5:23–24 ¹⁰ Yeşaya 55:1; Yuhanna 7:37 ¹¹ 1. Korintliler 5:7–8 ¹² 1. Korintliler 11:25–26, 28; İbraniler 10:21–22, 24; Mezmur 26:6 ¹³ 1. Korintliler 11:24–25 ¹⁴ 2. Tarihler 30:18–19; Matta 26:26

S. 172. Mesih'te olduğundan ya da gerektiği gibi hazırlandığından kuşku duyan biri Rab'bin Sofrası'na gelebilir mi?

C. Mesih'te olduğundan ya da Rab'bin Sofrası sakramenti için gerektiği gibi hazırlandığından kuşku duyan birinin, henüz bundan emin olmasa da Mesih'te gerçek bir payı olabilir;¹ bu paydan yoksun olduğunun bilinciyle gereğince kaygı duyuyorsa Tanrı'nın değerlendirmesine göre bu paya sahiptir;² Mesih'te bulunmayı içtenlikle arzuluyor³ ve kötülükten ayrılmayı arzuluyorsa da böyledir.⁴ Böyle bir durumda—vaatler verildiği ve bu sakrament zayıf ve kuşku duyan Hristiyanları teselli etmek için de belirlendiği için—⁵

imansızlığından ötürü kederlenmeli⁶ ve kuşkularının giderilmesi için çaba göstermelidir;⁷ bunu yaparak daha da güçlenmek üzere Rab'bin Sofrası'na gelebilir ve gelmelidir.⁸

¹ Yeşaya 50:10; 1. Yuhanna 5:13; Mezmur 88; Mezmur 77:1-12; Yunus 2:4, 7 ² Yeşaya 54:7-10; Matta 5:3-4; Mezmur 31:22; 73:13, 22-23 ³ Filipililer 3:8-9; Mezmur 10:17; 42:1-2, 5, 11 ⁴ 2. Timoteos 2:19; Yeşaya 50:10; Mezmur 66:18-20 ⁵ Yeşaya 40:11, 29, 31; Matta 11:28; 12:20; 26:28 ⁶ Markos 9:24 ⁷ Elçilerin İşleri 2:37; 16:30 ⁸ Romalılar 4:11; 1. Korintliler 11:28

S. 173. İman ikrarında bulunan ve Rab'bin Sofrası'na gelmek isteyen herhangi biri ondan alıkonabilir mi?

C. İman ikrarlarına ve Rab'bin Sofrası'na gelme arzularına rağmen gerekli bilgiden yoksun veya açıkça günahlı bir yaşayış sürdükleri görülen kişiler, Mesih'in kilisesine bıraktığı yetkiyle bu sakramentten uzak tutulabilir ve tutulmalıdır;¹ bu, eğitilince ve düzelmiş olduklarını açıkça gösterinceye kadar sürmelidir.²

¹ 1. Korintliler 11:27-34'ü Matta 7:6, 1. Korintliler 5, Yahuda 23 ve 1. Timoteos 5:22 ile karşılaştırın ² 2. Korintliler 2:7

S. 174. Rab'bin Sofrası sakramentini alanlardan, sakrament uygulanırken ne istenir?

C. Rab'bin Sofrası sakramentini alanların, sakrament uygulanırken kutsal saygı ve dikkatle bu düzenlemede Tanrı'yı beklemeleri;¹ sakramental unsurları ve eylemleri özenle gözlemlmeleri;² Rab'bin bedenini dikkatle ayırt etmeleri;³ O'nun ölümü ve acıları üzerinde yürekten derin düşünmeleri;⁴ böylece kendilerindeki lütufları etkin biçimde kullanmak üzere harekete geçmeleri;⁵ kendilerini yargılamaları⁶ ve günah için kederlenmeleri;⁷ Mesih'e içtenlikle acıkıp susamaları,⁸ imanla O'nunla beslenmeleri,⁹ O'nun doluluğundan almaları,¹⁰ O'nun liyakatine güvenmeleri,¹¹ O'nun sevgisinde sevinmeleri,¹² lütfu için şükretmeleri;¹³ Tanrı'yla antlaşmalarını¹⁴ ve bütün kutsallara sevgilerini yenilemeleri istenir.¹⁵

¹ Levililer 10:3; İbraniler 12:28; Mezmur 5:7; 1. Korintliler 11:17, 26-27 ² Mısır'dan Çıkış 24:8'i Matta 26:28 ile karşılaştırın ³ 1. Korintliler

11:29 ⁴ Luka 22:19 ⁵ 1. Korintliler 11:26; 10:3–5, 11, 14 ⁶ 1. Korintliler 11:31. ⁷ Zekeriya 12:10 ⁸ Vahiy 22:17 ⁹ Yuhanna 6:35 ¹⁰ Yuhanna 1:16 ¹¹ Filipililer 1:16 ¹² Mezmur 63:4–5; 2. Tarihler 30:21 ¹³ Mezmur 22:26 ¹⁴ Yeremya 50:5; Mezmur 50:5 ¹⁵ Elçilerin İşleri 2:42

S. 175. Rab'bin Sofrası sakramentini aldıktan sonra Hristiyanların görevi nedir?

C. Rab'bin Sofrası sakramentini aldıktan sonra Hristiyanların görevi, sakrament sırasında nasıl davrandıklarını ve ne sonuç aldıklarını ciddi biçimde düşünmektir;¹ canlanma ve teselli bulurlarsa bunun için Tanrı'yı bereketlemeli,² bunun sürmesini dilemeli,³ geriye düşmeye karşı uyanık olmalı,⁴ adaklarını yerine getirmeli⁵ ve bu düzenlemeye sık sık katılmak üzere kendilerini teşvik etmelidirler.⁶ Fakat hemen bir yarar görmezlerse, sakramente hazırlıklarını ve sakrament sırasındaki davranışlarını daha titizlikle gözden geçirmelidirler;⁷ her ikisinde de kendilerini Tanrı'nın ve kendi vicdanlarının önünde doğru bulabiliyorlarsa, sakramentin meyvesini zamanı gelince beklemelidirler;⁸ ancak bunlardan herhangi birinde başarısız olduklarını görürlerse alçalmalı⁹ ve daha sonra sakramente daha büyük özen ve gayretle katılmalıdırlar.¹⁰

¹ Mezmur 28:7; 85:8; 1. Korintliler 11:17, 30–31 ² 2. Tarihler 30:21–23, 25–26; Elçilerin İşleri 2:42, 46–47 ³ Mezmur 36:10; Ezgiler Ezgisi 3:4; 1. Tarihler 29:18 ⁴ 1. Korintliler 10:3–5, 12 ⁵ Mezmur 50:14. ⁶ 1. Korintliler 11:25–26; Elçilerin İşleri 2:42, 46 ⁷ Ezgiler Ezgisi 5:1–6; Vaiz 5:1–6 ⁸ Mezmur 123:1–2; 42:5, 8; 43:3–5 ⁹ 2. Tarihler 30:18–19; Yeşaya 1:16, 18 ¹⁰ 2. Korintliler 7:11; 1. Tarihler 15:12–14

S. 176. Vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentleri hangi bakımlardan birbirine benzer?

C. Vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentleri şu bakımlardan birbirine benzer: ikisinin de kurucusu Tanrı'dır;¹ ikisinin de ruhsal kısmı Mesih ve O'nun yararlarıdır;² ikisi de aynı antlaşmanın mühürleridir;³ Müjde'nin hizmetkârları tarafından uygulanmalıdır ve başka hiç kimse tarafından uygulanamaz;⁴ ayrıca Mesih'in ikinci gelişine kadar O'nun kilisesinde sürdürülmelidir.⁵

¹ Matta 28:19; 1. Korintliler 11:23 ² Romalılar 6:3-4; 1. Korintliler 10:16 ³ Romalılar 4:11; Koloseliler 2:12; Matta 26:27-28 ⁴ Yuhanna 1:33; Matta 28:19; 1. Korintliler 11:23; 4:1; İbraniler 5:4 ⁵ Matta 28:19-20; 1. Korintliler 11:26

S. 177. Vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentleri hangi bakımlardan farklıdır?

C. Vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentleri şu bakımlardan farklıdır: vaftiz yalnızca bir kez suyla uygulanır; yeniden doğuşumuzun ve Mesih'e aşılınmamızın işareti ve mührüdür;¹ üstelik bebeklere de uygulanır.² Rab'bin Sofrası ise ekmek ve şarap unsurlarıyla sık sık uygulanır; Mesih'i can için ruhsal besin olarak temsil edip sunar;³ O'nda devamlılığımızı ve büyümemizi pekiştirir;⁴ ayrıca yalnızca kendilerini sınavabilecek yaş ve yeterliliğe sahip kişilere uygulanır.⁵

¹ Matta 3:11; Titus 3:5; Galatyalılar 3:27 ² Yaratılış 17:7, 9; Elçilerin İşleri 2:38-39; 1. Korintliler 7:14 ³ 1. Korintliler 11:23-26 ⁴ 1. Korintliler 10:16 ⁵ 1. Korintliler 11:28-29

S. 178. Dua nedir?

C. Dua, arzularımızı Tanrı'ya sunmaktır;¹ bunu Mesih'in adıyla,² O'nun Ruhü'nün yardımıyla;³ günahlarımızı ikrar ederek⁴ ve O'nun merhametlerini şükranla anarak yaparız.⁵

¹ Mezmur 62:8 ² Yuhanna 16:23 ³ Romalılar 8:26 ⁴ Mezmur 32:5-6; Daniel 9:4 ⁵ Filipililer 4:6

S. 179. Yalnızca Tanrı'ya mı dua etmeliyiz?

C. Yüreklere yalnızca Tanrı araştırabilir;¹ istekleri yalnızca O işitebilir;² günahları yalnızca O bağışlayabilir³ ve herkesin arzularını yalnızca O yerine getirebilir.⁴ Yalnızca O'na iman edilmeli⁵ ve dinsel tapınma yalnızca O'na sunulmalıdır.⁶ Bu tapınmanın özel bir bölümü olan dua,⁷ herkes tarafından yalnızca O'na sunulmalı⁸ ve başka hiç kimseye sunulmamalıdır.⁹

¹ 1. Krallar 8:39; Elçilerin İşleri 1:24; Romalılar 8:27 ² Mezmur 65:2 ³ Mika 7:18 ⁴ Mezmur 145:18-19 ⁵ Romalılar 10:14 ⁶ Matta 4:10 ⁷ 1. Korintliler 1:2 ⁸ Mezmur 50:15 ⁹ Romalılar 10:14

S. 180. Mesih'in adıyla dua etmek ne demektir?

C. Mesih'in adıyla dua etmek, O'nun buyruğuna itaat ederek ve vaatlerine güvenerek, O'nun uğruna merhamet dilemektir;¹ bunu yalnızca O'nun adını anarak değil,² bizi duaya yönelten teşviki, duadaki cesaretimizi, gücümüzü ve kabul edilme umudumuzu Mesih'ten ve O'nun Arabuluculuğundan alarak yaparız.³

¹ Yuhanna 14:13–14; 16:24; Daniel 9:17 ² Matta 7:21 ³ İbraniler 4:14–16; 1. Yuhanna 5:13–15

S. 181. Neden Mesih'in adıyla dua etmeliyiz?

C. İnsanın günahlılığı ve bundan dolayı Tanrı'dan uzaklığı öylesine büyüktür ki, bir Arabulucu olmadan O'nun huzuruna yaklaşamayız;¹ gökte ya da yerde bu yüce iş için atanmış veya buna uygun olan Mesih'ten başka hiç kimse bulunmadığından,² O'nun adı dışında başka hiçbir adla dua etmemeliyiz.³

¹ Yuhanna 14:6; Yeşaya 59:2; Efesliler 3:12 ² Yuhanna 6:27; İbraniler 7:25–27; 1. Timoteos 2:5 ³ Koloseliler 3:17; İbraniler 13:15

S. 182. Ruh dua etmemize nasıl yardım eder?

C. Gerektiği gibi ne için dua edeceğimizi bilmediğimizden, Ruh zayıflıklarımıza yardım eder: kimin için, ne için ve nasıl dua edilmesi gerektiğini anlamamızı sağlar; ayrıca bu görevin doğru biçimde yerine getirilmesi için gereken kavrayışları, duyguları ve lütufları—her kişide ve her zaman aynı ölçüde olmasa da—yükreklerimizde işler ve canlandırır.¹

¹ Romalılar 8:26–27; Mezmur 10:17; Zekeriya 12:10

S. 183. Kimler için dua etmeliyiz?

C. Mesih'in yeryüzündeki bütün kilisesi;¹ sivil yöneticiler² ve hizmetkârlar;³ kendimiz,⁴ kardeşlerimiz,⁵ hatta düşmanlarımız;⁶ şimdi yaşayan her tür insan⁷ ve gelecekte yaşayacak olanlar için dua etmeliyiz.⁸ Ancak ölümler için⁹ ya da ölüme götüren günahı işlediği bilinenler için dua etmemeliyiz.¹⁰

¹ Efesliler 6:18; Mezmur 28:9 ² 1. Timoteos 2:1-2 ³ Koloseliler 4:3 ⁴ Yaratılış 32:11 ⁵ Yakup 5:16 ⁶ Matta 5:44 ⁷ 1. Timoteos 2:1-2 ⁸ Yuhanna 17:20; 2. Samuel 7:29 ⁹ 2. Samuel 12:21-23 ¹⁰ 1. Yuhanna 5:16

S. 184. Neler için dua etmeliyiz?

C. Tanrı'nın yüceliğine yönelen her şey,¹ kilisenin esenliği,² kendi iyiliğimiz³ ya da başkalarının iyiliği için dua etmeliyiz;⁴ ancak yasaya aykırı hiçbir şey için dua etmemeliyiz.⁵

¹ Matta 6:9 ² Mezmur 51:18; 122:6 ³ Matta 7:11 ⁴ Mezmur 125:4 ⁵ 1. Yuhanna 5:14

S. 185. Nasıl dua etmeliyiz?

C. Tanrı'nın yüceliğini derin bir hürmetle kavrayarak¹ ve kendi değersizliğimizin,² ihtiyaçlarımızın³ ve günahlarımızın derin bilinciyle;⁴ tövbe-kâr,⁵ şükran dolu⁶ ve geniş yüreklerle;⁷ anlayışla,⁸ imanla,⁹ içtenlikle,¹⁰ hararetle,¹¹ sevgiyle¹² ve sebatla,¹³ O'nu bekleyerek¹⁴ ve O'nun iradesine alçakgönüllülükle boyun eğerek dua etmeliyiz.¹⁵

¹ Vaiz 5:1 ² Yaratılış 18:27; 32:10 ³ Luka 15:17-19 ⁴ Luka 18:13-14 ⁵ Mezmur 51:17 ⁶ Filipililer 4:6 ⁷ 1. Samuel 1:15; 2:1 ⁸ 1. Korintliler 14:15 ⁹ Markos 11:24; Yakup 1:6 ¹⁰ Mezmur 145:18; 17:1 ¹¹ Yakup 5:16 ¹² 1. Timoteos 2:8 ¹³ Efesliler 6:18 ¹⁴ Mika 7:7 ¹⁵ Matta 26:39

S. 186. Dua görevinde bize yol göstermesi için Tanrı hangi kuralı vermiştir?

C. Tanrı'nın bütün Sözü, dua görevinde bize yol göstermek için yararlıdır;¹ ancak özel yol gösterici kural, Kurtarıcımız Mesih'in öğrencilerine öğrettiği ve genellikle Rab'bin Duası denilen dua biçimidir.²

¹ 1. Yuhanna 5:14 ² Matta 6:9-13; Luka 11:2-4

S. 187. Rab'bin Duası nasıl kullanılmalıdır?

C. Rab'bin Duası yalnızca başka dualarımızı oluştururken bize yön veren bir örnek değildir; aynı zamanda anlayış, iman, saygı ve dua görevinin doğru biçimde yerine getirilmesi için gereken diğer lütuflarla bizzat dua olarak da kullanılabilir.¹

¹ Matta 6:9 ile Luka 11:2 karşılaştırılmalıdır

S. 188. Rab'bin Duası kaç kısımdan oluşur?

C. Rab'bin Duası üç kısımdan oluşur: önsöz, dilekler ve sonuç.

S. 189. Rab'bin Duası'nın önsözü bize ne öğretir?

C. Rab'bin Duası'nın önsözü (şu sözlerde yer alır: “Göklerdeki Babamız”)¹ dua ederken Tanrı'nın babasal iyiliğine ve bizim bundaki payımıza güvenerek O'na yaklaşmayı;² saygıyla ve çocuğa yaraşır diğer bütün eğilimlerle,³ göksel duygularla⁴ ve O'nun egemen gücü, görkemi ve lütufkâr biçimde bize yaklaşması hakkında uygun kavrayışlarla dua etmeyi;⁵ ayrıca başkalarıyla birlikte ve başkaları için dua etmeyi öğretir.⁶

¹ Matta 6:9 ² Luka 11:13; Romalılar 8:15 ³ Yeşaya 64:9 ⁴ Mezmur 123:1; Ağıtlar 3:41 ⁵ Yeşaya 63:15–16; Nehemya 1:4–6 ⁶ Elçilerin İşleri 12:5

S. 190. Birinci dilekte ne için dua ederiz?

C. Birinci dilekte (“Adın kutsal kılınsın”),¹ hem kendimizin hem bütün insanların Tanrı'yı gerektiği gibi onurlandırma konusunda tam bir güçsüzlük ve isteksizlik içinde olduğunu kabul ederiz.² Tanrı'nın lütfuyla bizi ve başkalarını O'nu tanımaya, kabul etmeye ve O'na en yüce değeri vermeye;³ unvanlarını,⁴ niteliklerini,⁵ düzenlemelerini, Sözü'nü,⁶ işlerini ve Kendini tanıtmayı hoşnut olduğu her şeyi tanıyıp yüceltmeye yöneltmesini dileriz;⁷ O'nu düşüncede ve sözde⁸ ve eylemde yüceltmemizi;⁹ tanrıtanımazlığı,¹⁰ bilgisizliği,¹¹ putperestliği,¹² kutsala saygısızlığı¹³ ve O'nun onurunu zedeleyen her şeyi önleyip ortadan kaldırmasını;¹⁴ her şeye egemen ilahi takdiriyle bütün şeyleri Kendi yüceliğine yöneltip düzenlemesini dileriz.¹⁵

¹ Matta 6:9 ² 2. Korintliler 3:5; Mezmur 51:15 ³ Mezmur 67:2–3 ⁴ Mezmur 83:18 ⁵ Mezmur 86:10–13, 15 ⁶ 2. Selanikliler 3:1; Mezmur 147:19–20; 138:1–3; 2. Korintliler 2:14–15 ⁷ Mezmur 145; Mezmur 8 ⁸ Mezmur 103:1; 19:14. ⁹ Filipililer 1:9, 11 ¹⁰ Mezmur 67:1–4 ¹¹ Efesliler 1:17–18 ¹² Mezmur 97:7 ¹³ Mezmur 74:18, 22–23 ¹⁴ 2. Krallar 19:15–16 ¹⁵ 2. Tarihler 20:6, 10–12; Mezmur 83; 140:4, 8

S. 191. İkinci dilekte ne için dua ederiz?

C. İkinci dilekte (“Krallığın gelsin”),¹ kendimizin ve bütün insanlığın doğa gereği günahın ve Şeytan’ın egemenliği altında olduğunu kabul ederiz.² Günahın ve Şeytan’ın egemenliğinin yok edilmesini;³ Müjde’nin bütün dünyaya yayılmasını;⁴ Yahudilerin çağrılmasını;⁵ ulusların doluluğunun içeri alınmasını;⁶ kilisenin bütün Müjde görevlileri ve düzenlemeleriyle donatılmasını;⁷ yozlaşmadan arındırılmasını;⁸ sivil yönetim tarafından himaye edilip desteklenmesini dileriz.⁹ Mesih’in düzenlemelerinin saf biçimde uygulanmasını ve hâlâ günahlarında olanları iman ettirmede, iman etmiş olanları ise pekiştirip teselli etmede ve bina etmede etkili kılınmasını;¹⁰ Mesih’in burada yüreklerimizde hükmetmesini;¹¹ ikinci gelişini ve O’nunla sonsuza dek hüküm süreceğimiz zamanı çabuklaştırmasını;¹² gücünün egemenliğini bütün dünyada bu amaçlara en iyi hizmet edecek biçimde kulanmasını dileriz.¹³

¹ Matta 6:10 ² Efesliler 2:2-3 ³ Mezmur 68:1, 18; Vahiy 12:10-11 ⁴ 2. Selanikliler 3:1 ⁵ Romalılar 10:1 ⁶ Yuhanna 17:9, 20; Romalılar 11:25-26; Mezmur 67 ⁷ Matta 9:38; 2. Selanikliler 3:1 ⁸ Malaki 1:11; Sefanya 3:9. ⁹ 1. Timoteos 2:1-2 ¹⁰ Elçilerin İşleri 4:29-30; Efesliler 6:18-20; Romalılar 15:29-30, 32; 2. Selanikliler 1:11; 2:16-17 ¹¹ Efesliler 3:14-20 ¹² Vahiy 22:20 ¹³ Yeşaya 64:1-2; Vahiy 4:8-11

S. 192. Üçüncü dilekte ne için dua ederiz?

C. Üçüncü dilekte (“Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun”),¹ kendimizin ve bütün insanların doğa gereği Tanrı’nın iradesini bilip yerine getirmeye tümüyle güçsüz ve isteksiz olmakla kalmayıp² O’nun Sözü’ne isyan etmeye,³ ilahi takdirine karşı söylenip yakınmaya⁴ ve bütünıyla benliğin ve iblisin iradesini yerine getirmeye eğilimli olduğumuzu kabul ederiz.⁵ Tanrı’nın Ruhu aracılığıyla kendimizdeki ve başkalarındaki bütün körlüğü,⁶ güçsüzlüğü,⁷ isteksizliği⁸ ve yürek sapkınlığını ortadan kaldırmasını;⁹ lütfuyla bizi O’nun iradesini her şeyde bilmeye, yerine getirmeye ve O’nun iradesine boyun eğmeye yeterli ve istekli kılmasını;¹⁰ bunu alçakgönüllülükle,¹¹ sevinçle,¹² sadakatle,¹³ gay-

retle,¹⁴ şevkle,¹⁵ içtenlikle¹⁶ ve sebatla,¹⁷ gökteki meleklerin yaptığı gibi yerine getirmemizi dileriz.¹⁸

¹ Matta 6:10 ² Romalılar 7:18; Eyüp 21:14; 1. Korintliler 2:14 ³ Romalılar 8:7 ⁴ Mısır'dan Çıkış 17:7; Çölde Sayım 14:2 ⁵ Efesliler 2:2 ⁶ Efesliler 1:17–18 ⁷ Efesliler 3:16 ⁸ Matta 26:40–41 ⁹ Yeremya 31:18–19. ¹⁰ Mezmur 119:1, 8, 35–36; Elçilerin İşleri 21:14 ¹¹ Mika 6:8 ¹² Mezmur 100:2; Eyüp 1:21; 2. Samuel 15:25–26 ¹³ Yeşaya 38:3 ¹⁴ Mezmur 119:4–5 ¹⁵ Romalılar 12:11 ¹⁶ Mezmur 119:80 ¹⁷ Mezmur 119:112 ¹⁸ Yeşaya 6:2–3; Mezmur 103:20–21; Matta 18:10

S. 193. Dördüncü dilekte ne için dua ederiz?

C. Dördüncü dilekte (“Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver”),¹ Adem’de ve kendi günahımız aracılığıyla bu yaşamın bütün dışsal bereketleri üzerindeki hakkımızı yitirdiğimizi, Tanrı tarafından bunlardan tümüyle yoksun bırakılmayı ve onları kullanırken bizim için lanete dönüşmelerini hak ettiğimizi kabul ederiz;² bu bereketler kendi başlarına bizi ayakta tutamaz,³ biz de onları hak edemeyiz⁴ ya da kendi çalışkanlığımızla elde edemeyiz;⁵ tersine onları yasaya aykırı biçimde arzulamaya,⁶ elde etmeye⁷ ve kullanmaya eğilimliyiz.⁸ Bu nedenle kendimiz ve başkaları için, meşru araçları kullanırken günden güne Tanrı’nın ilahi takdirini bekleyerek, hem onların hem bizim, O’nun karşılıksız armağanından ve babasal bilgeliğinin en uygun gördüğü ölçüde bu bereketlerden yeterli bir pay alabilmemiz için dua ederiz;⁹ bunların bizde devam etmesini ve onları kutsal ve esenlik veren biçimde kullanmamızda bizim için bereketlenmesini;¹⁰ onlarla yetinmemizi;¹¹ ve geçici yaşamımızı sürdürmemize ve esenliğimize aykırı olan her şeyden korunmamızı dileriz.¹²

¹ Matta 6:11 ² Yaratılış 2:17; 3:17; Romalılar 8:20–22; Yeremya 5:25; Yasa’nın Tekrarı 28:15–68 ³ Yasa’nın Tekrarı 8:3 ⁴ Yaratılış 32:10 ⁵ Yasa’nın Tekrarı 8:17–18 ⁶ Yeremya 6:13; Markos 7:21–22 ⁷ Hoşea 12:7 ⁸ Yakup 4:3. ⁹ Yaratılış 43:12–14; 28:20; Efesliler 4:28; 2. Selanikliler 3:11–12; Filipililer 4:6 ¹⁰ 1. Timoteos 4:3–5 ¹¹ 1. Timoteos 6:6–8 ¹² Süleyman’ın Özdeyişleri 30:8–9

S. 194. Beşinci dilekte ne için dua ederiz?

C. Beşinci dilekte (“Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla”),¹ hem bizim hem de bütün başkalarının asli ve fiili günahtan suçlu ve böylece Tanrı’nın adaletine borçlu olduğunu; ne bizim ne de başka herhangi bir yaratığın bu borç için en küçük bir tatmini bile sağlayamayacağını kabul ederiz.² Kendimiz ve başkaları için Tanrı’nın, imanla kavranıp uygulanan Mesih’in itaati ve tatmini aracılığıyla, karşılıksız lütfundan ötürü bizi hem günahın suçluluğundan hem cezasından aklamasını;³ bizi Kendi Sevgili Oğlu’nda kabul etmesini;⁴ lütuf ve iyiliğini üzerimizde sürdürmesini;⁵ günlük kusurlarımızı bağışlamasını;⁶ her gün bağışlanma güvencemizi daha da artırarak bizi esenlik ve sevinçle doldurmasını dileriz.⁷ Başkalarının suçlarını yürekten bağışladığımıza dair bu tanıklığı kendimizde taşıdığımızda, bunları istemek için daha çok cesaret bulur ve gerçekleştirmelerini daha büyük bir güvenle bekleriz.⁸

¹ Matta 6:12 ² Romalılar 3:9–22; Matta 18:24–25; Mezmur 130:3–4 ³ Romalılar 3:24–26; İbraniler 9:22 ⁴ Efesliler 1:6–7 ⁵ 2. Petrus 1:2 ⁶ Hoşea 14:2; Yeremya 14:7 ⁷ Romalılar 15:13; Mezmur 51:7–10, 12 ⁸ Luka 11:4; Matta 6:14–15; 18:35

S. 195. Altıncı dilekte ne için dua ederiz?

C. Altıncı dilekte (“Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar”),¹ en bilge, adil ve lütufkâr Tanrı’nın çeşitli kutsal ve adil amaçlar uğruna olayları, ayartıların saldırısına uğrayacağımız, yenileceğimiz ve bir süre onların tutsağı olacağımız biçimde düzenleyebileceğini;² Şeytan’ın,³ dünyanın⁴ ve benliğin bizi güçlü biçimde yoldan çıkarmaya ve tuzağa düşürmeye hazır olduğunu;⁵ günahlarımız bağışlandıktan sonra bile içimizdeki yozlaşma⁶ ve güçsüzlüğümüz ile uyanık olmamamız yüzünden⁷ yalnızca ayartılmaya açık olmakla kalmayıp kendimizi ayartılara maruz bırakmaya da eğilimli olduğumuzu;⁸ kendi başımıza bunlara direnmeye, bunlardan kurtulmaya ve bunları yararımıza kullanmaya hem güçsüz hem isteksiz olduğumuzu;⁹ ayrıca onların gücü altında bırakılmayı hak ettiğimizi kabul ederiz.¹⁰ Tanrı’nın dünyayı ve içindeki her şeyi Kendi egemenliği altında tut-

masını,¹¹ benliği boyun eğdirmesini,¹² Şeytan'ı dizginlemesini,¹³ her şeyi düzenlemesini,¹⁴ bütün lütuf araçlarını vermesini ve bereketlemesini,¹⁵ bunları kullanırken bizi uyanıklığa canlandırmasını; böylece ilahi takdiriyle hem bizi hem de O'nun bütün halkını günaha ayarılmaktan korumasını dileriz.¹⁶ Ayartılırsak, O'nun Ruhu aracılığıyla güçlü biçimde desteklenip ayartılma anında dayanabilir kılınmay;¹⁷ düşersek yeniden kaldırılıp ondan kurtarılmay¹⁸ ve ondan kutsallaştırılmış, yararlı bir biçimde faydalanmay;¹⁹ kutsallaştırılmamızın ve kurtuluşumuzun tamamlanmasını;²⁰ Şeytan'ın ayaklarımızın altında ezilmesini;²¹ günah, ayartılma ve bütün kötülüklerden sonsuza dek bütünüyle özgür kılınmamızı dileriz.²²

¹ Matta 6:13 ² 2. Tarihler 32:31 ³ 1. Tarihler 21:1 ⁴ Luka 21:34; Markos 4:19 ⁵ Yakup 1:14 ⁶ Galatyalılar 5:17 ⁷ Matta 26:41 ⁸ Matta 26:69–72; Galatyalılar 2:11–14; 2. Tarihler 18:3 ile 2. Tarihler 19:2 karşılaştırılmalıdır. ⁹ Romalılar 7:23–24; 1. Tarihler 21:1–4; 2. Tarihler 16:7–10 ¹⁰ Mezmur 81:11–12 ¹¹ Yuhanna 17:15 ¹² Mezmur 51:10; 119:133 ¹³ 2. Korintliler 12:7–8 ¹⁴ 1. Korintliler 10:12–13 ¹⁵ İbraniler 13:20–21 ¹⁶ Matta 26:41; Mezmur 19:13. ¹⁷ Efesliler 3:14–17; 1. Selanikliler 3:13; Yahuda 24 ¹⁸ Mezmur 51:12 ¹⁹ 1. Petrus 5:8–10 ²⁰ 2. Korintliler 13:7, 9 ²¹ Romalılar 16:20; Zekeriya 3:2; Luka 22:31–32 ²² Yuhanna 17:15; 1. Selanikliler 5:23

S. 196. Rab'bin Duası'nın sonucu bize ne öğretir?

C. Rab'bin Duası'nın sonucu (“Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir! Amin.”),¹ dileklerimizi gerekçelerle pekiştirmeyi;² bu gerekçeleri kendimizdeki ya da başka herhangi bir yaratıktaki bir değerden değil, Tanrı'nın Kendisinden almayı;³ dualarımıza övgüler katmayı;⁴ sonsuz hâkimiyeti, her şeye yeten gücü ve görkemli yüceliği yalnızca Tanrı'ya atfetmeyi öğretir.⁵ O bize yardım etmeye hem muktedir hem istekli olduğundan,⁶ imarla cesaret bulup bunu yapması için O'na yakarmayı⁷ ve dileklerimizi yerine getireceğine sakın bir güvenle O'na dayanmayı öğretir.⁸ Bu arzu ve güvencemize tanıklık etmek için de “Amin” deriz.⁹

¹ Matta 6:13 ² Romalılar 15:30 ³ Daniel 9:4, 7–9, 16–19 ⁴ Filipililer 4:6 ⁵ 1. Tarihler 29:10–13 ⁶ Efesliler 3:20–21; Luka 11:13 ⁷ 2. Tarihler 20:6, 11 ⁸ 2. Tarihler 14:11 ⁹ 1. Korintliler 14:16; Vahiy 22:20–21

WESTMİNSTER KISA KATEKİZMİ

S. 1. İnsanın başlıca amacı nedir?

C. İnsanın başlıca amacı, Tanrı'yı yüceltmek¹ ve O'ndan sonsuza dek zevk almaktır².

¹ 1. Korintliler 10:31 ² Mezmur 73:25–26

S. 2. Tanrı'yı nasıl yüceltip O'ndan zevk alabileceğimiz konusunda bize yol göstermek için Tanrı hangi kuralı vermiştir?

C. Eski ve Yeni Antlaşma'nın Kutsal Yazıları'nda bulunan Tanrı'nın Sözü¹, Tanrı'yı nasıl yüceltip O'ndan zevk alabileceğimiz konusunda bize yol gösteren tek kuraldır².

¹ Efesliler 2:20; 2. Timoteos 3:16 ² 1. Yuhanna 1:3

S. 3. Kutsal Yazılar başlıca neyi öğretir?

C. Kutsal Yazılar başlıca, insanın Tanrı hakkında neye inanması gerektiğini ve Tanrı'nın insandan hangi görevi talep ettiğini öğretir¹.

¹ 2. Timoteos 1:13

S. 4. Tanrı nedir?

C. Tanrı bir Ruh'tur¹; sınırsız², ebedî³ ve değişmezdir⁴—varlığı⁵, bilgeliği⁶, kudreti⁷, kutsallığı⁸, adaleti, iyiliği ve gerçeği⁹ bakımından böyledir.

¹ Yuhanna 4:24 ² Eyüp 11:7 ³ Mezmur 90:2 ⁴ Yakup 1:17 ⁵ Mısır'dan Çıkış 3:14 ⁶ Mezmur 147:5 ⁷ Vahiy 4:8 ⁸ Vahiy 15:4 ⁹ Mısır'dan Çıkış 34:6–7

S. 5. Birden fazla Tanrı var mıdır?

C. Yalnızca bir Tanrı vardır¹: yaşayan ve gerçek Tanrı².

¹ Yasa'nın Tekrarı 6:4 ² Yeremya 10:10

S. 6. Tek Tanrı'da kaç Kişi vardır?

C. Tek Tanrı'da üç Kişi vardır: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh¹; bu üç Kişi tek Tanrı'dır; özde aynı, kudret ve yücelikte eşittirler².

¹ Matta 28:19 ² 1. Yuhanna 5:7

S. 7. Tanrı'nın hükümleri nelerdir?

C. Tanrı'nın hükümleri, iradesinin tasarısına göre, Kendi yüceliği için gerçekleşecek her şeyi önceden belirlediği ebedî amacdır¹.

¹ Efesliler 1:11-12

S. 8. Tanrı hükümlerini nasıl yerine getirir?

C. Tanrı hükümlerini yaratma¹ ve ilahi takdir işleriyle² yerine getirir.

¹ Vahiy 4:11 ² Daniel 4:35

S. 9. Yaratma işi nedir?

C. Yaratma işi, Tanrı'nın her şeyi yoktan¹, kudretinin sözüyle², altı gün içinde ve çok iyi olarak yaratmasıdır³.

¹ Yaratılış 1:1 ² İbraniler 11:3 ³ Yaratılış 1:31

S. 10. Tanrı insanı nasıl yarattı?

C. Tanrı insanı erkek ve kadın olarak, Kendi suretine göre¹, bilgi, doğruluk ve kutsallık içinde², yaratıklar üzerinde egemenlik sahibi olarak³ yarattı.

¹ Yaratılış 1:27 ² Koloseliler 3:10; Efesliler 4:24 ³ Yaratılış 1:28

S. 11. Tanrı'nın ilahi takdir işleri nelerdir?

C. Tanrı'nın ilahi takdir işleri, bütün yaratıklarını ve onların bütün eylemlerini son derece kutsal¹, bilge² ve kudretli bir biçimde koruyup³ yönetmesidir⁴.

¹ Mezmur 145:17 ² Yeşaya 28:29 ³ İbraniler 1:3 ⁴ Mezmur 103:19; Matta 10:29

S. 12. Tanrı, insan yaratıldığı hâldeyken ona yönelik hangi özel ilahi takdir eyleminde bulundu?

C. Tanrı insanı yarattığında, kusursuz itaat koşuluyla onunla bir yaşam antlaşmasına girdi¹; ölüm cezası altında, iyiyi ve kötüyü bilme ağacından yemesini yasakladı².

¹ Galatyalılar 3:12 ² Yaratılış 2:17

S. 13. İlk atalarımız yaratıldıkları hâlde kalmaya devam ettiler mi?

C. İlk atalarımız, kendi iradelerinin özgürlüğüne bırakıldıklarında, Tanrı'ya karşı günah işleyerek yaratıldıkları hâlden düştüler¹.

¹ Vaiz 7:29

S. 14. Günah nedir?

C. Günah, Tanrı'nın yasasına uygunluktaki herhangi bir eksiklik ya da bu yasanın herhangi bir ihlalidir¹.

¹ 1. Yuhanna 3:4

S. 15. İlk atalarımızın yaratıldıkları hâlden düşmelerine yol açan günah neydi?

C. İlk atalarımızın yaratıldıkları hâlden düşmelerine yol açan günah, yasak meyveyi yemeleriydi¹.

¹ Yaratılış 3:6-8

S. 16. Bütün insanlık Adem'in ilk yasa ihlalinde düştü mü?

C. Antlaşma Adem'le yalnızca kendisi için değil, soyu için de yapıldığından¹, olağan doğum yoluyla ondan türeyen bütün insanlık, Adem'in ilk yasa ihlalinde onda günah işledi ve onunla birlikte düştü².

¹ Yaratılış 1:28; Yaratılış 2:16-17 ² Romalılar 5:18

S. 17. Düşüş insanlığı hangi hâle getirdi?

C. Düşüş insanlığı günah ve sefalet hâline getirdi¹.

¹ Romalılar 5:12

S. 18. İnsanın içine düştüğü hâlin günahlılığı nelerden oluşur?

C. İnsanın içine düştüğü hâlin günahlılığı, Adem'in ilk günahından doğan suçluluktan¹, aslî doğruluğun yokluğundan² ve genellikle aslî günah olarak adlandırılan bütün doğasının bozulmuşluğundan³ ve bunlarla birlikte, bundan kaynaklanan bütün fiilî günahlardan⁴ oluşur.

¹ Romalılar 5:19 ² Romalılar 3:10 ³ Efesliler 2:1; Mezmur 51:5 ⁴ Matta 15:19-20

S. 19. İnsanın içine düştüğü hâlin sefaleti nedir?

C. Bütün insanlık, düşüşüyle Tanrı'yla olan paydaşlığını yitirmiştir¹; O'nun gazabı ve laneti altındadır² ve böylece bu yaşamın bütün sefaletlerine, ölümün kendisine ve sonsuza dek cehennem azaplarına maruz kalmıştır³.

¹ Yaratılış 3:8, 24 ² Efesliler 2:3 ³ Romalılar 6:23; Matta 25:41

S. 20. Tanrı bütün insanlığı günah ve sefalet hâlinde mahvolmaya terk etti mi?

C. Tanrı, sırf Kendi iyi isteğinden ötürü, ezelden beri bazılarını sonsuz yaşama seçti¹ ve onları günah ve sefalet hâlinde kurtarmak ve bir Kurtarıcı aracılığıyla kurtuluş hâline getirmek üzere lütuf antlaşmasına girdi².

¹ Efesliler 1:4-5 ² Romalılar 3:21-22

S. 21. Tanrı'nın seçilmişlerinin Kurtarıcısı kimdir?

C. Tanrı'nın seçilmişlerinin tek Kurtarıcısı Rab İsa Mesih'tir¹. O, Tanrı'nın ebedî Oğlu olduğu hâlde insan oldu²; böylece birbirinden ayrı iki doğada tek Kişi olarak Tanrı ve insan oldu³ ve sonsuza dek öyle kalmaktadır⁴.

¹ 1. Timoteos 2:5-6 ² Yuhanna 1:14 ³ Romalılar 9:5 ⁴ İbraniler 7:24-25

S. 22. Tanrı'nın Oğlu Mesih nasıl insan oldu?

C. Tanrı'nın Oğlu Mesih, Kendisine gerçek bir beden¹ ve akıl sahibi bir ruh² alarak insan oldu. Kutsal Ruh'un kudretiyle Bakire Meryem'in rahminde vücut buldu ve ondan doğdu³; yine de günahsızdı⁴.

¹ İbraniler 2:14 ² Matta 26:38 ³ Luka 1:31, 35 ⁴ İbraniler 7:26

S. 23. Mesih, Kurtarıcımız olarak hangi görevleri yerine getirir?

C. Mesih, Kurtarıcımız olarak, hem alçaltılma hem de yüceltilme hâllerinde peygamberlik¹, kâhinlik² ve krallık³ görevlerini yerine getirir.

¹ Elçilerin İşleri 3:22-23 ² İbraniler 5:5-6 ³ Mezmur 2:6

S. 24. Mesih peygamberlik görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih, kurtuluşumuz için Tanrı'nın iradesini bize¹ Sözü² ve Ruh³ aracılığıyla açıklayarak peygamberlik görevini yerine getirir.

¹ Yuhanna 1:18 ² Yuhanna 20:31 ³ Yuhanna 14:26

S. 25. Mesih kâhinlik görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih, ilahi adaleti tatmin etmek¹ ve bizi Tanrı'yla barıştırmak² üzere Kendisini bir kez kurban olarak sunarak ve bizim için sürekli şefaatte bulunarak³ kâhinlik görevini yerine getirir.

¹ İbraniler 9:28 ² İbraniler 2:17 ³ İbraniler 7:25

S. 26. Mesih krallık görevini nasıl yerine getirir?

C. Mesih, bizi Kendisine boyun eğdirerek¹, bizi yönetip savunarak² ve Kendisinin ve bizim bütün düşmanlarımızı dizginleyip yenerek³ krallık görevini yerine getirir.

¹ Mezmur 110:3 ² Yeşaya 33:22 ³ 1. Korintliler 15:25

S. 27. Mesih'in alçaltılması nelerden oluştu?

C. Mesih'in alçaltılması, aşağı bir hâlde doğmasından¹, yasa altında kılınmasından², bu yaşamın sefaletlerine³, Tanrı'nın gazabına⁴ ve çarmıhın lanetli ölümüne katlanmasından⁵; gömülmesinden ve bir süre ölümün hükmü altında kalmasından⁶ oluştu.

¹ Luka 2:7 ² Galatyalılar 4:4 ³ Yeşaya 53:3 ⁴ Matta 27:46 ⁵ Filipililer 2:8 ⁶ Matta 12:40

S. 28. Mesih'in yüceltilmesi nelerden oluşur?

C. Mesih'in yüceltilmesi, üçüncü gün ölümler arasından yeniden dirilmesinden¹, göğe yükselmesinden ve Baba Tanrı'nın sağında oturmasından² ve son günde dünyayı yargılamaya gelmesinden³ oluşur.

¹ 1. Korintliler 15:4 ² Markos 16:19 ³ Elçilerin İşleri 17:31

S. 29. Mesih'in satın aldığı kurtuluştan nasıl pay alırız?

C. Mesih'in satın aldığı kurtuluştan, bunun bize etkin bir biçimde uygulanmasıyla¹, O'nun Kutsal Ruhu aracılığıyla² pay alırız.

¹ Yuhanna 1:12 ² Titus 3:5-6

S. 30. Ruh, Mesih'in satın aldığı kurtuluşu bize nasıl uygular?

C. Ruh, içimizde iman meydana getirerek¹ ve böylece etkin çağrımızda bizi Mesih'le birleştirerek² Mesih'in satın aldığı kurtuluşu bize uygular.

¹ Efesliler 2:8 ² 1. Korintliler 1:9; Efesliler 3:17

S. 31. Etkin çağrı nedir?

C. Etkin çağrı, Tanrı'nın Ruhu'nun işidir¹; Tanrı'nın Ruhu bu iş aracılığıyla bizi günahımız ve sefaletimiz konusunda ikna eder², zihinlerimizi Mesih bilgisinde aydınlatır³ ve iradelerimizi yeniler⁴; böylece Müjde'de bize karşılıksız olarak sunulan İsa Mesih'i kabul etmeye bizi ikna eder ve muktedir kılar⁵.

¹ 2. Timoteos 1:9 ² Elçilerin İşleri 2:37 ³ Elçilerin İşleri 26:18 ⁴ Hezekiel 36:26-27 ⁵ Yuhanna 6:44-45

S. 32. Etkin bir biçimde çağrılanlar bu yaşamda hangi yararlardan pay alırlar?

C. Etkin bir biçimde çağrılanlar bu yaşamda aklanmaya¹, evlat edinilmeye², kutsallaştırılmaya ve bunlara bu yaşamda eşlik eden ya da bunlardan kaynaklanan çeşitli yararlara³ ortak olurlar.

¹ Romalılar 8:30 ² Efesliler 1:5 ³ 1. Korintliler 1:30

S. 33. Aklanma nedir?

C. Aklanma, Tanrı'nın karşılıksız lütfunun bir eylemidir; bu eylemde O, bütün günahlarımızı bağışlar¹ ve bizi Kendi gözünde doğru kabul eder²; bunu yalnızca Mesih'in bize sayılan doğruluğu uğruna³ ve bu doğruluğun yalnızca imanla alınması sayesinde yapar⁴.

¹ Efesliler 1:7 ² 2. Korintliler 5:21 ³ Romalılar 5:19 ⁴ Galatyalılar 2:16

S. 34. Evlat edinilme nedir?

C. Evlat edinilme, Tanrı'nın karşılıksız lütfunun bir eylemidir¹; bu eylem aracılığıyla Tanrı'nın oğulları arasına kabul edilir ve Tanrı'nın oğullarının bütün ayrıcalıklarına hak kazanırız².

¹ 1. Yuhanna 3:1 ² Yuhanna 1:12; Romalılar 8:17

S. 35. Kutsallaştırılma nedir?

C. Kutsallaştırılma, Tanrı'nın karşılıksız lütfunun işidir¹; bu iş aracılığıyla bütün varlığımız Tanrı'nın suretine göre yenilenir²

ve giderek daha çok günaha ölmeye ve doğruluk için yaşamaya muktedir kılınırsınız³.

¹ 2. Selanikliler 2:13 ² Efesliler 4:24 ³ 1. Petrus 2:24

S. 36. Bu yaşamda aklanmaya, evlat edinilmeye ve kutsallaştırılmaya eşlik eden ya da bunlardan kaynaklanan yararlar nelerdir?

C. Bu yaşamda aklanmaya, evlat edinilmeye ve kutsallaştırılmaya eşlik eden ya da bunlardan kaynaklanan yararlar, Tanrı'nın sevgisinden emin olma, vicdan esenliği ve Kutsal Ruh'ta sevinç¹, lütufta artış² ve lütufta sonuna dek sebat etmedir³.

¹ Romalılar 5:1-2, 5 ² Süleyman'ın Özdeyişleri 4:18 ³ 1. Yuhanna 5:13

S. 37. İmanlılar ölüm anında Mesih'ten hangi yararları alırlar?

C. İmanlıların ruhları ölüm anında kutsallıkta yetkin kılınırlar¹ ve derhal yüceliğe geçer²; bedenleri ise Mesih'le hâlâ birleşmiş olarak³ mezarlarında⁴ dirilişe dek⁵ dinlenir.

¹ İbraniler 12:23 ² Filipililer 1:23 ³ 1. Selanikliler 4:14 ⁴ Yeşaya 57:2 ⁵ Eyüp 19:26

S. 38. İmanlılar dirilişte Mesih'ten hangi yararları alırlar?

C. Dirilişte imanlılar yücelik içinde diriltilecek¹, yargı gününde açıkça kabul edilecek ve beraat ettirilecek² ve Tanrı'dan tam olarak zevk alarak³ sonsuza dek kusursuz biçimde bereketli kılınacaklardır⁴.

¹ 1. Korintliler 15:43 ² Matta 10:32 ³ 1. Yuhanna 3:2 ⁴ 1. Selanikliler 4:17

S. 39. Tanrı'nın insandan talep ettiği görev nedir?

C. Tanrı'nın insandan talep ettiği görev, O'nun açıklanmış iradesine itaattir¹.

¹ Mika 6:8

S. 40. Tanrı başlangıçta insana, itaat kuralı olarak neyi açıkladı?

C. Tanrı'nın başlangıçta insana itaat kuralı olarak açıkladığı şey ahlak yasasıydı¹.

¹ Romalılar 2:14-15

S. 41. Ahlak yasası özet olarak nerede bulunur?

C. Ahlak yasası On Emir'de özetlenir¹.

¹ Yasa'nın Tekrarı 10:4

S. 42. On Emir'in özeti nedir?

C. On Emir'in özeti, Tanrımız Rab'bi bütün yüreğimizle, bütün canımızla, bütün gücümüzle ve bütün zihnimizle; komşumuzu da kendimiz gibi sevmektir¹.

¹ Matta 22:37-40

S. 43. On Emir'in önsözü nedir?

C. On Emir'in önsözü şu sözlerden oluşur: "Ben, seni Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran Tanrın Yahve'yim."¹

¹ Mısır'dan Çıkış 20:2

S. 44. On Emir'in önsözü bize ne öğretir?

C. On Emir'in önsözü bize, Tanrı'nın Rab, bizim Tanrımız ve Kurtarıcımız olması nedeniyle O'nun bütün emirlerini tutmakla yükümlü olduğumuzu¹ öğretir.

¹ Yasa'nın Tekrarı 11:1; Luka 1:74-75

S. 45. Birinci Emir nedir?

C. Birinci Emir şudur: "Benim önümde başka tanrıların olmayacak."

S. 46. Birinci Emir’de ne talep edilir?

C. Birinci Emir, Tanrı’yı bilmemizi¹ ve O’nu tek gerçek Tanrı ve Tanrımız olarak kabul etmemizi²; buna uygun olarak O’na ibadet edip O’nu yüceltmemizi³ talep eder.

¹ 1. Tarihler 28:9 ² Yasa’nın Tekrarı 26:17 ³ Matta 4:10

S. 47. Birinci Emir’de ne yasaklanır?

C. Birinci Emir, gerçek Tanrı’yı inkâr etmeyi¹ ya da O’na Tanrı olarak² ve Tanrımız olarak³ ibadet edip O’nu yüceltmemeyi; ayrıca yalnızca O’na ait olan ibadeti ve yüceliği başka herhangi birine vermeyi⁴ yasaklar.

¹ Mezmur 14:1 ² Romalılar 1:20–21 ³ Mezmur 81:11 ⁴ Romalılar 1:25

S. 48. Birinci Emir’deki “Benim önümde” sözleri bize özellikle ne öğretir?

C. Birinci Emir’deki “Benim önümde” sözleri bize, her şeyi gören Tanrı’nın başka herhangi bir tanrıya sahip olma günahını gördüğünü ve bu günahı son derece hoşnutsuz olduğunu¹ öğretir.

¹ Mezmur 44:20–21

S. 49. İkinci Emir nedir?

C. İkinci Emir şudur: “Kendin için oyma bir put ya da yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde veya yeryüzünün altındaki sular-da bulunan herhangi bir şeyin suretini yapmayacaksın. Onların önünde eğilip yere kapanmayacak ve onlara kulluk etmeyeceksin. Çünkü Ben, Tanrın Yahve, kıskanç bir Tanrı’yım; babaların suçunun hesabını, Benden nefret edenlerin çocuklarından üçüncü ve dördüncü kuşağa dek sorarım; fakat Beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine sadık sevgi gösteririm.”

S. 50. İkinci Emir’de ne talep edilir?

C. İkinci Emir, Tanrı’nın Sözü’nde belirlediği bütün dinsel ibadet ve düzenlemeleri kabul edip gözetmemizi¹ ve saf ve eksiksiz olarak korumamızı² talep eder.

¹ Yasa’nın Tekrarı 32:46 ² Yasa’nın Tekrarı 12:32

S. 51. İkinci Emir’de ne yasaklanır?

C. İkinci Emir, Tanrı’ya suretler aracılığıyla ibadet etmeyi¹ ya da O’na Sözü’nde belirlemediği herhangi başka bir biçimde ibadet etmeyi² yasaklar.

¹ Yasa’nın Tekrarı 4:15–16 ² Koloseliler 2:18–23

S. 52. İkinci Emir’e eklenen gerekçeler nelerdir?

C. İkinci Emir’e eklenen gerekçeler, Tanrı’nın üzerimizdeki hâkimiyeti¹, bize sahip oluşu² ve Kendisine sunulan ibadet konusundaki kıskanç gayretidir³.

¹ Mezmur 95:2–3 ² Mezmur 45:11 ³ Mısır’dan Çıkış 34:14

S. 53. Üçüncü Emir nedir?

C. Üçüncü Emir şudur: “Tanrın Yahve’nin adını boş ya da yalan yere taşımayacaksın; çünkü Yahve, adını boş ya da yalan yere taşıyanı suçsuz saymayacak.”

S. 54. Üçüncü Emir’de ne talep edilir?

C. Üçüncü Emir, Tanrı’nın adlarını¹, unvanlarını, sıfatlarını², düzenlemelerini³, Sözü’nü⁴ ve işlerini⁵ kutsal ve saygılı biçimde kullanmamızı talep eder.

¹ Mezmur 29:2 ² Vahiy 15:3–4 ³ Vaiz 5:1 ⁴ Mezmur 138:2 ⁵ Eyüp 36:24

S. 55. Üçüncü Emir’de ne yasaklanır?

C. Üçüncü Emir, Tanrı’nın Kendisini tanıttığı herhangi bir şeye saygısızlık etmeyi ya da onu kötüye kullanmayı¹ yasaklar.

¹ Malaki 2:2

S. 56. Üçüncü Emir'e eklenen gerekçe nedir?

C. Üçüncü Emir'e eklenen gerekçe, bu emri çiğneyenler, insanların vereceği cezadan kurtulsalar bile, Tanrımız Rab'bin onların Kendi adil yargısından kurtulmalarına izin vermeyecek olmasıdır¹.

¹ Yasa'nın Tekrarı 28:58-59

S. 57. Dördüncü Emir nedir?

C. Dördüncü Emir şudur: "Şabat gününü kutsal tutmak için hatırla. Altı gün çalışacaksın ve bütün işlerini yapacaksın. Yedinci gün ise Tanrın Yahve için Şabat'tır. O gün sen hiçbir iş yapmayacaksın; oğlun, kızın, erkek hizmetkârın, kadın hizmetkârın, hayvanların ve kentlerindeki yerleşik yabancı da yapmayacak. Çünkü Yahve gökleri, yeryüzünü, denizi ve içlerinde bulunan her şeyi altı günde yaptı; yedinci günde dinlendi. Bu nedenle Yahve Şabat gününü bereketledi ve kutsadı."

S. 58. Dördüncü Emir'de ne talep edilir?

C. Dördüncü Emir, Tanrı'nın Sözü'nde belirlediği zamanları O'nun için kutsal tutmamızı; özellikle de yedi günde bir tam günü Kendisi için kutsal bir Şabat olarak ayırmamızı¹ talep eder.

¹ Levililer 19:30; Yasa'nın Tekrarı 5:12

S. 59. Tanrı yedi günden hangisini haftalık Şabat olarak belirlemiştir?

C. Dünyanın başlangıcından Mesih'in dirilişine kadar Tanrı, haftanın yedinci gününü haftalık Şabat olarak belirledi¹; o zamandan beri ise haftanın ilk gününü, dünyanın sonuna dek böyle devam etmek üzere belirledi; bu gün Hristiyan Şabatı'dır².

¹ Yaratılış 2:3 ² Elçilerin İşleri 20:7; Vahiy 1:10

S. 60. Şabat nasıl kutsal tutulmalıdır?

C. Şabat, o günün tamamında, diğer günlerde meşru olan dünyasal işler ve eğlencelerden bile uzak durarak kutsal bir dinlenişle¹ ve bütün zamanı Tanrı'ya topluluk içinde ve özel olarak ibadetle geçirerek² kutsal tutulmalıdır; yalnızca zorunluluk ve merhamet işleri için gereken süre bunun dışındadır³.

¹ Levililer 23:3 ² Mezmur 92:1-2 ³ Matta 12:11-12

S. 61. Dördüncü Emir'de ne yasaklanır?

C. Dördüncü Emir, talep edilen görevleri yerine getirmemeyi ya da özensizce yerine getirmeyi¹; günün kutsallığını aylıklıkla ya da özünde günahlı olan bir işi yaparak bozmayı² veya dünyasal işlerimiz ya da eğlencelerimiz hakkında gereksiz düşünceler, sözler veya eylemlerle bozmayı³ yasaklar.

¹ Malaki 1:13 ² Hezekiel 23:38 ³ Yeşaya 58:13

S. 62. Dördüncü Emir'e eklenen gerekçeler nelerdir?

C. Dördüncü Emir'e eklenen gerekçeler, Tanrı'nın haftanın altı gününü kendi işlerimiz için kullanmamıza izin vermesi¹, yedinci günün özellikle Kendisine ait olduğunu bildirmesi², Kendi örneği³ ve Şabat gününü bereketlemesidir⁴.

¹ Mısır'dan Çıkış 31:15-16 ² Levililer 23:3 ³ Mısır'dan Çıkış 31:17 ⁴ Yaratılış 2:2-3

S. 63. Beşinci Emir nedir?

C. Beşinci Emir şudur: "Babanı ve anneni onurlandır; öyle ki Tanrının Yahve'nin sana vermekte olduğu diyarda günlerin uzun olsun."

S. 64. Beşinci Emir'de ne talep edilir?

C. Beşinci Emir, ister üstümüz¹, ister astımız², ister dengimiz³ olsun, herkesin farklı konum ve ilişkilerine ait olan onuru korumamızı ve görevleri yerine getirmemizi talep eder.

¹ Efesliler 5:21-22; Efesliler 6:1, 5; Romalılar 13:1 ² Efesliler 6:9 ³ Romalılar 12:10

S. 65. Beşinci Emir’de ne yasaklanır?

C. Beşinci Emir, herkesin farklı konum ve ilişkilerine ait onur ve görevi ihmal etmeyi ya da bunlara aykırı herhangi bir şey yapmayı¹ yasaklar.

¹ Romalılar 13:7–8

S. 66. Beşinci Emir’e eklenen gerekçe nedir?

C. Beşinci Emir’e eklenen gerekçe, bu emri tutan herkese, Tanrı’nın yüceliğine ve kendi yararlarına hizmet ettiği ölçüde, uzun yaşam ve refah vaadidir¹.

¹ Efesliler 6:2–3

S. 67. Altıncı Emir nedir?

C. Altıncı Emir şudur: “Cinayet işlemeyeceksin.”

S. 68. Altıncı Emir’de ne talep edilir?

C. Altıncı Emir, kendi yaşamımızı¹ ve başkalarının yaşamlarını² korumak için yasaya uygun her türlü çabayı göstermemizi talep eder.

¹ Efesliler 5:28–29 ² Mezmur 82:3–4; Eyüp 29:13

S. 69. Altıncı Emir’de ne yasaklanır?

C. Altıncı Emir, kendi yaşamımıza son vermeyi¹, komşumuzun yaşamına haksız yere son vermeyi² ya da bunlara yol açan herhangi bir şeyi³ yasaklar.

¹ Elçilerin İşleri 16:28 ² Yaratılış 9:6 ³ Süleyman’ın Özdeyişleri 24:11–12

S. 70. Yedinci Emir nedir?

C. Yedinci Emir şudur: “Zina etmeyeceksin.”

S. 71. Yedinci Emir’de ne talep edilir?

C. Yedinci Emir, kendi iffetimizin¹ ve komşumuzun iffetinin² yürekte³, sözde⁴ ve davranışta⁵ korunmasını talep eder.

¹ 1. Selanikliler 4:3–5 ² Efesliler 5:11–12 ³ 2. Timoteos 2:22 ⁴ Koloseliler 4:6 ⁵ 1. Petrus 3:2

S. 72. Yedinci Emir’de ne yasaklanır?

C. Yedinci Emir, bütün iffetsiz düşünceleri¹, sözleri² ve eylemleri³ yasaklar.

¹ Matta 5:28 ² Efesliler 5:4 ³ Efesliler 5:3

S. 73. Sekizinci Emir nedir?

C. Sekizinci Emir şudur: “Çalmayacaksın.”

S. 74. Sekizinci Emir’de ne talep edilir?

C. Sekizinci Emir, kendi servetimizi ve maddi durumumuzu¹ ve başkalarının servetini ve maddi durumunu² yasal yollarla sağlamamızı ve geliştirmemizi talep eder.

¹ Romalılar 12:17 ² Levililer 25:35; Filipililer 2:4

S. 75. Sekizinci Emir’de ne yasaklanır?

C. Sekizinci Emir, kendi servetimize ve maddi durumumuza¹ ya da komşumuzun servetine ve maddi durumuna² haksız yere zarar veren ya da zarar verebilecek her şeyi yasaklar.

¹ 1. Timoteos 5:8 ² Süleyman’ın Özdeyişleri 28:19; Süleyman’ın Özdeyişleri 21:6; Eyüp 20:19–20

S. 76. Dokuzuncu Emir nedir?

C. Dokuzuncu Emir şudur: “Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.”

S. 77. Dokuzuncu Emir’de ne talep edilir?

C. Dokuzuncu Emir, insanlar arasında gerçeği¹, kendi itibarımızı² ve komşumuzun itibarını³, özellikle tanıklık ederken⁴, korumamızı ve geliştirmemizi talep eder.

¹ Zekeriya 8:16 ² 1. Petrus 3:16 ³ 3. Yuhanna 12 ⁴ Süleyman’ın Özdeyişleri 14:5, 25

S. 78. Dokuzuncu Emir’de ne yasaklanır?

C. Dokuzuncu Emir, gerçeğe zarar veren ya da kendi itibarımızı veya komşumuzun itibarını zedeleyen her şeyi¹ yasaklar.

¹ Mezmur 15:3; Eyüp 27:5; Romalılar 3:13

S. 79. Onuncu Emir nedir?

C. Onuncu Emir şudur: “Komşunun evini arzulamayacaksın; komşunun karısını, erkek hizmetkârını, kadın hizmetkârını, öküzü, eşeğini veya komşuna ait herhangi bir şeyi arzulamayacaksın.”

S. 80. Onuncu Emir’de ne talep edilir?

C. Onuncu Emir, kendi durumumuzdan tam olarak hoşnut olmamızı¹; komşumuza ve ona ait olan her şeye karşı doğru ve sevgi dolu bir tutum içinde olmamızı² talep eder.

¹ İbraniler 13:5 ² Romalılar 12:15; 1. Korintliler 13:4–6

S. 81. Onuncu Emir’de ne yasaklanır?

C. Onuncu Emir, kendi durumumuzdan her türlü hoşnutsuzluğu¹, komşumuzun iyiliğini kıskanmayı ya da onun iyiliğinden ötürü üzülmeyi² ve ona ait herhangi bir şeye yönelik bütün ölçsüz arzu ve tutkuları³ yasaklar.

¹ 1. Korintliler 10:10 ² Galatyalılar 5:26 ³ Koloseliler 3:5

S. 82. Herhangi bir insan Tanrı'nın emirlerini kusursuz biçimde yerine getirebilir mi?

C. Düşüşten bu yana salt insan olan hiç kimse, bu yaşamda Tanrı'nın emirlerini kusursuz biçimde yerine getiremez¹; tersine onları her gün düşüncede², sözde³ ve eylemde⁴ çiğner.

¹ Vaiz 7:20 ² Yaratılış 8:21 ³ Yakup 3:8 ⁴ Yakup 3:2

S. 83. Yasanın bütün ihlalleri eşit derecede ağır mıdır?

C. Bazı günahlar, hem kendi başlarına hem de çeşitli ağırlaştırıcı koşullar nedeniyle, Tanrı'nın gözünde diğerlerinden daha ağırdır¹.

¹ Yuhanna 19:11

S. 84. Her günah neyi hak eder?

C. Her günah, hem bu yaşamda hem de gelecek yaşamda Tanrı'nın gazabını ve lanetini hak eder¹.

¹ Galatyalılar 3:10; Matta 25:41

S. 85. Tanrı, günahımız nedeniyle üzerimize düşen gazabından ve lanetinden kurtulabilmemiz için bizden ne talep eder?

C. Günahımız nedeniyle üzerimize düşen Tanrı'nın gazabından ve lanetinden kurtulmak için Tanrı bizden, İsa Mesih'e iman etmeyi ve yaşama götüren tövbeyi¹; ayrıca Mesih'in kurtuluşun yararlarını bize ilettiği bütün dışsal araçları gayretle kullanmamızı² talep eder.

¹ Elçilerin İşleri 20:21 ² Süleyman'ın Özdeyişleri 2:1–5

S. 86. İsa Mesih'e iman nedir?

C. İsa Mesih'e iman, kurtaran bir lütuftur¹; bu lütuf aracılığıyla O'nu kabul eder² ve kurtuluş için yalnızca O'na dayanırız³; İsa Mesih, Müjde'de bize böyle sunulur⁴.

¹ İbraniler 10:39 ² Yuhanna 1:12 ³ Filipililer 3:9 ⁴ Yeşaya 33:22

S. 87. Yaşama götüren tövbe nedir?

C. Yaşama götüren tövbe, kurtaran bir lütuftur¹; bu lütuf aracılığıyla günahkâr, günahının gerçek bilincinden² ve Tanrı'nın Mesih'teki merhametini kavramasından ötürü³, günahına karşı keder ve nefret duyarak ondan Tanrı'ya döner⁴; yeni itaat için tam bir kararlılık ve çaba gösterir⁵.

¹ Elçilerin İşleri 11:18 ² Elçilerin İşleri 2:37 ³ Yoel 2:13 ⁴ Yeremya 31:18-19 ⁵ Mezmur 119:59

S. 88. Mesih'in kurtuluşun yararlarını bize ilettiği dışsal ve olağan araçlar nelerdir?

C. Mesih'in kurtuluşun yararlarını bize ilettiği dışsal ve olağan araçlar, O'nun düzenlemeleri, özellikle Söz, sakramentler ve duadır; bunların tümü seçilmişlerin kurtuluşu için etkin kılınır¹.

¹ Elçilerin İşleri 2:41-42

S. 89. Söz kurtuluş için nasıl etkin kılınır?

C. Tanrı'nın Ruhu, Söz'ün okunmasını, fakat özellikle vaaz edilmesini, günahkârları ikna edip iman ettiren¹ ve onları kutsallık ve teselli içinde geliştiren², iman aracılığıyla kurtuluşa ulaştıran etkin bir araç kılar³.

¹ Mezmur 19:7 ² 1. Selanikliler 1:6 ³ Romalılar 1:16

S. 90. Söz, kurtuluş için etkin olsun diye nasıl okunmalı ve dinlenmelidir?

C. Söz'ün kurtuluş için etkin olması için ona gayretle¹, hazırlıklı² ve duayla kulak vermeli³; onu imanla⁴ ve sevgiyle⁵ kabul etmeli, yüreklerimizde saklamalı⁶ ve yaşamlarımızda uygulamalıyız⁷.

¹ Süleyman'ın Özdeyişleri 8:34 ² 1. Petrus 2:1-2 ³ Mezmur 119:18 ⁴ İbraniler 4:2 ⁵ 2. Selanikliler 2:10 ⁶ Mezmur 119:11 ⁷ Yakup 1:22-25

S. 91. Sakramentler kurtuluş için nasıl etkin araçlar olur?

C. Sakramentler, kendilerinde ya da onları uygulayan kişide bulunan herhangi bir güçten ötürü değil¹, yalnızca Mesih'in bereketlemesi ve onları imanla alanlarda Ruhu'nun çalışması aracılığıyla kurtuluş için etkin araçlar olur².

¹ 1. Korintliler 3:7 ² 1. Petrus 3:21

S. 92. Sakrament nedir?

C. Sakrament, Mesih tarafından tesis edilmiş kutsal bir düzenlemedir¹; bu düzenlemede Mesih ve yeni antlaşmanın yararları, duyularla algılanan işaretler aracılığıyla imanlılara temsil edilir, mühürlenir ve uygulanır².

¹ Yaratılış 17:10 ² Romalılar 4:11

S. 93. Yeni Antlaşma'nın sakramentleri hangileridir?

C. Yeni Antlaşma'nın sakramentleri Vaftiz¹ ve Rab'bin Sofrası'dır².

¹ Markos 16:16 ² 1. Korintliler 11:23–26

S. 94. Vaftiz nedir?

C. Vaftiz, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla suyla yıkanmanın¹, Mesih'e aşılınmamızı ve lütuf antlaşmasının yararlarına ortak olmamızı² ve Rab'be ait olma yükümlülüğümüzü³ gösterip mühülediği bir sakramenttir.

¹ Matta 28:19 ² Romalılar 6:3 ³ Romalılar 6:4

S. 95. Vaftiz kimlere uygulanmalıdır?

C. Görünür kilisenin dışında olan hiç kimseye, Mesih'e imanını ve O'na itaatini ikrar edene dek vaftiz uygulanmamalıdır¹; ancak görünür kilisenin üyelerinin bebekleri vaftiz edilmelidir².

¹ Elçilerin İşleri 2:41 ² Yaratılış 17:7, 10; Elçilerin İşleri 2:38–39

S. 96. Rab'bin Sofrası nedir?

C. Rab'bin Sofrası, Mesih'in belirlemesine göre ekmek ve şarabın verilip alınması aracılığıyla O'nun ölümünün ilan edildiği¹; buna layık biçimde katılanların da bedensel ve etsel bir biçimde değil, imanla O'nun bedenine, kanına ve bütün yararlarına ortak kılındıkları, böylece ruhsal olarak beslendikleri ve lütufta büyüdüğüleri² bir sakramenttir.

¹ Luka 22:19–20 ² 1. Korintliler 10:16

S. 97. Rab'bin Sofrası'na layık biçimde katılmak için ne gereklidir?

C. Rab'bin Sofrası'na layık biçimde katılmak isteyenlerin, Rab'bin bedenini ayırt edecek bilgiye sahip olup olmadıkları bakımından¹ ve O'ndan beslenecek imana sahip olup olmadıkları bakımından²; ayrıca tövbeleri³, sevgileri⁴ ve yeni itaatleri bakımından⁵ kendilerini sınamaları gerekir; öyle ki layık olmayan bir biçimde gelerek kendi yargılarını yiyip içmesinler⁶.

¹ 1. Korintliler 11:28–29 ² 2. Korintliler 13:5 ³ 1. Korintliler 11:31 ⁴ 1. Korintliler 11:18, 20 ⁵ 1. Korintliler 5:8 ⁶ 1. Korintliler 11:27

S. 98. Dua nedir?

C. Dua, arzularımızı Tanrı'ya sunmaktır¹; bunu O'nun iradesine uygun şeyler için², Mesih'in adıyla³, günahlarımızı ikrar ederek⁴ ve O'nun merhametlerini şükranla anarak⁵ yaparız.

¹ Mezmur 62:8 ² Romalılar 8:27 ³ Yuhanna 16:24 ⁴ Daniel 9:4–19 ⁵ Filipililer 4:6

S. 99. Tanrı duada bize yol göstermesi için hangi kuralı vermiştir?

C. Tanrı'nın Sözü'nün tamamı duada bize yol göstermeye yarar¹; ancak özel yol gösterme kuralı, Mesih'in öğrencilerine öğrettiği ve genellikle Rabbin Duası olarak adlandırılan dua biçimidir².

¹ 1. Yuhanna 5:14 ² Matta 6:9

S. 100. Rabbin Duası'nın önsözü bize ne öğretir?

C. Rabbin Duası'nın "Göklerdeki Babamız" sözlerinden oluşan önsözü bize, kutsal bir saygı ve güvenle Tanrı'ya yaklaşmayı¹; O'nun çocukları olarak Baba'ya yaklaşmayı² ve yardım etmeye muktedir ve hazır olduğuna güvenmeyi³; ayrıca başkalarıyla birlikte ve başkaları için dua etmemiz gerektiğini⁴ öğretir.

¹ Yeşaya 64:9 ² Luka 11:13 ³ Romalılar 8:15 ⁴ Efesliler 6:18

S. 101. Birinci dilekte ne için dua ederiz?

C. "Adın kutsal kılınsın" sözlerinden oluşan birinci dilekte, Tanrı'nın, Kendisini tanıttığı her şeyde bizim ve başkalarının O'nu yüceltmemizi sağlaması¹ ve her şeyi Kendi yüceliğine yöneltmesi² için dua ederiz.

¹ Mezmur 67:1-3 ² Romalılar 11:36

S. 102. İkinci dilekte ne için dua ederiz?

C. "Krallığın gelsin" sözlerinden oluşan ikinci dilekte, Şeytan'ın krallığının yıkılması¹; lütufkrallığının ilerlemesi²; bizim ve başkalarının bu krallığa getirilip onda korunması³ ve yücelik krallığının gelişinin hızlandırılması⁴ için dua ederiz.

¹ Mezmur 68:1 ² Mezmur 51:18 ³ 2. Selanikliler 3:1; Romalılar 10:1 ⁴ Vahiy 22:20

S. 103. Üçüncü dilekte ne için dua ederiz?

C. "Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun" sözlerinden oluşan üçüncü dilekte, Tanrı'nın, lütfuyla bizi O'nun iradesini bilmeye ve O'na itaat etmeye¹ ve her şeyde O'nun iradesine boyun eğmeye², gökteki melekler gibi³, muktedir ve istekli kılması için dua ederiz.

¹ Mezmur 119:34-36 ² Elçilerin İşleri 21:14 ³ Mezmur 103:20, 22

S. 104. Dördüncü dilekte ne için dua ederiz?

C. “Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver” sözlerinden oluşan dördüncü dilekte, Tanrı’nın karşılıksız armağanı olarak bu yaşamın iyi şeylerinden yeterli bir pay almamız¹ ve bunlarla birlikte O’nun bereketinden yararlanmamız² için dua ederiz.

¹ Süleyman’ın Özdeyişleri 30:8 ² Mezmur 90:17

S. 105. Beşinci dilekte ne için dua ederiz?

C. “Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla” sözlerinden oluşan beşinci dilekte, Tanrı’nın Mesih uğruna bütün günahlarımızı karşılıksız olarak bağışlaması¹ için dua ederiz; O’nun lütfuyla başkalarını yürekten bağışlamaya muktedir kılındığımızdan, bunu istemek için daha da cesaret buluruz².

¹ Mezmur 51:1–2 ² Matta 6:14

S. 106. Altıncı dilekte ne için dua ederiz?

C. “Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar” sözlerinden oluşan altıncı dilekte, Tanrı’nın bizi günah işlemeye ayartılmaktan koruması¹ ya da ayartıldığımızda destekleyip kurtarması² için dua ederiz.

¹ Matta 26:41; Mezmur 19:13 ² Mezmur 51:10, 12

S. 107. Rabbin Duası’nın sonuç bölümü bize ne öğretir?

C. Rabbin Duası’nın “Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin.” sözlerinden oluşan sonuç bölümü bize, duada yalnızca Tanrı’dan cesaret almayı¹ ve dualarımızda krallığı, gücü ve yüceliği O’na atfederek O’nu övmeyi²; ayrıca arzumuzun ve işitileceğimize dair güvenimizin tanıklığı olarak “Amin” demeyi³ öğretir.

¹ Daniel 9:16–19 ² 1. Tarihler 29:11, 13 ³ Vahiy 22:20

EK 1

EKÜMENİK İNANÇ BİLDİRGELERİ

ELÇİLERİN İNANÇ BİLDİRGESİ

Tanrı'ya, bütün güçlere egemen olan Baba'ya, Göğün ve yerin Yaraticısı'na inanıyorum.

Efendimiz İsa Mesih'e, Tanrı'nın tek-doğan Oğlu'na inanıyorum.

Kutsal Ruh'un gücüyle gebe kalan bakire Meryem'den doğdu, Pontius Pilatus'un yönetiminde acı çekti, çarmıha gerildi, öldü ve gömüldü; ölümler diyarına indi.

Üçüncü gün ölümden dirildi,

Göklere yükseldi. Şimdi bütün güçlere egemen olan Baba'nın sağında oturuyor.

Yaşayanları ve ölümleri yargılamak için oradan gelecek.

Kutsal Ruh'a inanıyorum.

Kutsal Hristiyan Kilisesine, kutsalların paydaşlığına,

Günahların bağışlanmasına,

Bedenin dirilişine,

Ve sonsuz yaşama inanıyorum. Âmin.

İZNİK İNANÇ BİLDİRGESİ

Tek Tanrı'ya inanıyoruz,
Kâinatın Efendisi Baba'ya
Göğün ve yerin,
görünen ve görünmeyen her şeyin yaratıcısına,

Ve tek Rab İsa Mesih'e inanıyoruz,
Tanrı'nın tek-doğan Oğlu'na:
Tüm çağlardan önce Baba'dan doğana,
Işıktan ıfık, gerçek Tanrı'dan gerçek Tanrı olana,
Baba'yla aynı özden doğana, yaratılmayana,
Her şeyin O'nun aracılığıyla var edildiğine,

Biz insanlar uğruna ve bizim kurtuluşumuz için gökten indiğine,
Kutsal Ruh'tan ve Bakire Meryem'den beden aldığına ve insan
olduğuna,

Bizim uğrumuza Pontius Pilatus tarafından çarmıha gerildiğine;
Acı çektiğine ve gömüldüğüne,
Kutsal Yazılar'a göre üçüncü günde dirildiğine
Göklere yükseldiğine ve Baba'nın sağında oturduğuna;
Yaşayanları ve ölüleri yargılamak üzere görkemle tekrar ge-
leceğine,
Krallığının sonunun olmayacağına inanıyoruz.

Ve Kutsal Ruh'a inanıyoruz,
Rab ve yaşam verene,
Baba'dan (ve Oğul'dan) çıkana,
Baba'yla ve Oğul'la birlikte tapınılana ve yüceltilene,
Peygamberler aracılığıyla konuşmuş olana.

Tek kutsal Hristiyan ve elçisel kiliseye *inanıyoruz*:

Günahların affı için tek vaftiz olduğunu ikrar ediyoruz;
Ölülerin dirilişini ve gelecek sonsuz yaşamı bekliyoruz. Âmin.

ATHANASIUS İNANÇ BİLDİRGESİ

(Quicumque vult)

I.

Her kim kurtulmak isterse,
her şeyden önce Hristiyan imanını koruması gerekir.

Bu imanı eksiksiz ve bozulmadan saklamayan,
hiç kuşkusuz sonsuza dek yok olacaktır.

II.

Oysa Hristiyan iman şudur:
tek Tanrı'yı Üçlük içinde ikrar etmek
ve Üçlüğü birlik içinde yüceltmek;
Ne Kişileri karıştırarak, ne de özü bölerek.
Çünkü Baba başka bir Kişidir,
Oğul başka bir Kişidir,
Kutsal Ruh da başka bir Kişidir.
Ama Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Tanrılığı birdir;
yücelikleri eşittir ve ezelden beridir.

III.

Baba nasılsa,
Oğul da öyledir,
Kutsal Ruh da öyledir.
Baba yaratılmamıştır,
Oğul yaratılmamıştır,
Kutsal Ruh yaratılmamıştır.
Baba sonsuzdur,
Oğul sonsuzdur,
Kutsal Ruh sonsuzdur.
Baba ezelîdir,
Oğul ezelîdir,

Kutsal Ruh ezelidir.
Yine de üç ezelî yoktur,
bir tek Ezelî vardır.
Üç yaratılmamış veya üç sonsuz yoktur;
tek yaratılmamış ve tek sonsuz vardır.
Baba her şeye gücü yetendir,
Oğul her şeye gücü yetendir,
Kutsal Ruh her şeye gücü yetendir;
ama üç her şeye gücü yeten yoktur,
bir tek her şeye gücü yeten vardır.
Baba Tanrı'dır,
Oğul Tanrı'dır,
Kutsal Ruh Tanrı'dır;
ama üç Tanrı yoktur,
bir Tanrı vardır.
Baba Rab'dir,
Oğul Rab'dir,
Kutsal Ruh Rab'dir;
ama üç Rab yoktur,
bir Rab vardır.
Çünkü her bir Kişiyi ayrı ayrı Tanrı ve Rab olarak itiraf etmek
Hristiyan gerçeğinin gereğidir;
ama üç Tanrı ya da üç Rab demek
Hristiyan imanına aykırıdır.

IV.

Baba hiç kimseden yapılmamıştır;
ne yaratılmıştır ne doğmuştur.
Oğul yalnız Baba'dandır;
yapılmamıştır, yaratılmamıştır, fakat doğmuştur.
Kutsal Ruh Baba'dan ve Oğul'dan çıkar;
yapılmamış, yaratılmamış, doğmamış, fakat çıkmıştır.
Tek Baba vardır, üç Baba yoktur.
Tek Oğul vardır, üç Oğul yoktur.

Tek Kutsal Ruh vardır, üç Kutsal Ruh yoktur.
Bu Üçlük içinde önce ya da sonra yoktur;
daha büyük ya da daha küçük de yoktur.
Üç Kişi tümüyle birbirine eşit ve ezelidir.
Bu nedenle, her bakımdan
Üçlükte birlik ve birlikte Üçlük yüceltilmelidir.
Kurtulmak isteyen, Üçlük hakkında böyle düşünmelidir.

V.

Ama sonsuz kurtuluş için
Rabbimiz İsa Mesih'in beden alışına da iman etmek gerekir.
Doğru iman şudur:
Rabbimiz İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu'dur;
Tanrı'dır ve insandır.

VI.

O, çağlardan önce Baba'nın özünden Tanrı olarak doğmuştur;
zaman içinde annesinin özünden insan olarak doğmuştur.
Kusursuz Tanrı'dır,
kusursuz insandır;
akıllı bir ruh ve insan bedeniyle var olur.
Tanrılığı bakımından Baba'ya eşittir,
insanlığı bakımından Baba'dan aşağıdır.

VII.

O, Tanrı ve insan olsa da iki değil,
tek Mesih'tir.
Tek oluşu, Tanrılığın ete dönüşmesiyle değil,
insanlığın Tanrı tarafından üstlenilmesiyle gerçekleşir.
Tam anlamıyla tektir;
özlerin karışmasıyla değil,
Kişi'nin birliğiyle birdir.
Nasıl akıllı ruh ve beden tek bir insan oluşturuyorsa,
Tanrı ve insan da tek Mesih'tir.

VIII.

O, bizim kurtuluşumuz uğruna acı çekti,
ölüler diyarına indi,
üçüncü gün ölülerden dirildi,
göklere yükseldi,
Her Şeye Gücü Yeten Baba Tanrı'nın sağında oturur
ve oradan diri ve ölüleri yargılamak için gelecektir.

IX.

Onun gelişinde bütün insanlar
kendi bedenleriyle dirilecek
ve yaptıklarının hesabını vereceklerdir.
İyilik yapanlar sonsuz yaşama,
kötülük yapanlar sonsuz ateşe gideceklerdir.

X.

İşte bu Hristiyan imanıdır.
Bunu sadık ve sağlam biçimde kabul etmeyen kurtulamaz.
Âmin.



ISBN: 978-625-92389-3-7



9 786259 238937